3.3.2 Number of research papers per teacher in the Journals notified on UGC website during the last five years

RESEARCH PAPERS PUBLISHED IN JOURNALS WITHOUT WEBSITES

+91 4822 212317
+91 9188420859
+91 9447140859

principal.stc@gmail.com
www.stcp.ac.in

Arunapuram P.O., Kottayam
Kerala - 686 574
India

Contents

Preparation and Characterization of ZnSe/EVA Nanocomposites for Photovoltaic Modules

- Jose Sebastian, Eby Thomas Thachil, Jobin Job MAthen, Augustine J. Edakkara, Nelson Kuriakose, Ginson P. Joseph, Joby Sebastian

Journal of Minerals and Materials Characterization and Engineering, 2015, 3, 215-224
Published Online July 2015 in SciRes. http://www.scirp.org/journal/jmmce
http://dx.doi.org/10.4236/jmmce.2015.34024

Preparation and Characterization of ZnSe/EVA Nanocomposites for Photovoltaic Modules

Jose Sebastian[1], Eby Thomas Thachil[1], Jobin Job Mathen[2], Augustine J. Edakkara[3], Nelson Kuriakose[3], Ginson P. Joseph[3*], Joby Sebastian[4]

[1]Department of Polymer Science & Rubber Technology, Cochin University of Science and Technology, Kerala, India
[2]Department of Physics, Loyola College, Chennai, Tamilnadu, India
[3]Department of Physics, St. Thomas College, Pala, Kerala, India
[4]Department of Physics, St. Thomas College, Thrissur, Kerala, India
Email: *ginsonpj@gmail.com

Received 19 May 2015; accepted 26 May 2015; published 29 May 2015

Abstract

ZnSe Nanoparticles were synthesized by solvothermal method and the particle was characterized by Transmission Electron Microscopy. The polymer nanocomposite of 2% and 4% ZnSe/EVA was fabricated by direct sonicator method. The nanocomposites were characterized by UV-Vis-NIR and FT-IR spectroscopy. The thermal behaviour of the samples was also investigated and we found that the thermal stability of the composites increased with increasing the filler concentrations. The mechanical properties such as tensile strength, peel strength and refractive index of the samples were also studied and reported for the first.

Keywords

EVA, ZnSe, TG-DTA, Refractive Index, Peel Strength, Tensile Strength

1. Introduction

Thermoplastics and thermosetting plastics have been found useful for various applications in the field of electronic and electrical technology. Fabrication of nanostructures in polymer matrices has attracted researchers due to the advantages of readily tunable bandgaps, electroactivity, excellent flexibility and good processability com-

*Corresponding author.

How to cite this paper: Sebastian, J., Thachil, E.T., Mathen, J.J., Edakkara, A.J., Kuriakose, N., Joseph, G.P. and Sebastian, J. (2015) Preparation and Characterization of ZnSe/EVA Nanocomposites for Photovoltaic Modules. *Journal of Minerals and Materials Characterization and Engineering*, **3**, 215-224. http://dx.doi.org/10.4236/jmmce.2015.34024

pared with conventional materials [1]-[4]. The optical and electronic properties of the polymer matrices can be altered with judicious selection of nanomaterials [5] [6]. Polymer-semiconductor nanocomposites with non linear optical properties are used in fibre-optic communication systems such as optical storages, optical limiters and digital signal restoration [7]-[9].

Poly Ethylene-co-Vinyl Acetate (EVA) is a commercial plastic with good low temperature flexibility and toughness. EVA exhibits rubbery property of enhanced elongation along with ease of processability of thermoplastics. Due to its surface gloss and impact strength, EVA copolymers find market in film manufacturing. The presence of vinyl acetate molecules in the polymer chain reduces the polymer regularity and crystallinity. EVA-clay nanocomposites are widely used in the manufacture of wires, cables and also in food packaging industry [10].

The II-VI semiconducting materials show significant properties from the optoelectronic point of view [11]. Among the polymer -inorganic nanocomposites, SiO_2, TiO_2, ZnO and clay based filler systems have been widely investigated [12] [13]. In the bulk form and in the quantum dot form, these materials exhibit high density and quantum confinement. Zinc Selenide (ZnSe) is a n-type semiconductor material with wide band gap (2.58 - 2.72 eV) [14] [15]. The band gap was found to increase as the particle size decreased. The mechanical, electrical and thermal properties of EVA-ZnSe nanocomposites were not studied. The incorporation of semiconducting ZnSe nanoparticles to the amorphous EVA structure was found to alter the properties of the polymer films.

The present work mainly focused on the preparation of nanocomposite film based on EVA with varying ratio of ZnSe particles and studied the effect of ZnSe on the electrical, thermal and mechanical properties of EVA.

2. Experimental

2.1. Synthesis of ZnSe/EVA Nanocomposites

The materials such as zinc acetate and sodium selenite used for the preparation of ZnSe nanopowder are Merck GR grade of purity ≥ 98% purity. Zinc acetate of 4.388 g was dissolved in 100 ml of direct Millipore water and 0.519 g of sodium selenite (Na_2SeO_3) was dissolved in 30 ml of hydrazine hydrate ($N_2H_4 \cdot H_2O$). Both the prepared solutions were mixed up under vigourous stirring with external heat energy. Then these solutions were transferred into teflon lined sealed stainless steel autoclave and heated at 240˚C for 5 hrs in a muffle furnace. It was washed two times using Millipore water for removing impurities. In essence, stringent symmetry of nanoparticles can be controlled by chemical concentration, reaction temperature and kinetic control.

Ethylene Vinyl Acetate (EVA), copolymer used for the experiment was obtained from Exxon Mobil Chemicals, Singapore. The vinyl acetate content of the copolymer used was 9.4 wt% (Density- 0.931 g/cm^3, Melt Flow Index- 2.1 g/10 min @190˚C, 2.16 kg). The copolymer was first dissolved in toluene. Then synthesized ZnSe nanoparticles were dispersed in a sonication bath for 2 hours on the basis of the desired weight fraction (2% and 4%) of ZnSe nanoparticle at room temperature. In order to make the resultant neat nanoparticles filled polymer samples, it was transfered to a teflon coated glass mould and spread with uniform thickness. Afterward, the mixture was heated at 40˚C for 18 hours in an air oven to evaporate the solvent completely and finally, a thin film of pure and ZnSe/EVA nanocomposites formed.

2.2. Characterization

ZnSe nanoparticles were analyzed using Hitachi H7500 TEM where the sample is irradiated with an electron beam of uniform current density with the electron energy of 100 keV. The Fourier transform infrared (FT-IR) spectra of the samples have been carried out in the wave number range 400 - 4000 cm^{-1} using a Thermo Nicolet Make Avatar 370 FTIR Spectrometer and for signal detection, DTGS detector is used. The refractive indices of the samples were determined using HIOKI 3532 - 50 LCR IMPEDANCE ANALYZER and program version 4.03E was used to record the refractive indices of the samples by varying the frequencies from 100 Hz to 5 MHz. VARIAN CARY 5000 spectrophotometer is used to determine the optical absorption spectrum of the samples and recorded in the region of 200 to 2000 nm. The TGA and DTA analyses of ZnSe/EVA were carried out between 28 and 1300˚C at a heating rate of 20 K/min using the instrument NETSZCH STA 409C. The tensile properties of the virgin EVA and EVA nanocomposites were measured by an Instron 3366 universal testing machine according to ASTM D882. Peel strength was performed using an Instron tensile testing machine at a peel speed of 50 mm/min. Peel test with 180˚ stripping was carried out as per ASTM D 1876. Peel test involves stripping away of substrate joined by the adhesive. The substrates (glass paper, cotton and polyester) were flexible enough to permit a 180˚ turn near the point of loading. Peel strength values are recorded in Newton per millimeter (N/mm) of width of the bonded specimen.

3. Results and Discussion

3.1. TEM Analysis

Transmission Electron Microscopy (TEM) is a vital characterization tool for directly imaging nanomaterials to obtain quantitative measures of grain size, size distribution, and morphology. TEM of ZnSe nanoparticles are shown in **Figure 1**. The image reveals that the shape of the particles is spherical and the average size of particles is about 80 nm. The dark images show that nanoparticles are solid in structure.

3.2. FT-IR Spectroscopy

The FTIR spectra of the ZnSe/EVA nanocomposites are shown in **Figure 2**. The comparison of pristine, 2% and 4% ZnSe has been compared and the polymetric group identification with the effect of ZnSe in EVA could be established. The peaks due to the adsorbed acetate species cannot be clearly distinguished in the ZnSe/EVA spectra. This could be due to the presence of the EVA matrix in which the ZnSe nanopaiticles are dispersed. The peak at 1121.91 cm^{-1} observed on 4% ZnSe/EVA corresponds to the C-O group carboxylic derivates may be due to residue of Zinc acetate used in the reaction. The peak at 608 cm^{-1} represents the out of plane bending of C-H alkenes and the peak at 3434.72 cm^{-1} is the characteristics absorption peak of ZnSe, authenticates that the preparation technique is faithful. The stretching vibrations of C-H alkanes are contributed the transmittance peaks at 2920 cm^{-1} and 2850.28 cm^{-1}. The changes in the relative intensities of the bands in the region 1464 cm^{-1}, 1427 cm^{-1} and 1121 cm^{-1} in composite can be due to the presence of absorbed species on the surface of the ZnSe nanoparticles.

3.3. Refractive Index Studies

The refractive index of EVA/ZnSe has been determined using the measurement of dielectric constant with the help of LCR Impedance analyzer, by Maxwell's rule [16] [17].

$$n = \sqrt{(\varepsilon_r \cdot \mu_r)} \tag{3.1}$$

where ε_r is the relative permittivity and μ_r is the relative permeability. μ_r is 1 for non-magnetic materials. The dielectric constant of the sample is calculated using the relation

$\epsilon_r = Cd/\epsilon_0 A$; where the nanocomposite acts as a dielectric with ϵ_0 the absolute permittivity, C is the capacitance, d is the thickness and A is the area (mm^2) of the ZnSe/EVA composite. It is reported that EVA posses almost unchangeable index of refraction in entire electromagnetic region. In this study, we investigated the

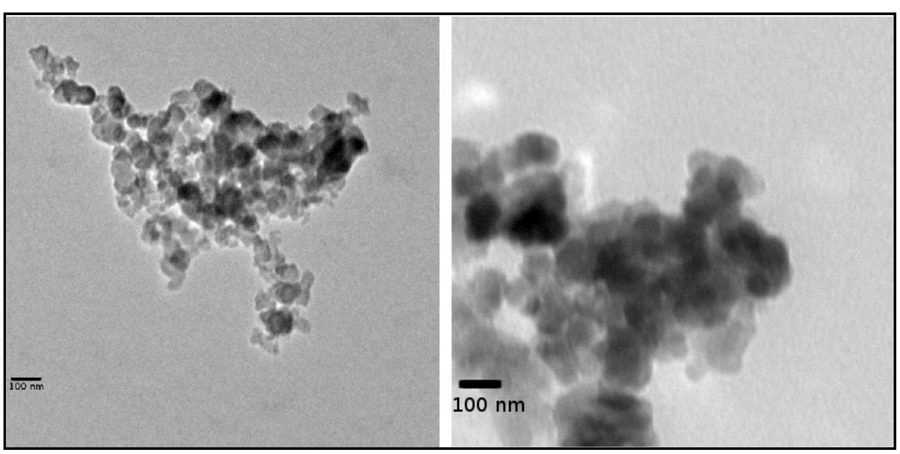

Figure 1. TEM image of ZnSe nanoparticles.

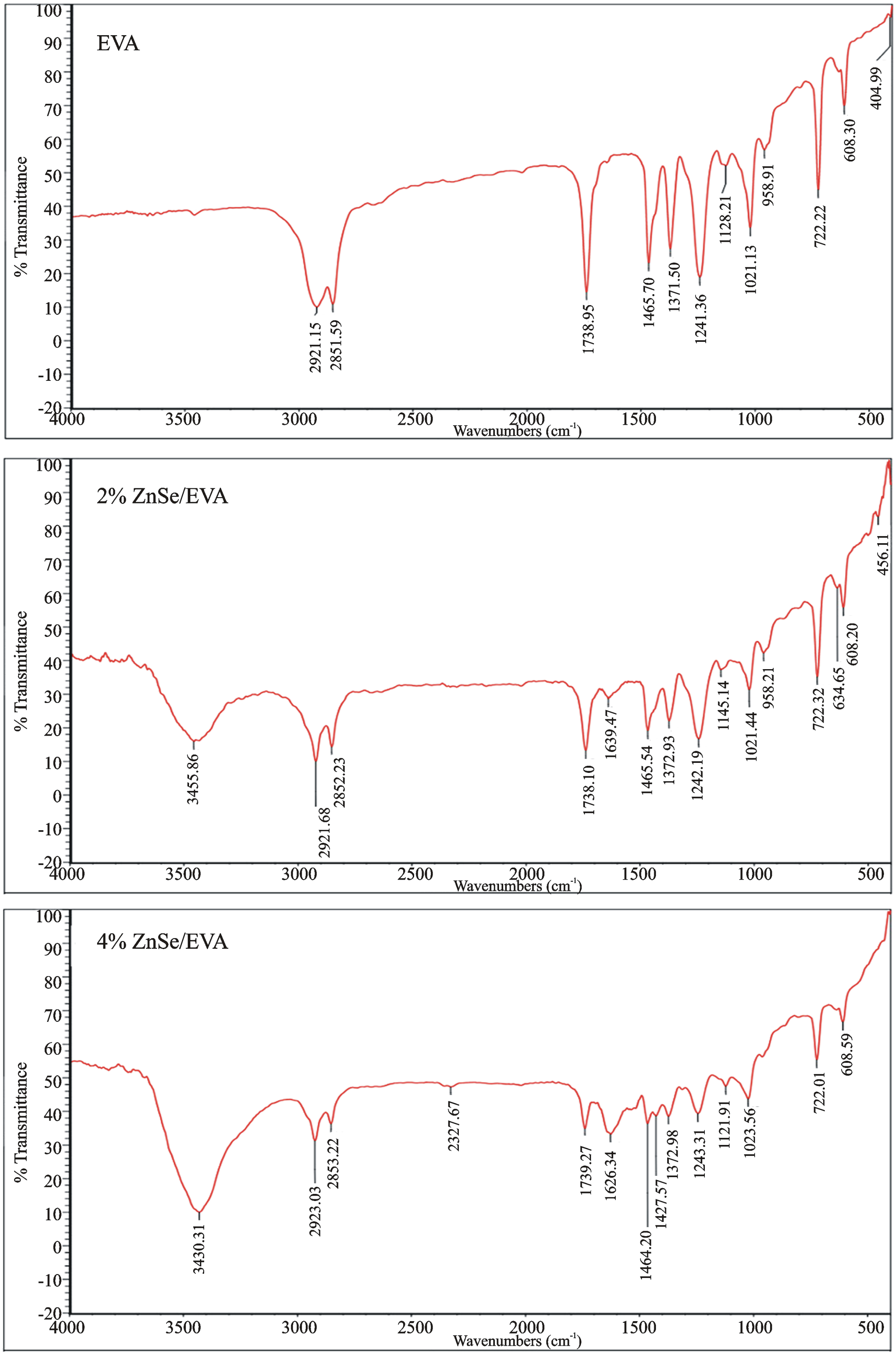

Figure 2. The comparison of FT-IR spectra of pure EVA, 2% ZnSe/EVA and 4% ZnSe/EVA nanocomposites.

variation refractive index by varying frequency from 100 Hz to 1 MHz. The results of the variation of refractive index as a function of frequency for samples of different ZnSe nanoparticle concentration dispersed in EVA polymer matrix are shown in **Figure 3**. It is observed that the index value of pure EVA is 1.52 at room temperature and it increased to 2.28 as the concentration of ZnSe becomes 4%. Commonly, the micro-structured coating of EVA and ZnSe/EVA nanocomposites allow a rough approximation for uniform index value in entire varied frequency region except for very low frequencies. It showed the value of index could go up to 5.7 below 500Hz. **Figure 4** shows variation of refractive index with temperature. We examined the results using 4% ZnSe/EVA nanocomposite and showed that there should be a slight decrement in these values by increasing temperature. The calculations are carried out from room temperature to 353K and sample possessed reproducibility.

In short, the average index profiles samples could be controlled from 1.52 to 2.28 by homogeneous dispersion of ZnSe nanoparticle in threshold concentration. The index difference of about 0.8 could be achieved easily from pristine matrix. By the inclusion of composites with different refractive indices, multi-layer anti-reflective coating and photovoltaic modules can be effectively modeled.

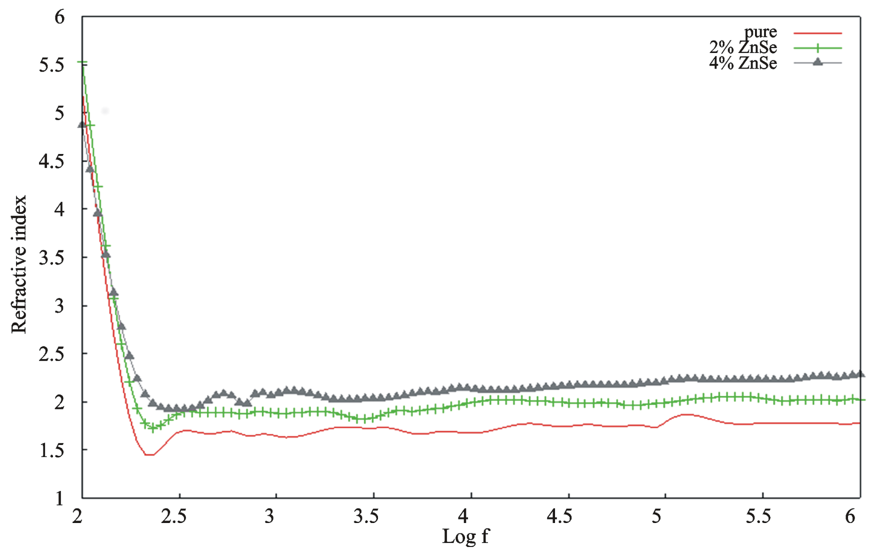

Figure 3. Plot showing the variation of refractive index as a function of frequency.

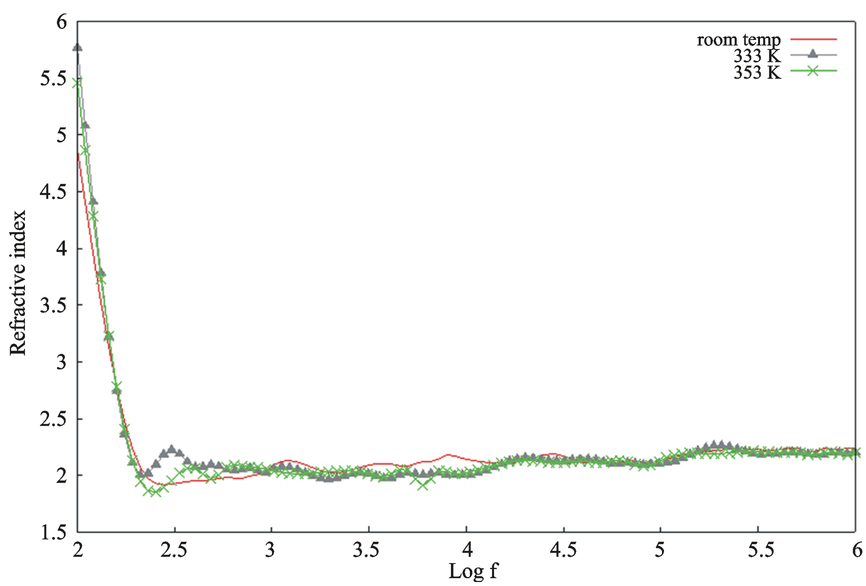

Figure 4. The graph of refractive index v/s log f for different temperatures.

3.4. Optical Absorption Studies

The UV-Vis-NIR spectra of the ZnSe/EVA nanocomposites are recorded in the region 200 to 2000 nm are shown in **Figure 5**. The bandgap of the prepared nanocomposites has been determined using the Tauc-relation [18]

$$\alpha h\nu = K\left(h\nu - Eg\right)^{n/2} \tag{3.2}$$

where $h\nu$ is the photon energy, α is the absorption co-efficient, Eg is the band gap, A is a constant and n = 1 for the direct band gap [19]. For allowed direct transition, a graph between $(\alpha h\nu)^2$ and $h\nu$ is plotted, extrapolation of the straight line to $(\alpha h\nu)^2 = 0$ axis gives the value of the band gap. It is shown in **Figure 6**. The estimated band gap of pure EVA and 2% and 4% ZnSe nanoparticles dispersed in EVA host matrix is found to be around 4.74 eV, 4.44 eV and 4.08 eV respectively. The band gap of the prepared composites showed a marked decrement when the percentage of nanoparticles is increased.

3.5. TG-DTA Analysis

EVA undergoes both physical and chemical changes while heating so that a clear distinctive thermal analysis is

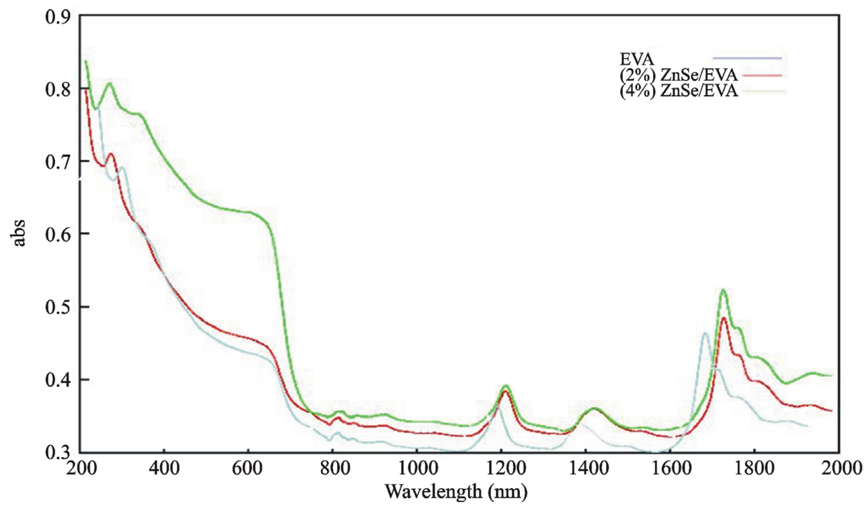

Figure 5. UV-Vis-NIR Spectra of EVA and ZnSe/EVA nanocomposites.

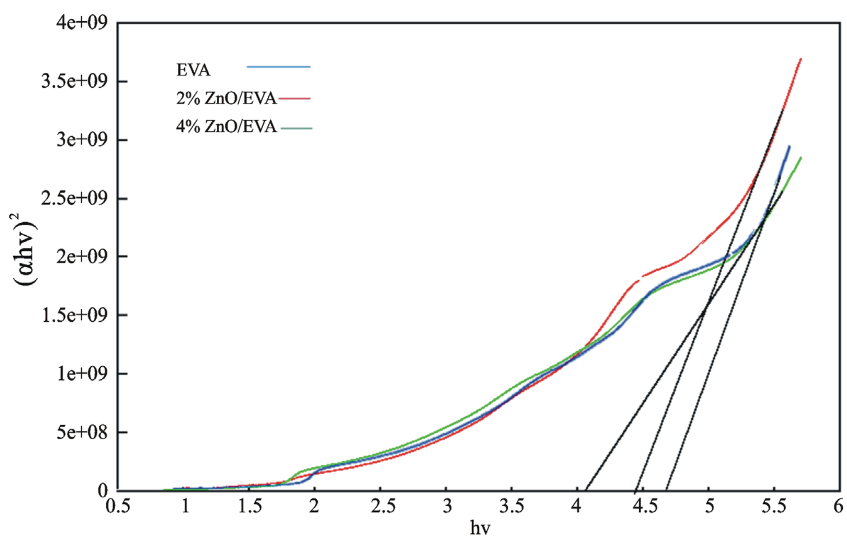

Figure 6. The band gap variation of EVA along with ZnSe/EVA nanocomposites.

needed. The Thermogravimetric (TG) and Differential Thermal Analysis (DTA) on pure and composite EVA polymer are carried out between room temperature to 500˚C. The TG-DTA traces of pure and doped samples are shown in **Figures 7(a)-(c)**. It seemed nearly same behaviour for three samples with two steps decomposition between 290˚C to 500˚C. It is clear that the Pure EVA is thermally stable up to 298˚C whereas 2% ZnSe and 4% ZnSe doped EVA is stable upto 309˚C and 315˚C respectively. Thus the thermal stability of the EVA nanocomposite increased with increasing the filler concentrations. 28.5% of weight lost in the first stage decomposition of Pure EVA, but once can easily found from the thermogram that the weight loss in the first stage decomposition decreases as filler concentration increases and found to be 17.3% and 14.2% for 2% and 4% ZnSe/EVA respectively.

3.6. Mechanical Properties

The virgin EVA samples showed tensile strength in the range of 29 - 31 MPa, with 430% elongation. The effect of nano ZnSe on tensile strength and elongation at break is shown in **Figure 8**. The 2% addition of ZnSe nanoparticle found to reduce the tensile properties of the composite compared to the virgin compound. The reduction of tensile strength at higher ratio of nano loading was due to the stress concentration at the interface ZnSe particles agglomerates. As the loading level increases the effect of dispersion and distribution of nanomaterials gets reduced. Percentage stretch possible with the nanocomposite samples reduces with ZnSe loading. This phenomenon is already reported with polymer based nanocomposites as the matrix molecular orientation is negatively affected with the reinforcement particles [20].

The peel strength increases for EVA-ZnSe composites on all substrates on 2% incorporation. The adhesion properties differs, based on the molecular interactions of the adhesive with the adherent. **Figure 9** shows peel strength of the nanocomposite with different ratios of ZnSe. It is observed that the molecular flexibility of EVA is not affected by 2% of ZnSe on all substrates. The improvement in cohesive strength resulting from the presence of ZnSe might be responsible for the improvement in peel strength. The lack of distribution with increased amount of nano particles might be the underlying reason for the drastic reduction of peel strength at 4% loading. It can also be inferred that there is a maximum ratio (2%) for ZnSe, above which the inherent polymer property is adversely affected.

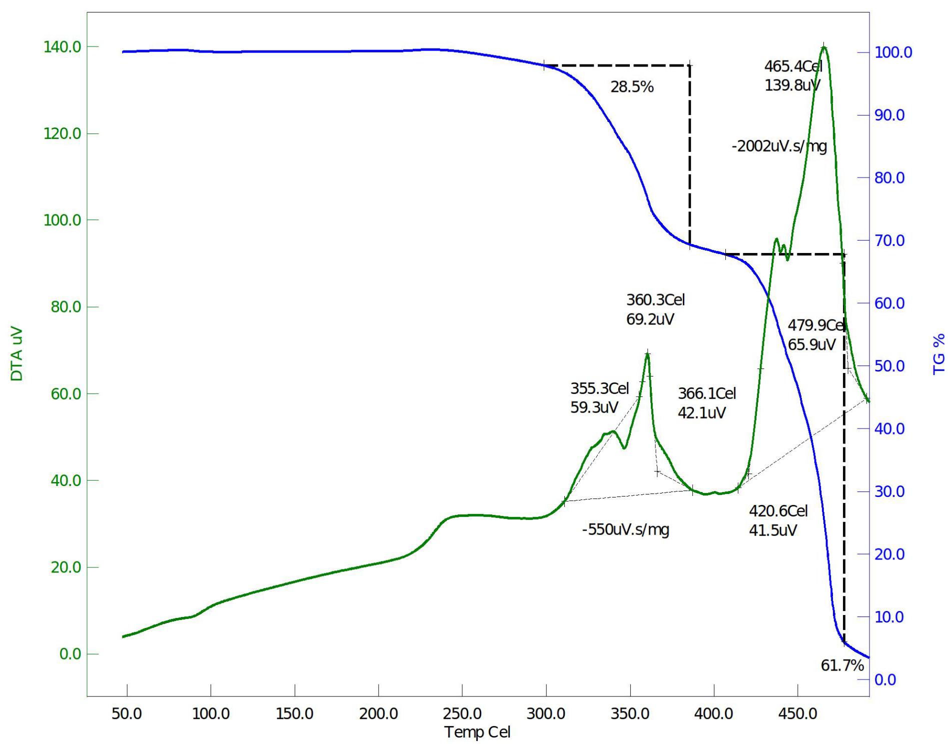

(a)

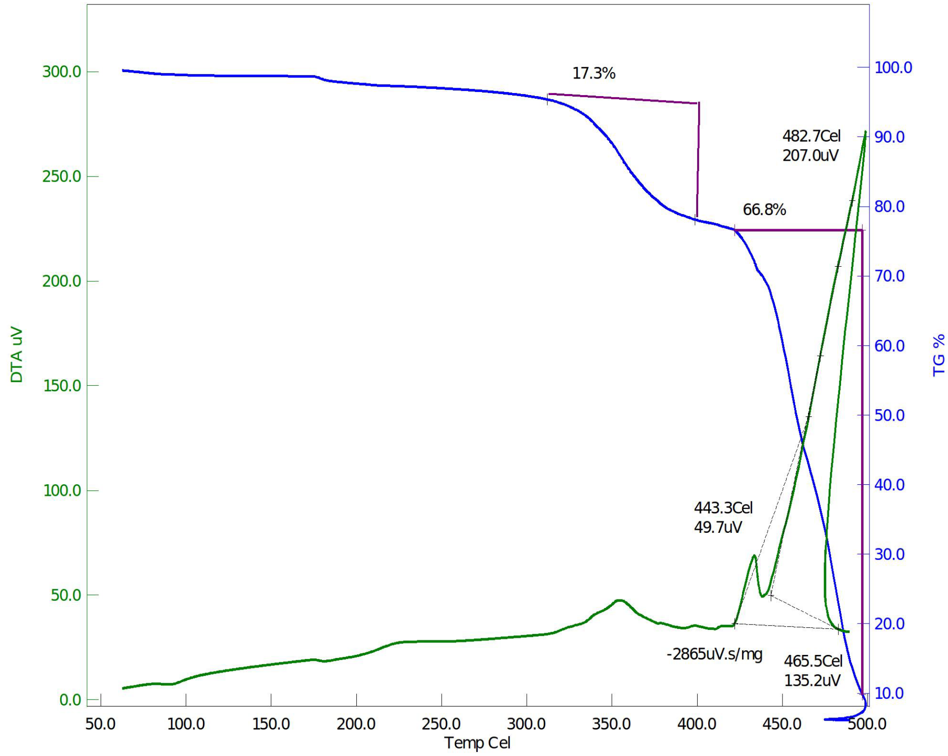

(b)

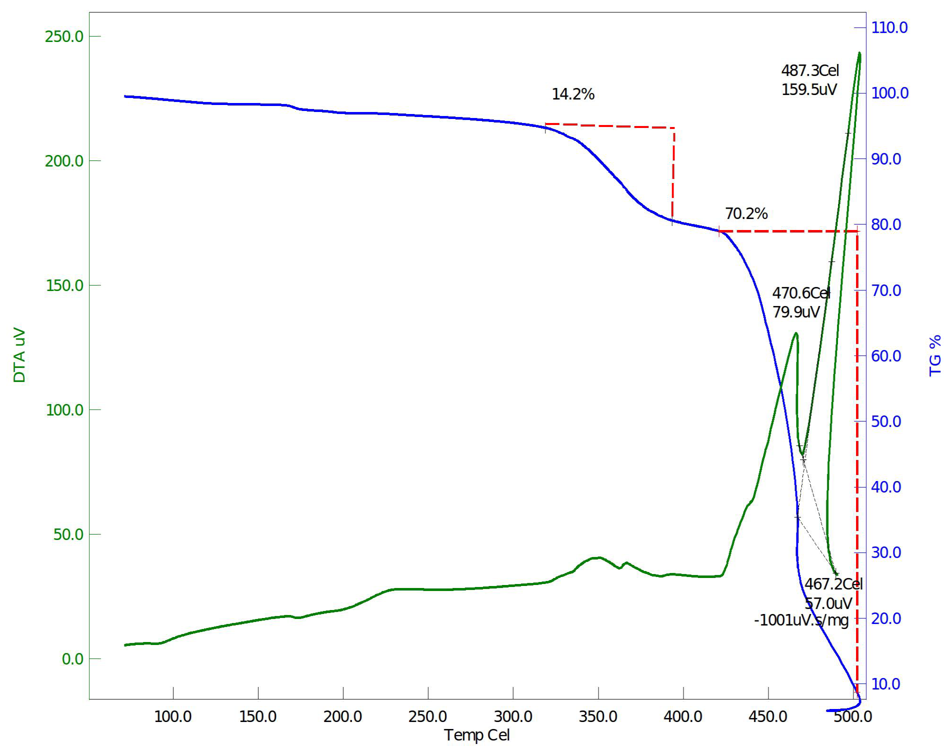

(c)

Figure 7. (a) TG-DTA Curve of EVA co-polymer; (b)TG-DTA Curve of 2% ZnSe/EVA nanocomposite; (c)TG-DTA Curve of 4% ZnSe/EVA nanocomposite.

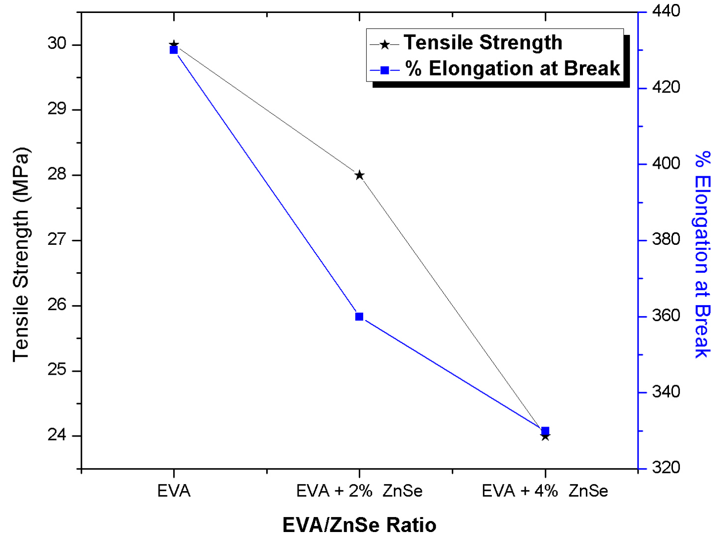

Figure 8. Comparison of tensile strenth and % elongation with various concentration of ZnSe filler in EVA.

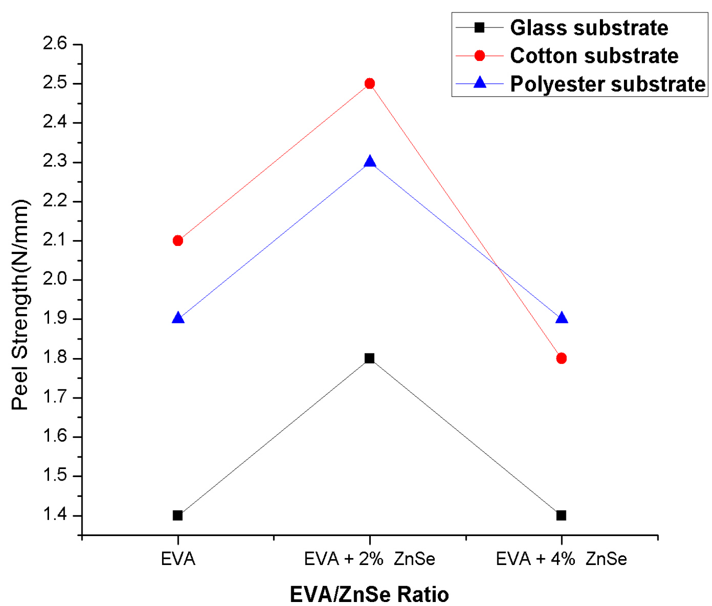

Figure 9. Plot showing the peel strength of EVA/ZnSe nanocomposites on various substrate.

4. Conclusion

A facile approach towards the synthesis of ZnSe nanoparticles and ZnSe/EVA nanocomposites was established. The synthesized particle's size was estimated as 80 nm. FT-IR analysis confirmed the presence of polymetric group of EVA, compared with its composites and corroborated the presence of ZnSe particles. The value of index of refraction of the composite could be easily controlled by varying the amounts of dispersed ZnSe nanoparticles. The band gaps of the pure, 2% and 4% ZnSe/EVA were found to be 4.74 eV, 4.44 eV and 4.08 eV respectively, thereby increasing the conductivity of the EVA with increasing the filler concentrations. The thermal stability of the samples increases with increasing the filler concentrations. The mechanical properties of the samples were also studied. The tensile strength and peel strength of the nanocomposites increase initially and drop down with ZnSe filler loading.

Acknowledgements

One of the authors is thankful to Department of Science and Technology, New Delhi, India for granting the fund to carry out the research.

References

[1] Zhu, J.H., Chen, M.J., Qu, H.L., Zhang, X., Wei, H.G., Luo, Z.P., Colorado, H.A., Wei, S.Y. and Guo, Z.H. (2012) Interfacial Polymerized Polyaniline/Graphite Oxide Nanocomposites toward Electrochemical Energy Storage. *Polymer*, **53**, 5953-5964. http://dx.doi.org/10.1016/j.polymer.2012.10.002

[2] Thurn Albrecht, T., Schotter, J., Kastle, G.A., Emley, N., Shibauchi, T., Krusin Elbaum, L., Guarini, K., Black, C.T., Tuominen, M.T. and Russell, T.P. (2000) Ultrahigh-Density Nanowire Arrays Grown in Self-Assembled Diblock Copolymer Templates. *Science*, **290**, 2126-2129.

[3] Pyun, J. and Matyjaszewski, K. (2001) Review Previous Article Next Article Table of Contents Synthesis of Nanocomposite Organic/Inorganic Hybrid Materials Using Controlled/"Living" Radical Polymerization. *Chemistry of Materials*, **13**, 3436-3448. http://dx.doi.org/10.1021/cm011065j

[4] Brabee, C.J., Sariciftci, N.S. and Hummelen, J.C. (2001) Plastic Solar Cells. *Advanced Functional Materials*, **11**, 15-26. http://dx.doi.org/10.1002/1616-3028(200102)11:1<15::AID-ADFM15>3.0.CO;2-A

[5] Blom, P.W.M., Schoo, H.F.M. and Matters, M. (1998) Electrical Characterization of Electroluminescent Polymer/Nanoparticle Composite Devices. *Applied Physics Letters*, **73**, 3914. http://dx.doi.org/10.1063/1.122934

[6] Kiesow, A., Morris, J.E., Radehaus, C. and Heilmann, A. (2003) Switching Behavior of Plasma Polymer Films Containing Silver Nanoparticles. *Journal of Applied Physics*, **94**, 6988. http://dx.doi.org/10.1063/1.1622990

[7] Subbaiah, Y.P.V., Prathap, P., Devika, M. and Reddy, K.T.R. (2005) Close-Spaced Evaporated ZnSe Films: Preparation and Characterization. *Physica B*: *Condensed Matter*, **365**, 240-246. http://dx.doi.org/10.1016/j.physb.2005.05.020

[8] He, T., Wang, C., Pan, X. and Wang, Y. (2009) Nonlinear Optical Response of Au and Ag Nanoparticles Doped Polyvinylpyrrolidone Thin Films. *Physics Letters A*, **373**, 592-595. http://dx.doi.org/10.1016/j.physleta.2008.12.002

[9] Ma, G., He, J. and Tang, S. (2003) Femtosecond Nonlinear Birefringence and Nonlinear Dichroism in Au:TiO_2 Composite Films. *Physics Letters A*, **306**, 348-352. http://dx.doi.org/10.1016/S0375-9601(02)01626-2

[10] Gonzalex-Benito, J., Castillo, E. and Caldito, J.F. (2013) Coefficient of Thermal Expansion of TiO_2 Filled EVA Based Nanocomposites. A New Insight about the Influence of Filler Particle Size in Composites. *European Polymer Journal*, **49**, 1747-1752. http://dx.doi.org/10.1016/j.eurpolymj.2013.04.023

[11] Kasap, S. and Capper, P. (2007) Springer Handbook of Electronic and Photonic Materials. Springer, Berlin. http://dx.doi.org/10.1007/978-0-387-29185-7

[12] Rhee, S.H. and Choi, J.Y. (2002) Preparation of a Bioactive Poly(methyl methacrylate)/Silica Nanocomposite. *Journal of the American Ceramic Society*, **85**, 1318-1320. http://dx.doi.org/10.1111/j.1151-2916.2002.tb00269.x

[13] Camargo, P.H.C., Satyanarayana, K.G. and Wypych, F. (2009) Nanocomposites: Synthesis, Structure, Properties and New Application Opportunities. *Materials Research*, **12**, 1-39. http://dx.doi.org/10.1590/S1516-14392009000100002

[14] Homann, T., Hotje, U., Binnewies, M., Borger, A., Becker, K.D. and Bredow, T. (2006) Composition-Dependent Band Gap in ZnS_xSe_{1-x}: A Combined Experimental and Theoretical Study. *Solid State Sciences*, **8**, 44-49. http://dx.doi.org/10.1016/j.solidstatesciences.2005.08.015

[15] Hodes, G. (2004) Chemical Solution Deposition of Semiconductor Films. Taylor and Francis, New York, 362.

[16] Ashcroft, N.W. and Mermin, N.D. (2011) Solid State Physics. 11th Indian Reprint, Brooks/Cole, Pacific Grove.

[17] http://large.stanford.edu/courses/2007/ap272/brockman1

[18] Tauc, J. (1974) Amorphous and Liquid Semiconductor. Plenium Press, New York. http://dx.doi.org/10.1007/978-1-4615-8705-7

[19] Kumar, S. and Chandra, R. (2005) Temperature Dependent Studies of CdS Nanoparticles in Viscous Matrix. *Optical Materials*, **27**, 1346-1349. http://dx.doi.org/10.1016/j.optmat.2004.09.015

[20] Hasegawa, N., Okamoto, H., Kawasumi, M. and Usuki, A. (1999) Preparation and Mechanical Properties of Polystyrene-Clay Hybrids. *Journal of Applied Polymer Science*, **74**, 3359-3364. http://dx.doi.org/10.1002/(SICI)1097-4628(19991227)74:14<3359::AID-APP9>3.0.CO;2-2

Linguistic Minorities and Education in Mother Tongue

- Stany Thomas and Sheeja Kuriyakose

ISSN 2350-1472

Vol. 3 No.14 July 2016

S R A

ARS - Journal of Applied Research and Social Sciences

Peer Reviewed and Referred **Fortnightly** International Journal

Intenational Society for Green,Sustainable Engineering & Management

International Society for Green, Sustainable Engineering and Management

ISO 9001:2008 & ISO 10002:2014 certified

Autonomous Organization

(Research, Development & Training)

Under Public Trust Act

Government of West Bengal

India

Organizational Member	*Key Patron*
Quality Council of India Department of National Board for Quality Promotion (NBQP) GOVT OF INDIA	**Indian Green Building Council (IGBC)-** **Confederation of Indian Industries (*CII*'s)**

Institutional Member

Indian Statistical Institute

Academic institute of national importance as recognized by a 1959 act of the Indian parliament

INDEX

ARS - Journal of Applied Research and Social Sciences ISSN 2350-1472,Vol.3,Issue.14,July 2016

LINGUISTIC MINORITIES AND EDUCATION IN MOTHER TONGUE

Dr. Stany Thomas
Associate Professor and Research Guide,
Research and Post Graduate Department of Political Science,
St.Thomas College Palai,Kottayam
Sheeja. Kuriyakose
Research Scholar,
Research and Post Graduate Department of Political Science ,
St. Thomas College Pala, Kottayam
Working as a permanent faculty in the Department of Political Science, at K. G. College
Pampady.Kottayam.

Abstract

Linguistic heterogeneity is a peculiar feature of Indian society. The language rights and protection of linguistic minorities was a major concern since pre-independent period. The denial of linguistic rights not only hampers the cultural development of a community, but is also detrimental for the social and economic development of the minority and for the society as such The problems of linguistic minorities have been the focus of research and planning for educational and administrative reasons. An educational policy at the national level has developed to ensure the mother tongue education through Three language formula. But still the language maintenance and development is a concern of smaller language groups. This paper seeks to explore scope of education in mother tongue for linguistic minorities and introduces certain suggestions for their language development

Language is one of the most important of those human characteristic on the basis of which people are not supposed to be discriminated against. Others are gender," race" and religion. (Tove Skutnabb -Kangas) in (Ricento,2006:275).Language is closely related to culture and therefore to the customs of the people. Besides, the massive spread of education and growth of mass literacy can occur only through the medium of the mother-tongue.

Democracy can become real to the common people only when politics and administration are conducted through the language they can understand. But this language, the mother tongue cannot be the medium of education, administration, or judicial activity unless a state is formed on the basis of predominant language . Thus the reorganisation of states on the basis of language, a major aspect of national integration and consolidation, came to the fore almost immediately after Independence. But linguistic reorganistion did not of course, resolve all the problems relating to linguistic conflicts.

The immediate problem related with language after linguistic reorganisation was the problems of linguistic minorities. This paper focuses on the rights of linguistic minorities especially their educational safeguards to protect their identity by learning through mother tongue.

Mother Tongue -Definition

In popular parlance the language categories of India are variously designated as mother tongues, minority languages, regional languages, scheduled languages, official languages, and national languages.(Manish Kumar Thakur,2002) .

Mother tongue of an individual has an undoubted importance in the maintenance of the culture and dignity of an individual even if he/she belongs to majority or minority language group. Mother tongue can be defined narrowly or broadly according to Khubchandani (2001: 4). The narrow definition of mother tongue as a child's home language is exemplified in the 1951 Census definition: "The language spoken from the cradle...in the case of infants and deaf mutes... the mother tongue of the mother" (Khubchandani 2001: 4)in (Cy nthia Groff,2007:19)

Mother tongue is the medium of one's own inner thoughts and contemplations. Thought and language are interrelated. Hence for acquiring knowledge in a better and unambiguous way, the mother tongue is the best medium. It has been scientifically proved that assimilation of facts is easier through one's own language. .(Chand RajM K, **2011)**

The Constitution of India today has 22 languages in its Eighth Schedule which are known as Scheduled languages which constitute 93 mother tongues. The rest 100 languages which are not in the Schedule are given nomenclature Non-scheduled languages. They subsume 141 mother tongues.(Mallikarjun,2012). Indian constitution preserves political unity and cultural and linguistic diversity by providing language rights to both majority and minority languages, the vehicle of culture and dignity of citizens.

Hierarchy of Languages -Position of Linguistic Minorities

The language scene in post-Independence India seems to be characterised by a definitive hierarchy, at least in terms of official status (Brass 1994: 175).For obvious reasons, Hindi and English occupy top positions in the official hierarchy. Regional languages come next, having been recognised as official languages in the linguistically reorganised states, may, the very basis of their organisation, and also for having found a place in the coveted Eighth Schedule of the Indian Constitution. At the third level are languages listed in the Eighth Schedule but having been deprived of the luxury of territorial anchorage in particular provinces such as Sanskrit, Sindhi and Nepali (Gorakhali). At the lowest level are those mother tongues which are not recognised either as official languages of India or of any state and are not listed in the Eighth Schedule which, in fact, constitute the bulk of minority languages. (**Manish Kumar Thakur,2002)**

On defining 'Linguistic Minorities'

While the definition of linguistic minorities was not included in the Constitution, a Supreme Court decision defined minority language as separate spoken language, not restricted to languages using or having a separate script (Dua 1986: 134).**Myron Weiner** defines as "Linguistic minorities include those who speak the language of a contiguous neighbouring state and who are a minority by virtue in which the state boundaries have drawn " Generally linguistic minorities in federal India are defined in relation to their State of residence, and the vast majority of more than 120 million Indian citizens belonging to linguistic minorities are "relative minorities": speaking one of the "scheduled languages", which is an official language in another State of the Union, but not in their own State, as their mother tongue. Only 3% of India's total population, about 30 million people, mostly tribal communities, speak "non-scheduled languages" – India's less protected and often most threatened languages. They can be termed "absolute minorities", as no kin-state or major speech community is taking care of their protection. Most of these languages are not taught in any school, or recognized for any use in public administration. Many of these languages have no script and thus are deprived of any representation in modern culture and media. This fact does not mean that mere inclusion in the

8th Schedule of the Indian Constitution will be sufficient to solve all their problems(Benedicter 2013:113)

Language rights

"Linguistic rights should be considered basic human rights. The right to speak, to learn, to educate and unfold all cultural activities in one's own mother tongue, in addition to other official languages, is enshrined in many Constitutions of the world

The framers of the Constitution of India recognized the importance of addressing "the problem of the minorities," a universal issue in democracies, and they "had a firm faith that healthy national consciousness would grow if the minorities are guaranteed liberty, equality, fraternity and justice" (Kumar 1985: 9).Educational safeguards for minorities in the constitution through specific safeguards guarantees learning through the medium of mother tongue. This is introduced in article 350-A the most important safeguard for linguistic minorities,by the recommendation of State Reorganisation Commission in 7th amendment Act 1956

Linguistic minorities-provision under SRC

The State Reorganisation Commission had foreseen clearly that none of the States could be absolutely unilingual and that each State would have to tackle the question of linguistic minorities within its territory in a manner that satisfied their legitimate aspirations. However, it envisaged that a state could be unilingual where the speakers of a particular language constituted 70% or more of the total population.

The administrative safeguards for linguistic minorities in regard to the use of their languages for official and allied purposes in Home Ministry's Memorandum in 1956 can be summarised as follows : It constituted a landmark in inter-lingual adjustments and served as an all-India code embodying the agreed minimum of safeguards for the smaller language groups in the States and Union Territories.

(i) Where any language is spoken by 30 per cent or more of the population in any State or district, the State or district would be recognized as bilingual and the minority language concerned would be placed on the same footing as the regional language for official purposes.

(ii) Where the linguistic minority constitutes 15 to 20 per cent of the population in any areas, Government notices, rules, laws etc. will be reproduced in the language of the minority in that particular area;

(iii) The linguistic minorities have the right to represent to any officer or authority of the Union or in the States as the case may be, in their own language even if that language is not mentioned in the Eighth Schedule. Safeguards have also been provided to linguistic minorities in regard to State services. These are two-fold; firstly no restrictions are to be imposed with reference to the residence of candidates for recruitment to any branch or cadre of State services; and, secondly, linguistic minorities who constitute 15 to 20 per cent or more of the population of the State have been given the option to elect as medium of examination, in any examination being conducted for recruitment to the State or the district services, their own language. Subordinate services are not included. The test of proficiency in the State language may, in the second category of cases, be held after selection but before the end of probation.

The State Governments have also been advised that where any cadre included in the subordinate services is treated as a cadre for district, any language which has been recognized as an official language in the district should also be recognized as a medium for the purposes of competitive examination in the district. (SRC Report 1956,205)

In order to ensure proper implementation of these safeguards for linguistic minorities Union Government, accordingly, came up with certain amendments to the Constitution, embodied in the Constitution (Seventh Amendment) Act, 1956. It added Articles 350-A and 350-B to the Constitution.

Provisions in the Constitution

The constitutional provision under Article 345 empowers the States to allow the use of languages other than the official one, for purposes and areas to be specified, and does not stipulate any percentage of population for the eligibility of a linguistic minority to concessions or special protection. Once the provision of facilities, like the translation of gazettes, notices, etc., the right to present applications, etc., in courts and government offices in one's mother tongue, is agreed to in principle and acted upon by a State, they should automatically become available to smaller concentrations as well, without any significant increase in expenditure or addition of staff.

Several articles of the constitution adequately protect and provide safeguards to the minorities . In this respect there are two opposing trends: `equality' and special` preference'. At the outset ,there are general rights enshrined in articles 14,15,16,19,20,21,22,23,24,25,26,27,28 in the chapter in the fundamental rights which are applicable to all citizens including minorities. These confer equality . Besides special rights are conferred to minorities under articles 29 and 30.While article 29 is applicable to all the citizens of India, Article 30 is applicable only to religious and linguistic minorities.(Bhasha Sagar, 2008:34)They provisions in the above articles are as follows;

29. Protection of interests of minorities.-

1. Any section of the citizens residing in the territory of India or any part thereof having a distinct language, script or culture of its own shall have the right to conserve the same.
2. No citizen shall be denied admission into any educational institution maintained by the State or receiving aid out of State funds on grounds only of religion, race, caste, language or any of them.

30. Right of minorities to establish and administer educational institutions.-

1. All minorities, whether based on religion or language, shall have the right to establish and administer educational institutions of their choice.
2.
    a. In making any law providing for the compulsory acquisition of any property of any educational institution established and administered by a minority, referred to in clause (1), the State shall ensure that the amount fixed by or determined under such law for the acquisition of such property is such as would not restrict or abrogate the right guaranteed under that clause.
3. The State shall not, in granting aid to educational institutions, discriminate against any educational institution on the ground that it is under the management of a minority, whether based on religion or language.

Special Directives

Under Article 347, minorities enjoy even a political safeguard which allows other minority languages for official use in any province under President's consent **(Azam,1981:132)** The constitution itself provided adequate safeguards to linguistic minorities under its articles350, 350A , 350 B, which is as follows:

350. Language to be used in representations for redress of grievances.-

Every person shall be entitled to submit a representation for the redress of any grievance to any officer or authority of the Union or a State in any of the languages used in the Union or in the State, as the case may be.

350A. Facilities for instruction in mother-tongue at primary stage.-

It shall be the endeavour of every State and of every local authority within the State to provide adequate facilities for instruction in the mother-tongue at the primary stage of education to children belonging to linguistic minority groups; and the President may issue such directions to any State as he considers necessary or proper for securing the provision of such facilities.

350B. Special Officer for linguistic minorities.-

1. There shall be a Special Officer for linguistic minorities to be appointed by the President.
2. It shall be the duty of the Special Officer to investigate all matters relating to the safeguards provided for linguistic minorities under this Constitution and report to the President upon those matters at such intervals as the President may direct, and the President shall cause all such reports to be laid before each House of Parliament, and sent to the Governments of the States concerned.

In some regions, such as autonomous minority regions, a particular linguistic minority may constitute the majority population and may have in place extensive provisions for the use of its language as the dominant language of the region in administration, education and service provision. In such cases it is important to ensure the language rights of those belonging to other communities who may find themselves de facto linguistic minorities in certain localities despite constituting a majority nationally.(Ishak Rita 2012:8) . Whichever minority language group is involved, it remains the responsibility of states to provide for the educational , and other needs of minorities in Public life.

Today significant challenges are faced by minorities in all regions who speak minority languages and wish to maintain and use them in public and private life (Ishak Rita 2012:6-7).Most important among that is their education in their mother tongue.

Education of Linguistic Minorities

Three Language Formula

In independent India the demand for a general education system based on mother tongues as media of instruction was associated with the cultural and political resurgence of the "linguistically defined States", in addition to the democratic principle of ensuring equality of opportunities through education.(Benedicter,2013:67). Restrictions on minority languages in the field of education are particularly sensitive and can be the cause of grievances of linguistic minorities. The 1992 Declaration on Minorities states that wherever possible minorities have the right to learn or to have instruction in their mother tongue (art. 4, para. 3)

The founding fathers of the Indian Constitution wanted to ensure that the children get their education through their mother tongue at least at the primary level. Patriotic fervor, pragmatism, as well as the findings of "science" were the motivating factors for this desire. .(Ramaswamy K,2001)

Three language formula is implemented to promote mother tongue education national level. It is an educational strategy (three Language Formula) for communication between people at the national, regional and local levels (Srivastava, 2007: 43) The National Policy on Education 1968 recommended the inclusion of the TLF 'which includes the study of a modern Indian language, preferably one of the Southern languages, apart from Hindi and English in the Hindi speaking states, and of Hindi along with the regional language and English in the non-Hindi speaking states,' at the Secondary stage. This was reiterated in the Education Policy 1986 and was adopted as the Programme of Action by the Parliament in 1992. (mallikarjun,2004)

The revised TLF proposed the length of contact years for languages as follows:

Languages to be taught under TLF	No of years to taught	Languages to be taught under TLF	No of years to taught
Mother tongue/ Regional language	10 years	Mother tongue/ Regional language	10 years
Official language (Hindi/ English)	6 years (starting from class V onwards)	Official language (Hindi/ English)	6 years (starting from class V onwards)
Modern Languages not covered under the two	3 years minimum	Modern Languages not covered under the two	3 years minimum

(Source from Singh 2000: 193)

The multilingualism promoted in the Three-Language Formula springs in part from a concern for maintaining the status of the official and regional languages. Concern continues in India for the maintenance and spread of the official Indian languages. This includes a concern that some Indians, especially the elite, feel the need only to learn English, minimizing the value of learning Indian languages(Cynthia Groff,2007) Still parents see only the advantage in career options that may be available to their children if they get educated through the medium of English right from the beginning level of school education.(Ramaswamy K,2001)

Difficulties with the implementation of TLF

With the Three-Language Formula, those students whose mother tongue is not a regional language end up learning four languages, and possibly three or four scripts since their mother tongue is not the same as the state majority language. This has been seen as one drawback of the policy. According to Annamalai (2001: 73) "this conflict has not yet been resolved politically and pedagogically." Some have referred to the policy as being 3 plus or minus one (Ager 2001: 29), since Hindi speakers need only learn two languages and minority-language speakers end up with four. Knowing four languages should certainly not be thought of as a disadvantage. Rather children who are educated through the medium of an unfamiliar language face greater learning challenges than their peers (Jhingran 2005).

While overall a broad consensus exists among states, implementation of the Three-Language Formula varies considerably. According to Ekbote (1984), difficulty in the implementation of the Three-Language Formula comes from the following factors: (a) the "heavy language load in the school curriculum," (b) northern schools not being motivated to teach south Indian language, (c) southern schools, especially in Tamil Nadu, resisting the teaching of Hindi, and (d) the cost of arranging for instruction. The formula has been adapted by the various states in various forms and in various contexts. Some stick to two languages, some need four, some provide additional optional languages.

Other Issues in Educational sector

In the educational sector, lack of schools having minority language as medium of instruction and unavailability of trained teachers and text books cause a major problem. The vacancies of Tamil teachers are not filled up at primary, secondary and higher secondary levels. Even when teachers are appointed they are not adequately trained. Delay in the disbursement of salaries to teachers, lack of government programmes, etc., were some of the issues raised by representatives of linguistic minority communities across the States. The lack of text book at the beginning of the year is another issue. Lack of residential schools for minorities is another problem. Educational backwardness in turn affects social awareness, job opportunities and development of the linguistic minorities

The linguistic minorities themselves need to develop a better understanding of the overall needs of their communities(J. C. Sharma:2001) Lack awareness of the linguistic safeguards among linguistic minorities is directly related to their educational backwardness .Minorities should develop a positive attitude towards their language and should have an awareness about the needs and aspirations of the community

Language policies in the states of the Indian Union certainly protect the rights of the linguistic minorities. However, it is important for the minorities that they learn the dominant language of their state for their own social and career benefits. Because of this change in attitude (noticed simultaneously also among the people who speak the dominant language of the state as their mother tongue), the contours of Indian multilingualism are fast changing. There is a lack of genuine desire to learn other Indian languages

Suggestions to promote minority languages

In order to promote a language , compilation of a good grammar is a must so that the language can be taught in a proper setting.

2. A comprehensive dictionary with etymology would be essential for taking up the study of the language.

3. A proper and efficient machinery for the translation of the books from one language to another must be set up to make available current knowledge in other languages.

4.The authors in the language concerned should be encouraged by the suitable incentives , rewards etc.

5. The text books for the language should be prepared and should be available at a nominal cost.This would involve suitable financial assistance to the authors and the publishers.

6. For the the languages which do not have a recognised script at present , the script of the local principal language should be adopted(with such modifications as may be necessary).

7. The modern tools like computers should be used to popularise and to teach the language.

8. The provision for adequate number of language is a must. They should be properly trained for the purpose of teaching the language. Mere knowledge of the language should not be considered to be enough.

9. In the nomadic tribe areas , mobile schools should be set up. The persons from community itself should be appointed as the teachers.

10. A separate workshop should be held for the subject of use of minor languages in education with a duration of two to three days so that the points can be discussed elaborately (CLM Organisation, Conference On Minor Languages,2007:12)

CONCLUSION

Several States' domestic legislation on minority rights is still half-hearted, incoherent and insufficient for this purpose. India, on the contrary, conferred constitutional value on the right of minorities to protect their identity from the very beginning. The Indian constitution is clear in its principles, but far less advanced in the level and substance of the single rights seen as indispensable for cultural survival in the modern world.(Benedicter,2013; Even though linguistic rights are protected in Indian democracy by giving preferential status through special legislations ,directives and orders and their proper implementation is the significant element to achieve the goals.

Although the Indian Constitution does not promote favoritism for minorities and does not make them an added burden on the states, it remains the state's obligation to provide for the minorities and for their educational rights (Ekbote 1984: 199). Yet, vigilance is still needed in protecting the status of minority languages and insuring justice, particularly equitable access to education for speakers of all languages. Besides demonstrating the need for caution in language planning in practice, the Indian example informs and stretches the language planning frameworks used to analyze it. **(Cynthia Groff ,2007:17)**

The actualisation of minority rights and a sympathetic approach on the part of the majority may go a long way to the minimisation of the problem. In spite of constitutional and other minority safeguards, the governmental system in general ,systematically negating the use of minority language in education and administration. A comprehensive approach based on re conceptualisation, the 'linguistic' minority into the cultural minority, is an urgent matter of concern. Because the problem of minorities is a problem of cultural persistence. After all stability of the multicultural society like India highly depends on the policy of cultural equity. It can be achieved through the initiation of a new policy planning to linguistic subcultures in Indian states.

REFERENCES:

BOOKS

1. Ager, D. (2001). *Motivation in language planning and language policy.* Clevedon: Multilingual Matters.
2. Annamalai E, (2001) ***Managing Multilingualism in India*** :Political and Linguistic Manifestations *sage publications pvt. ltd*
3. Benedicter Thomas Thomas Benedikter (EURAC)*Minority Languages in India: An appraisal of the linguistic rights of minorities in India* Bozen/Bolzano, March 2013Edited by © Thomas Benedikter 2013.

4. Bhasha Sagar., Jan 2008 , Six Monthly, issue 1 House Magazine of the Commissioner Linguistic Minorities Organisation
5. Brass, Paul R(1975): *Language, Religion* £ Politics in North- India(Cambridge: Cambridge University Press.
6. Dua, H. R. (1986). *Language Use, Attitudes and Identity among Linguistic Minorities* (pp. 4,5). Mysore: The Government of India Press.
7. Ekbote, G. (1984). *A nation without a national language*. Hyderabad: Hindi Prachar Sabha.
8. Golden Jubilee Celebration, Commission Linguistic Minorities(CLM Organisation) (2007) Conference On Minor Languages .
9. Jhingran, D. (2005). *Language disadvantage: The learning challenge in primary education,* .New Delhi: S.B. Nangia APH.
10. Khubchandani, L.M. (2001). *Language demography and language education*
11. Kousar J.Azam(1981) `*Political Aspects of National Integration'* -Published in Meenakshi Mudranalaya.Meerut-250001
12. Kumar, A. (1985). *Cultural and educational rights of the minorities under Indian Constitution.* New Delhi: Deep & Deep Publications.
13. Phillipson: Mart Rannut – Tove Skutnabb-Kangas, (1994) Linguistic Human Rights, Introduction
14. Ricento, Thomas, (2006) *Language Policy an introduction to theory and method.*, Ed. Thomas Ricento, Blackwell publishing ltd.
15. Srivastava, A. K. (2007). *Multilingualism and School Education in India: Special Features, Problems and Prospects*. In D. P. Pattanayak, *Multilingualism in India* (pp. 42,43,44,46,47,48). New Delhi: Orient Longman Private Limited.
16. Tove Skutnabb -Kangas, (2006). *Language Policy an introduction to theory and method.*, Ed.ThomasRicento, Blackwell publishing ltd.

JOURNALS

17. Groff Cynthia., *Status and Acquisition Planning and Linguistic Minorities in India University of Pennsylvania Working Papers in Educational Linguistics* 22/1: 15-41, 2007 WPEL Volume 22, Number 1 Pg 15-41
18. Chand Raj M K.,*Mother Tongue and Linguistic Globalization* in Language in India, Volume 11 : 5 May 2011
19. Ramaswamy K,*Mother Tongue And Medium Of Instruction - A Continuing Battle,* Language in India,volume1, 2001

20. Sridhar Kamal K. *Language in Education: Minorities and Multilingualism in India*-- International Review of Education, Vol. 42, No. 4, The Education of Minorities (1996), pp. 327-347 Springer Accessed: 27/09/2012 06:54
21. Sharma. J.C. *Multilingualism In India*.,(eds.) Language in India Volume 1: 8 December 2001.
22. *The Politics of Minority Languages: Some Reflections on the Maithili Language Movement* *Manish Kumar Thakur***Journal of Social and Economic Development July - Dec. 2002*
23. Vanishree V.M, *Provision for Linguistic Diversity and Linguistic Minorities in India* Volume 11 : 2 February 2011-Lnguage in India

REPORTS

24. Human Development Report, *Cultural Liberty in Today's Diverse World* ., 2004
25. Report of the States, Reorganistation Commission, 1955.
26. Rita Ishak ,*Report of the Independent Expert on minority Issues*, Human Rights council Twenty Second Session ,31 Dec.2012.

Lingustic Profile of India and the Constitutional Provisions Relating to Languages

- Stany Thomas and Sheeja Kuriyakose

ISSN 2249-3417

LPC

BULLETIN ON RESEARCH

(A Refereed Multi-Disciplinary Research Journal)

Volume : 7

Issue : 1

July 2016

A Bi-Annual Multidisciplinary Research Publication

Lekshmi Research Cell

Lekshmipuram College of Arts and Science

Neyyoor - 629 802 Tamilnadu India

LPC Bulletin on Research

Volume 7 | Issue 1 | July 2016

Contents

Linguistic Profile of India and the Constitutional Provisions relating to Languages

Dr. Stany Thomas.[1] & *Sheeja. Kuriyakose.*[2]

Abstract: *Reorganization of the geographical boundaries within the nation as linguistic states was a major step in the management of multilingualism and such reorganization empowered multilingualism further. Managing Indian Multilingualism formally got underway with the nation's acceptance of its Constitution. It was in the form of inclusion of select languages in the Eighth Schedule, recognition of some language/s as official languages of the Union and providing for the States to do the same as their official languages, acceptance of languages for different levels of judiciary, use in parliament and state legislatures, and not recognizing any language/s as language/s for education but recognizing the rights of different kinds of linguistic minorities. Since her independence, India is managing multilingualism by protecting the language rights of every linguistic group through policies and laws of language use in administration, judiciary, education and other domains of public life. This paper discusses the status of languages in Indian linguistic federalism and the provisions related with languages in the constitution.*

The linguistic diversity of India has so often stressed that only a brief recapitulation of the main points will be sufficient to introduce the subject. India is, the only part of the world where so many different human races having living together for centuries. These include the *Australoids*, the *Veddids*, The *Negritoids*, the *Melano Indians*, the *Mongoloids* and the *Aryans* (Minor languages report: 4)

India's linguistic landscape is shaped by four language families. They are, from north to south: the Tibeto-Burmese, Indo-European (Indo-Aryan), Austro-Asiatic (Munda, Khasi) and Dravidian family. There are also some isolated languages, such as Arbi (Arabic, thus Hamito-semitic family), while Kusunda and Andamese are probably linked to the Indo-Pacific family (Benedicter, 2013).

The Indian language Families

Table-1: Indian language Families

S.No	**Language Family**	***Number of languages***	***Percentage on total Population***
1	Austro-Asian	14	1.13
2	Indo-European	17	22.53
3	Dravidian	20	75.30
4	Tibeto-Burmese	62	0.97
5	Semito-Hamitic	1	0.1

There is no official inventory of languages spoken in India that reports all languages recognised by linguists. The only source listing the languages is the official Indian

[1] Associate Professor and Research Guide, Research and Post Graduate Department of Political Science, St. Thomas College Palai, Kottayam, e- mail -stanyxvi@gmail.com.
[2] Research Scholar, Research and Post Graduate Department of Political Science , St. Thomas College Pala, Kottayam, e-mail:sheejakuriyakose@gmail.com

census,1991(Benedicter,2013:12).1991 Census lists 216 mother tongues with a total number of speakers10,000 or more at all India level, grouped into 116 languages of which 22 mentioned in the Constitution are called scheduled languages.(**Mishra:2007;33) and 94 are outside it.** There are 'other languages', number unspecified, which have less than 10,000 speakers (Minor languages report: 80)

The 8th Schedule is "the most important language policy statement" in India .listed in Schedule VIII, Articles 343–51 (Benedicter,2013:16). while those languages not included in the scheduled twenty two are listed as "minority languages". A close examination clearly shows that the criteria used to divide languages into "scheduled" and "non-scheduled" (minority) languages fail to account for the status of languages in India (Pandharipandey, 2002: 3).

Some groups considered to be linguistic minorities since their language is not one of the 22 official languages have populations of over 3 million (King 1997: 5) populations exceeding those of some European countries. In 1981, eighty-seven of the non-scheduled languages had more than 10,000 native speakers (Khubchandani 2001: 11). According to the 1991 census, groups speaking non-scheduled languages make up 4%of India's population **(Groff Cynthia, 2007:15-41).**

TABLE-2 GROUPING BY FAMILY OF THE 122 SCHEDULED AND NON-SCHEDULED LANGUAGES –2001

Language Families	Number of Languages	Persons who returned the languages as their mother tongue	Per centage to total population
1. Indo-European			
(a) Indo-Aryan	21	790,627,060	76.86
(b) Iranian	2	22,774	0.00
(c) Germanic	1	226,449	0.02
2. Dravidian	17	214,172,874	20.82
3. Austro-Asiatic	14	11,442,029	1.11
4. Tibeto-Burmese	66	10,305,026	1.00
5. Semito-Hamitic	1	51,728	0.01
Total	122	1,026,847,940*	99.82*

(*Census India*, 2010-11)

In 1951, besides the 14 languages recognised in the Indian Constitution there were also mentioned 23 major tribal languages and 24 other minority languages in several other offiial documents, including the Census. Each of these languages had over one lakh speakers. However, in the later Census documents, the population figure of 10,000 was taken as a bench mark.

There is a wide variation in the estimates or the languages in use in the country. The 1961 Census reports mentioned a total of 1,652 ``mother tougues''out of which 184 had more than 10,000 speakers. The encyclopedic people of India series of the Anthropological Survey of India, identified 75 ``major languages'' out of a total 325 languages used in Indian households (Minor languages report :7)

While the Indian Constitution does not define or use the word minor or minority languages, (although there is a mention of linguistic minority), as per Census of India –1961, different categories of languages documented in the country are listed in Table- 3(Misra, 2007 32-33).The 1961 census recognised 1,652 mother tongues spoken by 438,936,918 people, counting all declarations made by any individual at the time when the census was conducted.

TABLE-3: Languages/Mother Tongues in the Country

S.No.	Description	No. of Mother Tongues	Total No. of Speakers
1.	No. of mother tongues returns of the country.	1652	438,936,918
2.	No. of mother tongues attested in Linguistic Surveyof India classification	572	436,224,545
3.	No. of mother tongues not traced in Linguistic Survey of India but tentatively classified	400	426,076
4	No. of mother tongues attested in Linguistic Survey of India but tentatively reclassified	50	1,908,399
5	No. of mother tongues considered unclassified.	527	62,432
6	Foreign mother tongues	103	315,466

Source: Census - 1961

Eighth Schedule (ES) [Articles 344 (1) and 351]

The Constitution of India adopted on November 26, 1949 in the Constituent Assembly listed 14 languages in the Eighth Schedule. The same in the last 60 years is amended thrice through Constitution Amendment Bill No.21 in 1967, to include Sindhi, Bill No.71 in 1992 to include Konkani, Manipuri and Nepali and Amendment Bill No.100 in 2003 to include Bodo, Dogri, Maithili and Santali. Thus at present there are 22 languages in the Eighth Schedule. Inclusion in Eighth Schedule provides formal and Constitutional recognition to dominant regional languages in the spheres of administration, education, economy and social status (Sarangi, 2009: 27). As on today requests from the speakers of 38 other languages are pending before the Government of India for inclusion in to the Schedule.(Mallikarjun:2012,19)

TABLE – 4 Eight Schedule Languages at the time of formation of the Constitution

1. Assamese	6. Kashmiri	11. Sanskrit
2. Bengali	7. Malayalam	12. Tamil
3. Gujarati	8. Marathi	13. Telugu
4. Hindi	9. Oriya	14. Urdu
5. Kannada	10. Punjabi	

(Groff, 2003: 5)

TABLE – 5 Present eighth schedule languages

1. Assamese	7. Kannada	. 13. Marathi.	19. Sindhi.
2. Bengali	8. Kashmiri.	14. Nepali.	20. Tamil.
3. Bodo	9. Konkani.	15. Oriya.	21. Telugu.
4. Dogri	10. Maithili.	16. Punjabi.	22. Urdu
5. Gujarati	11. Malayalam.	17. Sanskrit.	
6. Hindi	12. Manipuri.	18. Santhali	

(*Government National Portal of India*, 2010)

Details of the Eighth schedule languages together with the number of speakers of each of these languages are given in Table -6

TABLE -6 Scheduled Languages in Indian Constitution and their Speakers

1.	Assamese	13,079,696	1.55
2.	Bengali	69,595,738	8.22
3.	Bodo*	1,221,881	0.15
4.	Dogri*	89,681	0.01
5.	Gujarati	40,673,814	4.81
6.	Hindi	337,272,114	39.85
7.	Kannada	32,753,676	3.87
8.	Kashmiri	56,693(outside J&K) 3,174,684 (1981 fig)	N.A. (1991) 0.48% (1981)
9.	Konkani	1,760,607	0.21
10.	Malayalam	30,377,176	3.59
11.	Manipuri	1,270,216	0.15
12.	Marathi	62,481,681	7.38
13.	Maithili*	7,766,597	0.93
14.	Nepali	2,076,645	0.25
15.	Oriya	28,061,313	3.32
16.	Punjabi	2,33,78,744	2.76
17.	Sanskrit	49,736	0.01
18.	Santhali*	5,216,325	0.62
19.	Sindhi	2,122,848	0.25
20.	Tamil	53,006,368	6.26
21.	Telugu	66,017,615	7.80
22	Urdu	43,406,932	5.13

Source: Census of India, 1991

** Bodo, Dogri, Maithili and Santhali which were Non-scheduled languages in 1991 were declared Scheduled languages in 2003 by 92nd Amendment)*

Hierarchical ordering of Languages

Hierarchical ordering is a situation created by the inclusion of different languages in ES and special provisions for the same.Elangiyan (2007: 104) gives a good description of the kind of hierarchy that the ES has led to in India in the following table:

First Tier (Official Languages of the Union)	Hindi and English	English enjoys a special status even though it is an associate official language. In spite of consistent efforts by the union to replace Hindi as the pan India official language. Even after 6 3 years of Independence English is still used in all public domains.
Second Tier	State official languages listed under ES e.g. Bengali, Tamil, Kannada etc. and Hindi due to its role as an official language in some Northern States of India e.g. Uttar Pradesh, Madhya Pradesh, Bihar etc.	These languages are powerful in their respective states/regions. These languages in due course are the ones that enforce absolute compliance from all the other speech communities in their region. These are the languages that actually threaten the survival of the languages that are mentioned in the fourth tier
Third Tier	Other language communities in a state but not the official state languages because they have fewer speakers than the dominant state/regional languages. E.g. Tulu, Coorgi speakers in Karnataka state	Even though these languages only come second to the dominant state/regional language they still enjoy a special status and recognition from the State Governments because the members of these speech communities have better socioeconomic conditions and in some case a considerable literary history.
Fourth Tier	Indigenous Languages spoken by the aboriginal communities in India E.g Naga, Ho etc.	These speech communities are generally influenced by the dominant languages and cultures leading to bilingualism and multilingualism. The use of the mother tongue is generally restricted to fewer domains decreasing the opportunities for speakers to use their own mother tongue and gradually get assimilated into dominant languages if enough care is not taken by the state

(Source Elangiyan, 2007: 104)

Multilingualism - States and Union Territories

India is divided into 24 States and 8 Union Territories as units of administration. Originally such territorial divisions into provinces or states were done mostly for administrative convenience during the British rule. Presidencies, states, or provinces came into being even as more territories were acquired by the British through various means and added to British India. As a result, the borders of such provinces cut across ethnic, religious, social, and linguistic lines. Even with the linguistic re-organization of the Indian provinces after the independence, most states remained multilingual as ever. However, in each of these linguistically re-organized states, there is at least one dominant majority linguistic group, often more than fifty percent of the total population of that state.

The table given below gives the main language and minority languages in every states and Union territories in India

TABLE-7 Linguistic Profile of the States and UTs

S.No.	Name of State / UT	Main Language	Minority Language
1	Arunachal Pradesh	Hindi, Assamese, Adi, Apatani, Bhoti, Champati and Nishi	State Government claims that there no language has been recognised as minority language.
2	Andaman & Nicobar	Hindi	Bengali, Tamil, Telugu, Malayalam, Nicobari,Kurukh/Oraon
3	Assam	Assamese	Bengali, Sadri, Hindi,Manipuri, Mising, Karbi, Garo, Bodo, Nepali, Hmar
4	Andhra Pradesh	Telugu	Urdu, Hindi, Oriya, Tamil , Kannada, Marati
5	Orissa	Oriya	Hindi, Telugu, Santhali, Kui, Urdu, Bengali, Gujarati
6	UP	Hindi	Urdu, Punjabi, Sindhi
7	Uttarakhand	Hindi	Urdu, Panjabi, Nepali
8	Karnataka	Kannada	Urdu, Telugu, Tamil Malayalam, Marati, Tulu, Lamani, Hindi, Konkani, Gujarati
9	Kerala	Malayalam	Tamil, Kannada, Konkani
10	Gujarat	Gujarati	Hindi, Marathi, Sindhi, Urdu, Telugu, Malayalam, Oriya, Tamil
11	Goa	Konkani	Marathi, Hindi, Kannada, Urdu, Malayalam
12	Chhatisgarh	Hindi	Bengali, Oriya, Telugu, Marathi, Gondi, Kurukh, Halabi , Urdu
13	Jammu and Kashmir	Dodri, Kashmiri	Urdu, Hindi, Punjabi, Ladakhi, Balti
14	Jharkhand	Hindi	Bengali, Urdu, Santhali, Kharia, Mundari, Ho, Kurukh, Oriya, Kurmali, Khortha
15	Tamilnadu	Tamil	Telugu, Kannada, Urdu, Malayalam, Hindi, Gujarati
16	Tripura	Bengali	Hindi, Kokborok, Chakma, Mogh, Halam, Manipuri, Vishnupriya Manipuri
17	West Bengal	Bengali	Hindi Santhali, Urdu, Nepali, Oriya,

			Telugu
18	Punjab	Punjabi, Hindi	Urdu
19	Bihar	Hindi	Urdu, Bengali
20	MP	Hindi	Bhili/Bhilodi , Gondi, Marathi, Urdu, Oriya
21	Manipur	Manipuri	Thado, Paiti, Tongkhul, Hamar, Mizo, Hindi, Nepali, Mao, Kuki, Bengali
22	Maharashtra	Marathi	Urdu, Hindi, Gujatathi, Kannada, Telugu, Bhili, Khandeshi
23	Mizoram	Mizo	Bengali, Tripuri, Nepali, Hindi, Hamar, Pawai, Chakma
24	Meghalaya	Garo, Khasi	Assamese, Bengali, Hindi, Hajong, Nepali, Koch, Rabha, Sinteng
25	Rajasthan	Hindi	urdu, Panjabi, Sindhi, Gujarathi, Bhili/Bhilodi
26	Sikkim	Nepali	Lepcha, Limbu, Bhotia, Hindi, Sherpa, Tamang, Newari,Gureng
27	Haryana	Hindi	Punjabi, Urdu
28	HP	Hindi	Punjabi
29	Chandigarh	Hindi	Punjabi
30	Daman Diu	Gujarati	Hindi , Marati
31	Dadra and Nagar Haveli	Gujarati/ Konkani	Hindi , Marati
32	Delhi	Hindi	Punjabi, Urdu, Sindhi, Telugu, Tamil, Bengali
33	Nagaland	Ao	Angami, Kuki, Lotha, Sema, Chokri, Koniya
34	Puducherry	Tamil	Hindi, Malayalam, French, Arabic, Telugu, Sanskrit
35	Lakshadweep	Malayalam/Mahl	

Source: Forty Second Report of the Commissioner Linguistic Minorities (2003-2004)

Provisions relating to Languages in Indian Constitution

Provisions for languages in the constitution come under two categories, 'general' and 'specific'. General provisions in the constitution enshrined in articles 15,16,19, in the chapter in the fundamental rights which are applicable to all languages including that of minorities. These confer equality .In addition to that preamble, and fundamental duties also form the provisions for speakers of all languages in the constitution. Specific rights for the minorities constitute 29, 30, and Art.347, 350, 350A and 350B in the constitution are more specific for linguistic minorities

The official language of the new nation was declared in Articles 343-344 to be Hindi, written in the Devanagari script, with English as an auxiliary official language whose status was to be reconsidered in fifteen years. Concerning the states, the Constitution allows for choice of official language, an important concession that was demanded particularly in non-Hindi-speaking states. Also, Section – 3 of the Official Languages Act, 1963 passed by the Parliament provides for the continued use of English along with Hindi even after 1965.

The Chapter XVII (Article 343 to 351) of the Constitution gives detailed information about the official languages of the Union and the State. Also The Official Language Policy of the Union has been thoroughly described under Article 120 (Part 5), Article 210 (Part 6), Articles 343, 344 and from Article 348 to 357 of the Constitution. Language provisions in PART XVII constitute Art.348 and Art.349. Art.348 provides for Language to be used in the Supreme Court and in the High Courts and for Acts, Bills, etc. Art.348 Special procedure for enactment of certain laws relating to language. and articles 344 (1) and 351 deal with the provisions on VIII Schedule languages of Indian Constitution

All the 22 languages listed are represented on the Official Languages Commission of India and the state is expected to take measures for the development of these languages. This in itself was a step that crucified numerous tongues other than these 22 languages that have managed to gain the patronage of the state and the law-makers. The rest of the 400-odd minority languages face dominance of one or more of these 22 languages in terms of language use in everyday life, in the administration, and in the education system (S Srinivasa Rao:2008: 963s)

Status of Minority languages

We find that the States in India have never been linguistically homogeneous **(J. C. Sharma: 2001)**.According to the Census of India – 1961 no State/UT in India has fewer than 12 mother tongues. The number of mother tongues in different States/UT ranges from 12 - 410.Thus, we find that different States of India might have been declared uni- or bilingual for political exigencies or administrative convenience, but basically each of them is a multilingual and politically complex entity. Consequently, even if the State boundaries were drawn rigidly on the principle of uni- or bilingual criteria, the problem of linguistic minorities would remain unsolved.(Misra, 2007:33)

The debates of the Constituent Assembly of India reveal that Constitution makers gave a serious thought to the protection of the rights of linguistic minorities, but they had different viewpoints on the subject. Finally, Ambedkar succeeded in drafting the rights of linguistic minorities in the broadest sense and gave them the status of fundamental rights. As a result, the Constitution seeks to protect the rights of linguistic minorities with preferential status under the constitution.

The legal safeguards for the linguistic minorities in India derive their authority from three sources: the Constitution of India; the scheme of safeguards agreed to from time to time; and judicial decisions. .(Bhasha Sagar Jan 2008: 34)

A survey of rights of minorities as enshrined in the Constitution reveals that the minorities derive their rights from four sources /The rights minorities are emphasised and supported by the following constitutional provisions : 1. The ideals and values unequivocally declared in the Preamble of the Constitution. 2. Fundamental Rights as enshrined in part III. 3. Directive Principles of State Policy as enshrined in Part IV, and 4. Other provisions of the Constitution include Fundamental duties article 350, 350A, 350B, 347 .and representation to Anglo Indian community.

The provisions under Articles 29 and 30 are considered along with other provisions in the Chapter of Fundamental Rights and elsewhere in the Constitution safeguarding the rights of religious, linguistic and racial minorities, it becomes clear that the sole purpose of these provisions is to give linguistic minorities the right to preserve and develop their language and to facilitate teaching in mother tongue to their children in early ages.

Special Directives

Under Article 347, minorities enjoy even a political safeguard which allows other minority languages for official use in any province under President's consent **(Azam, 1981:132*)*.**

The article 350 guarantees the linguistic minorities the right to use a language they understand for redress of grievances. "Every person shall be entitled to submit a representation for the redress of any grievance to any officer or authority of the Union or a State in any of the languages used in the Union or in the State, as the case may be" (*Government National Portal of India,* 2010). This means that a representation cannot be rejected on the ground that it is not in the official language. Special provisions have also been made under Articles 350A and 350B to provide smaller communities educational opportunities in their mother tongue and to appoint a special officer for linguistic minorities:

Minority rights must also be considered in regional or local contexts. In some regions, such as autonomous minority regions, a particular linguistic minority may constitute the majority population and may have in place extensive provisions for the use of its language as the dominant language of the region in administration, education and service provision. In such cases it is important to ensure the language rights of those belonging to other communities who may find themselves de facto linguistic minorities in certain localities despite constituting a majority nationally.(Ishak Rita 2012:8). In districts where persons speaking such languages constitute at least 60% of the population are declared as co-official language in the state by the President(CMC, 1961); For the purpose of the implementation of Official Language(s) Act(s) of different states, the taluk is taken as a geographic territory to decide about whether a language is a minority language or not. If within a taluk a language spoken by more than 15% of the total population of the said taluk, that language is considered as a minority language in that context. The speakers of those languages enjoys the benefits like the use of their languages in public offices, issuing forms of public importance in minority language, service of officers who know minority languages in Public offices etc.

Conclusion

Centralized language policies may give primacy to the dominant national language, while decentralized policies can be more effective in responding to minority and regional language usage patterns and local conditions. In order to reach the benefits constitutional provisions, judicial enactments an effective legal system open to all should be created . Language rights bring confidence to keep linguistic identity which in turn contributes social development of all language speakers in a community.

References

Books

Benedictor Thomas.,(2013) Minority Languages in India :An appraisal of the linguistic rights of minorities in India, Edt. Thomas Benedikter Bozen/Bolzano (EURAC).

Elangaiyan, R. (2007). Strategies Proposed for Arresting Language Endangerment in India. In R. Elangaiyan, & M. R. Brown, Vital Voices: Endangered Languages and Multilingualism (pp.104). Mysore: CIIL Printing Press.

Government National Portal of India, 2010.

Groff, C. (2003). Retrieved August 13, 2010, from E:\Research reading\Status and Acquisition planning and Linguistic Minorities in India.pdf (pp. 3,5).

King, R.D. (1997). Nehru and the language politics of India. Delhi: Oxford University.

Khubchandani, L.M. Language demography and language education. (2001). In Daswani, C.J. (Ed.). Language education in multilingual India. New Delhi: UNESCO)

Journals

Groff Cynthia, Status and Acquisition Planning and Linguistic Minorities in India University of Pennsylvania Working Papers in Educational Linguistics 22/1: 15-41, 2007 WPEL Volume 22, Number 1 Pg 15-41

Rajeshwari Pandharipandey, Minority matters: issues in minority languages in India, in: International Journal of Multicultural Societies, Vol. 4, No.2, UNESCO 2002.

S Srinivasa Rao. India's Language Debates and Education of Linguistic Minorities Economic & Political Weekly EPW September 6, 2008.

Sharma. J.C. Multilingualism In India.,(eds.) Language in India Volume 1: 8 December 2001.

Reports

Commissioner on linguistic minorities, Minor languages report Introduction

Forty Second Report of the Commissioner Linguistic Minorities (2003-2004)Justice Rang Nath Commission Report for the National Commission for Religious and Linguistic Minorities, Ministry of Minority Affairs, 2007.

Rita Ishak ,Report of the Independent Expert on minority Issues, Human Rights council Twenty Second Session ,31 Dec.2012.

Census Reports

Census - 1961

Census of India, 1991

Census India, 2010-11

Micro Finance in Kerala: Impact and Emerging Issues

- Biju K.C.

Volume VIII, Number 1
January-June 2016

ISSN 2229-3329

BIRD

THE MICROFINANCE REVIEW

Journal of the Centre for Microfinance Research

BANKERS INSTITUTE OF RURAL DEVELOPMENT
LUCKNOW, INDIA

CONTENTS

Please find subscription form of the Journal at the end

Microfinance in Kerala: Impact and Emerging Issues

- Biju K C*

This study highlights the immense potentialities opened up by the microfinance programmes in Kerala and their ability to address poverty, exclusion and marginalisation through women empowerment, social interaction and participatory development. Microfinance programme in Kerala has achieved remarkable success in reaching the poor and bringing banking services to their door-steps.

Abstract

The study is an attempt to assess impact of micro-finance programme and its emerging issues. Microfinance programme in Kerala has achieved remarkable success in reaching the poor and bringing banking services to their door-steps. It has succeeded in making the poor economically active by way of raising their level of employment and income as well as the asset base. The econometric results indicate that a 10% increase in average borrowing by the beneficiary households from microfinance programme enhances household monthly income by 7.9%, per capita monthly income by 2% and household per capita monthly total consumption expenditure by 1.3%. The microfinance intervention has also become a vital channel for reducing under-nourishment and poverty and promoting human capital investment. The rate of poverty alleviation is significant through this programme as 27% of the beneficiary households feel themselves to be non-poor. This study, therefore, acknowledges the ability of microfinance. to promote economic and social development based on grass-root strategies. The emerging issues of microfinance identified by the study are categorised into four, namely, organisational problem, financial problem, production problem and marketing problem.

Introduction

Poverty is the greatest development challenge in India. Exclusion of a large number of people from any access to formal financial services is one of the major reasons identified for high incidence of poverty in India. Access to finance by the poor, disadvantaged and underprivileged

* Assistant Professor Department of Economics
St. Thomas College, Kerala.
Email: bijukcstc@rediffmail.com

Key Words: Women Empowerment, Microfinance Programme

group is a prerequisite of poverty alleviation, on one hand, and the economic growth on the other. Having access to credit facilitates liquidity constraints faced by the poor and provides capital to undertake some income generating activities that can boost employment, leading to the eradication of poverty. Thus, enabling poor to have access to financial services has been regarded as one of the most powerful weapons to bring them into the mainstream of development. Financial inclusion, therefore, has become key strategy for poverty alleviation in India.

Faster and more inclusive growth is now recognised as the key development paradigm. Financial inclusion is the most important tool for achieving inclusive growth. Financial inclusion, the delivery of banking services at an affordable cost to the vast sections of disadvantaged and low-income groups, is an effective instrument for making growth more inclusive.

Microfinance is a major route for promoting financial inclusion and inclusive growth. The group-based approach of microfinance facilitates the poor to accumulate capital by way of small savings and enables them to have easy access to formal credits for taking up income generating activities (IGAs). In Kerala, microfinance has emerged as a vital tool for poverty alleviation. There exists, side by side, microfinance programmes initiated by both the Government and the Non-Government Organisations (NGOs). They work along with the poor to find ways to alleviate poverty.

The relevance of this study lies in the fact that, though the microfinance programme made phenomenal strides in Kerala, no serious study has so far been undertaken in the state related to its poverty-alleviation potential. Further, this study attempts to unveil the various problems faced by the poor in participating in microfinance programme, in running their IGAs, and recommend suitable measures to overcome them.

Review of Literature

Access to finance has been seen as a critical factor in enabling people to transform their production and employment activities. The non-targeted group members in the microfinance programme borrowed significantly larger amounts compared to targeted group members in terms of average loan size. Sex and occupation of the head of the family, presence of other credit delivering agencies, electrification, and duration of membership were the factors identified as the major determinants of the depth of participation (Zaman, 1996). The eligible households' participation was only 25% and that rates of participation were higher among the poorer. The study identified lack of female education, small household size, and landlessness, as the risk factors responsible for the non-participation in micro-credit programmes (Timothy, 1999).

The impact of group-lending on physical asset, saving, production, employment, expenditure on health care and education was insignificant due to small size of the loan. This in turn adversely impacted the ability of members to invest in income-generating programme and forced them to use loan for consumption (Coleman, 1999). The participation in the microcredit programme created positive impact on both economic and social indicators of welfare as well as IGAs, especially for the very poor participants in the programme (Montgomery, 2006). The microfinance interventions helped in smoothing consumption and, to some extent, generating income of the participants. No significant difference between borrowers and non-borrowers was found with regard to the expenditure on education, health and also girls' schooling (Jamal, 2008). The Self-Help Group Bank Linkage Programme (SBLP) substantially improved the access to financial services of the rural poor, produced positive impact on their socio-economic conditions and reduced poverty of SHG members and their households. The participation in microfinance programme also empowered women members significantly and led to increased self-confidence and positive behavioural changes (NCAER, 2008).

Objectives of the Study

1. To examine the depth of outreach and levels of participation of the poor in the microfinance programmes in Kerala and to identify the factors influencing their levels of participation.
2. To explore the impact of microfinance programmes upon the poor households in Kerala.
3. To identify the emerging issues of microfinance programmes in Kerala and to suggest measure to resolve them.

Theoretical Framework

This study has been carried out within the theoretical framework of the Baker-Hopkin credit model (1969) which deals with the relationship between equity capital and credit. The access of credit will facilitate the poor people to take up productive investment which leads to an increase in their household income and accumulation of capital. The Baker-Hopkin credit model is based on the following equation:

$$G = \left[\left(\frac{D}{E}\right)(r-i)+r\right](1-c)$$

where,

G = growth of the firm

E = the amount of equity capital, i.e. the difference between the value of assets and loan

D = the amount of loan

r = the rate of return on assets

i = the rate of interest paid on loans

c = the rate of consumption out of the income earned from assets

As per this equation, as long as the return on assets (r) is greater than the rate of interest paid on loans (i), credit will help to increase the income of the borrower who received the loan. The larger the share of loan to total capital (D+E), the higher would be the growth of borrower's income. Marginal propensity to consume being less than one, the higher the borrower's income, the larger would be the borrower's capital accumulation.

This increase in income will generate positive impact on socio-economic condition and living standard of the borrowing households. Many studies have found that credit is the binding constraint for the poor to get out of their poverty situation. Microfinance has emerged to alleviate this capital constraint of poor households by delivering credit facilities to them for investing in productive enterprises and thereby enabling them to improve their livelihood and level of welfare.

Methodology

The study is chiefly based on primary data collected from 375 randomly selected households from Kottayam, Idukki and Wayanad districts of Kerala, where microfinance programmes are deeply rooted. The sample households (375) consists of 180 Kudumbashree households, 120 NGO households, and 75 non-participant households. Data collection was done using a pre-tested and structured interview schedule. Among the various NGOs, the best performing NGO has been selected from each district based on its commitment and involvement in microfinance programme. Accordingly, Changanassery Social Service Society (CHASS) from Kottayam, Peermedu Development Society (PDS) from Idukki and Shreyas from Wayanad, were chosen for the study.

The impact of microfinance was analyzed by comparing both the socio-economic conditions of the participant households before and after the microfinance intervention and also by comparing the participant households with the non-participant households. The study used econometric models to analyze the data. The level of participation in microfinance programme was investigated by using the econometric model adopted by Pitt and Khandker (1998):

$$C_{ij} = \alpha_c X_{ij} + \Sigma_{ijc} \quad \text{---------------- (1)}$$

where,

C_{ij} means the total amount of borrowings from microfinance programme.

X_{ij} is the vector of household characteristics such as age, level of education, caste, family size, Below Poverty Line (BPL)/Above Poverty Line (APL) family, women-headed family, and duration of participation in the microfinance programme.

α_c is the unknown parameter.

Σ_{ijc} means the random error.

Seven dummy variables are introduced in the regression model to represent the level of education and caste of the respondents. The four dummies representing the level of education are:

1. edudum 1 (1 to 4 years of schooling),
2. edudum 2 (5 to 10 years of schooling),
3. edudum 3 (+2/pre-degree), and
4. edudum 4 (Degree and above).

The caste of the respondents is given by:

1. scdum (Scheduled Caste/ Scheduled Tribe, SC/ST category),
2. obcdum (Other Backward Community, OBC category), and
3. gendum (General category).

The impact of microfinance programme on various outcomes is estimated by employing the econometric model of Kondo et al. (2008):

$$Y_{ij} = F\,[\beta_1 X_{ij} + \beta_2 M_{ij} + \beta_3 T_{ij} + \varepsilon_{ij}] \quad \text{----------------} \quad (2)$$

Where,

Y_{ij} is the household outcome of interest

X_{ij} is the vector of household characteristics namely age, level of education, caste, family size, BPL family and women-headed family

M_{ij} is the membership dummy; 1, if participant household; 0, otherwise

β_1, β_2, and β_3 are unknown parameters

T_{ij} means the treatment variable

Three treatment variables are used to assess the impact of microfinance on household welfare. They are:

(a) Take up programme loan (1 = yes, 0 = otherwise)

(b) Duration of participation

(c) Average borrowing per year of membership

The impact of microfinance intervention is estimated with reference to the following outcome variables (Y_{ij}), which are employed as dependent variables in the above impact estimation model:

(i) Household monthly income and

(ii) Per capita total monthly consumption expenditure.

Microfinance Initiatives in Kerala

Microfinance has evolved as a key strategy of poverty alleviation in Kerala. Both state government and NGOs have been actively involved in the promotion and growth of microfinance programme in the state. The success of microfinance interventions of NGOs in other parts of the world inspired many NGOs in the state to launch microfinance programme even before the entry of the state government in the programme.

They aimed at the socio-economic upliftment of the poor through provision of credit. Hence, NGOs act both as facilitators and a connecting link between SHGs and banks. They organise the poor into SHGs, undertake capacity building programmes for them and equip them to initiate IGAs to pull them out of poverty. They play a crucial role in popularising and spreading microfinance programme throughout the state.

The Government of Kerala launched a microfinance programme called 'Kudumbashree' (Prosperity of the Family) in 1998, with the active support of Government of India and National Bank for Agriculture and Rural Development (NABARD) for alleviating all forms of poverty from the state within a period of ten years. Kudumbashree is a participatory, women-oriented, poverty eradication programme, implemented by the State Poverty Eradication Mission. It identifies the poor and organises them into a community based organisations with the help of local self-governments. This programme seeks to achieve overall development of the poor families through self-help, people's participation and group action. This programme is highly acclaimed at national and international levels as the best and workable participatory poverty-reduction model.

Kudumbashree is a three-tier community-based organisation with National Health Groups (NHGs) at the grass root level, Area Development Society (ADS) at the ward level and Community Development Society (CDS) at the Panchayat level. The aspirations of the poor along with their genuine demands voiced out in the NHG meeting constitute the 'Micro Plan' and they are scrutinised and prioritised to form a 'Mini Plan' at the ADS level. The 'CDS Plan' is prepared after consolidating the mini plans of the ADSs by judicious prioritisation process at the CDS level. The CDS Plan becomes the "anti-poverty sub-plan" of the local self-government. By 2001, the programme was implemented in all Grama Panchayats and later to all urban local self-governments of the state. Kudumbashree is today one of the largest women-empowering projects in the country. The programme has 41 lakh members and covers more than 50% of the households in Kerala.

Kudumbashree functions as sub-system of local self-governments and acts as convergence of activities of several departments at the local level. Therefore, it undertakes a wide range of activities and programmes for the socio-economic empowerment of the poor women. Thrift and credit societies, linkage banking, lease land farming and group farming, individual and group micro enterprises, etc., are some of the major initiatives taken up by it to improve the livelihood of the poor. Kudumbashree has been actively participating in the implementation of various poverty alleviation programmes and socio-economic developmental programmes of local self-governments and government departments. It also oversees and monitors the implementation of Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee (MGNREG) Scheme and other major centrally sponsored urban poverty alleviation programmes, namely, Swarna Jayanthi Shahari Rozgar Yojana (SJSRY), Integrated Housing and Slum Development Programme (IHSDP) and basic services to the urban poor.

Thus, the participatory and group approach of Kudumbashree and its multi-faceted activities gave new experiences to the poor women of Kerala. It has created new avenues for their socio-economic empowerment.

Impact of Microfinance in Kerala: Findings

Depth of Outreach of Microfinance Programme

Outreach of microfinance programme signifies the number of persons now served by the microfinance programme who were previously denied access to formal financial services. Under the depth of outreach, the study examines the ability of microfinance programmes to reach various economic and social sections of the society. The study finds that the majority of the participant households did not have access to formal banking services in the pre-microfinance period. It is also evident that SC/ST and OBC families constitute half of the microfinance clients, reflecting the active participation of weaker sections of the society in the programme. The ability of microfinance programme to reach the poor is apparent as all the participant households belonged to BPL category before the intervention of microfinance programme.

Determinants of Participation in Microfinance Programme

The extent of participation by members in the microfinance programme is represented by the cumulative amount of borrowings availed from microfinance programme. The variables such as age and caste of the client, BPL family and duration of participation are found to be significant among the various determinants of the level of participation of the clients in the microfinance programme. The regression coefficient of age turned out to be negative reflecting that the higher age of clients reduced total borrowings from microfinance programme. The caste of the participants appeared to be a constraint to the volume of their borrowings. The borrowings of SC/ST (scdum) and OBC (obcdum) households are substantially less than those of the households belonging to general category. The borrowing of the BPL family is less than the APL family. It signifies that the economically better-off clients derived greater benefits from the programme. Finally, a one year increase in the participation of microfinance programme enhanced the total borrowing from microfinance by Rs. 7,569 (Table 1).

Table 1: Determinants of Participation in Microfinance Programme

Explanatory Variables	Regression Co-efficient	't' value	Significance
Constant	101317.3	5.164	.000
Age	-554.8	-2.027	.043
edudum1	-4620.9	-.342	.733
edudum2	-6789.1	-.541	.589
edudum3	-287.3	-.022	.983
scdum	-39197.3	-5.534	.000
obcdum	-27590.9	-5.464	.000
BPL family	-25380.9	-4.608	.000
Family size	-1885.6	-1.019	.309
Women-headed family	1000.5	.155	.877
Duration of participation	7568.6	12.497	.000
R^2		.591	
No. of observations		300	

Source: Primary data.

Savings in SHGs/NHGs

All the participant members have some savings in their respective groups. Nearly 65% of the participant members have savings of more than Rs. 5,000 in their groups. The majority of the members (39.3%) are reported to have weekly savings of Rs. 10 to Rs.20. An overwhelming majority of the members (86.7%) found their weekly saving fund out of their earnings.

Borrowing from Microfinance

The clients can avail themselves of mainly three sources of loans, namely thrift loan disbursed out of the pooled savings of the group, bank linkage loan and loan taken from banks for undertaking IGAs. All microfinance clients made use of both thrift and IGA loans. Among the borrowers, the highest number of them have taken loans in the range of Rs. 20,001 – 40,000 from all the above three sources. The average household loan per year of the microfinance clients is estimated to be Rs. 11,751. The average number of loans taken by the participant household is 13.

However, there are some clients who have not yet obtained bank linkage loan on account of the failure of their groups to fulfil the eligibility conditions put forward by NABARD for linkage loan. The vast majority of them belong to the Kudumbashree group. The interest rates imposed on microfinance loans ranged between 5 to 13% per annum. The interest rate on thrift loan is 12% both for the NGOs and Kudumbashree borrowers.

There is a drastic change in the borrowing pattern of the participant households during the post-microfinance period where SHGs/NHGs became major source of borrowing. In the pre-microfinance period, money-lender was the principal source of borrowing and now their dependence on money-lenders has been eliminated almost completely.

More than half of the clients utilised both thrift and linkage loans for productive purposes. The IGAs undertaken by the clients are grouped into four namely, agriculture, animal husbandry, manufacturing and service. Majority of the clients (46.7%) are engaged in animal husbandry followed by manufacturing (23.7%). The number of clients working in the agriculture is the lowest with 11%. Unproductive use of thrift and linkage loans is quite high (67.2%) among the members of the Kudumbashree group. Chi-square test was employed to test the association between taking productive loans and microfinance type. The value of chi-square statistic is 68.986 which is significant at 1% level of significance. Hence, taking productive loans and microfinance type are associated. Nearly 95% of the clients made prompt repayment of their loans availed. A default on the repayment of loans was reported to be the highest among the Kudumbashree clients.

Impact of Microfinance Programme on Households

The impact of microfinance programme is assessed by comparing the living conditions of participant households with non-participant households and also by a comparison of socio-economic conditions of households of microfinance clients during the pre and post microfinance situations. The study also fitted a multiple regression model adopted by Kondo et al. (2008) to estimate the impact of microfinance.

Employment

The major objective of the microfinance programme is to create employment for the poor and the weaker sections of the society by empowering them to take up economic activities. It views IGAs as opportunities for providing gainful employment to the poor by which they can improve their income and standard of living. Majority of the microfinance participants (63.3%) were unemployed during the pre-microfinance period. However, in the post-microfinance period, all of them could find some employment. The employment generation capacity of microfinance is more evident as more than half of the non-participants (53.3%) have no employment at all. As much as 81% of the participant clients got employment for more than 21 days in a month (Table 2).

Table 2: Days of Employment per Month

Days of Employment per Month	No. of Participants Employed					
	Pre-microfinance Period			Post-microfinance Period		
	NGO	Kudumbashree	Total	NGO	Kudumbashree	Total
Nil	77 (64.2%)	113 (62.8%)	190 (63.33%)	Nil	Nil	Nil
1 - 7	11 (9.17%)	13 (7.2%)	24 (8%)	Nil	Nil	Nil
8 - 14	28 (23.33%)	45 (25%)	73 (24.33%)	4 (3.33%)	14 (7.78%)	18 (6%)
15 - 21	4 (3.33%)	9 (5%)	13 (4.33%)	26 (21.6%)	13 (7.22%)	39 (13%)
22 - 28	Nil	Nil	Nil	90 (75%)	153 (85%)	243 (81%)
Total	120 (100%)	180 (100%)	300 (100%)	180 (100%)	180 (100%)	300 (100%)

Source: Primary data.

Household Income

Microfinance aims at helping the poor to achieve greater levels of income by starting economic activities mainly through the provision of credit. The extent of income generation relies upon the type of the activity undertaken and its market potential. More than 40% of the participant households have monthly income of above Rs. 4,000. However, an overwhelming majority of the non-participant households earn income less than Rs. 2,000 per month.

The positive impact of microfinance on household income is indicated by the statistically significant co-efficient of average amount of borrowing per year, indicating that a 10% rise in borrowing per year from microfinance programme enhances the household monthly income of the client by 7.9% and per capita monthly income by

2%. Moreover, the clients with higher education are likely to contribute more to their household income compared to the clients having less education. The APL households are predicted to have Rs. 3,400 more monthly income compared to the BPL households (Table 3).

Table 3: Effect of Microfinance on Household Monthly Income

Explanatory Variables	Regression Co-efficient	't' value	Significance
Constant	5699.179	6.687	.000
Average amount of borrowing per year	.079	5.660	.000
Duration of participation	-17.079	-.408	.683
Age	29.980	2.689	.008
Edudum1	-2037.160	-3.986	.000
Edudum2	-1779.492	-3.833	.000
Edudum3	-1542.090	-3.141	.002
Scdum	-33.695	-.106	.916
Obcdum	990.372	4.957	.000
BPL family	-3400.07	-16.182	.000
Family size	135.210	1.871	.062
Women-headed family	143.884	.580	.562
R^2	.605		
Number of observations	375		

Source: Primary data.

Consumption

The food intake of majority of the households of microfinance clients has been more than three times per day. It is very low in the case of non-participant households. The benefit of microfinance intervention became more evident as 15% of the participating households were able to access only two square meals per day in the pre-microfinance period and nobody was found in this category during the post-microfinance period.

Table 4: Impact of Microfinance on Household Per capita Monthly Consumption Expenditure - Regression Estimates

Explanatory Variables	Regression Co-efficient	't' value	Significance
Constant	101317.3	5.164	.000
Constant	1636.0	9.7	.000
Average amount of borrowing per year	0.0	4.6	.000
Microfinance participation	376.4	5.4	.000
Duration of participation	5.0	0.6	.546
Age	6.8	3.1	.002
Edudum1	-275.0	-2.7	.007
Edudum 2	-198.8	-2.2	.032
Edudum 3	-142.6	-1.5	.144
Scdum	-20.1	-0.3	.751
Obcdum	-151.3	-3.8	.000
BPL family	-361.6	-8.7	.000
Women-headed family	30.1	0.6	.541
Family size	180.3	12.6	.000
R^2	.554		
No. of observations	375		

Source: Primary data.

The regression estimates show that variables such as average borrowing per year, microfinance participation, age, edudum 1 (1 to 4 years of schooling), edudum 2 (5 to 10 years of schooling), BPL family, and family size are found to be significant. The findings indicate that per capita monthly total consumption expenditure of the participant household is greater by Rs.376 in comparison with the non-participant household. Positive and significant regression co-efficient has been found for family size. This implies that as family size increases by one unit, per capita monthly consumption expenditure of household is expected to rise by Rs. 180. The value of regression co-efficient also indicated that an increase of average borrowing per year by 10% will lead to a 1.3% rise in the per capita monthly total consumption expenditure of the participant household (Table 4).

Savings

Microfinance programme inculcated a habit of regular savings among its clients. All the participant households have some savings in the post microfinance period, while almost 99% of them had no savings in the pre-microfinance period. The average total savings of the participant household is Rs. 20,380. More than 62% of the clients have savings in post office or chitty or both, apart from the savings in SHGs/NHGs. The positive role of microfinance programme in the promotion of savings is more visible as the number of the non-participant households with savings is substantially low with 6.7%. There is a significant increase in the number of clients with insurance policy (51.3%) during the post microfinance period and majority of them have the policy amount of above Rs.25,000. Among the non-participants only 4% of them have insurance policy.

Acquisition of Assets

Microfinance programme is intended to strengthen the asset base of its clients. The possession of durable assets and livestock enhances the livelihood resource base of the poor households. The participation in microfinance programme enables its members to acquire various assets namely livestock (cow, goat and pig), gold, and consumer durables such as television, mixer, electric iron, gas stove, sewing machine, refrigerator, CD/DVD player, furniture etc., by using both the earnings from their economic activities and availing themselves of loans from their group. The asset holdings of participant households enhanced significantly. Majority of the clients acquired various assets such as livestock (46.7%), gold and jewellery (45%) and various consumer durables (68%) (Table 5). Further, the participant households out-numbered those of the non-participant households with respect to the possession of all the consumable durables.

Table 5: Assets Acquired through Microfinance

Type of Assets	No. of Households Acquired Assets		
	NGO	Kudumbashree	Total
No asset	7 (5.8%)	20 (11.1%)	27 (9%)
Livestock	61 (50.83%)	79 43.89%)	140 (46.67%)
Gold jewellery	47 (39.17%)	88 (48.89%)	135 (45%)
Consumer durables	87 (72.5%)	117 (65%)	204 (68%)

Source: Primary data.

Poverty

The ultimate goal of microfinance is to empower the poor by providing them collateral free loans so that they can generate productive self-employment by organising economic enterprises. In conformity with this, the present study finds that microfinance has contributed to alleviation of poverty substantially. The subjective and objective poverty approaches have been used to determine the poverty status of the participant households. The objective poverty status of participating households is examined on the basis of the state BPL list by comparing as to how many of the participating households are in the state BPL list before and after joining the microfinance programme. The subjective poverty status of households is determined on the basis of the answers of respondents in response to a question - "Do you consider your family as BPL on the basis of current annual income?" The answer of the respondents would be either "yes' or 'no'. Dubnoff, et al. (1981) also employed this type of approach to determine the poverty status of households.

The results of both techniques indicate that the incidence of poverty among participating households is significantly less than that of non-participant households. All participant households were in the state BPL list before joining the microfinance programme. However, in the post-microfinance period, 22% of participating households could come out of the poverty trap owing to microfinance intervention (Table 6). Hence, it indicates that microfinance programme contributes to poverty reduction.

Table 6: Poverty Status of Participating Households during Pre and Post Microfinance Periods

Category	No. of Households			
	Pre-Microfinance Period	Post-Microfinance Period		
		NGO	Kudumbashree	Total
BPL	300 (100%)	97 (80.8%)	137 (76.1%)	234 (78%)
APL	Nil	23 (19.2%)	43 (23.9%)	66 (22%)
Total	300 (100%)	120 (100%)	180 (100%)	300 (100%)

Source: Primary data.

The subjective poverty estimate has revealed that 27% of participant families are APL (Table 7). As much as 27% of families among participants felt APL, whereas all non-participants families felt BPL. Kudumbashree has dominance in the proportion of participant households feeling APL and number of households who turned into APL as per state poverty estimate.

Table 7: Subjective Poverty Status of Sample Households

Category	No. of Households			
	Participant			Non-Participant
	NGO	Kudumbashree	Total	
Feel APL	28 (23.3%)	53 (29.4%)	81 (27%)	Nil
Feel BPL	92 (76. 7%)	127 (70.6%)	219 (73%)	75 (100%)
Total	120 (100%)	180 (100%)	300 (100%)	75 (100%)

Source: Primary data.

Children's Education

The new income from the economic activity enables microfinance clients to provide quality education to their children. It facilitates them to send their children to good schools and also enables them to provide higher education, better study aid and more facilities to their children. The microfinance intervention helped 79% of the clients to provide better education to their children. The conclusion derived from two sample 't' test was that the monthly mean expenditure on children's education is significantly higher in the case of families participating in microfinance programmes than non-participant households. It signifies that microfinance programmes enhance entitlement of clients on education through raising capability to spend more on the education of their children.

Health

Households of microfinance clients seem to have better nutrition, health practices and health outcomes with the help of increased earnings and provision of health education by the microfinance organisation. All participant households made improvement in health care especially by prompt treatment of health problems in good hospitals. There is also substantial improvement in the nutrition level of about 91.7% of households of microfinance clients. Almost 80% of participant clients took medical treatment from government hospitals in the pre microfinance period, where medical treatment was free. In the post-microfinance period an overwhelming majority of clients (67.7%) availed themselves of medical treatment from private hospitals, where patients get better medical treatment. In contrast, most of non-participant households (89.2%) rely on government hospitals for medical treatment. The t-test result shows that participant households spend significantly higher amount of money on health care than non-participant households.

Emerging Issues of Microfinance Programme in Kerala

The study identified four major categories of problems confronted by the clients while participating in the microfinance programme and in running their IGAs. They are organisational problem, financial problem, production problem, and marketing problem (Table 8).

The major organisational problems faced by the clients are lack of encouragement to IGAs and poor monitoring and follow-up action, followed by politicisation of the programme. All organisational problems except that of the lack of encouragement to IGAs are more acute in Kudumbashree groups than in the NGO groups of three districts. The politicisation of the programme is prevalent only in Kudumbashree group. Drop-out and lack of co-operation and unity among members are also more prevalent in Kudumbashree group.

Among the various financial problems, major problems cited by clients are high interest rate on loans and low income-generation from activities undertaken (Table 9). Insufficient financial assistance and subsidy, high interest rate on loans and low income-generation from IGAs are more acute among the NGO groups.

The analysis of production problem shows that high cost of production is

Table 8: Organisational Problems

Type of Problem	No. of Clients		
	NGO	Kudumbashree	Total
Politicisation	Nil	55 (30.6%)	55 (18.3%)
Drop out	5 (4.2%)	32 (17.8%)	37 (12.3%)
Lack of Co-operation and unity among members	13 (10.8%)	35 (19.4%)	48 (16.0%)
Lack of encouragement to IGA	60 (50%)	41 (22.8%)	101 (33.7%)
Poor monitoring and follow-up action	26 (21.7%)	73 (40.6%)	99 (33.0%)

Source: Primary data.

Table 9: Financial Problems

Type of Problem	No. of Clients		
	NGO	Kudumbashree	Total
Insufficient financial assistance and subsidy	90 (75.0%)	100 (55.6%)	190 (63.3%)
High interest rate on loan	83 (69.2%)	151 (50.3%)	234 (78.0%)
Inadequate loan	15 (12.5%)	40 (22.2%)	55 (18.3%)
Low income generation from IGA	87 (72.5%)	109 (60.6%)	196 (65.3%)
Problem in repayment of debt	9 (7.5%)	19 (10.6%)	28 (9.3%)

Source: Primary data.

the main problem of clients of both groups (Table 10). The proportion of clients facing production problems is found to be more in the Kudumbashree groups than in the NGO groups. High cost of production and difficulty in getting raw materials are the major problems common to Kudumbashree groups.

Table 10: Production Problems

Type of Problem	No. of Clients		
	NGO	Kudumbashree	Total
Inadequate production	18 (15%)	31 (17.2%)	49 (16.3%)
High cost of production	41 (34.2%)	6 (42.2%)	117 (39.0%)
Difficulty in getting raw materials	12 (10.0%)	32 (17.8%)	44 (14.7%)
Lack of training	19 (15.8%)	28 (15.6%)	47 (15.7%)

Source: Primary data.

The major marketing problem is the lack of demand for products manufactured, followed by the lack of market information (Table 11). The marketing problems are noticeable in the Kudumbashree groups compared to the NGO groups. Kudumbashree groups by and large face all problems of marketing.

Table 11: Marketing Problems

Type of Problem	No. of Clients		
	NGO	KDS	Total
Lack of market Information	19 (15.8%)	35 (19.4%)	54 (18%)
Competition	13 (10.8%)	33 (18.3%)	46 (15.3%)
Lack of demand for the product produced	20 (11.7%)	48 (26.7%)	68 (22.7%)
Inadequate transportation facilities	11 (9.2%)	24 (13.3%)	35 (11.7%)
Involvement of middle men	7 (5.8%)	10 (5.6%)	17 (5.7%)

Source: Primary data.

Recommendations

Both Kudumbashree and NGO groups should extend further their depth of outreach to the poor and vulnerable sections of the society since SC/ST and OBC families still remain among non-participant groups.

There is a need for a strict monitoring-mechanism under the microfinance programme to reap better results. Regular internal monitoring by the group, ADS and CDS members and external monitoring by banks and promoting agencies at the district/regional level would ensure proper utilisation of the loan and flowing of benefits to deserving clients as per stipulated norms of each scheme. It would also help the IGA units to tide over their temporary difficulties and to sustain the initial increase in income over a long period of time. Moreover, a tight monitoring system can improve the recovery of loans, promote unity and co-operation among clients by settling their conflicts and reduce the drop-outs.

The State Kudumbashree Mission and NGOs should evolve some products and services catering to the needs of the core and the moderate poor for deriving greater benefits by them.

The political interventions under the Kudumbashree programme create adverse impact on the smooth operations of the programme and also in achieving its professed goals. Hence, the State Kudumbashree Mission must take positive steps to free Kudumbashree from politicisation by framing and administering strict objective criteria for the selection of beneficiaries for various schemes as well as in disbursing financial assistance and other benefits.

More training programmes should be organised to raise the awareness level of clients on technical know-how, consumer preferences, marketing of products and for widening skills of clients and their up-gradation which will result in the better management of IGAs and generation of more income.

Many IGAs undertaken by the clients are not remunerative and hence they are on the verge of closure. Therefore, state government and local level bodies and NGOs should take serious efforts to enhance their earnings by providing supporting facilities such as marketing opportunities, ready availability of raw-materials and strengthening monitoring mechanism.

The State Kudumbashree Mission and NGOs must encourage the clients to utilise thrift and linkage loans for productive purposes in order to facilitate easy and prompt repayment of these loans.

The debt-liability of participating households is increasing alarmingly. Moreover, some of the clients have dual or multiple memberships in various microfinance programmes promoted by communal outfits and NGOs and also made use of these sources for borrowing. These trends may pose serious problem in the near future with respect to the repayment of loan and can become a great social issue. Hence, there is a need for co-ordination among various microfinance groups in order to put some ceiling on the volume of borrowing from various SHGs. Further, state government should take necessary measures to control the multiple memberships.

High interest rate of the loan given to the poor under microfinance programme is also a cause of concern. Therefore, government and NGOs should make available low interest bearing loans to clients which would make the enterprises more remunerative and reduce their repayment burden.

State governments, local level bodies and NGOs should ensure ample market for the products produced by the clients. They should also support clients for improving the quality, packaging and branding of the product. State government can support clients by making departmental purchases from these enterprises and can provide avenues to market their products through the supply-co outlets of State Civil Supplies Corporation. Further, Local Self-Government should organise weekly or monthly market to sell the products of the clients.

Lease land farming and group farming especially of pure vegetables, plantains, bananas, and even paddy, have immense potential for income generation and to make every Panchayat self-reliant as there is large area of uncultivated land in the state. Hence, state government in collaboration with the Agricultural Department should evolve a scheme for the clients and implement it through the help of 'Krishi Bhavan'.

Conclusion

This study highlights the immense potentialities opened up by the microfinance programmes in Kerala and their ability to address poverty, exclusion and marginalisation through women empowerment, social interaction and participatory development. However, microfinance can serve as a still better instrument of poverty alleviation and of promoting household welfare if the state government and NGOs focus greater attention to widen economically viable self-employment choices and skill base of clients, to assist clients in getting low interest-bearing loans and in improving quality of their products. Otherwise, the potential benefits of microfinance cannot be realised on a sustainable basis.

REFERENCES

Baker, C B and Hopkin, J A (1969): "Concept of Finance Capital for a Capital using Agriculture", *American Journal of Agricultural Economics*, Vol. 51, No. 5.

Coleman, B E (1999): "The Impact of Group – lending in North-East Thailand", *Journal of Development Economics*, Vol. 60.

Dubnoff, St., Vaughan D and Lancaster C (1981): "Income Satisfaction Measures in Equivalence Scale Applications", In: American Statistical Association, Proceedings of the Business and Economic Statistics Section, Washington, 348-352.

Government of Kerala, *Economic Reviews* 1999, 2003 and 2014, State Planning Board, Trivandrum.

Jamal, H (2008): "Exploring the Impact of Microfinance in Pakistan", Research Report No. 77, Social Policy and Development Centre, Pakistan.

Kondo, T, Aniceto O, Jr., Clarence D and Christine I (2008): "Impact of Microfinance on Rural Households in the Philippines", Network of Networks on Impact Evaluation (NONIE), Working Paper No. 4, January.

Montgomery, H (2006): "Serving the Poorest of the Poor: The Poverty Impact of the Khushhali Bank's Microfinance Lending in Pakistan", In John Weiss and Haider A. Khan, "Poverty Strategies in Asia. A Growth Plus Approach", A joint Publication of the ADB Institute and Edward Elgar Publishing, Cheltenhan. U.K.

National Council of Applied Economic Research, (2008): Study Report on *Impact and Sustainability of SHG-Bank Linkage Programme*, New Delhi.

Pitt, Mark M and Khandker S R (1998), "The Impact of Group-Based Credit Programs on Poor Households in Bangladesh: Does the Gender of Participants Matter?" *Journal of Political Economy,* Vol. 106 (5).

Timothy, E G (1999): "Demystifying Non-participation in Micro-credit: A Population-based Analysis", *World Development*, Vol 27, pp 419-430.

Zaman, H (1996): "Micro-credit Programmes Who Participates and to What Extent?", BRAC-ICDDRB, Working Paper No. 12.

A historical survey of the local rulers of the Poonjar

- James John

MIRROR

Vol. 7 No.3-A December 2017

ISSN 2249 - 8117

tional Research

ment & Social Science

rnal (No. 64272)

A

Scholars Association of Kerala
Ruby Villa, Kozha P.O.
Kottayam Dist. Kerala-686633

. . .

MIRROR Vol.7 No.3-A December 2017 i^—
Peer Refereed International Journal ISSN 2249-8117, UGC approved Journal (64272)

A Historical Survey of the Local Rulers of Poonjar

Dr. James John
Assistant Professor & Head of the Dept. of History
St. Thomas College, Palai, Kottayam Dist.

ABSTRACT

After the fall of the Perumals of Mahodayapuram, Kerala was politically fragmented into many kingdoms and chiefdoms. Due to the political fragmentation and lack of a central authority many local chiefs and lesser rajas emerged. Poonjar was one among such chiefdoms. The rajas of Poonjar were believed to be the descendants of the Pandyas of Madurai. On account of continuous internal and external strives they had to flee from their homeland to Kerala where they purchased land from the rulers of Thekkumkur and lesser rajas of adjacent areas. With its annexation to Travancore by Marthanda Varma, the kingdom of Poonjar ceased to exist. The uniqueness of the Kingdom of Poonjar was that the kingdom was founded by not waging wars but by the purchase of land and that it was maintained with the help of the local aristocrats from various religious communities without the help of a standing army.

INTRODUCTION

The fall of the Perumals of Mahodayapuram in the beginning of the 12th Century AD, is a landmark in the history of Kerala. With this fall, Malabar (Present day Kerala) was politically fragmented into many small kingdoms under various local rulers. Various *swaroopams, Kaimals* and *Naduvazhis* took political power of the various localities. It remained so until the 20th century when the modern Kerala was formed. With the political disintegration of the twelfth century there occurred a lot of changes in the society, economy, culture and polity of Malabar. As a result of this political fragmentation due to the lack of a strong central authority, Malabar became an easily vulnerable area which attracted many aspiring with political dreams. Some of the rulers depending on their military power and influence extended their kingdoms and influence, created petty kingdoms and became powerful whereas some were groping in the dark.

Taking into account this chaotic backdrop in Malabar, some of the rulers reached Malabar. Poonjar rulers were one among them. The kingdom of Poonjar was located on the Western Ghats in the hilly regions of Malabar. The area of the kingdom varied from time to time but during its zenith extended to areas East of Ampara, West of Dindugal comprising of areas up to Mangaladevi in the South and Munnar in the North totally comprising of an area of 4000 square mile. All these areas were in the remotest and hilly parts of Malabar that it did not have much external contacts due to its geographical position. As the kingdom did not have any sea ports, it did not have any foreign contacts also. As a result of this we do not find many references about Poonjar in the foreign sources. For example from among many Portuguese visitors *only Jornada do Arcebispo* mentions about the kingdom of Poonjar.

The rulers of Poonjar are claimed to be the descendants of the Pandya dynasty of the Tamil Country. They had to flee from their homeland on account of various factors. One of the reasons for their Diaspora was the defeat they had to face at the hands of the Cholas.

There are certain factors which show their Pandya ancestry. This dynasty even now prepares *Pongal* which is a unique custom of Tamilnadu. Yet another evidence of the Tamil origin is the Meenakshi temple of Poonjar. In commemoration of the Meenakshi temple of Madurai, the Poonjar Rajas built a temple dedicated to the Meenakshi of Madurai close to their palace. It was from this connection that the river flowing through Poonjar was named as the River Meenachil which was a derivative of Meenakshi. The Devi idol of Poonjar is a Thevaram. It means that the Pandya rulers under Manavikrama during their exodus carried along with them the *Thevarm* of Meenakshi Devi along with them. Yet another evidence for their Pandya connection is the official royal seal and signature of the kings of Poonjar which inscribes *Madhura Meenakshi Thuna* (Madurai Meenakshi is the help). Still another evidence of the Pandya connection of the rulers of Poonjar is the existence of *Karyalas* who were appointed by the Raja of Poonjar in the Pandya Mandala. The descendants of these *Karayalas* are there in Pandyamandalam even today. In addition to that there is a special *pooja* in the Meenakshi temple at Madurai on the *Chithrapournami* of *Kanni* month for the well-being of the Kulasekhara Perumal and his descendants.

The architectural style of the royal palace and the Meenakshi temple also portrays the Pandya connection. A close study of the pillars and the decorations on the sealing of the present royal palace also will reveal Pandya architectural style.

There are so many people, in the Gudallur area of Tamilnadu where the Pandyas during their Diaspora had a sojourn, who even now obey them. A few years back also a few people from Gudallur area came for the blessings of the Raja of Poonjar so that they could get good rains in their area. All the above factors point to the fact that the Rajas of Poonjar were the descendants of the Pandya dynasty of Tamilnadu.

The circumstances that led to the fleeing of the Pandya Royal family and their acculturation in Malabar are worth-mentioning. The Poonjar Royal family is believed to be the descendants of the Pandyas who migrated to Malabar under the leadership of Mana Vikrama Kulasekhara Perumal due to the incessant onslaughts in their homeland. Mana Vikrama who was defeated by the Chola kings, entrusted his kingdom to his brother Maravarman Sreevallabhan and left Madurai for Gudallur where he lived for quite sometime. Gudallur was made the capital of the territory comprising of areas between Periyakulam and Gudallur. Manvikraman, when he left Madurai had taken along with him the royal treasury also. Manavikraman might have the idea that the money could be used for buying land in Malabar.

There are two traditions regarding the route and manner that the Pandya rulers reached Malabar. From Gudallur, according to a tradition, they wandered through Northern Kerala and at last reached the Raja of Edappaly who was very generous to help him. According to the tradition of the Poonjar royal family, they reached the Raja of Thekkumkur through the miraculous intercession of the Goddesses Meenakshi. The journey was through Kumaly, Vandiperiyar, Nallathanni, Kolahalamedu, Adukkam, Erattupetta, Palai, Kidangoor, Ettumanoor from where they proceeded to meet the Raja of Thekkumkur. Though we do not have any clear evidence as to the date of this migration, it is believed to have taken place in 1189 A.D. (364 K.E). The latter tradition seems to be more reliable. For, the passage to Malabar through the hilly regions of was easier than crossing over to Northern Malabar from Gudallur. In addition to that there is tradition about the existence of a mountainous route to Tamilnadu through the High Ranges of Kerala.

According to the former tradition, after reaching Malabar, they wandered for quite some time enjoying the hospitality from various Rajas and Namboothiris. Later on they reached Edappalli, where Kulasekhara and his wife passed away entrusting their family members and kith and kin to the care and protection of the Raja of Edappally. The King of Edappaly helped them to settle down in an island of Cochin.

Due to their interaction with the Malabar culture and the subsequent acculturation, these kings gave up many of their Tamil cultural traits and adopted Kerala way of life. They adopted *upanayana, Talikettukalyanam* etc. Another important area which underwent change in their socio-cultural life is the mode of succession. The Pandya kings of Tamilnadu were following patriarchal system. Later on, in course of time, following the customs of the land, they also adopted the matrilineal system.

They tried to increase their influence in Malabar through marriage alliances. There is reference to the marriage of one of the princesses of this dynasty with the Raja of Edappilly according to the laws and customs of *sambandham.* But after the death of the Raja, the new chief was unfriendly to her which in its turn led to her southward journey along with the members of her family.

During their movement towards the south, they reached Vadakkumkur where they found favour with the Neyatttasseri Namboothiri and through him with the Vadkkumkur royal family. The Neyyattasseri Namboothiris became the patron of these fortune seekers.

During the sojourn of Kulasekhara Perumal in Vadakkumkur, they got the news that the Poonjar area was available for purchase. Those areas were under the suzerainty of the Raja Tekkumkur. As was the custom in Malabar, a few Brhamins were sent as intermediaries by the Perumal to discuss the issue with the Raja of Tekkumkur. The matter was discussed by the people of the area who did not have any objection on this issue. The ministers of Thekkumkur and the Poonjar chief met subsequently to discuss the proposed deal and settled the terms of the transfer. Later on at a meeting of the Rajas of Thekkumkur and Poonjar, the territory of Poonjar was formally transferred to Manavikrama Kulasekhara Perumal with all rights and dignities and the transfer deed was engraved on a copper plate. A few important dignitaries like the Raja of Edappilly and some influential namboodiris were there to witness the deed. The coronation of the Poonjar Raja was subsequently done in Poonjar in the presence of the Raja of Thekkumkur.

With a view to extending the kingdom, they purchased land from various lesser Rajas and chieftains like Thekkumkur, Erathodu Kaimal, Thazhathodu Kaimal, Arathott Kaimal etal.at various stages. Anjunadu and Kannan Devan Hill were acquired from the Keezhmalai Nadu in 1252. Thus with the purchase of Manjappara Hills from the Chengamanad Devaswom the kingdom was extended up to the Tamil region so as to get the area from Periyakulam to the boarders of Thekkumkur as an uninterrupted political unit. Thus by 1425, the Poonjar kingdom reached its zenith.

Later on there said to have been a crisis in the Poonjar royal family. The original pandyan line of the royal family became extinct. As a result, the chiefs of Poonjar adopted the head of the *Sarkara Kovilakom* (A branch of the Cranganore Royal family) with the concurrence of the Raja of Thekkumkur.

By 18th century, the Poonjar territory began to shrink due to various attacks. In 1758, Hyder Ali attacked the Pandyamandalam and captured places like Periyakulam, Theni, Cumbum fort etc. But with the help of Karthikathirunal of Travancore, those areas were recaptured. But Hyder Ali attacked again and conquered the Pandyamandalam up to Mangala Devi and even destroyed the Temple at Mangala Devi. As the king of Poonjar did not have a strong army, he had no other means than entering into an agreement with Hyder Ali. According to this agreement he gave back seven villages including Chiramanaloor, Panniyoor, and Gudallur.

Following the death of Hyder Ali, Tippu Sultan attacked Pandyamandalam again. Joined with Travancore, the King of Poonjar took all precautions to face the attack of Tippu through Kumily side. When Tippu found that there was resistance he opted to pass to Malabar through the North. It has been said that the Poonjar and Travancore joined hands again to devise plans against Tippu. According to the tradition of the Poonjar royal family, the flood in the Periyar due to which Tippu had to regress was the creation of the above designs. It is said that the flood was due to the deliberate breaking of the Bhuthathankettu which was in the Kingdom of Poonjar. It was considered as a carefully designed project of Travancore and Poonjar. Thus the threat of Tippu was averted.

But slowly the Pandymandalam of the Poonjar Raja were captured by the British and the British were not ready to accept the ownership of the Raja of Poonjar over those areas. The Poonjar principality remained as a separate entity until the period of Marthanda Varma. Following the annexation of Vadakkumkur and Thekkumkur (1T49-51) Poonjar was also annexed to Travancore. By 1816, Poonjar was reduced to a chieftain under the Raja of Travancore. However, large tracts of lands in the High Ranges which the Raja of Poonjar had acquired in the fifteenth century, from Peermedu to Devikulam were under the possession of the Raja of Poonjar. It was from the Poonjar Raja that the English planters obtained large tracts in High Ranges for tea cultivation. The origin of the Kannan Devan Hill Plantation traces back to the agreement concluded between the Kerala Varma Valia Raja of Poonjar and John Daniel Monroe on July 11,1877. By 1900, Poonjar kingdom had become an *edavaka* only with 87 square mile. By 1957 these *edavaka* also disappeared.

We do not get a genealogy of the Poonjar rulers as there are no mentions in the documents and deeds of the dynasty. Instead of the names, the deeds were signed with the traditional title of the king, that is, *Poonjarudaya Kulasekhara Perumal Pandrakaryam.*

Though Poonjar was an independent kingdom, the suzerainty of the Raja of Thekkumkur was accepted by the rulers of Poonjar. For there are references to the permission obtained from the Raja of Thekkumkur by the Poonjar royal family on the occasion of the adoption of a heir from the *Sarkara Kovilakom* due to the extinction of a heir in Poonjar family.

There was a council to advise the Raja on day-to-day affairs. In the council consisting of the influential people of the area the councillors were appointed irrespective of the religion. There is mention of a St. Thomas Christian in the council of the Raja of Poonjar during the sixteenth century. He was quite influential too.

There was no freedom of religious conversions in Poonjar. Conversions were allowed only with the permission of the Raja of Poonjar who did not concede them easily. If it was not done with the prior permission of the Raja, their property could be confiscated. This was the general custom in Malabar during the medieval period. The *Jornada do Arcebispo* says that when the Portuguese wanted the conversion of the *Malayarayas* who were in the kingdom of Poonjar, they wanted the permission of the Raja of Poonjar in an *ola* lest the property of the converted should be confiscated by the king. To get the permission the Portuguese sought the help of the above mentioned influential St. Thomas Christian in the Council of the Raja.

But this does not mean that the Rajas of Poonjar were intolerant to other religions. We find that the permission of the Raja was essential for building churches or other worshipping centres in the kingdom. They granted this permission abundantly. The land for building many Christian Churches including Poonj ar was given by the Rajas of Poonjar.

One of the specialities of the kingdom of Poonjar was that it did not have a standing army till the later period of the dynasty. Unlike the general tendency there was no military involvement in the formation of the kingdom of Poonjar. The kingdom was purchased from various petty rulers and *kaimals* of Malabar. But there are references to some of the soldiers and police force that were there to maintain law and order in the empire.

Another speciality of the rulers of the kingdom of Poonjar was that unlike many of the Rajas of Malabar, they were *kshatriyas.* For example the *Zamorin* of Calicut was a Nair. Caste restrictions were prevalent with full vigour in Poonjar. The King was not happy with the education of the lower castes. There are references in the descriptions of Rev. Henry Baker that the slaves who went to a school in between Mundakayam and Poonjar were given severe punishment so that they might abandon their Christian faith and education

The land was entrusted with many *jenmies* who in their turn had to pay the land tax to the king. When the collection of tax became severe the *jenmies* were compelled either to sell or give the land on lease to individual cultivators[1]. In addition to that the royal family was willing to sell its land for the rich cultivators. This opened new avenues of migrations and cultivation of land. Many influential and rich families purchased land from the above authorities. This led to the spread of agriculture and settlement of people from Meenachil and other areas to the hilly tracts of Poonjar.

The main source of income for the Poonjar royal family was agriculture. As the kingdom did not have coastal lines, sea-bound commerce and foreign commerce were not there in Poonjar. But as the area had much hinterland, the only way to increase land revenue was the extension of cultivation. Cardamom was one of the principal cultivations of Poonjar high ranges and it was one of the much needed commodities from Poonjar. The Poonjar area, especially the mountainous tracts were apt for the cultivation of spices. There are mentions in some of the writers that the Poonjar area is best for the cultivation of cardamom. Therefore the only way for its economic stability was to increase agricultural activities. This led to the fragmentation of landed property in the area for the cultivators.

The king had legislative, executive and judicial functions but it seems that the kingdom was not fully independent as we see the involvement of the Raja of Thekkumkur in the affairs of Poonjar. Yet another factor which indicates the same is that the kings of Poonjar never minted coins of their own. Instead they made use of the coins of Travancore in some of the transactions. Because of these factors the kingdom of Poonjar could be called as a petty kingdom administered by a petty ruler.

This royal dynasty and kingdom continued till the 20th century perhaps specially on account of its Geographical position. But the kingdom began to shake due to the attack of the Muslim rulers like Hyder Ali and Tippu. Against such a backdrop Poonjar did not have any other option than joining hands with the Raja of Travancore. This alliance gave the final deathblow to the empire.

Now the royal family is there in two *thavazhis.* One is Kanjiramattam Palace which now belongs to a Trust and the other is the old Poonjar Palace both of which are located in Poonjar. In short we can say that the kingdom of Poonjar was established by the Pandyas who had to flee from Madurai on account of the adverse condition in their homeland. One of the branches of the kingdom left for Pandalam and the other proceeded further to Poonjar. So they are considered to be the descendants of the Pandya dynasty.

Secondly the manner of the acquisition of the kingdom is also worth mentioning that it was by way of purchase and there was no involvement of military action in this process. At the latter stage we find the presence of the forces in the kingdom which was mainly for the maintenance of peace and the security of the kingdom rather than the protection of the same.

Thirdly the kingdom, may be because of its geographical position, did not have trade relations with foreign countries. But the hilly tract of Poonjar was one of the centres of cardamom production. Later on during the period of Manroe we find a shift towards the introduction of plantation industry especially that of tea in the hilly regions. So by this time we find two agricultural processes in Poonjar, viz. the fragmentation of the landed property for the cultivating migrants and the formation of plantation industries.

As the kingdom was in the interiors and was protected by lofty mountain ranges, it did not have threat from the external powers. But the Tamil regions of Poonjar were quite vulnerable. Therefore the Raja of Poonjar paid great attention to the Tamil regions due to the potential attack of the Cholas, Malik Kaffir, Vijayanagara, the Naikas, Navab of Arkott, Hyderali, Tippu, the English and the French who were real threat in those areas. The Pandymandalam was attacked by Tippu and he conquered the areas from Dindugal up to Cumbum. But later on it was re-captured by Poonjar according to the instruction of Raja Kesava Das.

Gradually Poonjar began to loose its territory and autonomy due to various invasions and alliances. When Marthanda Varma became the king, he conquered Chempakassery, Vadakkumkur and Thekkumkur. These rulers had acted against Marthanda Varma in the battle of Kayamkulam. He moved further and defeated Cochin. Later on they entered into a pact as result of which when Zamorin attacked Cochin he was helped by Marthanda Varma. During the battle with Vadakkumkur and Thekkumkur, Poonjar helped Marthanda Varama. Pleased at this Thiruvithamkur maintained friendship with Poonjar. As a result even when Thekkumkur and Vadakkumkur were conquered Poonjar remained independent and in friendship with Marthanda Varma.

CONCLUSION

Thus Poonjar kingdom which came into being as a result of purchase of land remained as an independent kingdom for almost 600 years without much political and military turmoil mainly because of the geographical position of the empire. It had a unique administrative system of its own. The kingdom played a significant role in resisting the attack of Hyder Ali and Tippu. But in its attempt to survival it had to submit itself to the British and Travancore which ultimately led to the reduction of the king of Poonjar to a mere chieftain.

BIBLIOGRAPHY

Gon?alves, Diogo, S. J., *Historia do Malavar (Hs. Goa 58 des Arch.Rom.S.I)* edited by Josef Wicki S.J., Munster Westfalen, 1955

Gopalakrishnan, P.K., *Keralathinte Samskarika Charitram,* Trivandrum, 1987

Gouveia, Antonio de, *Jornada do Arcebispo,* Lisboa, 1988. (It was originally published from Coimbra in Portugal in 1606)

Menon , Sreedhara, *A Survey of Kerala History,*

Menon, A. Sreedhara, ed., *Kerala District Gazetteers: Kottayam,* Trivandrum, 1975

Menon, Padmanabha, *Histoiy ofKerala,* Vol.11, AES, New Dflhi, 1993, p. 86.

Nellimukal, Samuel, *Keralathile Samoohya Parivarthanam* (Mai), Kottayam, 2003

St. Mary's Forane Church Teekoy: Parish Directory 2005, Teekoy, 2005

Valiyaraja, P. R. Ramavarma, *Poonjar Rajakudumba Charitravalokanam,* Kottayam, 1988

Globalization and the World Social Forum: An Anti Globalization Movement for the Protection of Human Rights

- Sijo K. Manuel

Volume 4 Number 6 December 2017
ISSN 2250 - 3890

ALFOMINE

An International Refereed Journal
Humanities & Social Sciences

ALPHONSA COLLEGE, PALA
Kottayam, Kerala -686 574

ALFOMINE: Int. Journal (Humanities and Social Sciences)
Vol.4, No.6 December 2017
ISSN 2250-3870

Globalisation and the World Social Forum: An Anti – Globalisation Movement for the Protection of Human Rights

Dr. Sijo K. Manuel
Assistant Professor,Dept. of Political Science
St. Thomas College, Pala, Arunapuram P.O., Kerala - 686574
Email: sijokmanuel007@gmail.com

ABSTRACT

Rights are the prerequisite conditions of social life without which it is not possible for humans to lead a better life .The concept of rights that provides a necessary tool for analysing the relation between the individual and the State. 'Globalisation' is a term which has gained momentum now. It is a word much preferred by the intellectuals, media, multilateral lending institutions, business, environmentalists and economists today. This process has emerged as an assertive and powerful force that has forged the world into a single frame. It represents a new interpretation of international relations for redefining the rules of the economy, polity and culture of all the countries, particularly the developing ones. Human rights and there are many reports on relations to globalization which are coming up regularly from every parts of the world. There are several international and national forums working for the improvement of human rights conditions in the world. World Social Forum (WSF) is the leading one among them. World Social Forum campaigns that every State should enjoy human rights enshrined in the Universal Declaration of Human Rights (UDHR) without affecting globalization. It creates awareness among the people and takes action aimed at preventing and ending the grave abuses of the human rights. The WSF campaigns globally for preventing globalization. This article is an attempt to highlight the role of the World Social Forum in protecting and promoting the human rights. It also discusses the different dimensions of relations between human rights and globalisation and the role of the World Social Forum as an anti – globalisation agent for preventing negative aspects of globalisation.

Key Words:- World Social Forum, Globalisation, Human Rights, Neo-Liberalism

Introduction

It has to be emphasised that human existence is very much dependent on the exercise of human rights. They are prerequisite because they help a man meet his basic needs of life, enjoy fundamental rights and lead a life of dignity. They are being provided to all individuals without any bias of their race, language, religion, sex, ethnicity and nationality.

As such, human rights are the minimum rights required for being a member of human family. Every individual, whether he lives in a democracy or in a dictatorship, in a rich country or in a poor country, should have access to human rights. Thus there is universal scope for the human rights. They belong to individuals, and not by countries. Since the human rights have universal application, they are equally worth and significant in all nations, in all societies, in all communities and in all cultures. Every individual is entitled to have these rights (Baral, Hazari, Padhy 2001: 318). They bring about welfare and improvement in the quality of life of every human being in the society. Human rights received the recognition of the international community on 10th December, 1948 through a resolution of the General Assembly of the UN known as the Universal Declaration of Human Rights (UDHR)[1].

When the matter of discussion is diverted to globalisation, one should take into consideration that it is one of the most controversial concepts of the current times that have evoked a worldwide debate over its theory as well as practice. Globalisation describes a process by which regional economies, societies and cultures have become integrated through a global network of communication, transportation and trade (Bhagawati 2004: 24). Fundamentally, it is the flow of ideas, information, capital, commodities and people. This implies that the world is how becoming highly interconnected through economic, social, political and cultural contacts. In other words, globalisation means 'integrating and connecting cultures and communities in new space-time combinations, and making the world, in reality and in experience, more interconnected (Ibid). In short, the term 'Globalisation' means integration of economics and societies through cross country flows of information, ideas, technologies, goods, services, capital, finance and people Globalisation is a complex process by which the whole world is now shrinking into a nutshell. However, it has its own disadvantage as well. Though globalisation may witness the enjoyment of world market and gigantic transnational corporations it may threaten the human rights of the people in the world, particularly in the developing and the underdeveloped nations. Here comes the importance of anti-globalisation movements like the WSF.

World Social Forum: A Brief Description

The World Social Forum (WSF) is an open meeting place where social movements, networks, NGOs and other civil society[2] organizations that are in opposition to neo-liberalism and a world dominated by capital or by any form of imperialism assemble to pursue their thinking to debate ideas democratically, to formulate proposals, share their experiences freely and network for effective action. Since its inception in 2001, it has taken the form of a permanent world process seeking and building alternatives to neo-liberal policies[3]. The World Social Forum is a response of the growing international movement that is challenging the capitalist-led globalisation and the neo-liberal economic policies pursued by affluent countries. It is basically an open space for the democratic debate and exchange of ideas about social and economic policies developed throughout the world.

The main objective of WSF is to exchange of experiences and the creation of propositions for the construction of a human – centred society, which promotes justice, peace and equality for all (http://www.forumsocialmundial.org). Tracing the history of this movement, we come across the fact that it evolved as a direct response to another important event called the World Economic Forum. WSF provided space for the globalising forces to evolve their trade agenda, but the WSF has become a symbol of gathering strength of the forces against globalisation. This forum symbolises of diversity of expression, polyphony of voices that express the universal longing for tolerance, justice, peace and equality. It opposes the market led neo-liberalism, and it upholds that all forms of hegemonic and discriminatory practices be replaced by a fairer, healthier, cleaner version of global trade in which the poorer countries have better opportunities to advances themselves. The vibrant kind of massive support against globalisation is echoed at various World Social Forums. It has to be pointed out that World Social Forum is generally called as 'anti-globalisation meet'.

Anti – Globalization is a pejorative term used to describe the political stance of people and groups who oppose the neo-liberal version of globalization. Anti – globalization may occur in order to arrest on the international transfer of people, goods and ideology, particularly those determined by the organizations such as the International Monitory fund (IMF)[4] or the World Trade Organisation (WTO)[5] in imposing the radical deregulation program of free market fundamentalism on local governments and populations. It concerned with the process or actions taken by a State in order to demonstrate its sovereignty and practice democratic decision – making. The anti-globalization movement was developed in opposition to the perceived negative aspects of globalization. This term is in many ways a misnomer, since the group represents a wide range of interests and issues and many of the people involved in the anti-globalization movement do support closer ties between the various peoples and cultures of the world (http://en.wikipedia.org/wiki/globalisation/world_social _forum). This movement was initiated in the streets of Seattle and Prague at the end of the twentieth century.

In Brazil, a concrete initiative for a worldwide civil society event emerged in the early 2000 with some connection to the first anti-Davos initiatives. The initial formulation of the idea is generally attributed to Oded Grajew, the co-ordinator of the Brazilian Business Association for Citizenship. In February 2000, Bernard Cassen, the Chair of the Association for the Taxation of Financial Transactions for the Aid of Citizens (ATTAC)[6] and the director of Le Monde Diplomatique, met with Grajew and Francisco Whitaker of the Brazilian Justice and Peace Commission (CBJP) in Paris to discuss the possibility of organising such a forum. Their discussion resulted in the creation of three central ideas for the Forum. The first idea was that it should be held in the South, and more particularly, in the Brazilian city of Porto Alegre. The second point was that the name should be given as World Social Forum (WSF), changing only one key word from the name of a common adversary, the World 'Economic' Forum (WEF). And thirdly, it should be organised during the same dates as the WEF, partially because this symbolism was considered attractive for the media (Teivainen 2001: 122-123). Eight Brazilian Organizations decided to form an Organising

Committee (OC) for the event. In March 2000, they secured the support of the Municipal government of Porto Alegre and the State Government of Rio Grande do Sul, both of which were controlled at the time by the Workers Party. Initially, it was the Mayor of Porto Alegre, Raul Pont, who received the idea with great enthusiasm. The State government led by Governor Olivio Dutra decided to spend ample time and effort into the WSF process. Unlike many transnational events in other localities, this forum has strong local roots. During Brazil's military rule, the city was a centre of resistance with energetic neighbourhood associations. The Workers Party was founded in 1980 and it has deep roots in the associations, trade unions, catholic organizations, women's movements and many other parts of vibrant Brazilian civil society. Porto Alegre was a smart choice for hosting the WSF, as both the Municipal and the State governments were willing to allocate significant material and human resources to the event.

WSF and its Pivotal Themes

The major theme of the WSF is to facilitate decentralized co-ordination and networking among the organizations engaged in concrete action towards building another world, at any level from the local to the international, but it does not intend to be a body representing world civil society. The free Encyclopaedia, Wikipedia, provides the following definition to the World Social Forum as an 'annual meeting held by the members of the anti-globalization or after- globalization movement to co-ordinate world campaigns, share and refine organising strategies and inform each other about movements from around the world and their issues'. In the words of Steve Ouma, an African journalist, WSF is an 'assembly of movement of movements' (Xavier 2007: 197). The first meeting of the World Social Forum took place in Porto Alegre, Brazil in 2001, after the major United Nations conferences on the environment, human rights, social development, population, women, habit and the UN meeting that approved the Millennium Development Goals (MDGs)[7], providing the civil society delegates a major voice in the discussions for the first time. Since its inception, the WSF has grown from strength to strength. Beyond the vision of its founders, the forum has spread its roots and wings across the world.

From Porto Alegre to Nairobi, it is a clear indication of the future road map of WSF. Meanwhile, the civil society has witnessed multiple effects of the WSF. It has played a great role in the organising of many regional social forums, including the European Social Forum, the Asian Social Forum, the Mediterranean Social Forum and many local and national social forums such as the Italian Social Forum, India Social Forum, Liverpool Social Forum and the Boston Social Forum etc. majority of the social forums adhere to the WSF Charter of Principles drawn up by the World Social Forum (Jai Sen, Anita Anand, Arturo Escobar, Peter Watermen 2004: 257). WSF is an annual meeting of the civil society organizations, which offers a self-conscious effort to develop an alternative future through the championing of counter-hegemonic globalization. There are some people who consider the World Social Forum to be a physical manifestation of the global civil society, as it brings together the non - governmental organizations, advocacy campaigns as well as formal and informal social movements seeking international solidarity.

Even though there are many definitions, the World Social Forum prefers to define itself as "an opened space – plural, diverse, non-governmental and non-partisan – that stimulates the decentralized debate, reflection, proposals building, experiences exchange and alliances among movements and organizations engaged in concrete actions towards a more solidarity, democratic and fair world a permanent space and process to build alternatives to neoliberalism." It is constituted by members of the alter-globalization movement (also referred to as the global justice movement) who occupy a platform to coordinate global campaigns, share and refine organizing strategies, and inform each other about movements around the world and their particular issues. The World Social Forum takes special care in not becoming a representative of all of those who attend and thus does not publish any formal statements on behalf of the participants. The World Social Forum emerged as a response to the growing international movement against neo-liberal economic policies and the capitalist- led globalisation built around the slogan 'Another World Is Possible'. It cannot be viewed as a distinct source of power.

WSF and its Role in the Protection of Human Rights

It is a matter of fact that the social movements have a long history of co-operation across national borders. The point to be noticed is that the intensification of global, economic, political and cultural interaction has, during the last two decades, radically intensified those relations of transnational social movement co-operation. The world witnessed convergence of different global movements in mass demonstrations from Seattle to Genoa and Gothenburg, criticizing the present system of global governance (http://www.ephemeraweb.org/journal/5-2/5-2 yla-anttila.pdf). The Latin American, French and German demonstrations against the IMF and World Bank and for the cancellation of the debts of the third world in the 1970s and 1980s, remained rather isolated national events because there was less means to co-ordinate collective action globally. This happened because there was neither globalization to resist nor a cultural frame to unite the mobilizations to a movement. These is no consensus over whether the movement should be called anti-globalisation, alternative globalization, critics of globalization, the Global Justice Movement or whatever demonstrates that the frame is not yet well established. That process has given rise to the World Social Forum, to bring together the global civil society actors to take part in public debates over the global political issues.

The movement was made possible by the extension of repertoires of collective action and associational networks to the global level and by the creation of the cultural frame of alternative globalization. The WSF is regarded as a resource for the diverse organisations struggling for another world. The main strength of the forum is its diversity-trade unions, feminists, ecologists, socialists, peasant movements, human rights movements, all united in the common platform to refuse the corporate led globalisation and its 'products' like social inequality, foreign debt, imperialist wars, environmental depletion, financial speculation etc.. WSF plays a major role in dealing with the issues regarding human rights. The ways in which the WSF influence human rights issues are described in detail in the coming sections.

WSF: An Alternative Globalisation

The publics that meet at the WSF discuss about different political problems. They are held together by shared identities, all of the participants to the common debate seem to be the alternative globalization frame. What is required for the unification of various national struggles to a global movement required a common cultural frame i.e., alternative globalization. The alternative globalization frame evolve into an identity that unite the participants of the WSF to a revolutionary political movement akin to those linked to the formation of national public spheres (Hardt & Negri 2000: 132). The alternative globalization frame is defined in opposition to neo-liberal forms of globalisation and its agents. The WSF plays a major role in struggling against the exclusions and the narrowing mechanisms of global public spheres. The structural power of Trans-National Corporations (TNCs)[8] in the world economic system has indeed grown significantly during the recent decades. This is mainly due to a combination of the deregulation of financial markets and the technological innovations. The international institutions which serve the transnational corporation's interests, most importantly the WTO, the IMF and the World Bank, have also strengthened their influence in global governance at the expense of some of the more democratic global decision making structures (Teivainon 2004: 178).

The WSF always tries to create a structure, constituting various organizations and movements, for a capitalist-free world. It is a typical kind of globalising the resistance through the activities and programmes of the World Social Forum. The counter publics of the WSF contest the demarcation of the economy as a political sphere of society, outside the scope of the democratic public debate. It demands the scope of public debate to be widened to include economic issues as well. The WSF aims at countering formal, structural and cultural exclusions from global public spheres and the economistic mechanisms of narrowing down the scope of public debate. 'Another globalisation' is an expression that has been emphasized by some of the key organisers of the Porto Alegre Meetings. The WSF comes up with many opportunities for people from all walks of life to work together for the attainment of another world.

The Relation between WSF and Neo-Liberalism

The World Social Forum emerged as a result of the mobilizations against neo-liberal globalisation. There was an increasing need for the formation of an international space for reflection and organization of those who oppose the neo-liberal policies or are building alternatives to prioritize human development and the overcoming of market supremacy in each country and in the international relations. This was one of the reasons for the emergence of the WSF. The debate on the forum is part of a more general reflection on how to generate from the common perspective of radical criticism to neo-liberalism, spaces of inclusion that are useful both to deepen the reflection and better definition of critic, alternatives and strategy against the neo-liberal model (http://www.alternative.ca/article.1166.html). There is not much in common between the WSF and neo-liberalism. Neo-liberalism is the world's dominant political and economic ideology, promoting a system of competitive individuals governed by the invisible hand of the almighty market. The

WSF is a 'people's alternative' to the elite World Economic Forum, bringing together thousands of people to fight against neo-liberalism and build another world.

The process of economic globalization promotes the neo-liberal policies under the auspices of the advanced Western world. The WSF rejects the idea of neo-liberalism and those globalization policies that literally make millions of people across the globe as mere tools of production while massive profits are reaped off from their labour and enjoyed by a few international capitalists. Since 2001, the World Social Forum process is raising questions regarding the rules of global investments and governance dictated by the World Economic Forum. It proposes democratic, people-centred alternatives to imperialist globalization. People's movements across the world are working to demonstrate that the path to sustainable development and social and economic justice does not be in neo-liberal globalization but in the alternative models for people – centred and self-reliant progress (http://www.wsflibrary. org/index.php/). In effect, World Social Forum is the growing opposition to the neo-liberal policies and globalization of the world economy that were the overwhelmingly dominant tendency in capitalism during the 1990s.

The trend which is increasingly seen today is the policies of privatizations, lowering the tariffs, greater integration of the world economy have massively widened the gap between the rich and poor (http://www.socialistparty.org.UK/wsf.htm). The tightened grip on the neo-colonial world by the main Western imperialist power has deepened the huge gulf between the so - called colonial world and the imperialist countries. The impact of this is in a much sharper division between rich and poor within all countries. The World Social Forum attempts to negate all forms and shapes of policies based on neo-liberalism. Neo-liberal policies create misery and insecurity. The date September 11 marked a dramatic change in the globalised era. After the terrorist attacks, the WSF condemned all forms of attacks on civilians in other parts of the world (Sen, Anand, Escobar & Waterman 2004: 102).

The fact is that the government of United States and its allies are now increasingly launching massive military operation. The United States and its coalition forces attack the civil and political rights of nations all over the world under the name of 'war on terrorism'. It was in the name of democratization and the elimination of Weapons of Mass Destruction, the United States and its allies attacked Iraq. They accepted diversified forms of means to expand their power in the global politics. That kind of war reveals another face of neo-liberalism, a face which is brutal and unacceptable. The vehement opposition of that kind of war and strategies of affluent states is at the heart of the World Social Forum.

WSF and its Popular Actions

Nowadays there are many global protests taking place against corporate dominated globalization all over the world. Along with these protests, the US sponsored neo-liberalism and war has resulted in a new wave of radical democratic protest and counter propositions. The role of the World Social Forum has played an important role in building the world wide opinion against the neo-liberal globalization is not a minor one. The WSF and its many offspring are significant not only as sites of affirmation and debate but also as direct democracy in action. A combination of the periodic face-to-face meetings and intense e-mail and Internet contacts has made the WSF network to pull off events and to arrive at consensus decisions. The power of the WSF lies in its strong mobilization against a unified force of neo-liberalism that has been unleashed on the poor countries. They often conduct unique meetings in their own right which have similar agendas but motivated by different set of values.

It has been already mentioned that the WSF is an open space for the democratic debate and exchange of ideas about social and economic policies that have been developed all over the world. It is a significant movement in the collage of opposition to the dominate ideology. It functions as a means to generate a collective conscience and to elaborate alternative theories. Its essence and vitality are associated with the trenches of containment against the avalanche of globalization, trenches dug by groups of men and women who are building the conditions of their own economic, social and cultural life (http://www.democracyinaction.org/organization/ vfpjlevent/accessed). There is no way to grasp the forum without linking it to the growing wave of public protests against globalization, as occurred in Seattle, Washington, Prague etc. The people behind the forum are the same actors in the same struggles, movements, associations and organizations, however, small or large, local or national, regional or global.

On the whole, it is the global convergence of the various networks and movements that creates and sustains the World Social Forum. It aims to create democratic space for global citizens to reflect and exchange knowledge and experience. In addition it also attempts to extract the constructive common essence of diversity, which exists in global citizen initiatives and in resistance to the dominate ideology. This can be pointed out as an appreciable achievement of the WSF. To bring forward certain historical facts, it cannot be neglected that the social network of organizations and movements in Brazil, with their extensive experience of participating in local government, were necessary conditions for the realization of the forum and a clear signal to the world. In fact, it was due to the good political sense of the organizers that they could correctly identify the immediate objectives of the World Social Forum as the synthesis of all the wishes of the participants and thus it acted as a counterpoint to all that the Davos Forum stood for. As a matter of fact the WSF, as a movement, strengthened through common actions and mobilization for social justice.

The constituent members of the Forum emphasize that the people have the right to know and criticize the decisions of their own governments, especially with respect to dealings with the international institutions. Emphasise is also given to the need for the democratization of States and societies and the struggle against the dictatorship (Sen, Anand, Escobar & Waterman 2004: 102). The WSF is also fighting against the war and militarism, against foreign military bases and interventions and the systematic escalation of violence. These are some among the strategies developed and incorporated by the WSF. In Austria, the national Social Forum has been founded by the director of a research centre on Latin America a long time globe-trotter involved in the international movement dynamic. Likewise, the Catholic Committee against Hunger and for Development (CCHD) has become one of the leading actions of the French alter – globalization convergence. The centre has committed itself massively in the international alter globalization movement since its early beginning and its leader, F. Houtart, has been an important actor of the movement internationalization process and an active member of the International Council of WSF.

In Belgium, the development of national and local social forums by trade – unionists, the NGO activists, citizen's networks, local movements and cultural actors in 2002 in turn generated an unprecedented involvement at the national and local levels among scholar activists. The main Belgium Development NGO network also is not different. It has played a major role in the launch of the Belgium Social Forum in 2002 and 2003 and hired some of the most productive young intellectuals of the alter-globalization national scene. Its development campaigns in the South remain the main goal of the organization. Along with these campaigns, several new projects and campaigns have been set up in Belgium. All types of forums are not about being against globalization. Some forums focus on a different kind of globalization. The annual and multiplication of meetings and events at an international level has strengthened the constitutional process of alter-globalisation cosmopolitan elite. As a result, the gap between the globe-trotting leaders and their fellow grass root activists has been widened.

One of the major impacts of the World Social Forum process was the creation of new opportunities of encounter and interactions between the activists in significant ways (http://www.focusweb.org/html.accessed). It has not only encouraged the local activists to an international level, but also generated a renewed interest for local and national activism and civil society amongst the cosmopolitan activists. It has to be stressed that this Forum has never remained under the complete control of few organizers. Its initiators have provided an open space that has given chances to the local activists to be heard by a large audience. The encounter and the debate between distinct visions of the WSF have caused significant changes in the event's organization, particularly in its 2005 edition. The WSF provides a platform for the local activists from many parts of the world to meet, to share their experience, and to network. Since 2003, the network has gathered French illegal migrants, supporters, Indian dalits, Brazilian landless farmers and homeless movements and Argentinean jobless piqueteros alike. They are indebted to the WSF as it has encouraged them to frame their local struggles in a wider perspective and to connect them to a larger movement.

WSF is an umbrella term for many activists; the WSF represents a unique experience for global consciousness. It has allowed many local activists to access the global level in their claims, experience and networks. Such international meetings are indeed an alternative to the myopic tendencies that have emerged from the local struggles. The remarkable feature of this Forum is the provision of an international platform to local movements that help to make their claims and messages heard in the international as well as in their own national space. The seventh edition of WSF, (2007) was held in Nairobi. It allowed the Kenyan and African homosexual rights activists to make their cause visible in their local and national public sphere at an unprecedented level. At the same time, alter-globalisation propelled local and national activists in the global civil society. It also created a renewed interest amongst the cosmopolitan activists in their respective home countries in the national and local movements, which had been previously neglected by them. This has especially been the case among the 'Third-World solidarity' sector whose actors and networks found renewed interest in the political and social contexts of their homelands with the national and local social movement process (http://www.ephemeraweb.org/journal/5-2/5-2 yla-anttila.pdf). Some of them have become key action in both local and national alter – globalisation convergences.

Conclusion

Globalization is a vital process faced by the international community. It is actually a euphemistic for bringing the entire world under the control of the dominant powers. This process is an unavoidable reality in the changing scenario. The WSF emerged as an alternative against the exploited forum of globalization. The forums of aggregation and articulation which were made possible by the World Social Forum were sufficient enough to achieve the goals of the phase that may now come to an end. Various forms of aggregation and articulation of higher intensity are essential to deepen the goals such a process includes articulating struggles and resistances, as well as promoting ever more comprehensive and consistent alternatives. These articulations presuppose combinations among the different social movements and the NGOs that kind of question their very identity and autonomy as they have been conceived of so far. If the process is to promote counter-hegemonic practices, and to do so in a horizontal way and with respect for the identity of every movement, an enormous effort of manual recognition, dialogue and debate will be required to carry out the task.

However, the WSF has proved to be successful in all its endeavours till date. In spite of success of the WFS – its organizational and programmatic novelty, global reach, and style of consensus building – the question of its future has become recurrent. The question of efficaciousness is one of the most divisive questions. It creates disunity in the sense that efficaciousness can be measured in terms of different criteria and there is no consensus about which to adopt. The evaluation of the efficaciousness of the WSF is one of the exercises that best disclose the confrontation between the new and the old conceptions of social information. The emergence of a global consciousness among movements and the NGOs, regardless of the scope of their action, has been decisive to create certain symmetry of scale between hegemonic globalization and the movements and NGOs that fight against it. The dozens of forums held since 2001 bear witness of how precious this consciousness is and of how much is to be done in order to preserve and strengthen it.

It is inadequate to assess the efficaciousness of the WSF exclusively in terms of global changes in the light of the trans-scale nature of the struggles encompassed by the

WSF. It has to be assessed in terms of local and national changes as well. The interaction and exchanges between the movements, within the WSF, have contributed to prevent movement towards either closed localism or disconnected expert cosmopolitanism but also helped to maintain openness within the Forum. They have also resulted in productive and creative interactions, leading to more participatory meetings and a better balance between local and global claims, strategies and events. The diffusion of the participatory and network values and practices within the WSF among the cosmopolitan elite activists shows the core of the alter-globalization movement. The novelty of the WSF is consensually provided to its lack of leaders and hierarchical organization, its emphasis on cyberspace networks, its ideal of participatory democracy, and its flexibility and readiness to engage in experimentation. The reality is much more complex and the questions of representation and participation are likely to remain wide open in the foreseeable future.

Another point also demands serious attention. Even if the limits of the world dimension of the WSF are pushed back as much as possible, the issue of representation will always be in the forefront until the selection criteria are more transparent and democratic and the conditions for participation more equally distributed. If this is made practical, it will definitely help to adopt a broad conception of the WSF, turning the WSF into a permanent process and promoting the continuity among its many initiatives defined distinct conceptions of the movements' process and of the strategies that lead to social transformation. The alter-globalisation movements should not be considered as a homogenous actor but as a cross–fertilization process of various activists' trends. The WSF should be viewed upon as a double-sided process. It has not only strengthened the importance of the internationalisation of the movement but also promoted a renewed interest for the local by the cosmopolitan activists.

This has resulted in widening the gap with the globe- trotting cosmopolitan intellectual activists. It has also opened spaces for activists to contest the vertical way they run the forum and the movement. The forum has led to the creation of a collection of topics that affect every one of possible alternatives and strategies to make them feasible. The Forum did not seem to be systematic, but it was a very clear collective effort in nature. It is clear that its opening to an umbrella of more broad and diverse social forces will be, at the same time, a source of contradictions and tensions. The WSF lacks cleat cut ideological positions. But it differs in alternatives to globalization process. Some alternatives should be developed according to the socio-political and economic circumstances of the every society. Apart from the contradictory features of WSF, the idea of World Social Forum has its own relevance and significance in the globalised era. It has its own status and relevance in the field of contesting globalisation, in a peculiar manner, in the changing scenario of global politics.

To wrap up the entire thing, this article throws light on how the concept of globalisation acts as a barrier to the human rights. This study is interdisciplinary in its approach relying on international human rights law, morality, sociology, psychology, ethics and international politics. As human beings, it is our right to exercise fundamental rights to lead a life of dignity. Human rights belong to all the individuals in a society irrespective of the factors that make up the difference among them like religion, language, sex, ethnicity, nationality and so on. Nowadays globalisation has become an expression of frequent usage. Unfortunately, it connotes different things to different people. To some, it represents a brave new world with no barriers. For some others, it spells doom and deconstruction. Another connotation of globalisation is correct with respect to the human rights. The essence of globalisation is connectivity. It refers to the intensification of global interconnectedness, suggesting a world full of movement and mixture, contact and linkages and persistent cultural interaction and exchange. On the whole, globalisation aims at converting the whole world into one global village in which all people are increasingly interconnected and all the fences which divide them are removed. Though the idea of globalisation is beneficial to the global market, it is harmful in the sense that it threatens the human rights of the people in the world, particularly in the developing and the underdeveloped nations. This article has focused on how the World Social Forum plays an influential role in taking action against the Human Rights issues and how their effectiveness could be measured. The World Social Forum as an anti-globalisation movement and the steps taken for preventing the negative aspects of globalisation are also discussed in detail. This paper highlights the importance of the WSF in safeguarding and protecting the human rights.

Foot Notes

1. The Universal Declaration of Human Rights (UDHR) was adopted by the United Nations General Assembly at its 3rd session on 10 December 1948 as Resolution 217 at the Palais de Chaillot in Paris, France. Of the then 58 members of the United Nations, 48 voted in favour, none against, eight abstained, and two didn't vote. The Declaration consists of thirty articles stating to affirm an individual's rights which, although not legally binding in themselves, have been elaborated in subsequent international treaties, economic transfers, regional human rights instruments, national constitutions, and other laws.

2. Civil society refers to the aggregate of non-governmental organizations and the institutions that manifest the interests and the will of the citizens. It also refers to the individuals and the organizations in a society which are independent of the government. According to the Collins English Dictionary the term is used in the more general sense of 'the elements such as freedom of speech, an independent judiciary, etc, that makes up a democratic society'. It is commonly known as the 'third sector' of the society. A defining characteristic of the organizations that constitute the civil society is volunteering which in turn are often called the NGOs, or the NPOs. Most authorities think that public participation is an unavoidable characteristic of the voluntary associations but it is not necessary to belong to all of these to be a part of civil society.

3. Neoliberalism is a term very frequently used in social studies and economics. It refers to the transfer of economic factors to the private sector from the public sector. This model is based on the principles of neoclassical economics. Some of the major assumptions of neoliberalism are governments must

limit subsidies, make reforms to tax law in order to expand the tax base, reduce deficit spending, limit protectionism, and open markets up to trade. It also seeks to abolish fixed exchange rates, back deregulation, permit private property, and privatize businesses run by the state.

4. The International Monetary Fund (IMF) is an international organization with 189 member countries. The objectives of this organisation are fostering global monetary cooperation, secure financial stability, facilitate international trade, promote high employment and sustainable economic growth, and reduce poverty around the world. It headquarters is located Washington, D.C. This organisation took its birth in 1944 at the Bretton Woods Conference primarily by the ideas of Harry Dexter White and John Maynard Keynes. It came into formal existence in 1945 with 29 member countries and the goal of reconstructing the international payment system. It now plays a central role in the management of balance of payments difficulties and international financial crises.

5. The World Trade Organization (WTO) is international organization which has gained global attention as the only organisation dealing with the rules of trade between nations. The WTO agreements negotiated and signed by the bulk of the world's trading nations and ratified in their parliaments. The goal is to help producers of goods and services, exporters, and importers conduct their business.

6. Association for the Taxation of financial Transactions and Citizen's Action (ATTAC) is an activist organization. It is originally created for promoting the establishment of a tax on foreign exchange transactions.

7. The United Nations Millennium Development Goals refers to a set of eight goals that all the 191 UN member states have agreed to try to achieve by the year 2015. The United Nations Millennium Declaration was signed in September 2000. It encourages the world leaders to combat poverty, hunger, disease, illiteracy, environmental degradation, and discrimination against women. The MDGs have sprouted from this Declaration, and all have specific targets and indicators. The Eight Millennium Development Goals are:- to eradicate extreme poverty and hunger; to achieve universal primary education; to promote gender equality and empower women; to reduce child mortality; to improve maternal health; to combat HIV/AIDS, malaria, and other diseases; to ensure environmental sustainability; and to develop a global partnership for development.

8. TNCs - When a foreign company invests in a country, perhaps by building a factory or a shop, this is called inward investment. Multinational Corporations (MNCs) or transnational corporations (TNCs) basically refer to those companies which are well set up and established in several countries.

References

Baral, J.K., Hazari, S.C., Padhy, A.P. (2001). *Foundations of politics and government*. Cuttack: Vidyapuri.

Barrie, Oxford, Browning, Huggins K., Garry and Ben, Rosamond (Eds.) (2005). *Politics: an introduction*. London: Routledge.

Bhagawati, Jagdish (2004). *In defence of globalisation*. New York: Oxford University Press.

Chandhoke, Neera (2007). Global civil society and global justice. *Economic and Political Weekly*. 2, July 21.

Charles, Mitchell (2001). *International business culture*. California: World Trade Press.

Hardt, M. and Negri, A. (2000). *Empire*. Cambridge: Mass Harvard University Press.

Laski, H.J. (1955). *A grammar of politics*. London: George Allen and Unwin Limited.

Mohanan, B. (Ed.) (1998). *Gandhi legacy and a new human civilization*. New Delhi: Gyan Publishing House.

Prasad, Govind and Mishra, Anila Dutta. (Eds.) (2004). *Globalisation-myth and reality*. New Delhi: Concept Publishing Company.

R., Robertson (1998). *Globalisation: social theory and global culture*. London: Sage Publications.

Scholte, Jan Art. (2002). *Globalisation: a critical introduction*. London: Macmillan.

Sen, Jai, Anand, Anita, Arturo, Escobar and Waterman, Peter (Eds.) (2004). *World social forum: challenging expires*. New Delhi: Viveka Foundation.

Starrs, Roy (2002). *National under siege: globalisation and nationalism in Asia*. New York: Palgrave.

Stiglitz, Joseph. E. (2006). *Making globalisation work*. England: Allen Lane, Penguin Books.

V.T., Patil and Gopal, D. (2002). *Politics of globalisation*. New Delhi: Authors Press.

Wallerstein, Immanuel (1998). *Utopistics: or historical choices of the twenty first century*. New York: The New Press.

Weber, Max (1968). *Economy and society*. Berkeley: University of California Press.

Xavier, Joseph (April–June, 2007). In solidarity with Africa WSF Nairobi. *Social Action*, 57.

Zeite, Jose Correa (2005). *The world social forum & strategies of resistance*. London: Haymerleef Books.
Websites*Brief Background*. Retrieved from http://www.tni.org/detail-page.phtml?page=socforum-docs_background.

Candido Grzy bowski, 'World Social Forum: Something new was boom in Porto Alegre.' Retrieved from http://www.democracyinaction.org/organization/vfpjlevent/accessed.

Josh Lerner, 'Why the World Social Forum Needs to be Less like Neoliberalism.' Retrieved from http://www.globalpolicy.org/ngos/advocacy/conf/2006/0118neoliberalism.htm. Paul Nicholon, Josu Egireun, , 'World Social Forum: Necessary Shifts.' Retrieved from http://www.alternative.ca/article.1166.html.Walden Bello, 'The World Social Forum at the Crossroads.' Retrieved from http://www.wsflibrary.org/index.php/.

Walden Bello, 'The World Social Forum at the Crossroads.' Available at http://www.forumsocialmundial.org.

The World Social Forum and the Globalisation of Social movements and Public Spheres. Available at http://www.ephemeraweb.org/journal/5-2/5-2 yla-anttila.pdf, accessed on 10-03-2008.

The World Social Forum and the Global Left. Available at http://www.focusweb.org/theworld-socialforum-and-the-global-left.html?item id.

The World Social Forum- An Alternative to Capitalism? Available at http://www.socialistparty.org.UK/wsf.htm.

World Social Forum. Available at http://en.wikipedia.org/wiki/globalisation/world_social _forum.

Aponogeton Undulatus Roxb. (Aponogetonaceae), a new addition to the flora of Kerala, India

- Biju P., Josekutty E. J and Jomy Augustine

International Journal of Current Advanced Research
ISSN: O: 2319-6475, ISSN: P: 2319-6505, Impact Factor: SJIF: 5.995
Available Online at www.journalijcar.org
Volume 6; Issue 8; August 2017; Page No. 5261-5262
DOI: http://dx.doi.org/10.24327/ijcar.2017.5262.0685

Research Article

APONOGETON UNDULATUS ROXB. (APONOGETONACEAE), A NEW ADDITION TO THE FLORA OF KERALA, INDIA

Biju P[1]*., Josekutty E. J[2,3] and Jomy Augustine[3]

[1]Department of Botany, Government College, Kasaragod, Vidyanagar P.O., Kasaragod-671123, Kerala, India
[2]Department of Botany, Government Brennan College Thalassery, Dharmadam P.O., Kannur-670106, Kerala, India
[3]Department of Botany, St. Thomas College, Pala, Arunapuram P.O, Pala-686574, Kerala, India

A R T I C L E   I N F O

Article History:

Received 26th May, 2017
Received in revised form 12th June, 2017 Accepted 17th July, 2017
Published online 28th August, 2017

Key words:

Aponogeton, Bullbil, Kannur.

A B S T R A C T

Aponogeton undulatus collected from a stream in Paliyeri, kerala, India is reported as a new addition to the Flora of Kerala. A brief description and photographs of the species are given.

INTRODUCTION

Aquatic genus *Aponogeton* L. F. is represented by approximately 57 species all over the world (Chen 2015). Yadav and Gaikwad (2003), in their revision work reported 7 species of *Aponogeton* from India. Later on a new species, *Aponogeton nateshii* was reported from, Maharashtra, India (Yadav 2015). Sasidharan (2013) and Ansari *et al*. (2016) reported 3 species of *Aponogeton* from Kerala, India.

During the floristic exploration in the wetlands of Kannur District of Kerala, the authors collected specimens of *Aponogeton* with bulbils from a stream. The detailed study of the specimen showed that, it is *Aponogeton undulatus*. This viviparous species (Van Bruggen 1970) is not reported from any districts in Kerala, India and it is a new addition to flora of Kerala.

Taxonomy

Aponogeton undulatus **Roxb.** (Fig. 1) in Hort. Beng. 26, 1814, nom. inval. nom.nud.; bruggen, Blumea 18 (2): 465. 1970; C. D. K. Cook, Aquat. Wetl. Pl. India 49. 1996; Yadav & Gaikwad, Bull. Bot. Surv. India 45: 66. 2003; Bhat, Fl. South Canara 81. 2014.

Aquatic, submerged, perennial, tuberiferous herbs, 1-2 m high. Tuber obovoid-cylindrical, brownish, 2-3 × 1.2-2 cm, covered by adventitious roots. Roots many, arise from the top of the tuber, yellowish brown, 2-15 cm long, secondary branches capillary. Leaves submerged, simple, petiolate; petioles 30-170 cm long, length varies with depth of the water, obtusely triangular, greenish; lamina oblong-elliptic, brownish green, obtuse or shallowly emarginate at the apex, 18-30 × 3-8 cm, round at the base, midrib prominent at the base with 4-6 parallel nerves, closely arranged thin nerves

Fig 1 *Aponogeton undulatus Roxb. A. Habit; B. Habitat; C. Bulbils. ".*

Corresponding author:* **Biju P
Department of Botany, Government College, Kasaragod, Vidyanagar P.O., Kasaragod-671123, Kerala, India

Role of Women Workers in the Plantation Sector of Kerala

- Sony Alias, James John

MIRROR Vol.8 No.4-A June 2018
Peer Refereed International Journal ISSN 2249-8117, UGC approved Journal (64272)

ROLE OF WOMEN WORKER'S IN THE PLANTATION SECTOR OF KERALA

Sony Alias
Regn. No: Ph.D-CB-July 2014-0062
Research Scholar in History. Bharathiyar University, Coimbatore
e.mail: **sonyalias@gmail.com**
Mob: 91 7012025974

Dr. James John
Research Guide in History
(Guide ship No. HIS-GU 3135)
Bharathiar University, Coimbatore Tamil Nadu
(Assistant Professor and Principal, Department of History
St. Thomas College, Pala, Kerala)

ABSTRACT

Agriculture and allied activities, mines, fisheries, construction activities and plantation are the chief areas where women are absorbed as workers. Major four plantation sectors in Kerala like Tea, Coffee, Rubber and Cardamom provide significant employment opportunities to women. About these four sector tea industry consist largest organized employers of women. It gives round the year employment to more than one lakh workers. Compared to other agricultural employment unique role played by women in the plantation sector. Their socio-economic life and status are entirely different as they are residing in the remote hilly regions. Their condition of living inside and outside their workplace is determined by the employers. Women work in the plantation sector provides complementary support to the family's income flow. In the plantation sector the role of women workers is miscellaneous and peculiar. The working condition of women in plantation sector is very pathetic, but after the Plantation Labour Act passed by the government of India lot of changes in this field. After all there is number of factors responsible for women workers concentrate in plantation sector.

INTRODUCTION

Generally plantation field have four categories of workers, male female, adolescents and children. Another important district feature of plantation industry is employment of children and the high rate of female employment, but it is usually in tea plantation. The recruitment of plantation workers is made either on permanent of or casual basis. The initial recruitment is often made as casual workers and as when permanent vacancies arise the casual workers are appointed to these vacancies. The plantation sector consist crops like tea, coffee, rubber and cardamom, it occupies an important position in Kerala economy. Plantation sector provide lot of employment opportunities for women. In the family women play a key role, but in some families women are the bread winner, toiling whole day inside and outside the household. Nature of employment in plantations is agricultural, organized in the rural setting. In plantation sector most of these women workers bring their parent, brothers and sisters with them who get seasonal employment. In those plantations where women are preferred to men, the dependency burden is very high as far as those women labourers are concerned works in plantation industries are illiterate, superstitious and believe in customs and traditions. They also developed plantation culture on the bases of kingship relations, festivals, occasional trip to their native places and involvement in trade union activities.

Objectives

- To trace the working condition of women workers in plantation sector.
- To identify factors that responsible for women workers concentrate in plantation sector in Kerala.
- To understand main problem faced by women workers in plantation industry.
- To analysis the remedial measures to overcome the problem faced by women workers in plantation sector.

Working condition of women in plantation

The working conditions of workers employed in plantations are governed by the Plantation Labour Act, 1951 and the rules promulgated by the state government. The Plantation Labour Act inter- alia requires the employer to provide to the workers and their family members medical, housing, sickness and education facility and various other social security benefits. The act applies in the first instance to tea, coffee, rubber, cinchona and cardamom plantation. In tea plantations the proportion of skilled male and female workers is 13.3 per cent and 10.4 per cent respectively. In cardamom plantation 97 per cent workers include male and female are unskilled whereas the rest3 per cent are skilled. Cent per cent male and female workers in Kerala are unskilled. The workers of plantation industry in tea, coffee, rubber and cardamom are found directly employed by the employer, no contract worker is found. In plantation industry, majority of the workers employed are unskilled and many of them are not aware about the provision of Minimum Wages Act, 1948, Equal Remuneration Act, 1976 and the various other labour acts enacted for their life. The high rate of illiteracy and low level of awareness make them more vulnerable to exploitation by the employer.

Factors Responsible for Women Workers Concentrate in Plantation Sector

1. Plantation provides regular and steady employment to the workers.
2. Works in plantation are agricultural in nature and requires light manual work.
3. Some of the plantations provide accommodation to the labour eg; tea, coffee.
4. The low income of the family forced the women to work in order to add their own share to the family purse.
5. Plantation also provides employment opportunities as casual workers for their relatives during peak session.
6. Low wage of their husbands compelled women to seek employment.
7. Other important factor was high rate of literacy among women and also desire for financial independence.
8. Many plantations prefer women to men in providing employment.
9. Plantation offer a regular and steady income to women workers their contribution to family income is ensured.

Major Problems Faced by Women Workers in Plantation Industry

The living and working conditions of the plantation workers especially women with low wages is very poor. Many of them live in one room line houses with no sanitation and basic facilities like drinking water. Numbers of families is left malnourished and are vulnerable to the communicable diseases. There are no medical facilities provide to the plantation workers. There are issues related to exposure to the chemicals used in plantation estate which may affect their health. There is little scope for the quality education to their children and in many cases children are employed for work. There is an absence of trade unions to represent their problem to management. Even if there are any trade unions, they are male-dominated and ignored the issues of women workers. The absence of trade unions and the state on the one hand, and the exploitative management on the other hand resulted in miserable life for workers. They denied the minimum wages for the workers.

The main problems faced by women in plantation industry such as, there is no proper welfare measures and proper lines of approach, women is physically weaker than man, the gender based inequalities, several types of exploitation in work place. The tea plantation workers in India are covered by the Plantation Labour Act (PLA), 1951, which regulated the working and living condition of workers. It also prescribed standards for housing, healthcare and education, regulates working conditions including maximum working hours, overtime payment, child labour, paid leave and sickness and maternity benefits. But there is an absence of state to implement the act.

Remedies

The plantation sector remained one of the largest employers of workers in India. fir workers, the government should take steps to improve their living conditions with construction of houses and provision of basic amenities. Development of better health care facilities and education facilities for the children should be the priority. Effort should be made to develop strong trade unions to bargain with the management about the workers issue. The existing gender discrimination should be eliminated with equal representation for women in trade unions. Focus should be on improving the competitiveness and productivity of the entire industry. Government on its part can provide concession in the form of lower plantation tax and subsidized electric supply.

Table1 - Details of Women Employment System in Plantation

Sl.No	Type of Plantation	Women Employers	Male Employers	Total
1	Rubber	1084(22%)	3846(78%)	4930(100%)
2	Tea	2971(45%)	3679(55%)	6650(100%)
3	Cardamom	1928(40%)	2942(60%)	4870(100%)
4	Total	5983(36%)	10467(64%)	16450

From this table 1, it is seen than compared to other plantation, women employees are more found in tea plantation (45%) followed by cardamom (40%) and rubber (22%). It is seen that compared to tea and cardamom, there are little number of women employees are only 36%.

Factors to Analysis women Physical Quality Life in Plantations

- Consumption pattern
- Health standard
- Education status
- Working condition
- Living condition
- Social and cultural activities
- Financial position

Table 2 - Details of Strike / Other Dispute in the Plantation Sector

Sl.No	Type of Plantation	Strike/Other Disputes	No Disputes	Total
1	Rubber	10	90	100
2	Tea	15	85	100
3	Cardamom	8	92	100
4	Total	33	267	300

Compare to other type of industries, strike/other labour problems are very few in plantation fields. The main reason for this dispute was mainly related to wages. Beside there are other reasons such as lack of basic facilities like accommodation, medical facilities etc. From these table we can see that, compared to other plantation, strike/ other disputes are more in tea estates (15%) followed by rubber (10%) and cardamom (8%).

CONCLUSION

In this article highlighted that working condition and problems faced by the women workers in plantation sector of Kerala and also recommended to improve the physical quality of life and quality of working life of these women workers. For the improvement of workers in plantation industry of Kerala needed a multi dimensional approach. In recent time's number of strike in different parts of Kerala conducted women workers in plantation sector. The plantation Labour Act gives certain social and economic rights to unskilled manual workers in these plantations, who are descendants of millions of indentured workers transported to these plantation areas from far off place. The contribution of women workers for the development of Indian economy was very crucial.

BIBLIOGRAPHY

Boserup, E, 1970, *Women's Role in Socio- economic Development,* St Martin Press, Newyork.

Eapen, Mridul, 1984, "Women Worker's in the Unorganized Sector in Kerala" *Working Paper*, Center for Development Studies, Thiruvanathapuram.

Geetha Devi. K (2002), "Export Trace of Plantations and Spices in Kerala" *Kerala Calling,* June 2002.

Giriappa.S, *plantation economy in India,* Published by M.D Publications Pvt Ltd, New Delhi, 1995.

Jain, N. K., Rahman, F., Baker Peter, *Economic Crisis in Tea Industry,* Published by Studium Press LLC, Houston, 2008.

Jain, N. K., Rahman, F., Baker Peter, *Economic Crisis in Tea Industry,* Published by Studium Press LLC, Houston, 2008.

Nampoothiri, K. U. K., Parthasarathy, V. A., Menon, A. R .S., & Khan, H. H., *A Compendium of Plantation Crops of Kerala Challenges and Option,* Published by State Committee on Science Technology and Environment, Thiruvananthapuram, 1999.

Paul Erick Baak, *plantation production and political power*, Oxford University Press, New Delhi, 1997.

Rajasenan, D., "Livelihood and Employment of Work's in Rubber and Spices Plantation", *Discussion Paper No.6,* National Research Programme on Plantation Development (NRPPD), Published by Center for Development Studies, Thiruvananthapuram, 2010.

Shivekumar, K. M., "Impact of Future Markets on Prices of Plantation Crops the India Experience", *Discussion Paper No.24,* National Research Programme on Plantation Development (NRPPD), Published by Center for Development Studies, Thiruvananthapuram, 2013.

Giriappa.S, *plantation economy in India,* Published by M.D Publications Pvt Ltd, New Delhi, 1995.

K.S.S Nair, Jose Kallarackal& K.C Chacko, *Environmental Impact of Plantation*, Kerala, 1999.

Uma Devi, *Plantation Economics of the Third World*, Published by Himalaya publishing House, Bombay, 1989.

Historical Approach to the Origin and Growth of Rubber in the World with Special Reference to the Cultural and Archealogical factors.

- James John

Vol. 8 No.2 A - March 2018

ISSN 2249 - 8117

Peer Refereed International Research Journal of Commerce, Management & Social Science

UGC Approved Journal (No. 64272)

Scholars Association of Kerala
Ruby Villa, Kozha P.O.
Kottayam Dist. Kerala-686640

itorical Approach to the Origin and Growth of Rubber in the World with Special Reference to Cultural and Archaeological Factors

Alias Mathew
(Registration No. PH-D-CB - Jul 2014-0055)
Research Scholar (History)
Bharathiar University, Coimbatore Tamil Nadu
E.mail **aliasksta@gmail.com**

Dr. James John
Research Guide in History
(Guide ship No. HIS-GU 3135)
Bharathiar University, Coimbatore Tamil Nadu
(Asst. Professor, Department of History
St. Thomas College, Pala, Kerala)

ABSTRACT

indispensability of rubber is undisputed in the contemporary world. The origin of the rubber plant be traced to be Brazilian Jungle. It was in 1770 that the first use of rubber was discovered, that can e led pencil marks. Hanissant and Manager, two French nationals paid more attention to the industrial of rubber. In Britain, Thomas Hancock is considered as the father of rubber based industry. Since D's development of rubber plantation industry has been very fast and in almost all the producing ltries. This articles gives more importance to the archaeological aspects of rubber in ancient American iisation. It also considers the aspects of civilisation through rubber in Kerala.

INTRODUCTION

Rubber is a tropical tree and its scientific name is 'Hevea brasiliensis'. It is a native of Amazon c in Brazil and adjoining countries, Ecuador and Colombia. The British scientist Joseph Priestlay is •edited with naming the Rubber of its attribute to erase pencil marks. It is a by-product of the cell abolism of many species of plants. It plays a vital role in the old and modern civilization. It was the overy of "vulcanization" in 1839 by the Good year that led to the greatly increased demand and the snsive exploitation of the wild Hevea trees in lower and upper Amazon. Hevea was taken from azon to south Asia (Sri Lanka) by the British Colonial office, where it was grown experimentally and r on as plantations,

ly method of Processing Rubber

Much of the Rubber going to Europe came from the Amazon basin of Brazil. It was harvested by :ing cuts in the bark of the main trunk with a small axe and collecting the latex which flowed from the cut vessels. The latex was poured over a ball of coagulated Rubber from previous harvesting and them dried by smoking in what was already a well-appreciated technique for hardening and preserving Rubber. When the ball grew large enough from successive harvesting and smokings, it was sent to market.

Rubber Industry

First and foremost, the father of the Rubber industry was Thomas Hancock. He dissolved Rubber in turpentine and used the solution for coating cloth and other materials. But he found, as others had, that the solution left a sticky film of Rubber as it dried. Hancock had a baker's oven built to warm his masticated Rubber and pressed it into block of considerable size.

Objectives of the study

- To analyse and understand the origin and growth of rubber.
- Understand the early methods of processing rubber.
- To analyse the archaeological evidences of rubber.
- Find out the place of rubber in ancient and modern life through beliefs and myths and how it changes the human life style.
- Analyse the civilisation through rubber in Kerala

History Culture and Archaeology

Archaeology offers a unique perspective on human history and culture that has contributed greatly to our understanding of both the ancient and the recent past. Archaeology helps us understand not only were and when people lived on the earth, but also why and how they have lived. Archaeology allows us to travel far back into the time before written languages existed and to glimpse the lives of everyday people through analysis of things they made and left behind. Archaeology is the only field of study that covers all times period and all geographic regions inhabited by humans.

Prehistoric archaeology focuses on past cultures that did not have written language and therefore relies primarily on excavation or data recovery to removal culture evidence. Historical archaeology is the study of cultures that existed during the period of recovered history several thousands of year in parts of the old world.

Ancient Rubber and its Archaeological evidence

Ancient Rubber was made from latex of the Rubber tree (Castilla dastica) which is indigenous to the tropical areas of Southern Mexico and Central America. Archaeological evidence indicates that Rubber was already in use in Mesoamerica by the Early Formative Period. A dozen balls were found and dated to roughly 1600 BCE. 3000 years later, Rubber was being exported from the tropical zones to sites all over Mesoamerica. Both Aztecs and the Maya culture, the Rubber latex that flowed from the tree represented blood and semen. Rubber was there fore symbolic of fertility and was often burned, buried (fortunately for archaeology) laid in a sacrificial pool as an offering to various deities. Various sizes of solid Rubber balls are used in Mesoamerican ball game. The exact sizes or weights of the balls actually used in the ball game are not known. The sizes varied according to the ball game version played ie hip-ball, hand-ball, stick ball etc. Archaeologist Laura Filloy Nadal compiled the following details of the balls.

Ball Struck with	Ball Diameter	Ball Weight
Hip	20 cm	3-4 kg
Heavy bat	Unavailable	500-600g
Forearm	11 cm	500g
Heavy glove	8-10 cm	170-280 g

It is therefore assumed by most researchers that the ancient hip-ball was roughly the size of a volley ball and weighed between 3-4 kg. So it is 15 times heavier than the air filled volley ball of now-a-days. The images of skulls superimposed on balls found on several Maya artifacts have led several researchers to suggest that skulls of the sacrificial victims are wrapped with Rubber to create hollow balls. Other than these images, however, there is no evidence to support such an assertion.

Though the exact rules of the game are not known, it is generally believed that the game was played more or less like today's volleyball. Players wore helmets, pads and thick protective yokes around their mid-section and kept the ball in play by hitting it off their heps. The Mesoamerican ball game makes its first appearance among the Olmec around 1500 BC, in the Central Gulf Coast of Mexico, an area known at the time for latex production. Many balls have been discovered in the region as part of burials and as ritual offerings at shrines, suggesting the balls and other ball game account rements were sign of status or wealth.

Ball game in ancient Mayan Civilization

Hosier, Tarkanian and former collegue Sandra Burkett had already discovered in 1999 how ancient civilizations such as the Maya and Olmec created Rubber by blending sap from local latex trees. They claim the Mesoamericans producing different Rubber for different products. According to them a three-to-one compound creates the most durable rubber, ideal for making sandals. Though no original sandals have ever been discovered in that time. There is also clear linguistic evidence. The Mexica used a compound word that combines the words for 'rubber' and 'sandals'.

Aspects of civilization through rubber in Kerala

The human culture changed in the primitive society with the emergence of agriculture. In the same way changes will happen in the society with the changes in the agricultural pattern and crops. Agricultural plugs a vital role in economy and the lives of people.

Civilization through rubber is a wide subject to study. Here try to find out the cultural factors of rubber in Kerala perspective. In 1902 and 1903 the British started rubber plantations in different parts of Kerala. During the twentieth century rubber plantations were extended for wide Kerala, either in large scale or in small scale. In Travancore the banks of Periyar, Konny and Mundakkayam; in Kochi Palappilly and in Malabar Thamarassery became dominant on rubber cultivation in this period.

According to the changes in farming the life style of the cultivators especially the tribes, also changed. These changes form an interesting aree of study. The Rubber Board conducted several programmes among the tribes to understand the importance of Rubber cultivation. From 1968 onwards Rubber cultivation is being undertaken in tribal settlements with the help of the Rubber Board. This scheme introduced in Kollam and Thiruvananthapuram districts were extended to other districts. It was started in the tribal settlements of Idukki during the year 1992. After the introduction of Rubber, the life style of the tribal community in Idukki has changed. The changes occurred in education, dress code, construction of houses and all other realms of life. No other community makes such a dramatic change in a short period by the cultivation of a crop. So the study *about* the *magical* effect of Rubber among the tribal settlements is more important.

Not only in the tribal settlements but also the other areas of our state, the living style of people may changed. So many Rubber related industries flourished in the state. Now Rubber plantations from the most commercialized sub sector of the agricultural sector. Modern management techniques and practices are effective in plantation industry. Rubber is used as the basic raw material in many industries. Kerala producers as much as 94% of the total production of natural Rubber in the country, So the living style of Kerala Society is much indebted to the Rubber Plantations of the State.

CONCLUSION

Every society is undergoing endless changes. It mostly depends upon the economics status of the people. The economic uplift leads to social and cultural changes. The myths and beliefs may sometimes help the growth of the society. The archaeological evidences of rubber prove it.

REFERENCES

Becker B.K., Undoing Myth, The Amazon, An Urbanized Forest, UNESCO.

Dixon Susan Dr; The Draw-an-Archaeologist Test.

Dumond D.E, Agriculture and the rise of Maya civilization, South Western Journal of Anthropology, 1961.

Hosier, Dorothy, Prehistoric Polymers: Rubber Processing in Ancient Mesoamerica 1999.

Issac Thomas Dr. Keralam Mannum Manushyanun, Kerala Sastra Sahithya Parishad, Kochi

Miller, Mary Ellen, The Maya Ballgame, Rebirth in the Court of Life and Death 2001.

Pillai Sudharsanan P., Plantation Management, Sonali Publications, Newdelhi, 2004

Singh Jitendra, Spices and Plantation Crops, Avishkar Publishers, Jaipur

Turner B .L, Prehistoric intensive agriculture in the Mayan lowlands, 1974.

Zimmerer K.S., Cultural Ecology: Placing Households in Human Environment Studies 2004.

Crisis in Plantation Industry and its Impact on Eco-tourism in Idukki District Kerala

- James John

LL'IlliitIIL t

Vol. 8 No.2 A - March 2018 ISSN 2249 - 8117

Peer Refereed International Research Journal of Commerce, Management & Social Science

UGC Approved Journal (No. 64272)

Scholars Association of Kerala
Ruby Villa, Kozha P.O.
Kottayam Dist. Kerala-686640

MIRROR Vol.8 No.2-A March 2018 ^mh^^bhi^^bmi^m^b
Peer Refereed International Journal ISSN 2249-8117, UGC approved Journal (64272)

Crisis in Plantation Industry and it's Impact on Eco Tourism in Idukki District (Kerala)

Sony Alias
Regn. No: Ph.D-CB-July 2014-0062
Research Scholar in History
Bharathiyar University, Coimbatore, T.N.
e.mail: **sonyalias@gmail.com**
Mob: 91 7012025974

Dr. James John
Research Guide in History
(Guide ship No. HIS-GU 3135)
Bharathiar University, Coimbatore Tamil Nadu
(Asst. Professor, Department of History
St. Thomas College, Pala, Kerala

ABSTRACT

In Idukki agriculture is the main pursuit of the people. Beside this, the plantation like rubber, cardamom, coffee, tea and other cash crops enrich the economy and eco-tourism. The history of plantation in Idukki district begins with the advent of European planters. Kerala varma, the Raja of Poonjar sold 227 sq. miles of Kannan Devan hills to John Danial Monroe, a British planter. For the development of plantation in Idukki, planters started roads and other transport facilities were organized. Kannan Devan Hill Planters tea factory was started early in Idukki, following this, rubber plantation, cardamom plantation, coffee and tea plantation developed slowly. The plantation provides employment opportunities for a large number of people from various parts of Kerala and Tamil Nadu and also boosted the economy of the state. The state Agricultural Department's data shows that at any time, the price of any cash crops could tumble, pushing growers into deep social and financial crises. Idukki is one of the most nature rich areas of Kerala and also considered as a tourist paradise. Idukki offers diverse attraction like wildlife sanctuaries, hill stations, dams, spices plantation tour, mountain trek, elephant ride ect. Tourism in Idukki brings social, economic and cultural changes among the people. In further the eco-tourism in Idukki district very close to the plantation Industry, if the price falls of plantation crops causes for the decline of eco- tourism in Idukki. Due to the promotion of eco-tourism and plantation in Idukki district help for the cultural and economic exchange.

INTRODUCTION

India is a leading country in area and production of plantation crops. Kerala is legendary land of plantation and spice crops. Plantation sector has been a key sector in exporting earning and employment generation. The total share of export earnings in the plantation sector declined over the years even today.

As a tourist destination, Idukki offers diverse attractions like wildlife sanctuaries, hill stations, dams, spices plantation tours, elephant ride etc. The cool climate in the district also makes it popular among the tourists, both foreigners and local people. The crisis in the plantation sector affects the tourism in Idukki. Kerala's history is closely linked with its commerce, which in turn was wholly dependent until recent times on its spice trade. Kerala was known for its spice and travelers around the world journeyed here to trade and to gain control over the rich land. It is believed that the spice trade dates back to three thousand years. Pepper still remains the king of Kerala's spices but Idukki also has a very rich produce in cardamom, cinnamon, nutmeg, mace, ginger and turmeric. As in the past, Idukki continues to be the spice capital of the world. The plantation sector in Kerala particularly tea, cardamom etc. is undergoing one of the worst crisis in the recent times, caused by dwindling commodity price and rising cost of production. The price fall has hit the high range region in Idukki district in Kerala; affect both corporate plantations and individual planters.

Objectives of the Study

- To trace the development of plantation and eco-tourism in Idukki district
- To understand the crisis in plantation affect the eco-tourism in Idukki
- To identify the maj or problems faced by the plantation sector in Idukki

Eco- Tourism In Idukki District

Idukki one of the important tourist destination in the world. Compare to other district of Kerala Idukki is the front runner of eco-tourism probable. Number of factors distinct Idukki from other mainstream destinations. Firstly the position of the Sahya Ranges, the boundaries of this district covered with the highest peak mountains and the large area of forest land. Plenty of sanctuaries and national parks and most of them arrange tours, jungle walk and safari for tourist. In Idukki the spectacular view is the Munnar hill station, specialized dairy farm, lush green carpet of tea. The cool climate of this dstrict also influenced foreigners as well as the local people. It is an experience to traveling to Idukki, offers a great combination of traditional and modern comforts. The brightly coloured flowers and tall green trees with their thick foliage create a good experience for nature lovers.

Major Problems Faced by the Plantation Sector in Idukki

The major plantation crops of high range regions of Idukki district in Kerala is cardamom and tea. Today this sector faces severe threats to survival. The two main taluks like Peerumade and Udumbanchola lying at the south and north of Idukki district are tea areas. While the Udumbanchola taluk in the Middle East of the cardamom area. The present crisis greatly affected over a lakh of families of laboures, small agriculture farmers and planters etc. The major share of foreign exchange earnings of Kerala state contribution by the high range areas of Idukki. The plantation crops like pepper, cardamom, tea that grew in the high ranges. In pre-independence period Travancore rulers gave special attention to high ranges division and to ensure effective measures to the collection and marketing of spices. The current crisis had affected such a vast population including labourrs, traders, planters, tourist and all other section of the society. The important crises of plantation industry are.

(1) Price Fall of Plantation Crops

The immediate Manifestation of the crisis related to the price of these crops. The studies indicated that the integration with world market under globalization has resulted in drastic increase in the volatility in the price of these crops because of the instantaneous transmission of price in the world market to the domestic market. Under Free Trade Agreement is another cause for the price fall, it also led to strengthened international completion. The price of all the plantation crops under consideration has been a downward trend during the last four to five years. Global recession and Mullaperiyar issues took their role and international tourists in 2009 are estimated to have dropped down by 2%.

(2) Impact of climate changes

The climate change is one of the most important factors influencing year to year plantation crop production in Idukki district. The effort were made to study the impact on macro and micro climate factors in cardamom ecosystem in the high range of Idukki. The impact of climate change in CHR comprising of Udumbanchola, Devikulam and Peermade Taluks for a period of two decades (1990-1999, 2000-2009). The climate change influenced the cropping pattern of tea. World tea crop suggest that all the tea growing nations are experiencing adverse climate weather conditions resulting in lower production. Environmental factors like sunlight, moisture and temperature play a crucial role in the growth pattern of coffee. Even a slight deviation from the normal pattern can have great impact on the yields of coffee.

(3) Issues of Plantation Worker's

The working and living condition of the plantation worker's especially women with low wages. They live in one room line houses with no sanitation and basic facilities like drinking water. There are no medical facilities. Tue chemicals used in plantation estates which may affect their health. Proper education is not providing to the children. The absent of trade union to represent their problem to the management. Due to absent of trade union the management turned their estate in to mini empires. They denied the minimum wages and also default in the worker's payment. The Plantation Labour Act (PLA) 1951 which regulates the working and living condition of worker's. It also prescribes standards for housing, health care and education regulates, working hours, overtime payment, child labour, paid leave and sickness of state to implement the Act.

(4) Issue of Plantation Sector management

Failure of Management is a big problem, they did not plough back a part of the profit they made during the boom years for replantation and modernization, nor did they set up reserve fund for the time of crisis. Often non- professional managers have failed to innovate, control cost or adhere to good practices like proper pruning, periodic uprooting and replanting. The crisis in the plantation sector is due to falling commodity price and other allied ills. Since the trade liberalization Indian industry has to compete with international market.

(5) Shortages of Skilled and Unskilled Labours

The plantation sector in Idukki district is experiencing a severe shortage of skilled and unskilled laborers. Those affected mainly the estate and unorganized farmers who depend on seasonal laborers especially for sowing and harvesting cash corps. Currently there is competition between estate for worker's when the harvesting season approaches and those who offer higher wages get the seasonal laborers.

(6) Migrations of Labors

Idukki has recorded the highest total work participation rate as per both 1991 and 2001 censuses. The wide spread implementation of various poverty alleviation programms like IRDP, JRY, TRYSEM, etc. Another crisis the traditional labors mostly from Tamilnadu, either returned to their village or migrated to neighboring district. The women labours are mainly employed for plucking tea leaves and harvesting cardamom, men workers are employed for pepper harvest and on coffee estate. The low production and low price for pepper cannot employ workers who demands over 150 a day. The severe shortages are the rise in the cost of living in the state compared to that in Tamilnadu. Now the labour quarters on the tea estates and in cardamom and coffee plantation are lying vacant. When the National Rural Employment Guarantee Programme (NREGP) was implemented many workers choose it reducing their number in the plantation sector.

Proposals for the survival of plantation sector

- Plantation crops to be given status of food crops or agriculture crops and note that of commercial crops. The current crisis of low price will be solved if people can carry it freely from Kerala to other state without any hindrances from tax officials.

- Electricity tariff of irrigation and drying is in the commercial rate. Subsidies rate should be implemented as in the case of other agricultural produces.
- Promotion of new farming methods to reduce cost. Innovation in machinery, material and procedures to reduce the cost of plantation cultivation and promoted grants. Subsidies and incentives should be granted to individual and organization.
- Eco - tourism to be promoted in well organized and professionally managed manner in plantation area to provide additional income to farmers.
- Revisiting the structure and role of commodity board - establishment of commodity boards under the ministry of commerce for crops like tea, coffee, National rubber and spices with focus on export oriented or import substituting production could be considered as an appropriate institutional intervention at that point of time.
- Subsidies and incentives to be given to be individual and organization in producing bio-fertilizers and pest control agents. Facilities for testing and certifying quality of such products should be provided with in the state. Agricultural university and research centers at universities and college must be entrusted with such work.
- The crop insurance announced by GOI must be provided to all the farmers irrespective whether they have taken from bankers or not. The crop insurance shall be for each farmer's survey number.
- The price stabilization fond should be enhanced and effectively made use of to support the growers when crashes.
- It is proposed to have a separate agriculture budget in the parliament in the budget allocation for farmers and agriculture must be based on their population 55%.
- Present schemes and incentives for poverty alleviation have to be relooked at by the state and the central government. In order to ensure supply of labour to the plantations.
- Training, skill up- gradation and welfare measures for addressing man power shortage.
- Strengthen extension wing of the commodity boards to disseminate the support and service at farm level.
- There shall be adequate representation of grower's organization in the wage negotiating committee.

In addition to the Proposals for the survival of plantation sector .1 know that some adequate measures implement in plantation sector such as. Higher position is always on spices production, insufficient storage facilities, lack of proper post - harvesting handling techniques, making of co-operative societies at village level, taluk level that will avoid involvement of middlemen, introduction of crop insurance facility, opening of processing units at village level.

How to develop eco- tourism in idukki district

- Transport Facility Air: Nearest airports are Kochi and Madurai. Rail: No railway track in Idukki. Road: Idukki is well connected by roads. There are six state highways passing through the district.
- Accommodation Facilities in Idukki Accommodation facilities here include hotels and home stays. Hotels are run both by KTDC and private persons.
- To provide livelihood opportunities to local community through their involvement in services delivery through ecotourism.
- To facilitate the viability and performance of ecotourism enterprises and activities through effective marketing, education and training
- Should have participation of the local stakeholders (host community).
- Should be ecologically, socially, culturally and economically sustainable

CONCLUSION

So plantation industry and eco- tourism co related, if the plantation industry face crisis it also affect the eco- tourism. So we must protect the environment and its natural resources for the future generation. The success of ecotourism in Idukki district only through the balance between environment and local people. Due to the price fall of plantation crops advisedly affect the eco-tourism in Idukki, for example Peermade is the famous plantation town otherwise known as Kerala's Own Ooty, the price fall causes for the decline of foreigner's visited this place for the last four years. That is why I conclude that the government takes initiative to maintained plantation industry for the development of eco-tourism in Idukki.

REFERENCES

Joshi, B. D., Marketing of Pepper in India, India Marketing and Inspection, Nagpur, 1968.

Jain, N. K., Rahman, F., Baker Peter, Economic Crisis in Tea Industry, Published by Studium Press LLC, Houston, **2008**

Nagoor, B. H., "Trade Aspect ofPlantation Sector of India, K.M., Impact ofFuture Markets on Prices of Plantation Crops the India Experience", Discussion Paper No.8, National Research Programme on Plantation Development(NRPPD), Published by Center for Development Studies, Thiruvananthapuram, 2010.

Nair, K. N., Narayana, D., & Sivanandan, P., Ecology or Economic in Cardamom Development, Published by Oxford IBH Publishing Co. Pvt. Ltd & Centre for Development Studies, Thiruvananthapuram, 1989.

Nampoothiri, K. U. K., Parthasarathy, V. A., Menon, A. R .S., & Khan, H. H., A Compendium ofPlantation Crops of Kerala Challenges and Option, Published by State Committee on Science Technology and Environment, Thiruvananthapuram, 1999.

Rajasenan, D., "Livelihood and Employment of Work's in Rubber and Spices Plantation", Discussion Paper N0.6, National Research Programme on Plantation Development (NRPPD), Published by Center for Development Studies, Thiruvananthapuram, 2010.

Singh, Jitendra, Spices and Plantation Crops, Aavishkar Publication, Jaipur, 2008.

Shanmugavelu, K. G, Kumar, N., & Peter, K. V., Production Technology of Spices and Plantation Crops, AGKOBIOS Publishers, Jodhpur,2008.

Singh, S. P., Production Management of Spices, Agrihortica publication, Gujarath, 2007

Shivekumar, K. M., "Impact ofFuture Markets on Prices ofPlantation Crops the India Experience", Discussion Paper No.24, National Research Programme on Plantation Development (NRPPD), Published by Center for Development Studies, Ttvm., 2013.

Viswanathan P.K., Shah Amita, Has Indian Plantation Sector Weathered the Crisis A Critical Assessment of Tea Plantation Industry in the Post Reforms context, Gujarath Institute of Development Research. Working Paper Series No.216, April 2013.

Scope of Eco-Friendly Agro Tourism in the Plantation Sector with Special Reference to Idukki District of Kerala

- Alias Mathew, James John

MIRROR

Vol. 8 No.4 - A June 2018

ISSN 2249 - 8117

Peer Refereed International Research
Journal of Commerce, Management & Social Science

UGC Approved Journal (No. 64272)

Scholars Association of Kerala
Ruby Villa, Kozha P.O.
Kottayam Dist. Kerala-686640

MIRROR

(Media of Intellectual Reading and Research of Researchers)

(UGC Approved Journal - No. 64272)

Vol. 8 No. 4-A June 2018

ISSN 2249-8117

Peer Refereed International Journal of
Commerce, Management & Social Science
(Published in March, June, September and December)

Publishers

Scholars Association of Kerala

Ruby Villa, Kozha P. O.,
Kottayam Dist. Kerala - 686640
e.mail: thomaschennanchira@gmail.com

CONTENTS

* * *

MIRROR Vol.8 No.4-A June 2018
Peer Refereed International Journal ISSN 2249-8117, UGC approved Journal (64272)

SCOPE OF ECO-FRIENDLY AGRO TOURISM IN THE PLANTATION SECTOR WITH SPECIAL REFERENCE TO IDUKKI DISTRICT OF KERALA

Alias Mathew
(Registration No. PH-D-CB-Jul 2014 – 0055)
Research Scholar (History)
Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu
E.mail **aliasksta@gmail.com**

Dr. James John
Research Guide in History
(Guide ship No. HIS-GU 3135)
Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu
(Asst. Professor, Department of History
St. Thomas College, Pala, Kerala)

ABSTRACT

Kerala, the exotic spice capital of the world is also a very famous tourist destination in India. The unique geography, stunning, natural beauty and agrarian culture are the main factors that attract tourists to Kerala. Eco friendly tourism is defined as travelling to relatively undisturbed natural areas with specific objective of studying, admiring and enjoying scenery and its wild animals and plants as well as existing. Agro tourism is an innovative agricultural activity related to tourism and agriculture both. It has a great capacity to create additional source of income and employments to farmers. Eco friendly Agro tourism gives importance in protecting the environment in its natural state. Tourists got a chance to visit farms and lean farming methodologies. This article gives more importance to the tourism in the plantation sector with special reference to rubber plantation.

INTRODUCTION

Kerala has 30.22 lakhs hectors of cropped area which is 56.78% of the total geographical area. More than 33% of the cropped area contains plantations of Tea, Coffee, Rubber, Pepper, Cardamom and Ginger. There is a possibility of converting potential cropped areas of the state as tourist attractions with minimum intervention. Various schemes are intended to prepare the plantations of Kerala to receive tourists by presenting a positive image to the agriculture sector of Kerala through tourism. Government had decided to allow 5% of the farm area for tourism purpose. It has been an encouraging factor for the tourism industry.

History of Kerala is closely linked with its commerce on its spice trade. Kerala was known for its spice and travellers around the world journeyed to trade and to gain control over the rich land. Idukki is one of the 14 districts of Kerala and it is one of the richest areas of Kerala. Idukki has a large population of tribal. Rubber Board proposed some projects to develop plantation in the tribal settlements. The article gives some more importance to rubber plantation and its eco-friendly aspects.

Rubber in Kerala: In India rubber plantation were first started tin Periyar in 1905, Since then many areas have been brought under rubber cultivation. Now a day's rubber dominates as a major crop of Kerala and it determines the economy of the people. Rubber is one of the most wonderful materials in the world and it helps for rapid advancement of modern civilization and science. In Kerala among the plantation crops most important one is rubber. The Booker Prize Winner Dr. Arundathi Roy's famous novel GOD OF SMALL THINGS is very popular in the world. She select a place named 'Aymanam' in Kottayam district to tell the story. In the progress of the story rubber comes like a character in several times. It reveals, we cannot even tell a story by avoiding rubber.

Plantation Tourism

Big rubber planters in Kerala, are planning to tap the tourist potential of their plantations, taking advantage of the recent government order. With the recent amendment to the land Reforms Act, plantation owners can construct hotels, resorts and other tourism projects in 5% of the plantation land owned by them. Kerala has an estimated 197542 (One Lakh Ninety Seven Thousand Five Hundred and Forty Two) hec of plantation land. By this amendment, as much as 9,874 hece, of land can be used for other purpose. Big planters own heritage building mostly built by the British, which could now be renovated and used for tourism. Most plantations are potential tourist hot spots, where you can add fun to your stay with swimming in shallow fresh waters, jungle walks and camp fire. In Kerala Idukki district is the front runner of ecotourism potential.

Part from boosting plantation tourism, the new low will help the planters, who are hit by steep fall in the prices of most plantation crops especially rubber to supplement their income by undertaking tourism related activities. If we travel across the green landscape of Gods own country you are sure to see acres of land covered with rubber plantations. These green zones are a beautiful sight for the visiting tourist in Kerala and are also a vital part of the economy of Kerala.

Rubber plantation and Farm Tourism.

Kerala is leader in Rubber production among the states of India. Stay at a traditional farm house in the rubber plantation is a pleasureful experience. Enjoy the beauty of the plantation, go for nature walks and observe the birds, butterflies and squirrels amidst the plants in the rubber plantation in Kerala. Perhaps, no other state in India has the geographical diversity of Kerala. It consists of mountains, Midlands, and networked by about 44 rivers. An estimated 104 million house holds are dependent on Kerala's plantation sector. Kottayam District is famous for its plantation estates based on Rubber plantation. This mountainous district of Kerala is abundant with natural rubber which makes it one of the wanted destinations for Farm Tourism. Idukki is the best spot to enjoy both spice and farm tourism. The agro climatic condition in this hill station is suitable for cultivation crops like Fern, Rubber, Pepper etc. Basically the people of Idukki depend upon agriculture. The district lays second in agricultural producers. Farm tourism is helpful for the farmers to increase their income by promoting tourism activities. They can also market their products through farm tourism. The tourism have got different opportunities like a stay in a farm, to take part in plantation, a tour to these plantations and feeding of farm animals.

Community Participation in Eco-Tourism

Community plays a vital role in eco-tourism development. Community based conservation is used in most of the wildlife sanctuaries. In order to win the local support for long term and conservation of biodiversity are the main goals of community participation. Local communities need to have some measures of control over them and share equitably in the benefits emerging from ecotourism activities. Kerala Tourism Development Corporation (KTDC) should encourage small scale local tourism enterprises for the benefits of both the foreign and domestic tourists. The collective attempt from local bodies and community in the ecotourism development activities in the Idukki District is very successful.

Limitations and Problems on Plantation Tourism:-

Plantation tourism development has been observed some problems. The initiatives carried out in the name of ecotourism have adversely affected people and the environment in some areas. Lack of proper infrastructure and minimum facilities causes the flow of tourists to plantations. Lack of adequate safety measure is another major problem. It is necessary that both domestic as well as foreign tourist can always enjoy their time under a peaceful atmosphere. Logging expansion of plantations is another problem confronting here. Some coffee plantations of Idukki District, which were further converted into tea or abandoned following the decline of production. Disproportional use of land and exploiting landscape are other problems. Huge quantities of waste are deserted aside the plantation roads. If proper measures are not taken it will become a major problems in the coming future . A clear strategy and operational system for waste disposal on eco friendly measures is needed.

The Economic Significance of Plantation Tourism in Idukki

The economic significance of plantation tourism in Idukki can be explained by using tourist statistics. The contribution of plantation tourism in Idukki district can be explained with the help of following tables.

Tale 1 - Tourist visits in Idukki District from 2000 to 2010

Year	Domestic Tourist	Foreign Tourist
2000	209639	24842
2001	324000	26571
2002	375820	29300
2003	420960	31831
2004	482183	46031
2005	473772	39378
2006	515182	31767
2007	505229	46463
2008	531970	51025
2009	429402	38185
2010	464123	48295

Source : Tourism, Statistics. Department of Tourism, Government of Kerala.

From the table 1 it is cleared that during 2000, the number of domestic tourists in Idukki District was 209639 and it is increased to 464123 in 2010. The number of foreign tourists visit in 2000 is 24842 nos is raised to 48295 in 2010. If positively affects to raise the economic condition of Idukki District and the Kerala State.

GATT and Plantation Sector

The GATT agreement and to the Indian entry into WTO have led to the increased influx of foreign agricultural products into the country. The subsidies are also reduced. These factors have led to increased pressure on the farmers who are the backbone of the country's economy. The increased emphasis on environment protection and presentation of natural habitat by both developed and developing countries has led to fostering of plantation tourism activity in the primary tourist destination around the world.

The agricultural sector in India, particularly plantation sector will be negatively affected by the ASEAN- India Free Trade. Responses from different sectors indicate that formers in the southern Indian states especially Kerala, particularly threatened by this deal. Kerala accounts for 91% of India's rubber. According to Association of planters of Kerala (APK), less productive plantations and relatively higher labour cost are making Kerala Plantations more valuable under ASEAN- India free trade agreement. This also affect plantation tourism and rubber based industry in Kerala. Rubber based industries make job opportunities for hundreds of people. The foreign travellers are interested to visit such production centres. It also nourishes our tourism sector.

CONCLUSION

Tourism is a new sector of generating income and developing state economy. It will also generate employment. Plantation tourism causes socio-economic changes. Both administrative and policy related problems affected the development of plantation tourism in Kerala. Further attempts are needed in the God's Own Country to develop plantation tourism eco-friendly.

BIBLIOGRAPHY

Rubber-J Gordon Cook – Somaiya Publications Private Limited, Bombay

Rubber – Pol Jhangs, Lorreng

Johnson's Complete Rubber Manual Johnson, Reginald

Spices And Plantation Crops – Jitendra Singh- Aavishkar Publisher and Distributors, Jaipur

Plantation Management – P Sudarsanan Pillai – Sonali Publications, New Delhi

Keralam : Mannum Manushyanum – Dr. Thomas Issac – Kerala Sastra Sahitya Parished, Kochi

"THE ASEAN – India Free Trade Agreement : An Assessment". Economic and Political Weekly, 44(38):11-15

"Exports of goods and services (% of GDP)" World Bank Retrieved 30 January 2014

" India, ASEAN celebrate 20th Anniversary with Two FTAs". The Diplomat, retrieved 21 December 2012

'ASEAN – India Dialogue Relations'. Retrieved 8 February 2013.

Generalized Inference for the Overlapping Coefficient of two Pareto Distributions

- Sibil Jose, Seemon Thomas

International Journal of Computational and Theoretical Statistics
ISSN (2210-1519)
Int. J. Comp. Theo. Stat. 5, No. 2 (Nov-2018)

http://dx.doi.org/10.12785/ijcts/050205

Generalized Inference for the Overlapping Coefficientof two Pareto Distributions

Sibil Jose[1] and Seemon Thomas[2]

[1]*Department of Statistics, St. George's College Aruvithura, Kottayam, Kerala, India.*
[2]*Department of Statistics, St. Thomas College Pala, Kottayam, Kerala, India.*

Received March 2, 2018, Revised August 2, 2018, Accepted September 4, 2018. Published November 1, 2018

Abstract: This paper introduces a new method, called GPQ method, for the computation of overlapping coefficient of two Pareto distributions. Expected lengths and coverage probabilities of the confidence intervals are also calculated using the generalized pivotal quantity. The comparison of the method is done with the best available method, that is, bootstrap percentile method. The general performance of the proposed method is better than the existing methods. An illustrative example is also presented.

Keywords: Pareto distribution, Overlapping coefficient, Generalized pivotal quantity, Percentile bootstrap, Coverage probability.

1. Introduction

Overlapping coefficient (OVL) is a statistical measure used to measure the degree of overlap between two statistical populations. It is the common area under two probability density functions. Reference [1] measured the overlap of income distributions of White and Negro families in the United States using the formula:

$$\text{OVL}=\int \min\{f_1(x), f_2(x)\}dx \qquad (1)$$

where $f_1(.)$ and $f_2(.)$ are the respective probability densities of the populations. Obviously, the value of OVL ranges from 0 to 1, where a value 0 indicates that there is no overlap or similarity and a value 1 indicates that the two populations are identical or coincident. If the characteristic under consideration is discrete in nature, the integral in (1) can be replaced with summation. In the literature one can find other measures of OVL, see for example, [2], [3], [4] and [5]. Reference [6] used the concept of OVL in testing the equality of two Pareto distributions.

A researcher often wants to study the similarity of distribution of income in two populations. Pareto distribution is a heavy tailed distribution that is a good choice for modeling income above a threshold value. It is a good choice in insurance applications for modeling extreme loss. Reference [7] summarises the distribution of top incomes in the UK using Pareto models.

When the probability distribution under consideration contains two or more parameters conventional inference procedures may not be applicable as one cannot find a statistic that is free of these parameters. Usually, OVL is a function of two or more parameters and hence the statistic for OVL consists of nuisance parameters. So conventional methods based on sufficient statistics are not available and hence it is necessary to consider alternative methods to deal with the inference of OVL. In this study we apply the method of Generalized Pivotal Quantity (GPQ) proposed by [8] and [9] to obtain confidence interval for OVL of two Pareto distributions. Reference [10] constructed generalized confidence intervals for the OVL of two normal distributions with equal variance. Reference [11] constructed generalized lower confidence limit for the reliability function of two parameter exponential distribution.

E-mail address: sibiljose60@yahoo.com, seemonpala@rediffmail.com

2. OVL OF ONE-PARAMETER PARETO DISTRIBUTIONS

Consider two Pareto distributions with the following probability density function:

$$f_i(x)=\begin{cases}\alpha_i x^{-(\alpha_i+1)}; x>1, \alpha_i>0\\ 0; elsewhere\end{cases}$$

for i=1,2. Parameter α_i is the shape parameter ('tail index') describing the heaviness of the right tail of the distribution, with smaller values corresponding to greater tail heaviness. We shall denote the OVL defined in (1) by ρ and one can obtain the expression for ρ in this case as given below:

$$\rho=1-r^{\frac{1}{(1-r)}}\left|1-\frac{1}{r}\right| \tag{2}$$

where $r=\alpha_1/\alpha_2$. It is obvious that ρ= 1 if r=1.

A. GPQ Method

Let X_{ij}, j=1,2,…,n_i, i=1,2 be two independent random samples of sizes n_1 and n_2 taken from two independent Pareto populations with parameters α_1 and α_2 respectively.
Define

$$U_i=2\alpha_i\sum_{j=1}^{n_i}\ln(X_{ij})$$

for i=1,2. One can see that U_i's are independent chi-square random variables with $2n_i$ degrees of freedom, i=1,2. According to substitution method by [12], the corresponding GPQ for the parameter α_i is the following:

$$T_{\alpha_i}=\frac{U_i}{2\sum_{j=1}^{n_i}\ln(x_{ij})}; \text{ i=1,2.} \tag{3}$$

Note that (3) is independent of nuisance parameters and its observed value is the parameter itself. Thus the GPQ of the OVL, ρ can be obtained by substituting (3) in (2).

B. Bootstrap Percentile Method

In percentile bootstrap method we shall first generate b bootstrap samples, say X_1^*, …,X_b^*. In the next step estimate OVL values $\hat{\rho}_1^*$, …, $\hat{\rho}_b^*$. Then identify $100(\alpha/2)^{th}$ and $100(1-(\alpha/2))^{th}$ percentiles of the $\hat{\rho}^*$ as the percentile points of ρ and those points are taken to be the respective lower and upper limits of a 100(1 - α)% confidence interval for ρ.

C. Simulation Study

TABLE 1 gives the estimated coverage probabilities of the confidence intervals using the GPQ and the percentile bootstrap methods for the OVL of two Pareto distributions. The 95% nominal level confidence interval is constructed for different sample sizes and parameter values. Numerical results are obtained using 10,000 simulated samples and are computed using R codes. For each simulated sample, 10,000 values of the GPQ are generated in order to compute the confidence limits and for the bootstrap method 10,000 parametric bootstrap samples are generated. It can be observed that GPQ based confidence intervals provide much better coverage for most of the sample sizes. If the value of ρ is large, then the expected length of the GPQ intervals is found to be smaller than that of the percentile bootstrap intervals for almost all sample sizes.

TABLE 1. COVERAGE PROBABILITIES AND EXPECTED LENGTHS IN ONE PARAMETER CASE

Parameters	(n_1,n_2)	GPQ Method		Bootstrap Percentile Method	
		Coverage	*Length*	*Coverage*	*Length*
	(2,4)	0.9626	0.6590	0.9609	0.7183
α_1=1	(5,5)	0.9515	0.5195	0.9517	0.5196
	(10,10)	0.9476	0.3628	0.9471	0.3628
α_2=10	(10,20)	0.9529	0.3080	0.9475	0.3227
	(20,20)	0.9481	0.2515	0.9478	0.2516
ρ = 0.3030	(20,30)	0.9460	0.2280	0.9445	0.2318
	(50,50)	0.9488	0.1568	0.9495	0.1569
	(50,100)	0.9523	0.1351	0.9507	0.1364
	(100,100)	0.9505	0.1103	0.9506	0.1103
	(100,200)	0.9543	0.0953	0.9499	0.0958
	(2,4)	0.9765	0.7617	0.9937	0.7398
α_1=2	(5,5)	0.9751	0.5953	0.9749	0.5953
	(10,10)	0.9514	0.4590	0.9464	0.4171
α_2=5	(10,20)	0.9625	0.4583	0.9742	0.5018
	(20,20)	0.9483	0.3921	0.9479	0.3921
ρ = 0.6743	(20,30)	0.9464	0.3635	0.9449	0.3637
	(50,50)	0.9486	0.2590	0.9500	0.2590
	(50,100)	0.9527	0.2244	0.9510	0.2253
	(100,100)	0.9506	0.1834	0.9507	0.1834
	(100,200)	0.9542	0.1589	0.9538	0.1592
	(2,4)	0.9430	0.7399	0.9490	0.7311
α_1=4	(5,5)	0.9609	0.5831	0.9607	0.5835
	(10,10)	0.9686	0.4358	0.9692	0.4380
α_2=5	(10,20)	0.9721	0.3916	0.9827	0.3814
	(20,20)	0.9755	0.3288	0.9748	0.3239
ρ = 0.9180	(20,30)	0.9742	0.3019	0.9798	0.2924
	(50,50)	0.9753	0.2208	0.9763	0.2209
	(50,100)	0.9762	0.1990	0.9743	0.2095
	(100,100)	0.9743	0.1695	0.9706	0.1563
	(100,200)	0.9765	0.1533	0.9804	0.1461

3. OVL OF TWO PARAMETER PARETO DISTRIBUTIONS

Let us consider two independent Pareto distributions with the following probability density function:

$$f_i(x) = \begin{cases} \dfrac{\alpha_i \beta_i^{\alpha_i}}{x^{\alpha_i+1}}; x > \beta_i, \alpha_i > 0 \\ 0; elsewhere \end{cases}$$

for i=1,2. The point of intersection of the two probability density functions is the following:

$$x_0 = \left[\frac{\alpha_1}{\alpha_2}\left(\frac{\beta_1^{\alpha_1}}{\beta_2^{\alpha_2}}\right)\right]^{1/(\alpha_1-\alpha_2)} \quad \text{if} \quad x_0 \in (\max(\beta_1, \beta_2), \infty).$$

Then the OVL of the two probability density functions can be expressed as follows:

On simplification the final expression for ρ reduces to:

$$\rho = \begin{cases} \left(\dfrac{\beta_2}{\beta_1}\right)^{\alpha_2} - \left(\dfrac{\beta_2}{x_0}\right)^{\alpha_2} + \left(\dfrac{\beta_1}{x_0}\right)^{\alpha_1} ; \beta_1 > \beta_2 \\ \left(\dfrac{\beta_1}{\beta_2}\right)^{\alpha_1} + \left(\dfrac{\beta_2}{x_0}\right)^{\alpha_2} - \left(\dfrac{\beta_1}{x_0}\right)^{\alpha_1} ; \beta_1 < \beta_2 \end{cases} \tag{4}$$

Let X_{ij}, $j=1,2,\ldots,n_i$, $i=1,2$ be two independent random samples of sizes n_1 and n_2 taken from two independent Pareto populations. Let $X_{i(1)}$ be the smallest observation in the ith sample. Then the estimators of the parameters are the following (see [13]):

$$\hat{\beta}_i = X_{i(1)}$$

and

$$\hat{\alpha}_i = n_i\left[\sum_{j=1}^{n_i} \ln\left(\frac{X_{ij}}{X_{i(1)}}\right)\right]^{-1}, \text{ i=1,2.}$$

Define,

$$U_i = \frac{2n_i\alpha_i}{\hat{\alpha}_i} = 2\alpha_i\left[\sum_{j=1}^{n_i} \ln\left(\frac{X_{ij}}{X_{i(1)}}\right)\right]$$

and

$$V_i = 2n_i\alpha_i \ln\left(\frac{X_{i(1)}}{\beta_i}\right), \text{ i=1,2.}$$

Note that U_i s are chi-square random variables with $2(n_i - 1)$ degrees of freedom and V_i s are also chi-square random variables with 2 degrees of freedom. Then the GPQs of the parameters can be expressed as follows:

$$T_{\alpha_i} = \frac{U_i}{2\left[\sum_{j=1}^{n_i} \ln\left(\dfrac{x_{ij}}{x_{i(1)}}\right)\right]}, \quad \text{i=1,2} \tag{5}$$

$$T_{\beta_i} = x_{i(1)} \exp\left\{\frac{-V_i}{2n_i T_{\alpha_i}}\right\}, \text{ i= 1,2.} \tag{6}$$

Note that the probability distributions of (5) and (6) are free of nuisance parameters and their observed values are the respective parameters. Now the GPQ of ρ, say T_ρ, is obtained by substituting (5) and (6) in (4) according as $T_{\beta 1} > T_{\beta 2}$ or $T_{\beta 1} < T_{\beta 2}$ as the case may be. Then the $100(\alpha/2)^{th}$ and $100(1-(\alpha/2))^{th}$ percentile values of T_ρ will be the respective lower and upper limits of the $100(1-\alpha)\%$ generalized confidence interval for ρ.

A. Simulation Study

TABLE 2 gives the results of a simulation study conducted to assess the performance of GPQ and percentile bootstrap methods in computing the coverage probabilities and expected length of the confidence intervals for ρ. The study is conducted for two different values of ρ. For each simulated sample, 10,000 values of the GPQ are generated in order to compute the confidence limits and for the bootstrap method, 10,000 parametric bootstrap samples are generated. It can be observed that GPQ method provide confidence intervals having much better coverage for ρ and shortest expected length.

TABLE 2. COVERAGE PROBABILITIES AND EXPECTED LENGTHS IN TWO PARAMETER CASE

Parameters	(n_1,n_2)	GPQ Method				Bootstrap perc. Method			
		Tail Coverage				Tail Coverage			
		Equal	Left	Right	Length	Equal	Left	Right	Length
$\alpha_1=3$, $\beta_1=2$	(20,20)	0.9674	0	0.0323	0.1782	0.9373	0.0046	0.0581	0.3245
$\alpha_2=2$, $\beta_2=1$	(20,30)	0.9658	0	0.0342	0.1735	0.9246	0.0030	0.0724	0.2825
$\rho=0.2477$	(50,50)	0.9591	0.0002	0.0407	0.1387	0.9386	0.0105	0.0509	0.2245
	(50,100)	0.9658	0.0004	0.0338	0.1136	0.9406	0.0063	0.0531	0.1717
	(100,100)	0.9521	0.0076	0.0403	0.1123	0.9480	0.0067	0.0453	0.1447
$\alpha_1=1$, $\beta1=1$	(20,20)	0.9452	0.0002	0.0546	0.2227	0.9581	0.0270	0.0149	0.3324
$\alpha_2=2$, $\beta2=2$	(20,30)	0.9579	0.0012	0.0409	0.1825	0.9471	0.0411	0.0118	0.3323
$\rho=0.4375$	(50,50)	0.9467	0.0072	0.0461	0.1118	0.9454	0.0246	0.030	0.2052
	(50,100)	0.9555	0.0099	0.0346	0.0967	0.9457	0.0333	0.0210	0.1912
	(100,100)	0.9484	0.0135	0.0381	0.0807	0.9433	0.0268	0.0299	0.1471

4. EXAMPLE

To illustrate the method let us consider the data on the district wise per capita income of two states in India, namely, Kerala and Uttarakhand, for the financial year 2013-14. The values of 14 districts in Kerala are 114495, 84900, 104243, 104424, 114708 , 151210, 96647, 79552, 71727, 82243, 72909, 93906, 65216, 98246 and the values of 13 districts in Uttarakhand are 59791, 90173, 85156, 122804, 91708, 69401, 79981, 86699, 105960, 68730 , 72922, 122172, 115543. The Kolmogrov-Smirnov one sample test is used to check whether the data sets follow Pareto distribution. The maximum likelihood estimates of the parameters α_1 and β_1 of Pareto distribution for the first data set are 2.8129 and 65216 repectively.. The value of K-S test statistic is 0.2128 against the table value of 0.314 corresponding to 5% level of significance. The maximum likelihood estimates of the parameters α_2 and β_2 for the second data set are 2.5964 and 59791 respectively. The value of K-S test statistic obtained in this case is 0.2224 and the table value is 0.325 corresponding to 5% level of significance. Thus both the data sets follow Pareto distribution. The estimated value of the OVL of the two distributions is 0.7966 and the 95% confidence interval based on GPQ is (0.5555, 0.9035). Of course, an economist can make several inferences about these two populations based on the value of OVL.

ACKNOWLEDGMENT

The authors acknowledge the referees for their comments and suggestions that substantially improved this present manuscript.

REFERENCES

[1] M.S. Weitzman, "Measures of overlap of income distributions of White and Negro families in the United States". Technical paper No.22, Department of Commerce, Bureau of Census, Washington, U.S.A, 1970.

[2] K. Matusita, "Decision rules based on the distance for problem of fit, two samples, and estimation," Ann. Math. Statist., 26, 1955, pp. 631-640.

[3] K. Matusita, A distance and related statistics in multivariate analysis I. (P.R. Krishnaiah Ed.), Academic Press New York., 1966, pp. 187-200.

[4] M. Morisita, "Measuring interspecific association and similarity between communities," Memoirs of the faculty of Kyushu University. Series E. Biology 3, 1959, pp. 64-80.

[5] R. Mac Arthur and R. Levins, "The limiting similarity, convergence and divergence of co existing species," Amer. Nat. 101, Sep- Oct 1967, pp. 377-385.

[6] H. A. Bayoud, "Testing the equality of two Pareto distributions," Proceedings of the World Congress on Engineering, II, London, UK, July 2017.

[7] S.P. Jenkins, "Pareto distributions, top incomes and recent trends in UK income inequality", Economica, special issue, March 2016.

[8] S. Weerahandi, "Generalized confidence intervals," J. Am. Stat. Assoc., 88, 1993, pp. 899-905,

[9] S.Weerahandi, Exact statistical methods for data analysis. Springer series in Statistics, New York, 1994.

[10] B. Reiser and D. Faraggi, "Confidence intervals for the overlapping coefficient: the normal equal variance case," The Statistician 48, September 1999, pp.413-418

[11] A. Roy, and T. Mathew, "A generalized confidence limit for the reliability function of a two- parameter exponential distribution," J. Statist. Plan. Inf. 128, 2005, pp.509-517.

[12] S. Weerahandi, Generalized inference in repeated measures. Wiley series in probability and statistics, New Jersey, 2004.

[13] N.L. Johnson, S. Kotz and N. Balakrishnan, Continuous univariate distributions, Vol.1, 2nd edition, Wiley Series in Probability and Statistics, 1994.

Indian dream of triangular strategic partnership in middle east: complexities and possibilities

- Riju Simon, Stany Thomas

MIRROR

Vol. 8 No.4 June 2018

ISSN 2249 - 8117

Peer Refereed International Research Journal of Commerce, Management & Social Science

UGC Approved Journal (No. 64272)

Scholars Association of Kerala
Ruby Villa, Kozha P.O.
Kottayam Dist. Kerala-686640

MIRROR Vol.8 No.4 June 2018
Peer Refereed International Journal ISSN 2249-8117, UGC approved Journal (64272)

INDIAN DREAM OF TRIANGULAR STRATEGIC PARTNERSHIP IN MIDDLE EAST: COMPLEXITIES AND POSSIBILITIES

Riju Saimon
Department of Political Science, Government College Kottayam
Research Scholar at St. Thomas College Pala, Kottayam dist.
E.mail: **rijusaimon@gmail.com**

Dr. Stany Thomas
Associate Professor and Research Guide in Politics
Department of Political Science, St. Thomas College Pala.

ABSTRACT

The basic precepts of the foreign policy of a country rests on its competence in augmenting and consolidating power in international sphere. India is not an exception. India under the leadership of Sri. NarendraModi is trying to weave its own web across the tough terrain of foreign relations in the Middle East; where many players are acting as if hostile on multipronged reasons. The dream of having a triangular strategic partnership among Israel, Iran and Saudi Arabia is having much significance in this context. In this article the researchers are exploring the possibilities and prospects of a triangular relation among these countries and this may in turn redesign the foreign policy prospects of the middle-east.

Key words: triangular strategic partnership, foreign policy, Middle East, Israel, Saudi Arabia Iran India

INTRODUCTION

Under Prime Minister NarendraModi , India has become an active player in international affairs and the PM has given due recognition to the strategic significance of the Middle East in the Indian security concerns. This is the chief reason why P.M Modi has visited all most all the important states in the Gulf Region within four years of his term in office. However the activism of the Indian interest in theMiddle East have started during the termof UPA Governments itself. Now India has recognized three states from the Middle East namely; Saudi Arabia, Iran and Israel as strategic partners in addition to maintaining closer ties with other states in Middle East. Thus India has created a strategic partnership triangle in the Middle East.

Historically Arab states have supported to anti-India rhetoric of Pakistan even though India was in favor of Arab cause. In the like manner India had no diplomatic ties with Israel till 1992.However the strategic position of India among the community of nations has appreciablychanged by the beginning of the new millennium due to certain specific reasons. Firstly, the US has increasingly perceived India's potential in balancing China. Secondly economic liberalization of Indiaandsubsequent economic growth. Thirdly Indian nuclear test in 1998 and open declaration as a nuclear weapon state. Fourthly matured response to Pakistani Provocation(Paul, 2008, p. 1). Fifthly the spread of international and cross border terrorism. Sixthly, the increased demand from India for crude oil. These developments in the sub-continent has prompted the Middle Eastern states to think more in favor of India as the emergence of the country from 'largely marginal player in the international system to a serious candidate or contender for major power status'(Paul, 2008, p. 1)

Triangular strategic partnership in Middle East

India has announced her strategic partnership with Iran in January 2003 during the visit of Iranian president Mohammad Khatami to Newdelhi(MEA, Foreign Relations, 2016) and the strategic partnership with Saudi Arabia was announced in 2010 in the Riyaddeclaration during the visit of the then Prime Minister Manmohan Singh to Riyad.(Hussin, 2017). Wonderfully India elevated her relations with Israel as a strategic partner during the visit of PM Modi to Telaviv in July 2017. Thus India has created a strategic triangle but self-contradictory in the Middle East. The strategy behind the strategic partnership is to be examined carefully to evaluate its prospects and possibilities (Business Standard, 2017)

Iran as a strategic partner

Iran a close 'ally' (Hathaway, 2004, p. 3) of Washington and Islamabad, has turned to be a neutral country in relation to India after the Islamic revolution in 1979.According to president Ram NathKovind,"We have had (close) cultural, economic and other relations with each other since the last many centuries" (NDTV, 2018). The Indo-Iranian relations has progressively improved due to the convergence of strategic goals of both countries in the central Asia and the south Asia. According to Robert M.Hathway 'Iran offers too many political and economic advantages for New Delhi' (Hathaway, 2004, p. 5)to do away with her traditional friends for a strategic partnership with India. Considering the geopolitical position of Iran, India has started increased engagements with Tehran despite of theUS opposition to the move. India consider Iran as a gateway to access landlocked states in central Asia and Afghanistan. Moreover on National security point of view a cordial relation with Tehran can serve India to futile the designs of 'Sino-Pak' access(Dasgupta S. , 2004, p. 23).For example, in 2003 India has agreed to develop the Chabar port in Iran at the shore of the gulf of Oman to increase trade with Afganisthan and central Asia through the territory of Iran (Fair, 2007, p. 273). The transit betweenAfganisthan and India via Pakistan has been objected by that country considering her traditional enmity to India and her security concerns. Moreover India consider theChabar port can be a counter weight to the Pakistani port of Gwador which is developed with the Chinese support. There are apprehensions in Islamabad and Karachi that 'Indian naval vessels' (Fair, 2007, p. 273) shall be deployed at Chabar port in the future. The 2500 kilometers long Iran Pakistan India gas pipeline project had to be abandoned due to demand of Pakistan for excessive transit charges. Energy security and defense cooperation have been identified as important strategic areas by both countries and the same has been reflected in the joint statements issued after submit level talks.It may be remembered that before the UN sanctions against Iran, she was the largest supplier of oil to India. Yet another important area of cooperation is counter terrorism.

Despite of the US sponsored UN sanctions against Indo-Iranian strategic partnership is continued to be unbroken. Summit level bilateral discussions are being conducted in regular intervals. PM Modi visited Iran in 2016 and Iranian president Hassan Rohanivisited India February 2018. Both countries have agreed up on the maintenance of peace in Afghanistan and both countries are worried up on the security of the minorities in Pakistan. As the Ministry of External Affairs says that 'dialogue between defense and National Security Council structures of the two countries (MEA, 2018)' is stillgoing on.Thus the convergence of views on several issues and common interests make both countries strategic partners and natural allies.

The depth of Indo-Iranian friendship is clear in these words of visiting Iranian president in February 2018.He said:"We, in the Islamic Republic of Iran, believe that the people of Iran and India have had friendly relations with each other" (NDTV, 2018).After the visit of the Iranian president to New Delhi the Indian minister of external affairs declared that 'It was agreed to move beyond traditional buyer-seller relationship and develop it into a long term strategic partnership'(MEA, 2018)'.

The Oil rich kingdom of Saudi Arabia and India have become strategic partners and has been maintaining high level political engagements ever since the declaration of the partnership in 2010. Indo Saudi strategic partnership covers a wide range of area including 'economic issues, trade and investment issues, those relating to energy security, investments in each other's country in upstream and downstream energy activities and investments in renewable energy resources(Kumar, 2010)'.While returning, after the Saudi visit in 2010, the then prime minister Dr. Manmohan Singh on board said to the news persons that 'the strategic partnership with Saudi Arabia would also cover issues relating to security, cooperation in dealing with terrorism and arrangements for information and intelligence sharing(Kumar, 2010) 'India and Saudi Arabia have signed an extradition treaty and agreed up on certain counter-terrorism measures. 'The 2010 Riyadh Declaration was an add-on to the previous declaration. It paved the way for India to take a giant leap taking the relations with Saudi beyond oil and trade in order to engage the partner nation in a strategic partnership(Alam & Ahmad, 2015, p. 333)'.

Saudi has to make India a strategic partner because of certain commercial factors as well.The findings of economically viable shell deposits in US mainland and Russian sale of natural gas to China have shrunken Saudi's Oil market(Ahmad T. , The Gulf Region, 2015, p. 444). The growing economy of India required cleaner and reliable energy security. Thus the convergence of Oil interests of both countries together with national security interests have prompted them continued to be strategic partners.Thus Saudi Arabia supplies the largest quantity of Oil to India.Again "Riyadh is concerned about the rise of extremism in the region, including in Pakistan, notwithstanding their close ties" (Hindu, 2013). Saudi had no hesitation to 'condemn' (Quamar, 2017)the Uri terrorist attack in 2016.

An important component of the partnership is defense cooperation between the two countries and important agreements were signed in this regard during the visit of crown prince Salman bin Abdulaziz Al Saudto New Delhi in 2014 and PM Modi's visit to Riyadh in 2016. "Delhi and Riyadh also agreed on the need to intensify bilateral defense cooperation, through the exchange of visits by military personnel and experts, conduct of joint military exercises, exchange of visits of ships and aircrafts and supply of arms and ammunition and their joint development"(Chaudhury, 2016). Intelligence sharing, investment, safety of Indian expatriates, Trade and commerce, cultural relations etc. have been identified as areas of cooperation between the two giants of their respective regions. Furthermore during the visit of external affairs minister SushamaSwaraj in February 2018 it was decided to take "Steps to further intensify our strategic partnership in all sectors and to work together towards each other's progress.[1]To showcase the growing partnership between India and Saudi, India has been invited as the guest of honor in the Janadriyah festival 2018 conducted in Riyadh by Saudi government. As Nicolas Blarrel rightly said, "The Gulf and the Arab countries are no longer just a source of oil and destination for Indian labour; they have also become economic and political partners"(Blarel, The Evolution of India's Israel Policy, 2015, p. 356).

Israel as a strategic partner

It is well known that India has established diplomatic ties with Israel only in 1992 and until the establishment of diplomatic ties India had been a constant critique of Israeli policies. In the UN India voted against the partition of Palestine and the creation of a Jewish state. Once India established diplomatic ties with Israel, their relations have flourished dramatically and high level political and official level contacts have been arranged between the two countries. When PMModi visited Israel in July 2017 India had elevated her relations with Israel as 'strategic partners'(Hindu, 2017, p. 8) and declared the limit in Indo-Israeli relations as the 'sky' (Inbari P. , 2017, p. 1).

The convergence of Indo-Israeli interests are clearly visible in the area of defense, intelligence sharing, counter terrorism, science and technology and so on. India has launched an Israeli 'spy satellite'[2] and there are apprehensions in Pakistan that out of the five nuclear tests conducted by India in 1998 'two were done for Israel' (Noor, 2004, p. 97).The transfer of defense technology and purchase of defenseequipment is an important component of strategic partnership. The up gradationof the ageing Soviet defense hardware and transfer of technology for the same is offered by Israel (Blarel, 2013, p. 167).

The depth of Indo- Israeli relations in the recent times is clearly visible when Prime MinisterModi avoided 'Ramallah' (Inbari P. , 2017, p. 1) the headquarters of Palestine authority during his visit to Israel in July 2017. India had procured three Phalco AWACS, Israeli radars mounted on Russian I:-76 transort aircraft, in 2003 (The Hindu 2016) and decided to purchase two more in 2017."Beyond the upgrade and the sale of spare parts, Israel was also willing, unlike the US or other alternative suppliers in Europe, to share technology and to set up joint ventures for defense manufacturing".(Blarel, 2015, p. 280)

As an indication of Indo-Israeli friendship and strategic partnership, theTeen MurtiChauk has been 'renamed' (Sengupta, Teen Murti chowk renamed after Israeli city Haifa, 2018, p. 9)(Chronicle, 2018) as the Teen Murti- Haifa Chauk during the visit of Israeli Prime Minister Benjamin Nethanyahu to New Delhi in January 2018. During his visit he condemned terrorism in strong language and supported Indian position of Kashmir.(Deccan Cronicle, 2018)

Complexities and Possibilities

Complexities and possibilities within the strategic partners of India and their bilateral relations to India are interesting for analysis. When the strategic partnership is analyzed in relation to Indo- Pak relations, the things can become more complex. The scope of such an analysis is very vast and deep. The complexities in the bilateral relations between India and the partners are narrow and possibilities both negative and positive are broad. But when the relations among the three partners is considered, they are bilaterally inimical to one another.

Saudi and Iran are considering one another as 'existential threat' (Ahmad, 2015, p. 444) andSunniShia differences are there, both wants to contain one another influence in the region. In the like manner, The Islamic republic of Iran and the Jewish state of Israel both fears and hates one another and suspicious on one anotheralliances and projects. The kingdom of Saudi Arabia and Israel are divided on the question of Palestine. The same kind of competition and enmity are maintaining among the three west Asian strategic partners of India in the matter of trade, energy, security and so on. The three partners doesn't have diplomatic ties among one another.

In a hypothetical situation of another war between India and Pakistan, the bilateral relations between India and partners may change as India is a 'strategic partner' to Saudi and Pakistan is a 'strategic allies' (Pradhan, 2016) to them as the Saudi foreign minister Al Jubir explained it. Here there is an important question whether Saudi shall support her strategic partner or strategic allies. Again, if Iran support India, Saudi shall either support Pakistan or become neutral. If so, the supply of oil from Saudi shall come under question mark. Meanwhile Iran cannot supplement the entire Indian demand of oil because of the existing UN sanctions against it. Such a situation can upset Indian strategic calculations. On another hand if Saudi supports India full heartedly, Iran shall turn in favor of Pakistan. It might harm Indian interest in Afghanistan and Central Asia.

When India's new strategic partner Israel support India full heartedly. Both Saudi and Iran may turn their faces against India.In such a situation energy security may be hampered. . More over India Israeli alliance may be interpreted as an anti-Islamic alliance and may escalate the situation into a major security threat to the entire world peace. If India turns against Israel to appease the Arabian states the supply of high technology military hardware may be intercepted. Indo Israeliprojects of joined production of arms and military hardware should be abandoned and can affect the striking and defense capabilities of our armed forces. In such a situation other western allies of Israel may not support India as well.

In a future Indo-Sinowar a strategic triangle in Middle East may not support Indian interest. The Indian strategic partners in Middle Eastcannot surpass Chinese interests over Indian interests because of her special position in UN, world economy and security prospects. Iran is always depend up on Chinese veto in UN.Even though china and Israel are not strategic partners their relations are cordial ever since the establishment of diplomatic ties in 1992. Even though Saudi is showing more inclination to US, she supplies oil to china as well. So the behavior of strategic partners in such a hypothetical situation is so complex and cannot be predicted.

If the burning issue of Palestine escalates into an Arab Israeli war the strategic triangle may be affected. Traditionally even though India is in support of the people of Palestine, the Arabs may not expect such a support from India any more. Neutrality may be the future strategy of India on the question of Palestine. If India supports Palestine in its traditional vigor Israel may not accept Indian position and might sever the strategic partnership. In the same manner if India observe neutrality on the question her Arab partners such as Saudi and Iran might consider it as an unfriendly act to them. The net result may be the collapse of the triangular partnership

In a positive way of thinking the triangular strategic partners of India in the Middle East can improve Indian security scenario and her status in the world affairs. Two important countries of Islamic world are now Indian strategic partners and can work as a 'counter weight' (Pant H. , 2016) to Pakistani propagandas against India in the Islamic world. 'Pakistan has historically played the religious card to isolate India from Muslim states' (Quamar, 2014, p. 210) to promote her own interests.

A trusted and reliable arms supplier that is Israel is now available to India as a strategic partner so that supply of arms can be ensured at a time of crisis. It is noteworthy that Israel supplies arms to India in Indo-china war of 1962.and Indo-Pak wars up toKargilconflict in 1999(Singh S. , 2017, p. 10).It may be remembered thatwestern powers including US haven't provided sincere support to India in these crisis.In the matter of energy security at least one line of supply of oil is now ensured either from Saudi Arabia or from Iran even in a war time situation. Again the development of chamber port in Iran by India ensure surveillance of ships in the gulf of Oman and can provide both Indian commercial and naval ships anchorage there.

The triangular partnership has improved the balance of power in south asiain favor of India. Pakistan is not at all happy about these developments. Pakistan has made it clear to Iran that she should accept either India or Pakistan as a friend. Right now Iran has accepted India as her best option. The strategic relations between India and Saudi opens new avenues for Indian expatriates in Saudi and now they are more honored in Saudi Arabia.MeanwhileSaudi business men get new opportunities for business and investmentin India. People to people contact between India and Israel has been improved largely in the recent times. The Jewish business men are looking up on India as a safe haven for business and investment. India maintains excellent relations with all the three partners in connection with intelligence sharing and counter terrorism measures. Indian intelligence agencies are closely working with Saudi Iranian and Israeli intelligence agencies to collect and share information against terrorism, drug and human trafficking, smuggling etc.

CONCLUSION

When moving deep into the complexities and possibilities of Indian dream of strategic partners in Middle East we can dig more important facts and materials to prove that it is a game on string. The international scenario at the time of a crisis can only decide whether the pendulum is in our favor or not. The complex and fluid nature of international situation in the light of politics in Middle East and south Asia shall determine the future and success of the triangular partnership. The actors such as US, Russia and China have also a stake in the stability of Indian strategic triangle. Furthermore terrorism, energy security, commerce, economy etc. shall also influence the future and success of the partnership. The domestic factors of the four nations and their political will can shape the strength of the partnership as well. Prime Minister Modi's activism in the foreign policy is a force behind the sustainability of the strategic triangle

As already stated the contradictions and complexities of the triangle is the major challenge before the strategic analyst in the country. For example, to India the 'epicenter of terrorism is Pakistan' while to Israel it is 'Iran' (Chronicle, 2018, p. 8). But India considers Iran as a strategic partner. As KanwalSibal says "The tensions over Iran's nuclear programme, our vote against them in the IAEA, the imposition of US/EU sanctions on Iran and the deterioration of the country's relations with the US just when India-US relations have improved very considerably, has made the strategic handling of our relations with Iran difficult" (Sibal, 2013, p. 12). Similarly Indian position on the question of Palestine and status of Jerusalem puts the shadow of doubt on India by Israel. Saudi's support to Pakistani position on Kashmir creates uneasiness to India. Anti-Saudi rhetoric of Iran may also be remembered in this context.

In strategic terms the triangular strategic partnership in Middle East is an excellent concept. However the practical applicability of the concept is in vain. The foreign policy activism of PM Modi can maintain the partnership as a reality. But Indian foreign policy towards Middle East should be more sensitive and careful so that the sentiments of each and all partners should be respected. Unnecessary complexities and confusions in the foreign policy for West Asia should be excluded. Thus the negative marks should be minimized and positive marks should be maximized to remain the dream as a practical reality.

REFERENCES

Ahmad, T. (2015). The Gulf Region. In D. M. Malone, C. R. Mohan, & S. Raghavan, *The Oxford Handbook of Indian Foriegn Policy* (pp. 437-451). United Kingdom: Oxford University Press.

Alam, I., & Ahmad, S. (2015). India Saudi Arabia Bilateral Trade Relations: Recent Experiences and Future Opportunities. *International Journal of Economics and Empirical Research, 3*(7), 327-342.

Blarel, N. (2013). Indo- Israeli relations:Emergence of a Strategic Partnership. In S. Ganguly, & S. Ganguly (Ed.), *India's foreign policy Retrospect and Prospect* (pp. 155-176). New Delhi: Oxford University Press.

Blarel, N. (2015). *The Evolution of India's Israel Policy.* New Delhi: Oxford University Press.

Blarel, N. (2015). *The Evolution of India's Israel Policy.* New Delhi: Oxford University Press.

Business Standard, C. (2017, july 6). *Full text: Modi, Bibi upgrade India-Israel ties to strategic partnership.* Retrieved Februvary 14, 2018, from Business Standard: www.business-standard.com/.../full-text-modi-bibi-upgrade-india-israel-ties-to-strategi..

Chaudhury, D. R. (2016, April 4). *Modi in Riyadh.* Retrieved October 17, 2017, from Economic Times: https://www.google.co.in/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=6&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwifkbj2kffWAhWDro8KHbX7AhQQFghK
MAU&url=http%3A%2F%2Feconomictimes.indiatimes.com%2Fnews%2Fdefence%2Fpm-modi-in-riyadh-india-saudi-arabia-sign-agreements-to-counter-

Chronicle, C. D. (2018, January 14). Delhi Landmark renamed after Israeli city Haifa. (A. T. Jayanti, Ed.) *Deccan Chornicle, 7*(300), p. 14.

Chronicle, C. D. (2018, January 19). Under Modi & Bibi, a deepening relationship. (A. T. Jayanti, Ed.) *Deccan Chronicle, 7*(300), pp. 1-16.

Dasgupta, S. (2004, April). Pakistan Responds to New Ties Between India and Iran. *ASIA PROGRAM SPECIAL REPORT*, pp. 20-26.

Deccan Cronicle, C. (2018, January 16). Nethanyahu,s tough talk in the presence of pm Modi. (A. T. Jayanthi, Ed.) *Deccan Chronicle*, pp. 1-16.

Fair, C. C. (2007, March). INDIA-IRAN SECURITY TIES: THICKER THEN OIL. *Middle East Review of International affairs, 11*(1), 259-289.

First Post, C. (2018, Feb 8). *Sushma Swaraj discusses bilateral partnership with Saudi Arabia's King Salman, inaugurates Janadriyah festival in Riyadh.* Retrieved March 7, 2018, from First Post: www.firstpost.com/.../sushma-swaraj-discusses-bilateral-partnership-with-saudi-arabias...

Hathaway, R. M. (2004, April). The "Strategic Partnership" Between India Iran. *ASIA PROGRAM SPECIAL REPORT*, pp. 1-6.

Hindu, T. (2013, May 27). *Salman Khurshid Wraps up Saudi Arabia*. Retrieved October 27, 2017, from The Hindu Business Line: https://www.google.co.in/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwitsceilpDXAhVFqo8KHQTcDSoQFggnMAA&url=http%3A%2F%2Fwww.thehindubusinessline.com%2Feconomy%2Fsalman-khurshid-wraps-up-saudi-arabia-visit%2Farticle4755496.ece&usg=AO

Hindu, T. (2017, July 07). Mr. Modi in Israel. *The Hindu*, p. 30.

Hussin, Z. (2017, April 25). *India-Saudi Arabia Relations: New Bilateral Dynamics*. Retrieved Februvary 14, 2018, from Middle East institute: www.mei.edu/content/map/india-saudi-arabia-relations-new-bilateral-dynamics

Inbari, P. (2017, july 5). A hug for bibi and histroric boost to bilateral ties. (G. S. vasu, Ed.) *The new india express, 1*(110), pp. 1-14.

Kumar, V. (2010, March 2). *Dr. Manmohan Singh visit to Saudi in 2010*. Retrieved October 26, 2017, from The Hindu: https://www.google.co.in/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiitrrzxY3XAhXINI8KHRvcAg0QFggtMAE&url=http%3A%2F%2Fwww.thehindu.com%2Fnews%2Finternational%2FSaudi-Arabia-visit-fruitful-Manmohan%2Farticle16462563.ece&usg=AOvVaw2

MEA. (2016, fEBRUVARY). *Foreign Relations*. Retrieved FEBRUVARY 14, 2018, from Ministry of External Affairs: https://www.mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/Saudi_Arabia_Feb_2016.pdf

MEA. (2018, February 17). *India-Iran Joint Statement during Visit of the President of Iran to India*. Retrieved February 26, 2018, from Ministry of External Affairs: www.mea.gov.in/bilateral-documents.htm?.../IndiaIran...Visit...President...Iran...India..

NDTV, R. (2018, February 18). *Iran,s Prime minister India visit highlights: Iran's Hassan Rouhani Meets with Ram nath Kovind*. Retrieved February 26, 2018, from NDTV: https://www.ndtv.com › All India

Noor, S. (2004, July). Indo-Israel Relations: Repercussions for Pakistan. *Pakistan Horizon, 57*(3), 91-104.

Pant, H. (2016, March 30). *Outcome of Modi's Visit to Riyadh*. Retrieved October 2017, 2017, from The National : https://www.google.co.in/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=3&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjD57j3g_fWAhWHNo8KHajFDQ4QFggzMAI&url=https%3A%2F%2 Fwww.thenational.ae%2Fopinion%2Fmodi-s-visit-to-saudi-arabia-will-help-maintain-balance-of-power-1.186354&usg=AO

Paul, T. (2008). India: Strategy and Foreign Policy in a Changing World. *Alexendre de Gusmao Foundation and IPRI Conference on India* (pp. 1-13). Rio de Janeiro: Alexendre de Gusmao Foundation.

Pradhan, P. K. (2016, April 6). *Modis visit to Saudi Arabia*. Retrieved October 17, 2017, from idsa : https://www.google.co.in/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjD57j3g_fWAhWHNo8KHajFDQ4QFggtMAE&url=https%3A%2F%2Fwww.idsa.in%2Fidsacomments%2Fmodis-visit-to-saudi-arabia_pkpradhan_060416&usg=AOvVaw1d3S2ic6ylPlU_Q4heJvvp

Quamar, M. M. (2014). Saudi Arabia. In P. Kumaraswamy, *Persian Gulf 2014; India's Relations with the Region* (pp. 192-222). New Delhi: SAGE Publications India Pvt. Ltd.

Quamar, M. M. (2017, March 13). *Indo-Saudi Relations Under the Modi Government*. Retrieved October 24, 2017, from e-ir: https://www.google.co.in/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjupY_ms4jXAhVBK48KHdZ6AVMQFggyMAE&url=http%3A%2F%2Fwww.e-ir.info%2F2017%2F03%2F13%2Findo-saudi-relations-under-the-modi-government%2F&usg=AOvVaw2v3M9bzQpzP_v8ZYmst

Sonerilaraghaviana Ratheesh et al - a new Disributional Record for Kerala, India

- E.J.Josekutty, P. Biju, Jomy Augustine

International Journal of Current Advanced Research
ISSN: O: 2319-6475, ISSN: P: 2319-6505, Impact Factor: SJIF: 5.995
Available Online at www.journalijcar.org
Volume 6; Issue 12; December 2017; Page No. 7935-7936
DOI: http://dx.doi.org/10.24327/ijcar.2017.7936.1255

Research Article

SONERILA RAGHAVIANA RATHEESH ET AL (MELASTOMATACEAE)-A NEW DISTRIBUTIONAL RECORD FOR KERALA, INDIA

Josekutty E J[1,3]*., Biju P[2, 3] and Jomy Augustine[3]

[1]Department of Botany, Government Brennan College Thalassery, Dharmadam P.O., Kannur-670106, Kerala, India
[2]Department of Botany, Government College, Kasaragod, Vidyanagar P.O., Kasaragod-671123, Kerala, India
[3]Department of Botany, St. Thomas College, Pala, Arunapuram P.O, Pala-686574, Kerala, India

A R T I C L E I N F O

Article History:
Received 10th September, 2017
Received in revised form 5th October, 2017
Accepted 23rd November, 2017
Published online 28th December, 2017

Key words:
Endemism, Kannur district, Paithalmala, *Sonerila*.

A B S T R A C T

Sonerila raghaviana a recently described species from the state of Karnataka is collected from Paithalmala, Kerala is reported as a new addition to the flora of Kerala. Brief description along with notes on habitat, distribution, conservation status are provided along with colour image.

INTRODUCTION

The genus *Sonerila* Roxb. is mostly distributed in the tropical Asia and represented by about 175 species (Lundin & Nordenstam, 2009, Deepikakumari & Pandurangan,2014). The members are mostly herbaceous, and are found along the wet places in grasslands, streams, rocks before summer. In India the genus is represented by 52 species (Deepikakumari & Pandurangan, 2016) among which a good number are found in the Western Ghats. Recently a few species has been described newly from South India including *S. raghaviana* Ratheesh *et al* (2013).The species was so far collected only from two localities from the Thalacauvery Hills of Coorg District of Karnataka. In 2015, during an exploration trip to Paithalmala of Kannur District, Kerala, the authors collected *Sonerila* specimens from the grasslands. The detailed study confirmed it as *S. raghaviana Ratheesh et al* and is reported as addition to the flora of Kerala.

Taxonomy

Sonerila raghaviana Ratheesh, Sunil, Nandakumar & Shaju, Int. J. of Advanced Research 2:10 772-777. 2013.

Scapigerous herbs, c. 12 cm high. Rhizome short, leaves radical, 3-5 per plant, orbicular, 3.5-6x 3.3-5.5 cm, apex sub-acute, base cordate, margin serrate, pilose hispid above, glabrous except veins below, basally 7-nerved, impressed above, raised below, pinkish below; petiole 3-5 cm long, sparsely hispid, pinkish. Scapes 1-3, 6-10 cm long, tetragonous, glandular hispid, deep pink; flowers c. 1.8 cm across, in scorpioid cymes, 10-14, pedicellate, pedicel c. 5 mm long, thick, villous, terete. Hypanthium urn shaped, dense glandular bristly, 3-5x2-3 mm, ridged, greenish pink; lobes 3, triangular c. 1x1.5 mm, apex acute, glandular hispid. Petals 3, obovate, 8-10x 6-7 mm, apex mucronate, glabrous above, midrib with few glandular bristles below, pinkish-rose. Stamens 3, filaments 3-4 mm long, glabrous, pinkish; anther c. 2 mm long, bright yellow, base sagitate, acuminate. Ovary trilocular, placenta swollen axile, ovules many; style 5-6 mm long, glabrous; stigma capitate, deep purple, rugose. Capsules urn shaped, 4-6 mm long, prominently ridged, densely glandular bristly, greenish. Seeds many, ovate-oblong, brownish.

Corresponding author:* **Josekutty E J
Department of Botany, Government Brennan College
Thalassery, Dharmadam P.O., Kannur-670106, Kerala, India

Specimen examined: 1643, 29.08.2015, Paithalmala, Kannur District, Kerala, India, ±1060 m, coll. Josekutty & J. Augustine (deposited at St. Thomas College Herbarium, Pala, Kottayam (STCP) (Figure 1)

Distribution: India: Karnataka (Coorg District) & Kerala (present report); endemic to Western Ghats.

Habitat: Occasional in grasslands, usually around isolated rocks.

Flowering and Fruiting: July-September

Notes

Sonerila raghaviana Ratheesh *et al* is endemic to Western Ghats and show highly restricted distribution. They are mostly found along Brahmagiri ranges at higher altitudes in Karnataka (Thalacauvery (Type locality), Thadiantamol) at altitudes above 1000 m a. s. l. The present collection is from the montane grasslands 1000 m a. s. l. in Paithalmala, Kannur District, Kerala. The habitat is subject to anthropogenic wildfires in summer and the plants around the rock margins and crevices alone survive. Since the species has restricted distribution under vulnerable habitats, the species can be considered threatened and need further study to evaluate the IUCN Status.

Figure 1 Sonerila raghaviana Ratheesh *et al* Habit

Acknowledgements

The authors express their sincere thanks to the Principal, St. Thomas College, Pala, Kottayam for providing necessary lab facilities for thework. The first and second authors also indebted to the University Grants Commission, New Delhi for granting teacher fellowship for completing research.

References

Deepthikumary, K. P. & Pandurangan, A. G. (2016).*Sonerila ponmudiana* (Melastomataceae), anew species from the Western Ghats of Kerala, India*International Journal of current Scienceand Technology*. 4:3. 166-168.

Deepthikumary K. P.& Pandurangan, A. G. (2014)A new species of *Sonerila* (Melastomataceae) from the Western Ghats of Kerala, India. *Taprobanica*, 6:2. 72-75.

Lundin, R. and B. Nordenstam (2009).Two newspecies of Sonerila (Melastomataceae) fromSouth India. Novon, 19: 76-79.

Narayanan, M. K. R., Sunil, C. N., Nandakumar. M. K., Shaju, T., Mini, V., Satheesh, K. T., Balakrishnan, V. (2013). *Sonerila raghaviana sp. nov.* (Melastomataceae), a new species from southern Western Ghats of Karnataka, India. *International Journal of Advanced Research* 2:10 772-777.

How to cite this article:

Josekutty E J *et al* (2017) 'Sonerila Raghaviana Ratheesh Et Al (Melastomataceae)-A New Distributional Record For Kerala, India', *International Journal of Current Advanced Research,* 06(12), pp. 7935-7936.
DOI: http://dx.doi.org/10.24327/ijcar.2017.7936.1255

****

A Customer Centric Study on GST in Insurance and Automobile Sector

- Mathew Abraham

**INTERNATIONAL JOURNAL OF RESEARC
IN ECONOMICS AND SOCIAL SCIENCES (IJR**

ISSN : 2249-7382
Website : www.euroasiapub.org Email: editorijrim@gmail.com

Certificate of Publication

This is to Certify that Paper Entitled

A Customer Centric Study On Gst In Insurance And Automobile S

Authored by

Mathew Abraham

Published in

Volume *8* Issue *2* Month *February* Year *2018*

International Journal of Research Economics and Social Sciences (IJRES

(Impact Factor *6.939*)

The research paper is evaluated on all the scholarly standards of evaluation based on double blinded revie by the editorial board following the globally adopted code of conduct with no exception.

Managing Edit

Paristhika prethibodham - M Kamarudeente “Chathuppu” enna Kathayil

- Prince Mon Jose

സാഹിത്യലോകം

അറിവന്വേഷണത്തിന്റെ
രീതികളും
വീഥികളും

1

ISSN 2319-3263

SAHITYALOKAM

Vol. 45 Issue.5-6 December 2017 Rs. 60/-

RN 17137 / 69

Printed and published by Dr. K.P.Mohanan on behalf of Kerala Sahitya Akademi and printed at Carmel Printers, Thrissur and published at Kerala Sahitya Akademi, P.B. No.501, Thrissur, Kerala-680 020. Editor: Dr. K.P.Mohanan

ഉള്ളടക്കം

ലേഖനങ്ങൾ

പാരിസ്ഥിതിക പ്രതിബോധം എം കമറുദ്ദീന്റെ 'ചതുപ്പ്' എന്ന കഥയിൽ

പ്രിൻസ്മോൻ ജോസ്

ഭൂമിയിലെ സർവ്വചരാചരങ്ങളും വിഷമഭിന്നമായ ഒരു വിലയനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും, ഓരോ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ജൈവസന്തുലിതാവസ്ഥയിൽ നിശ്ചിതമായ പദവിയുണ്ടെന്നും അവയുടെ നിലനിൽപും ഹാർമണിയും ഭൂമിയെ യഥാർത്ഥ സൗന്ദര്യത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുമെന്നും J. M Coetzees, The lives of Animals (1999) എന്ന കൃതിയിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യകേന്ദ്രീകൃതമായ ഏകകേന്ദ്രിതവ്യവസ്ഥ പ്രകൃതിയിലില്ലെന്നും ബഹുസ്വരതയാണ് അതിന്റെ സവിശേഷതയെന്നും തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.[1] ഭൗമസദാചാരത്തിന്റെ വലിയ ദർശനമാണ് അദ്ദേഹം ഇവിടെ പങ്കുവച്ചത്. പൗരാണിക ഭാരതീയ പാരിസ്ഥിതിക ദർശനങ്ങളിലും തത്തുല്യമായ നിലപാടുകളാണ് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രാചീനഭാരതീയർക്ക് വ്യക്തമായ ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. മൃഗങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിയാൽ ജൈവവൈവിധ്യം നഷ്ടമാകും, നദി മലിനമാക്കാതെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്, വനങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ധാർമ്മികത അവർ നയിച്ചിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം നേരിട്ട് നിഷ്കർഷിക്കുക എന്നതിലപ്പുറം പ്രകൃതിയോടനുബന്ധിതമായ ജീവിതക്രമവും ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളും വളർത്തിയെടുക്കുകയാണ് ഇവർ ചെയ്തത്. തുടർന്ന് ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുടെയും പുണ്യപാപങ്ങളുടെയും സങ്കല്പങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമായി പരിസ്ഥിതിയിലൂന്നിയ ജീവിതധാർമ്മികതയെ ഇവർ രൂപപ്പെടുത്തി. കാവുകളും വൃക്ഷാരാധനാരീതികളും നാഗാരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളും പ്രകൃതിശക്തികൾക്കു ദൈവികത്വം കല്പിക്കുന്ന പ്രവണതയും ഒരു ജീവിതക്രമമായി ഇവർ സ്വീകരിച്ചു.

ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യയും ആധുനിക പുരോഗതിയും പ്രകൃതികേന്ദ്രിതമായ ജീവിതസമ്പ്രദായങ്ങളെ മാറ്റിമറിച്ച് എല്ലാം മനുഷ്യകേന്ദ്രിതമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. മനുഷ്യന് ഉപഭോഗം ചെയ്യാനുള്ള വെറും ഉപകരണങ്ങളായി പ്രകൃതി മാറി. കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം, പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ, സാംക്രമികരോഗങ്ങളുടെ കടന്നുവരവ്, ആരോഗ്യം നഷ്ടമായ ജനത എന്നിവയായിരുന്നു ഈ ഇടപെടലുകളുടെയെല്ലാം ഫലം. ഈ ചൂഷണം നിരന്തരം തുടർന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആഘാതം വളരെ വലുതാണ്. കീടനാശിനികളുടെ അമിതോപയോഗം, വനനശീകരണം, ജലമലിനീകരണം ഇവ ഭൂമിയെ നിരന്തരം മലീമസമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാസർഗോഡുണ്ടായ എൻഡോസൾഫാൻ ദുരന്തത്തിന്റെ ഭീകരത ഏവർക്കും അനുഭവവേദ്യമാണ്. അംഗവൈകല്യമുള്ള വിരൂപരൂപികളായ, ജനിതകവൈകല്യമുള്ള തലമുറയെയാണ് ഈ ദുരന്തം മനുഷ്യസമൂഹത്തിന് സമ്മാനിച്ചത്. മനുഷ്യന്റെ പരിസ്ഥിതിയുടെമേലുള്ള അധിനിവേശം ഇനിയും തുടർന്നാൽ സമാനമായ അനേകം ആപത്തുകൾ നമുക്ക് നേരിടേണ്ടിവരും. ഇതിൽ നിന്നുള്ള മോചനം നേടാൻ പ്രകൃതിയോടാഭിമുഖ്യമുള്ള നവജീവിതക്രമം നാം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രാചീനഭാരതീയ പാരിസ്ഥിതിക ദർശനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള പിൻമടക്കമോ പ്രകൃതികേന്ദ്രിതമായ പ്രതിസംസ്കൃതിയുടെ രൂപീകരണമോ ആണ് ഇതിനുള്ള ഉപായം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ ഒരു പ്രതിബോധസ്വരമായി സമകാലിക സാഹിത്യം ഇന്ന് ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും, പരിസ്ഥിതിയുടെമേൽ നടത്തുന്ന അധിനിവേശങ്ങളുടെ ദുരന്തവും എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആഖ്യാനവിശകലനങ്ങളിലാണ് ഈ പ്രതിബോധശബ്ദം ഉയരുന്നത്. എം. കമറുദ്ദീന്റെ 'ചതുപ്പ്' എന്ന കഥ ഈ പ്രതിബോധചിന്തയുടെ പരിസ്ഥിതി ദർശനങ്ങളാണ് പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്.

മനുഷ്യന്റെ ഇടപെടലുകൾകൊണ്ട് മലിനമായ പുഴയുടെ ചിത്രം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'ചതുപ്പ്' എന്ന കഥ ആരംഭിക്കുന്നത്. പുഴയുടെ തീരത്ത് വസിക്കുന്ന അവൻ ഒരു ദിവസം പറഞ്ഞു. "എനിക്കു വയ്യ. എന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് എല്ലാം നിഴലുകൾപോലെ തോന്നുന്നു."[2] എന്നാൽ അതെന്താണെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ അവന് സാധിച്ചില്ല. ഒരു നിമിഷം കാഴ്ച മങ്ങി. തന്റെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് വാവൽ ഇരച്ചുകയറുന്നതുപോലെ അവന് അനുഭവപ്പെട്ടു. ചിലപ്പോൾ തലയ്ക്കുള്ളിൽ ആരോ പെരുമ്പറ അടിക്കുന്നതുപോലെ. അവനെ പരിശോധിക്കാൻ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു ഡോക്ടർ ഹമാൻ എത്തി. ഡോക്ടർ പുഴയിലേയ്ക്ക് നോക്കിനിന്നു. പുഴയിലെ ജലം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞെന്നാണ് ഡോക്ടർ കണ്ടെ

ത്തിയത്. "ജലത്തിനും മരണമുണ്ട്. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ."[3] പക്ഷേ ആർക്കും ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. പുഴക്കരയിൽ രോഗം പടർന്നു തുടങ്ങിയപ്പോളാണ് ഡോക്ടർ വന്നത്. "രോഗമാണ് എന്നെ ഒരിടത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നത്. ആർക്കും രോഗമില്ലെങ്കിൽ ഒരു പുൽച്ചെടിയെത്തന്നെ നോക്കിയിരുന്ന് ഈ ആയുസ് അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു."[4] മനുഷ്യന്റെ ഇടപെടലുകളാണ് പുതിയ പുതിയ രോഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന സാമൂഹ്യവിമർശനമാണ് ഡോക്ടർ ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്നത്. ഡോക്ടറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഇവിടുത്തെ പുഴ എന്നത് തവിട്ടു നിറത്തിലുള്ള ജലമൊഴുകുന്ന വലിയ ഒരു അഴുക്കുചാൽ മാത്രമാണ്. തുടർന്ന് ഇവിടെ അരങ്ങേറുന്നതെന്തും ഭീകരമായ കാഴ്ചകളായിരുന്നു. പുഴയിലൂടെ പതിവിന് വിപരീതമായി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ശവങ്ങൾ ഒഴുകിവന്നു. മുഷ്ടി ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച കൈകളുമായാണ് ശവങ്ങൾ ഒഴുകിയലഞ്ഞത്. അത് ജനങ്ങളിൽ വലിയ ഭീതിയുണർത്തി. ഈ ശവം ഒഴുകിവന്ന ദിവസം അയൽക്കാരിയുടെ ആട് പ്രസവിച്ചു. ആട്ടിൻകുട്ടിക്ക് വായ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കണ്ണുകളുടെ സ്ഥാനത്ത് വലിയ രണ്ടു പല്ലുകൾ നിന്ന് തുടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട ഭീകരരൂപിയായിട്ടാണ് റോതുവിന് ഈ ജന്തുവിനെ ഓർമ്മവന്നത്. പിന്നീട് പല ദിവസങ്ങളിലും കുറെ ശവങ്ങൾ പുഴയിലൂടെ ഒഴുകിനടന്നു. മുഷ്ടി ചുരുട്ടിയ വലതുകൈ ആകാശത്തിലേക്കുയർത്തി ശവം ഒഴുകിവരുന്നതു കണ്ടാൽ ആരോ നീന്തി വരുന്നതു പോലെ അവർക്ക് തോന്നി. ഇത് കണ്ട് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. "ആ കൈ ഒരു വാക്കു പോലെ തന്നെയാണ് തോന്നുന്നതെന്നു ഡോക്ടർ ഹമാൻ പറഞ്ഞു. നോക്കൂ..... ചിലപ്പോൾ ശരീരം തന്നെ ഒരു വാക്കായി മാറും. ഈ മനുഷ്യൻ ഈ പുഴയുടെ വചനമാണ്."[5]

ഒരു വലിയ ദുരന്തത്തിന്റെ നാന്ദിയാണ് ശവങ്ങളുടെ അലച്ചിലിലൂടെ പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടത്. മുഷ്ടി ചുരുട്ടിയുള്ള ശവങ്ങളുടെ പ്രയാണം മനുഷ്യസമൂഹത്തിനുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പായി, ദുരന്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിപാടായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു. പിറ്റേന്ന് ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ ശവം ഒഴുകിവന്നു. ആകാശത്തേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണ് ആ കുഞ്ഞും ഒഴുകിയെത്തിയത്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഭീകരതയുടെ അരക്ഷിതാവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് ആ നാട് മാറി. ഇരുണ്ട ഒരിടിവാൾപോലെ പുഴ രണ്ടായി പിളർന്ന രാത്രിയിൽ അമേലിയയ്ക്ക് പനി ബാധിച്ചു. അവളുടെ ശരീരം മരുഭൂമിയിലൂടെ ഓടിത്തളർന്നതുപോലെ ക്ഷീണിതമായി. എന്റെ നാക്ക് വായിലുണ്ടോ എന്നവൾ സംശയിച്ചു. അവളെ പരിശോധിച്ച ഡോക്ടർ "എനിക്കറിയാം ഞാൻ പഠിച്ചതൊന്നും എന്നെ തുണയ്ക്കുകയില്ലെന്ന്"[6] അയാൾ പിറുപിറുത്തു.

വിഷലിപ്തമായ ജലവും, അന്തരീക്ഷവും, മണ്ണും എല്ലാം ഭീകരമായ ദുരിതത്തിന്റെ ഭാവികാലമാണ് സമ്മാനിക്കുകയെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ദയനീയ കാഴ്ചകളാണ് പിന്നീടവിടെ അരങ്ങേറിയത്. രാത്രി ചിലപ്പോൾ പുഴയിൽ നിന്നും മൃഗങ്ങൾ കയറിവന്നു. അവ തുറന്ന കണ്ണുകളോടെ ഇരുട്ടിൽ നിന്നു. ആരെയും അവർ ഭയപ്പെട്ടില്ല. ജലം ഉപേക്ഷിച്ച ജീവികളായിരുന്നു അവ. ചില മീനുകൾ കരയിലേയ്ക്ക് പിടഞ്ഞു

കയറി. ജലസർപ്പങ്ങൾ ഭയത്തോടെ ജലത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി. ചില ജീവികൾ പുഴക്കരയിൽ ചത്തടിഞ്ഞു. പുഴയിൽ നിന്ന് കയറിവന്ന് ഒരു നീർനായ ചത്ത ദിവസം അമേലിയായുടെ കഴുത്ത് വലിഞ്ഞുമുറുകാൻ തുടങ്ങി. നിലവിളിയോടെ അവളുടെ ചലനം നിലച്ചു. വായ തുറന്ന് കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞ് അവൾ യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഭൂമിക്കടിയിലും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും എന്നവർ ചിന്തിച്ചു. അമേലിയായെ ബാധിച്ച ദുരന്തം തങ്ങളെയും ബാധിക്കുമെന്ന് അവർക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അമേലിയ മരിച്ചതിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം പുഴയിലൂടെ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പുണർന്ന് കിടക്കുന്ന നിലയിൽ മരിച്ച മൂന്നുപേരുടെ ശവങ്ങൾ ഒഴുകിവന്നു. പുഴയിൽ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ മഴവില്ല് തെളിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും ആഹ്ലാദിച്ചു. എന്നാൽ പുഴയിലെ എണ്ണമയമാണ് മഴവില്ലായി തോന്നലുദിപ്പിച്ചത് എന്ന് തളുവൻ കണ്ടെത്തി.

പുഴയെ അറിയുന്ന കടലിനെ അറിയുന്ന നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു തളുവൻ. പുഴയിൽ പോയി തിരിച്ചുവന്ന മൂന്നാം ദിവസം തളുവനും രോഗം പിടിപെട്ടു. അവന്റെ കണ്ണുകൾ പെട്ടെന്ന് വലുതായി പുറത്തേക്ക് ഉന്തിവന്നു. കണ്ണുകൾ അടർന്ന് താഴെ വീഴുമെന്ന് തോന്നിച്ചു. കണ്ണടച്ചാൽ ചോരയുടെ മതിൽ പോലെ എന്തോ ഒന്ന് കണ്ണുകൾക്ക് പിന്നിലുണ്ടെന്ന് തോന്നി. "കൈയുറയിടാതെ അവനെ തൊടരുതെന്നും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. അവന്റെ ചിരിയും കരച്ചിലും വരെ മറ്റുള്ളവർക്ക് അപകടമാകാൻ പോവുകയാണ്. ഒരു ശരീരം മറ്റൊരു ശരീരത്തിന്റെ ശത്രുവാകുന്നത് ഓർത്തു നോക്കൂ"[7] ഡോക്ടർ പതുക്കെ പറഞ്ഞു. ഇനി വരാൻ പോകുന്ന ദിവസം അവന് ദുരിതങ്ങൾ മാത്രമാണ് നൽകുകയെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പഠിച്ച പുസ്തകങ്ങളൊന്നും എന്നെ തുണയ്ക്കില്ല എന്നയാൾ നെടുവീർപ്പെട്ടു. ഇനി വരാൻപോകുന്ന രോഗങ്ങളെല്ലാം അങ്ങനെയാണ്. ചികിത്സിക്കുന്നവരുടെ അറിവിനെ അവ വഴിതെറ്റിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നയാൾ നെടുവീർപ്പെട്ടു.

തലയ്ക്കുമുകളിൽ ആകാശം വെളുത്ത് ഒരു പെരുംകൂൺപോലെ കാണുന്നതായി അവൻ പറഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം കറുത്തു കൊഴുത്ത വെള്ളം അവൻ ഛർദ്ദിച്ചു തുടങ്ങി. ചിലപ്പോൾ വേദനകൊണ്ട് അവൻ നിലവിളിച്ചു. എല്ലുകൾക്കിടയിൽ ആരോ കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തും പോലെ അവൻ വേദനിച്ചു. അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ചതുപ്പിൽ വളരുന്ന അത്ഭുതച്ചെടിയുടെ ഇല മാത്രമാണ് രോഗപരിഹാരത്തിനുള്ള മാർഗമെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു. പുലർച്ചെ സൂര്യനുദിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പക്ഷേ ഇല പറിച്ചു തിന്നണം. ഏതോ പ്രതീക്ഷ ലഭിച്ചതുപോലെ അവൻ പുഞ്ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ ചതുപ്പിലേക്കെത്താനായി രണ്ടു രാപകലുകൾ സഞ്ചരിക്കണം. സിബാനൂഹിന്റെ ജീപ്പിൽ അവർ ഒരുമിച്ച് ആ ചതുപ്പിലേയ്ക്ക് പോയി. ചതുപ്പു കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യം കാണുന്ന ചെടിയുടെ ഇലയാണ് പറിച്ചു തിന്നേണ്ടത് എന്നവർ അവനോട് പറഞ്ഞു. വടിയിലൂന്നി നിവർന്നു നിൽക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും അവൻ താഴെ നിലംപതിച്ചു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവന് ആത്മവിശ്വാസം പകർന്നുകൊടു

ത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ചുവട് മുന്നോട്ടുവച്ചു. അവൻ ഞങ്ങളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ചതുപ്പിലേയ്ക്ക് കാലെടുത്തു വച്ചയുടൻ അവൻ മുന്നോട്ടായുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. കടലിലേയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ അവൻ പാടാറുള്ള പാട്ട് ഉറക്കെപ്പാടി. ചതുപ്പിലേയ്ക്ക് ഓരോ അടി നടക്കുമ്പോഴും അവന്റെ ഉയരം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. അവൻ ചതുപ്പിലേയ്ക്ക് ആഴ്ന്നുപോയി. ചതുപ്പിന്റെ അടുത്തേക്ക് അവർ ചെന്നു. അവന്റെ അവസാന വാക്കുകളായിരിക്കാം കുമിളകളായി പതഞ്ഞുയരുന്നത് എന്നവർ ചിന്തിച്ചു. തിരിച്ചു മടങ്ങുമ്പോൾ ചതുപ്പിൽ അങ്ങനെ ഒരു ചെടിയുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങളോട് ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് അവർ നടുക്കത്തോടെ ഓർത്തു. അവർ നിലത്തുകിടന്ന് വേദനയോടെ ഉരുണ്ടു. പരസ്പരം തലമുടി വലിച്ചുപറിച്ചു. ഞങ്ങളും നിന്നെപ്പോലെ ചതുപ്പിലേയ്ക്ക് വരാനുള്ളവരാണ് എന്നവർ നിലവിളിച്ചു. പ്രകൃതിക്കനുയോജ്യമല്ലാത്ത വികസനസങ്കല്പങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെതന്നെ നാശത്തിന് ഹേതുവാകുമെന്നാണ് ഈക്കഥ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഈ ദുരന്തങ്ങൾക്കിടയിലും ചതുപ്പിനിടയിൽ വളരുന്ന ചെടിയുടെ ഇല യഥാർത്ഥ മോചനം സുസാധ്യമാക്കുമെന്ന് അവർ സ്വപ്നം കാണുന്നു. അത് കഥാകാരന്റെ ആശാവഹമായ പ്രതീക്ഷയുടെ ചെറിയ ഒരു കച്ചിത്തുരുമ്പു മാത്രമാണെന്ന് നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ന് പരിസ്ഥിതിയുടെമേൽ മനുഷ്യൻ നടത്തിയ അധിനിവേശങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ അപരിഹാര്യങ്ങളാണ്. പ്രകൃതിയുടെ വിശുദ്ധിയുടെമേൽ നടത്തിയ അതിക്രമങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കാനാവാത്ത തെറ്റാണ്. മലിനമായ പുഴയെ നമുക്ക് വീണ്ടെടുക്കാനാവുമോ? നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട വനങ്ങളെ പുനരുദ്ധരിക്കാനാവുമോ? മലിനമായ വായുവിനെ ശുദ്ധമാക്കാൻ സാധിക്കുമോ? ഈ ചോദ്യം ഒരു വേവലാതിയായി വർത്തമാനകാല സമൂഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഉന്നയിക്കുകയാണ് എം. കമറുദ്ദീൻ ചെയ്യുന്നത്.

പ്രകൃതിയുടെ മേൽ മനുഷ്യൻ നടത്തിയ അധിനിവേശത്തെ പ്രകൃതിതന്നെ ചെറുത്തുതോല്പിക്കുന്നതിന്റെ തലങ്ങൾ ഈക്കഥ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മുഷ്ടി ചുരുട്ടി ആകാശത്തേക്ക് കയ്യുയർത്തുന്ന ശവങ്ങൾ, പനിബാധിച്ച് തുറിച്ച കണ്ണുകളുമായി മരിച്ച അമേലിയ, ജലം ഉപേക്ഷിച്ച് മരണത്തെ പുല്കിയ ജലജീവികൾ, മഴവില്ലിനു പകരം എണ്ണമയം കലർന്ന നദീജലം, കൊഴുത്തു കറുത്ത വെള്ളം ഛർദ്ദിച്ച തളുവൻ, ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടിടുന്ന ശവങ്ങൾ കടിച്ചുവലിക്കുന്ന നായ്ക്കൾ, കരിഞ്ഞ പുല്ലുകൾ മാത്രം പരന്നുകിടക്കുന്ന മൈതാനം, ഓന്തുകൾ നിറഞ്ഞ ഭൂവിഭാഗം, ചെളി നുരയുന്ന ചതുപ്പ്, ഇവയെല്ലാം പരിസ്ഥിതിയുടെ വർത്തമാനകാല ജീർണാവസ്ഥയുടെ തലങ്ങളാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ ഭീകര കാഴ്ചകളെല്ലാം മനുഷ്യനിർമ്മിതമാണെന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത. ഈ ബീഭത്സ ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു മോചനം സുസാധ്യമാകുമോ എന്നാണ് കഥാകാരൻ ചിന്തിക്കുന്നത്. കലികാലത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ മഹാപ്രളയാനന്തരം ആലിലയിൽ സർവ്വരക്ഷകനായി മഹാവിഷ്ണു അവതരിച്ചതുപോലെ യഥാർത്ഥ ദുരന്തത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനം ചതുപ്പിലെ ഇലനാമ്പുകളിൽ കഥാകാരൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണ്. ഈ മോചനത്തിന്റെയോ ദുരന്തത്തിന്റെയോ കാലത്തിന് കാത്തുനിൽക്കാതെ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷ

ണത്തിന്റെ ആവശ്യം വർത്തമാനകാലത്തിൽ ഏറെ അനിവാര്യമാണ് എന്നോർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രതിബോധത്തിന്റെ വലിയ ഭൗമസദാചാര സന്ദേശം കൈമാറുകകൂടിയാണ് എം. കമറുദ്ദീൻ 'ചതുപ്പ്' എന്ന കഥയിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. Coetzees J. M. "The lives of Animals" Princeton University Press. 1999. page 53, 54.
2. കമറുദ്ദീൻ എം. ചതുപ്പ്. ഡി.സി ബുക്സ് കോട്ടയം. 2016. പുറം 9.
3. അതിൽതന്നെ. പുറം 9.
4. അതിൽതന്നെ. പുറം 9.
5. അതിൽതന്നെ. പുറം 10.
6. അതിൽതന്നെ. പുറം 11.
7. അതിൽതന്നെ. പുറം 13.

മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശകൻ : ഡോ. തോമസ് സ്കറിയ

Sisekum Cinemayum

- Thomas Scaria

ISSN 2320-8880

THUDI

Research Journal
Vol.6 - January - March 2018, No.1

Published Four Times a year
The Head of Malayalam Department
Kannur University.

Printed at
Vibgyor Imprints, Calicut.

Address of Correspondence
Professor and Head, Dept. of Malayalam,
Kannur University, Dr. P.K. Rajan Memorial Campus,
Nileshwaram, Kasaragod, Kerala - 671314.

തുടി

റിസർച്ച് ജേർണൽ

കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല
മലയാള വിഭാഗം

2018 ജനുവരി–മാർച്ച്, വാല്യം 21, ലക്കം 1

THUDI
Research Journal
Vol. 6
January - March 2018 No.1
Published four times a year by The Head of Malayalam Department, Kannur University

Cover & Lay out
Haritha Design, Payyanur

Printed at
Vibgyor Imprints, Calicut

Address for correspondence
Professor & Head, Department of Malayalam, Kannur University
Dr.P.K.Rajan memorial campus, Nileshwar
Kasaragod, Kerala - 671314

ഉള്ളടക്കം

സിസെക്കും സിനിമയും

തോമസ് സ്കറിയ

മഹത്തായ എല്ലാ ബൗദ്ധികപാരമ്പര്യങ്ങളെയും പോലെ ലക്കാനിയൻ മനോവിശകലനസിദ്ധാന്തവും അനേകം ദിശ കളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുകയുണ്ടായി. ഒരു സവിസ്തര പ്രചോദന സ്രോതസ്സ് എന്ന നിലയിൽ വ്യത്യസ്ത ബൗദ്ധിക നീരോട്ടത്തിന് അത് അവസരമൊരുക്കി. അടഞ്ഞതും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ സൈദ്ധാന്തികസാഹിത്യമെന്ന അവസ്ഥ യിൽ നിന്നും ഉജ്ജ്വലിത ഫലങ്ങൾ നൽകുന്നതും ഊർജ്ജ സ്വലമായി അതിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ ഉതകുന്നതുമായ അടിസ്ഥാനതത്ത്വം അങ്ങനെ രൂപപ്പെട്ടു. ദേശാന്തരങ്ങളിൽ ലക്കാനു ലഭിച്ച സ്വീകരണം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിലും ലാറ്റിൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുവേയും ലക്കാന്റെ സ്വാധീനം ചികിത്സാപരമായിരുന്നെങ്കിൽ ആംഗ്ലോ സാക്സൺ രാജ്യങ്ങളിൽ അത് സാഹിത്യം, സിനിമ, സ്ത്രീവാദം എന്ന മുക്കോണത്തിനുചുറ്റും കറങ്ങുകയാണുണ്ടായത്. ചികിത്സാപരമായ സ്വാധീനം മനോവിശകലന പരിശീലനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുരോഗമിക്കുകയും മനോവിശകല നത്തിന്റെ പ്രൊഫഷണൽ പരിശീലനം അതിന്റെ പ്രധാനസ്വഭാവമായി മാറുകയും ചെയ്തു. സാഹിത്യം, തത്ത്വശാസ്ത്രം, സിനിമാസിദ്ധാന്തം എന്നിങ്ങനെ ലക്കാനിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പ്രഭാവത്തെ ചികിത്സാപരമായ സ്വധീനത്തിൽ ശ്രദ്ധയൂന്നിയവർ പരിഗണിക്കു കയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ പിന്നീടതിനു മാറ്റം വരുകയുണ്ടായി. എഴുപതുകളിൽ സിനിമയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ടായ Suture Theory യും സ്ത്രീവാദവുമായ ബന്ധപ്പെട്ട് പാട്രിയാർക്കൽ ക്രമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ Phallic signified നെ ഉപയോഗിച്ചതും ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്. ലക്കാന്റെ ചിന്തകൾ കേന്ദ്രസ്ഥാനീയ മായി മാറിയ ഒട്ടേറെ ജ്ഞാന പദ്ധതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണി ക്കാനാവും. അത്ര വിപ്ളവകരമായ ഒരിടമാണ് ലക്കാൻ മുന്നോട്ടു വെച്ചത്.

ഒരു സ്കൂളെന്ന നിലയിൽ വിവിധ ലക്കാനിയൻ തലമുറകളുണ്ടെന്ന് പറയാറുണ്ട്. പഴയതെന്നും പുതിയതെന്നും പൊതുവേ അതിനെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ആദ്യതലമുറയെ മൗദ് മനോനി, സെർഗ്, ലെക്ളയർ

തുടങ്ങിയവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവർ ചികിത്സാപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയത്. ലക്കാന്റെ പ്രതീകാത്മക ക്രമത്തിനാണ് അവിടെ നിർണ്ണായകസ്ഥാനം ലഭിച്ചത്. അതേസമയം പുതുതലമുറ ലക്കാനിയന്മാർ യാഥാർത്ഥ്യ(real)ത്തിനു നിർണ്ണായക സ്ഥാനം കണ്ടു. മിഖെൽ സിൽവെസ്റ്റർ, അലെയിൻ ഗ്രോഷിഷാർഡ്, തുടങ്ങിയ പുതു തലമുറക്കാരെ നയിച്ചത് ഴാക്ക്-അല്ലെൻ മില്ലെർ ആയിരുന്നു. അവർ ലക്കാനിയൻ സിദ്ധാന്തത്തെ ചിട്ടപ്പെടുത്തി. സ്ളൊവേനിയൻ ലക്കാനിയൻ സ്കൂളാണ് സിനിമയിലേക്കും സാഹിത്യത്തിലേക്കും ലക്കാന്റെ ആശയങ്ങളെ വ്യാപിപ്പിച്ചത്. അവിടെ ചികിത്സാപരമായ മണ്ഡലം പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. ഈ സ്കൂളിനെ രണ്ടു പ്രധാന ധർമ്മങ്ങൾ സവിശേഷമാക്കുന്നു. അതിന്റെ നിർബന്ധ പഠനവിഷയങ്ങൾ പ്രത്യയ ശാസ്ത്ര-രാഷ്ട്രീയമേഖലകളാണെന്നതത്രേ ഒന്നാമത്തെ സവിശേഷത. ക്ളാസിക്കൽ തത്ത്വശാസ്ത്രപാഠങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കാൻ ലക്കാനിയൻ സങ്കല്പനങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചതാണ് രണ്ടാമത്തെ സവിശേഷത. പ്ലേറ്റോ, ദെയ്ക്കാർത്ത്, കാന്റ്, മാർക്സ് തുടങ്ങിയവരുടെ കൃതികളെ അങ്ങനെ ലക്കാനിയൻ സങ്കല്പനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് വായിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുണ്ടായി ലക്കാനിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഒരു സ്ളൊവേനിയൻ വസന്തം വന്നുചേർന്നു. അതിന്റെ പ്രധാന വക്താവാണ് സ്ളാവോയ് സിസെക്ക്. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ തത്ത്വചിന്തകൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുന്നു.

സ്ളാവോയ് സിസെക്ക് ഒരു തത്ത്വചിന്തകൻ ആണ്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണ തത്ത്വചിന്തകൻ അല്ലെന്നാണ് ടോണി മെയേഴ്സിന്റെ അഭിപ്രയം സിസെക് ചിന്തിക്കുന്നതും ഏഴുതുന്നതും സാഹസികമായി തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെ ആസ്വാദ്യകരമാക്കുന്ന തരത്തിലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം സ്ഫോടനാത്മകവും സംഭ്രാന്തിജനകവുമാണ്. ടെറി ഈഗിൾട്ടൺ മനോവിശകലനത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രബലനും ബുദ്ധി മാനുമായ വ്യാഖ്യാതാവായി അദ്ദേഹത്തെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലെ മൂന്നു പ്രധാന സ്വാധീനമേഖലകൾ തത്ത്വശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രീയം, മനോവിശകലനം എന്നിവയാണ്. തത്ത്വ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഹെഗലും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മാർക്സും മനോവിശകലന ത്തിൽ ഴാക്ക് ലക്കാനുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രചോദനം. അദ്ദേഹം വായനക്കാരെ അതിശയിപ്പിച്ചതിങ്ങനെയാണ്? അതൊരു തന്ത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വായനക്കാരെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയാണ്. പൊതുസംസ്കാരത്തെയും ദൈനംദിനാനഭവങ്ങളേയുമാണ് അദ്ദേഹം

അപഗ്രഥിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങളുടെ സൈദ്ധാന്തിക സഞ്ചാരം സിനിമയിൽ നിന്നും ജനപ്രിയസംസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെയാണ്.അതിൽ തമാശകളുണ്ട്, രാഷ്ട്രീയഫലിത ങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷെ, അവയൊക്കെയും ഉത്തമതാല്പര്യ ങ്ങളുടെ പരിധി ലംഘിക്കുന്നില്ല. തന്റെ കൃതികൾ ആസ്വാദ്യകര മാവണമെന്ന നിർബന്ധം സിസെക്കിനുണ്ട്. സിനിമയിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ മാത്രം സിസെക്കിനെ സിനിമയുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു വായിക്കുന്നത് അപരാധമാകും. കാരണം, സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള സിസെക്കിന്റെ ധാരണകൾ എല്ലാ വ്യവഹാര ങ്ങളിലും പാഠങ്ങളിലും പ്രയോഗക്ഷമമായ ലക്കാനിയൻ മനോവിശകലനത്തിന്റെ പിൻബലമുള്ളവയാണ്.

സിസെക്കിനു താല്പര്യം ഹോളിവുഡ് സിനിമകളോടാണ്. ഹിച്ച്കോക്കിന്റെ സിനിമകളെക്കുറിച്ച്, മൈക്കളാഞ്ചലോ ആന്റോണിയോണിയേക്കുറിച്ച്, ചാർലി ചാപ്ളിനേക്കുറിച്ച്, സിസെക്കിന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ Interrogating the real എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വായിക്കാം. കാഫ്കയെ ആദ്യത്തെ ഉത്തരാധുനികനായി അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. [2]ആന്റോണിയോണിയുടെ Blow-up (1966)അവസാനത്തെ ശ്രേഷ്ഠ ആധുനികചലച്ചിത്രമായി വിലയിരുത്തുന്നു. നിയമത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും അപഗ്രഥിക്കുമ്പോൾ മാരെക് കാനിവെസ്കായുടെ (marek kaniewska) അനദർ കൺട്രി (Another Country)എന്ന സിനിമയേക്കുറിച്ചു നടത്തുന്ന പഠനം സിസെക്കിലെ സിനിമാനിരൂപകനെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

[3]കേംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിലെ രണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് അനദർ കൺട്രിയുടെ പ്രമേയം. മനോവിശകലനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സിസെക്ക് നടത്തുന്ന പഠനാപഗ്രഥനമാണ് മാർക്സ് എങ്ങനെയാണ് ലക്ഷണം കണ്ടെത്തിയത്? എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്നത്. ക്രിസ്തു, ശിഷ്യനായ തോമസിനോട് നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചു കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞതിന് എല്ലാ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും പ്രയോഗസാധുത്വം നൽകുകയാണ് സിസെക്ക് ചെയ്യുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായ ജൂദും സ്വവർഗ്ഗരതിക്കാരനായ ഗയ് ബെന്നറ്റ് എന്ന സമ്പന്നനും ആണ് അനദർ കൺട്രിയിലെ മുഖ്യകഥാപാത്രങ്ങൾ. ഫ്ളാഷ്ബാക്ക് സങ്കേതത്തിലാണ് കഥ പറയുന്നത്. മുപ്പതുകളിലെ ഒരു പബ്ളിക് സ്കൂളാണ് പശ്ചാത്തലം. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ജൂദിനോടാണ് ആരാധന. ജൂദും ഗയും തമ്മിൽ ലൈംഗിക ബന്ധമൊന്നുമില്ല. ഗയിന് കാമ്പസിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേതാവാകാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. കാരണം,

അയാളുടെ സ്വവർഗ്ഗരതി കാമ്പസിൽ പാട്ടാകുന്നു. അയാൾ അണിഞ്ഞിരുന്ന മുഖംമൂടിയാണ് അഴിഞ്ഞു വീണത്. അയാൾക്കു വരുന്ന മാറ്റത്തെയാണ് സിനിമ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആ പരിണാമം സംഭവിക്കുന്നത് സിനിമയിലില്ല. ഗയും ജൂദും തമ്മിൽ നടത്തുന്ന സംവാദത്തി നൊടുവിൽ താനകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥക്കു കാരണം താൻ തന്നെയാണെന്ന് ഗയ് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ജൂദിന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിശ്വാസവും അതിനു പിന്നിലെ യുക്തിയും ഗയ് തുറന്നുകാട്ടുന്നു. മാർക്സിനെ മനസ്സിലായിട്ടല്ല ജൂദ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായതെന്നാണ് ഗയിന്റെ നിലപാട്.ജൂദ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായതു കൊണ്ടാണ് അയാൾക്ക് മാർക്സിനെ മനസ്സിലായതെന്ന് അയാൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിശ്വാസമാണ്, അതും അതീതമായ വിശ്വാസമാണ് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന് ഗയിലൂടെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. സിനിമ തന്നെ അതീതമായതിനെ യാഥാർത്ഥ്യമെന്ന് വിശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മാധ്യമ മാണല്ലോ. യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഭ്രമകല്പനയുടെ തണലെന്ന നിലയിൽ ലക്കാനിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പക്ഷത്തുനിന്ന് വായിക്കാൻ സിസെക്ക് ഒരു ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മൾ യാഥാർത്ഥ്യം എന്നു വിളിക്കുന്നത് കേവലം മിഥ്യാബോധമാണ്. യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു ഭ്രമകല്പനയാണ്. ലക്കാന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്ന സങ്കല്പം നമ്മുടെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്ന സങ്കല്പത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് എന്നു സിസെക്ക് പറയുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനക്രമം സ്വപ്നത്തിലൂടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. സിനിമ എന്ന സ്വപ്നത്തിന്റെയും പ്രത്യേകത ഇതുതന്നെ. സിനിമ സ്വപ്നംപോലെയുള്ള ഒരു നിർമ്മിതിയാണ. സിസെക്ക് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തേക്കുറിച്ച് അങ്ങനെ അഭിപ്രായ പ്പെടുന്നുണ്ട്.

സിസെക്ക് സിദ്ധാന്തത്തിനും സിദ്ധാന്താനന്തരതയ്ക്കും മധ്യേയുള്ള ബൗദ്ധിക അധികാര പ്രഭാവത്തിനുവണ്ടിയുള്ള പ്രതിസന്ധിയേയാണ് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ ലക്ഷ്യമിട്ടത് സിനിമാസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പുനരുജ്ജീവി പ്പിക്കലായിരുന്നു. സിനിമാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വ്യവഹാരത്തിനുള്ളിൽ ലക്കാനിയൻ മനോവിശകലനത്തെ പുന:പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് സിനിമാസിദ്ധാന്തങ്ങളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയചോദ്യങ്ങളായിരുന്നു, ഉത്തരങ്ങൾ നിഷേധാത്മകവും. അത്രത്തോളം അത്തരമൊരു സമീപനം, മാനവികതയെന്ന പൂർവ്വാർജ്ജിത സങ്കല്പത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ആഗോളമുതലാളിത്തത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്താനന്തരതയാൽ അറിവുള്ള സംസ്കാരപഠനത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വ്യാപരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു ലക്കാന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള

വാദങ്ങളാണ് സിസെക് നടത്തുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമായി സൂച്ചർ സിദ്ധാന്തത്തെ അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. രണ്ടു ഷോട്ടുകൾക്കിടയിലുള്ള ചിത്രാന്തർവ്യത്യാസങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് ദൃശ്യത്തിന്റെയും അതിന്റെ അഭാവത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഹിച്ച്കോക്കിന്റെ തന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നാണ് സിസെക്കിന്റെ പ്രധാനചോദ്യം ആവിർഭവിക്കുന്നത്. വസ്തുനിഷ്ഠ-ആത്മനിഷ്ഠ ഷോട്ടുകളുടെ മാറ്റം സംയോഗഫലം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? അതായിരുന്നു ചോദ്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഹാര നിർദ്ദേശം ഇന്റർ ഫെയിസിന്റെ ധർമ്മമായിരുന്നു. ഓർസൺ വെല്ലസിന്റെ അരങ്ങേറ്റ ചിത്രമായ Citizen kane (1941) -ൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദൃശ്യം വിശദീകരിച്ച് അതു വിവരിക്കാം. ചാൾസ് ഫോസ്റ്റർ കെയിൻ എന്ന ന്യൂസ്പേപ്പർ മാഗ്നറ്റിന്റെ ജീവിതകഥയാണ് Citizen kane പറയുന്നത്. ഒരാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം നേടിയിട്ടും അയാൾക്ക് സന്തോഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണ് ഈ ചിത്രം പങ്കിടുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം: ഈ സിനിമയുടെ ഛായാഗ്രഹണം നിർവ്വഹിച്ച ഗ്രേഗ് ടോളണ്ടിന്റെ മികവ് ലോകം അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു ഇലക്ഷൻ പ്രവർത്തന ദൃശ്യമാണ് Citizen kane -ൽ നിന്നും സുച്ചർ സിദ്ധാന്തത്തെ വിവരിക്കാൻ സ്വീകരിച്ചത് എന്നും ഓർക്കേണ്ടതാണ്. കെയിൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ ഫോട്ടോ കൊണ്ടുള്ള ഒരതികായ പോസ്റ്റർ ചിത്രത്തിന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതാണാ ദൃശ്യം. കെയിൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ പൈശാചിക നിഴലിനാൽ ദ്വിഗുണീഭവിച്ചു കാണുകയായിരുന്നു ആ ദൃശ്യത്തിന്റെ ഫലം. പ്രാമാണിക സൂച്ചർ പരാജയപ്പെടുന്നത് എപ്പോഴാണ്? ഷോട്ടും കൗണ്ടർ ഷോട്ടും തമ്മിലുള്ള വിനിമയത്തിൽ ഒരു ഷോട്ട് കൗണ്ടർ ഷോട്ടില്ലാതെ നിലകൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ ആ വിടവ് നികത്താൻ അതിന്റെതന്നെ സ്വന്തം കൗണ്ടർ ഷോട്ട് ആകുന്ന ഒരു ഷോട്ട് ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടേ സാധിക്കൂ. അപ്പോൾ സംയോഗം സാധ്യമാകും. രണ്ടാമത്തെ ഷോട്ടുകൊണ്ടല്ല, വിരുദ്ധ പൈശാചികതകൊണ്ട് അങ്ങനെ ഷോട്ടുകളുടെ സംയോഗത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ മൂന്നാമതൊരാശയം പ്രേക്ഷകർക്കു ലഭിക്കും. അത് അബോധാത്മകമായി സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ഘടനാപരമായി ശൈലി, ആഖ്യാനം, തുടങ്ങിയ വ്യത്യസ്തമായ ഘട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ അനിവാര്യമാകുന്ന ഒരു കുറുക്കുവഴിയാണത് എന്നും സിസെക് വാദിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്താൽ ഒരു പ്രാമാണികതത്ത്വചിന്തകനെയാണ് നമ്മൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നതെന്നു പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ ആദ്യാനുരാഗികളായ

ലക്കാനോടും ഹെഗലിനോടുമുള്ള കണിശമായ വിശ്വസ്തത പാലിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തുന്ന അന്വേഷണങ്ങളാണ് സിസെക്കിന്റെ കൃതികൾ. സിനിമയേക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളും അങ്ങനെത്തന്നെ.

കുറിപ്പുകൾ

1. Myers, Toney Slavoj Zizek Routledge London 2009 Page 1.
2. Zizek, Slavoj Interrogating the Real, Bloomsbury London 2013 Page 117.
3. Zizek, Slavoj, The Sublime object of Ideology Navayana, New Delhi 2010 Page 40.

Cinema -Mathavumayulla Saadharmyavum Yadharthyavum

- Salvin K Thomas

ISSN 2320-8880

THUDI

Research Journal
Vol.6 - January - March 2018, No.1

Published Four Times a year
The Head of Malayalam Department
Kannur University.

Printed at
Vibgyor Imprints, Calicut.

Address of Correspondence
Professor and Head, Dept. of Malayalam,
Kannur University, Dr. P.K. Rajan Memorial Campus,
Nileshwaram, Kasaragod, Kerala - 671314.

തുടി

റിസർച്ച് ജേർണൽ

കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല
മലയാള വിഭാഗം

2018 ജനുവരി–മാർച്ച്, വാല്യം 21, ലക്കം 1

THUDI
Research Journal
Vol. 6
January - March 2018 No.1
Published four times a year by The Head of Malayalam Department, Kannur University

Cover & Lay out
Haritha Design, Payyanur

Printed at
Vibgyor Imprints, Calicut

Address for correspondence
Professor & Head, Department of Malayalam, Kannur University
Dr.P.K.Rajan memorial campus, Nileshwar
Kasaragod, Kerala - 671314

ഉള്ളടക്കം

സിനിമ - മതവുമായുള്ള സാധർമ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും

സാൽവിൻ കെ. തോമസ്

സിനിമയുടെ പ്രാരംഭകാലം മുതൽ മതവുമായുള്ള ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നു. ലൂമിയർ സഹോദരന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാസഹനത്തെ വിഷയമാക്കി സിനിമ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരവധി ഹ്രസ്വചിത്രങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാസഹനം പ്രമേയവുമായിട്ടുണ്ട്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസവുമായി സിനിമയ്ക്ക് സുദീർഘമായ ബന്ധത്തിന്റെ ചരിത്രമാണുള്ളത്. ഇതരമതങ്ങളുമായും ഇതുപോലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ചരിത്രം സിനിമയ്ക്ക് പറയുവാനാകും.

മതത്തിന് 5 സവിശേഷതകൾ ക്ലിഫോഡ് ഗീറ്റ്സ് നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. പ്രതീകങ്ങളുടെ ഒരു വ്യവസ്ഥ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
2. മനുഷ്യർക്ക് ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുന്ന മനോഭാവവും പ്രചോദനവും നൽകുന്നു.
3. ഒരു പൊതുജീവിതക്രമത്തിന്റെ ധാരണകൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു.
4. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രഭാവലയമാകുന്ന ആടയണിയിച്ച് സങ്കൽപങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
5. ഭാവങ്ങളും പ്രേരകങ്ങളും അതുല്യമായ യാഥാർത്ഥ്യമായി കാണപ്പെടുന്നു.[1]

ഇവയൊക്കെയും സിനിമയ്ക്കും ബാധകമാണ്.

സിനിമയ്ക്ക് കഥയുടെ ശക്തിയാൽ പങ്കുവെക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില പ്രവണതകളുണ്ട്. ഒരു പൊതുക്രമം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അവയ്ക്ക് കഴിയും. അതുപോലെ ഒരു പൊതുയാഥാർത്ഥ്യത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കാനുമാകും. സിനിമ ഒരു ദൃശ്യമാധ്യമമാണ്. പങ്കാളിത്ത അനുഭവത്തിന്റെ പങ്കുവെക്കലാണ് സിനിമയുടെ ധർമ്മം. അതുകൊണ്ട് പ്രേക്ഷകനെ ഉപാസനനുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താം. ഇരുകൂട്ടരും പങ്കാളികളാവുന്നതാണ് പൊതുസവിശേഷത. ഇതാണ് മതത്തിന്റേതെന്നതുപോലെ സിനിമയുടെയും ധർമ്മമെന്ന് ജോൺ ലൈഡൻ പറയുന്നു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ

അദ്ദേഹം സിനിമയെക്കുറിച്ച് എത്തിച്ചേരുന്ന നിഗമനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ക്രോഡീകരിക്കാം.

1. സിനിമ ഒരു സംസ്കാരവ്യവസ്ഥയാണ്.
2. സിനിമ എന്ന സ്ഥാപനം ഒരു മതമാണ്.
3. ഒരു ഗണമെന്ന നിലയിലും സിനിമ മതമാണ്.[2]

ചലച്ചിത്രശൈലിയിലൂടെ നിറവേറ്റപ്പെടുന്ന ധർമ്മങ്ങൾക്കും മതസംബന്ധിയായ വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മൂർത്തീകരണഭാവത്തിന്റെ അവതരണം മതപര ചലച്ചിത്രത്തിലൂടെ അനായാസം സാധിക്കുന്നു. ആന്ദ്രേ ബാസിൻ മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള മതപരമായ (religious) സിനിമകളുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജീൻ ഡിലാനോയിയുടെ God Needs Men (1950) എന്ന സിനിമയുടെ അവലോകനത്തിലാണ് ബാസിൻ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അവ താഴെ പരാമർശിക്കുന്നു.

1. മതപഠന ചലച്ചിത്രം (Catechism in Pictures)
2. പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രചലച്ചിത്രങ്ങൾ (Hagiographies)
3. പുരോഹിത/സന്യാസിനി ജീവിതകേന്ദ്രിതകഥകൾ (priest/nun stories)

ദൃശ്യകഥകളെന്ന നിലയിൽ സിനിമയ്ക്ക് സാഹിത്യവ്യാഖ്യാനങ്ങളാകാം. ജോൺ മേ ആണ് ചലച്ചിത്രത്തെ ദൃശ്യകഥ എന്ന നിലയിൽ പരിഗണിച്ച സൈദ്ധാന്തികൻ. സിനിമയുടെ സാഹിത്യ അടിത്തറ പരിചരണത്തിലും സംഭാഷണത്തിലുമാണ് ദൃശ്യമാകുന്നത്. ആരാധനാക്രമത്തിലും സിനിമയുടെ ആവിഷ്കാരശൈലിയിലും സമാന്തരതകൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. ചലച്ചിത്രസംവിധായകൻ പോൾ ഷാർഡർ ആണ് എല്ലാ സംസ്കാരത്തിലും പൊതുവായി ദൃശ്യമാകുന്ന സ്തംഭനാവസ്ഥയ്ക്ക് സിനിമയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശദീകരണം നൽകിയത്. ഇന്ദ്രിയാതീതത്വമായിരുന്നു ഷാർഡറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സിനിമയ്ക്ക് യോജിച്ച പ്രമേയം. വിശുദ്ധമായതിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് യുക്തിപരമായ പ്രമേയങ്ങളെക്കാൾ അതീതാനുഭൂതിക്ക് ബലം കൂടുമെന്ന് ഷാർഡർ വിശ്വസിച്ചു. ഒരു വിശ്വാസരൂപത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കാഴ്ചക്കാരന്റെ സ്തംഭനാവസ്ഥയെ അതിജീവിക്കാനാവും എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു തന്ത്രമായിരുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അവാച്യരഹസ്യത്തെക്കുറിച്ച് കാഴ്ചക്കാരന് ബോധം വരുത്തേണ്ടത് മതപരചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ ദൗത്യമാണെന്ന് മൈക്കിൾ ബേർഡ് വിശ്വസിച്ചു. സിനിമയ്ക്കും മതത്തിനും തമ്മിൽ അദ്ദേഹം കണ്ട സമാന്തരത യാഥാർത്ഥ്യാവബോധത്തിന്റെ തലത്തിലായിരുന്നു.

സാഹിത്യത്തിലും സിനിമയിലും മതപരമായ ഇമേജുകൾ താത്വികാപഗ്രഥനത്തിന് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പരിഭാഷയിൽ ബ്രസീലിയൻ നരഭോ

ജനസിദ്ധാന്തം (cannibalism) അതിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്. ഹരോൾഡേ ഡി കാമ്പസ്, അഗസ്റ്റസ് ഡി കാമ്പസ് എന്നിവരാണ് ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ. വി. കുർബ്ബാനയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും സ്വീകരിച്ച് വിശ്വാസികൾ പോഷണം നടത്തുന്നതാണ് ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾ വിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കളുടെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന് പരിപോഷിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ മൂലകൃതിയിൽനിന്നും ആവശ്യമായവ സ്വീകരിച്ച് തർജ്ജമക്കാർ പരിപോഷണം നടത്തുന്നു. മൂലകൃതി, ലക്ഷ്യകൃതി എന്ന വ്യത്യാസം ഇവിടെ ബാധകമല്ല. ബ്രസീലിയൻ സാഹിത്യത്തിന്റെ പരിപോഷണത്തിനും ഉയർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള അടിസ്ഥാനമായി മാത്രം യൂറോപ്യൻകൃതികളെ തർജ്ജമക്കാർ ഉപയോഗിച്ചു. ഇവിടെ മൂലകൃതിയുടെ മൂല്യത്തേക്കാൾ തർജ്ജമക്കാരുടെ പരിപോഷണം എന്ന ആശയത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. ഇതിന് സമാനമായി സിനിമയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മതപരമായ ഇമേജുകളുടെ ഉപയോഗം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റോമൻ കാത്തലിക് പാരമ്പര്യത്തിലെ പുരോഹിതകർമ്മങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിന്റെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും രൂപീകരണത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ നയിക്കുന്നതാണ്. പുരോഹിതന്റെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധാന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. അത് ദൈവവുമായുള്ള താദാത്മ്യത്തിലേക്ക് വഴിതെളിക്കുന്നു. കുർബ്ബാന അർപ്പണത്തിനായി കൂടുന്ന "സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രഥമസ്ഥാനി കുർബ്ബാനയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികനായ ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്. അവിടുന്ന് പുതിയനിയമത്തിലെ പ്രധാനപുരോഹിതനാണ്. അവിടുന്നുതന്നെയാണ് ഓരോ കുർബ്ബാനയിലും അദൃശ്യനായി അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലാണ് മെത്രാനോ പുരോഹിതനോ സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്നതും വായനകൾക്കു ശേഷം പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നതും കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും സ്തോത്രയാഗപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതും. എല്ലാവർക്കും ഈ ആഘോഷത്തിൽ തങ്ങളുടെ സജീവമായ പങ്ക് നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ട്."[3]

സിനിമ കാണുമ്പോൾ ഒരു അപരനുമായി (other) പ്രേക്ഷകൻ താദാത്മ്യപ്പെടുന്നതിനെ ആധാരമാക്കി സിനിമയും ആരാധനാക്രമവും തമ്മിലുള്ള സമാന്തരതയെ സ്റ്റീവ് നോളൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. പുരോഹിതന്റെ സ്ഥാനത്ത് താരത്തെ (film star) വായിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അത് നിർവ്വഹിച്ചത്. പുരോഹിതന്റെയും താരത്തിന്റെയും താരതമ്യം സാദ്ധ്യമാക്കുന്നത് ഇരുകൂട്ടരും ആപേക്ഷികപ്രത്യയശാസ്ത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലെ പങ്കാളികളായി പെരുമാറുന്നു എന്നതിലാണ്. യഥാർത്ഥ ബന്ധങ്ങളാലല്ല, മറിച്ച് സാങ്കല്പിക ബന്ധങ്ങളിലാണ് വ്യക്തികൾ സായൂജ്യമനുഭവിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

സ്റ്റീവ് നോളന്റെ താരതമ്യത്തിൽ വസ്തുതാപരമായ തെറ്റുണ്ട്. അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്ന സാങ്കല്പികബന്ധമല്ല വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്കുണ്ടാവുന്നത്. വിശ്വാസികൾ അനുഭവിക്കുന്ന സായൂജ്യത്തെ പ്രേക്ഷകന്റെ അനുഭവവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതിലും തെറ്റുപറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പ്രേക്ഷകർ പ്രത്യയശാസ്ത്രയാഥാർത്ഥ്യത്തിലാണ് പങ്കാളികളാവുന്നത്. എന്നാൽ വിശ്വാസികൾ, "സഭ മുഴുവനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സമർപ്പണത്തോടും മാദ്ധ്യസ്ഥത്തോടും ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു [4] എല്ലാ അംഗങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ സമർപ്പണത്തോട് ഒന്നിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സമർപ്പണത്തോട് തങ്ങളെത്തന്നെ ചേർക്കാൻ സാധ്യത നൽകുന്ന കുർബ്ബാനയെ സിനിമയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അനൗചിത്യമുണ്ട്. "ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയും കുർബ്ബാനയാകുന്ന ബലിയും ഒരേ ഒരു ബലിയാണ്. കുർബ്ബാനയിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവികബലിയിൽ ഒരിക്കൽ രക്തംചിന്തി കുരിശാകുന്ന അൾത്താരയിൽ തന്നെത്തന്നെ അർപ്പിച്ച ക്രിസ്തു സന്നിഹിതനാവുകയും രക്തരഹിതമായ വിധത്തിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു."[5]

പ്രത്യയശാസ്ത്രം മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥകളെയല്ല പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്, മറിച്ച് യഥാർത്ഥലോകവുമായുള്ള സാങ്കല്പികബന്ധങ്ങളെയാണ്. സിനിമ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ധാരണകളെയാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. താരമാകട്ടെ സിനിമ എന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയുമാണ്. താരവുമായുള്ള പ്രേക്ഷകന്റെ ബന്ധം താദാത്മ്യപ്പെടലല്ല, കേവലം ആരാധന മാത്രമാണ്. എന്നാൽ വിശ്വാസികൾക്ക് ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം ആരാധനയ്ക്കും അതീതമായ ഒന്നാകലാണ്. സിനിമയിൽ പ്രേക്ഷകൻ പങ്കാളിയല്ല, കാഴ്ചക്കാരൻ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ കുർബ്ബാനയിൽ വിശ്വാസി കാഴ്ചക്കാരനല്ല, പങ്കാളിയാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്റ്റീവ് നോളന്റെ താരതമ്യത്തിന് താത്വികമായ അടിത്തറ ഇല്ലാതാകുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. Geertz, Clifford, *The Interpretation of Cultures*, Fontana Press, London, 1993, page 90.

2. Nolan, Steve, Film, *Lacan and the Subject of Religion*, Continuum, London, 2009, page 29.
3. *കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം*, കെ.സി.ബി.സി, കൊച്ചി, 2005, പുറം 343.
4. അതേ പുസ്തകം, പുറം 348.
5. അതേ പുസ്തകം, പുറം 347.

Modeling of Agricultural Price Data Using Hidden Markov Model

- Joshni George, Seemon Thomas

International Journal of Computational and Theoretical Statistics
ISSN (2210-1519)
Int. J. Comp. Theo. Stat. 6, No. 1 (May-2019)

http://dx.doi.org/10.12785/ijcts/060103

Modeling of Agricultural Price Data Using Hidden Markov Model

Joshni George[1] and Seemon Thomas[2]

[1,2] Department of Statistics, St.Thomas College Palai, Kottayam, Kerala , India.

Received May 3, 2018, Revised September 15, 2018, Accepted November 28,2018 Published May 1, 2019

Abstract: In this paper, we explore the application of hidden Markov model (HMM) in the modeling of agricultural price data. Normal hidden Markov model is fitted and compared with univariate autoregressive moving average (ARMA) model. The parameters of the model are estimated using EM algorithm and the sequence of hidden states are obtained based on the best fitted model.

Keywords: Markov Process, Transition Probability Matrix, Stationary Distribution, Decoding

1. INTRODUCTION

Agricultural prices are highly volatile as they are largely influenced by so many unpredictable and irregular factors that are random in nature. Presently the agricultural prices are determined by the domestic and international market forces. Therefore price forecasting is a challenging and difficult task due to the stochastic and irregular form of the price.

The two data sets considered in this study are the global monthly average price of banana during the period January 2011 to December 2016 and local price of banana during January 2013 to December 2017. During the past few decades, one of the most important and widely used time series model for price forecasting is the ARMA model which is based on normal distribution. The time series data of global and local banana prices have kurtosis less than that of a normal distribution. In this situation, we explore the possibility of applying hidden Markov model (HMM) in the modeling of banana price and compare it with ARMA model, the most commonly used model for the analysis of price data.

2. HIDDEN MARKOV MODEL

An HMM is a stochastic model with an underlying Markov process that is not directly observable. But the process can be observable through another stochastic process that depends on hidden states constitute a sequence of observations. The theory of HMM was introduced by [1] as an extension to the first order Markov process. In the late 1980s and early 1990s, HMMs were introduced to computational sequence analysis [3] and applied HMM in DNA sequence analysis. HMMs have been widely used in modern continuous speech recognition systems [5], biological sequence analysis [4], speech recognition [8], computational finance [7] , gene prediction [6] etc. A description of parameter estimation of HMMs can be found in [2]. An elaborate discussion of the theory, application and computation of the HMMs are available in [10].

In an HMM, the states are not directly visible, but the output depends on hidden states is observable. Let $\{S_t : t = 1,2,...\}$ represents the unobserved parameter process satisfying Markov property. Let $\{Z_t : t = 1,2,...\}$ is the state-dependent process such that, when S_t is known, the distribution of Z_t depends only on current state S_t and not on previous states.

Let $p_i(z)$ be the probability density function of Z_t if the Markov chain is in the current state i at time t.

E-mail address: joshni.tony@gmail.com, seemonpala@rediffmail.com

That is

$$p_i(z) = P(Z_t = z \mid S_t = i).$$

Now define $u_i(t) = P(S_t = i)$ for $t = 1, \ldots, n$. Then

$$\begin{aligned}
P(Z_t = z) &= \sum_{i=1}^{m} P(S_t = i) P(Z_t = z \mid S_t = i) \\
&= \sum_{i=1}^{m} u_i(t) p_i(z) \\
&= (u_1(t), \ldots, u_m(t)) \begin{pmatrix} p_1(z) & & 0 \\ & \ddots & \\ 0 & & p_m(z) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ \vdots \\ 1 \end{pmatrix} \\
&= \mathbf{u}(t)\mathbf{P}(z)\mathbf{1}'.
\end{aligned}$$

where $\mathbf{u}(t) = (u_1(t), \ldots, u_m(t))$ is the initial distribution of the Markov chain, $\mathbf{P}(z)$ is the diagonal matrix with i^{th} diagonal element $p_i(z)$ and $\mathbf{1} = (1 \ldots 1)$. If $\mathbf{u}(t)$ is the initial distribution and $\mathbf{\Gamma} = (\gamma_{ij})$ is the transition probability matrix of the Markov chain such that $\sum_{j=1}^{m} \gamma_{ij} = 1$ and $\gamma_{ij} \geq 0$. Then the distribution at time $t+1$ can be given as follows:

$$\mathbf{u}(t+1) = \mathbf{u}(t)\mathbf{\Gamma}.$$

If the Markov chain has stationary distribution $\boldsymbol{\delta} = (\delta_1 \ldots \delta_m)$, then $\boldsymbol{\delta}\mathbf{\Gamma}^{t-1} = \boldsymbol{\delta}$ for all $t \in \mathbb{N}$ and hence

$$\mathbf{P}(Z_t = z) = \boldsymbol{\delta}\mathbf{P}(z)\mathbf{1}'.$$

If $z_1, z_2, \ldots, z_n$ is the observation sequence generated by an HMM and $\boldsymbol{\delta}$ be the initial distribution which is assumed to be the same as the stationary distribution implied by the transition probability matrix $\mathbf{\Gamma}$, then the likelihood function is the following:

$$L = \boldsymbol{\delta}\mathbf{\Gamma}\mathbf{P}(z_1)\mathbf{\Gamma}\mathbf{P}(z_2)\ldots\mathbf{\Gamma}\mathbf{P}(z_n)\mathbf{1}'. \quad (1)$$

A. Normal-HMM

Consider an m-state HMM with a Markov chain having transition probability matrix $\mathbf{\Gamma}$, stationary distribution $\boldsymbol{\delta}$ and univariate normal state dependent distribution

$$p_i(z) = (2\pi\sigma_i^2)^{-1/2} exp(-\frac{1}{2\sigma_i^2}(z-\mu_i)^2); \qquad -\infty < z < \infty, \; -\infty < \mu_i < \infty,$$

and $\sigma_i > 0$. The parameters are estimated using EM algorithm. A detailed description of the iterative procedure involved in EM algorithm is available in [10]. The appropriate number of states m is decided on the basis of Akaike information criterion (AIC) and Bayesian information criterion (BIC) values. AIC and BIC are defined as follows:

$$\begin{aligned}
AIC &= -2 \log L + 2\, p \\
BIC &= -2 \log L + p \log n
\end{aligned}$$

where $logL$ is the log-likelihood of the model, p is the number of parameters and n is the total number of observations. The mean and variance of the distribution p_i is given below.

$$
\begin{aligned}
E(Z_t) &= \sum_{i=1}^{m} \delta_i \mu_i = \boldsymbol{\delta\mu}'. \\
\mathrm{Var}(Z_t) &= \sum_{i=1}^{m} \delta_i (\sigma_i{}^2 + \mu_i{}^2) - (\boldsymbol{\delta\mu}')^2.
\end{aligned} \tag{2}
$$

Using Viterbi algorithm, a decoding algorithm for finding the most likely sequence of hidden states conceived by [9], one can find the best state sequence with respect to the sequence of observations which maximize the likelihood function (1).

3. MODELING OF BANANA PRICE

A. Global Price

The data given in Table I is the monthly average global price of banana per metric tonne in USDollar during the period January 2011 to December 2016. The data is available at *https://fred.stlouisfed.org/series/PBANSOPUSDM* .

TABLE I. GLOBAL BANANA PRICES FROM JANUARY 2011 TO DECEMBER 2016 IN USD/METRIC TONNE.

Year	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun
2011	949.42	1013.12	994.17	1013.47	1022.10	986.31
2012	942.99	1045.12	1151.43	1029.33	955.44	956.33
2013	933.82	925.41	938.57	912.23	908.00	911.60
2014	928.42	946.13	966.85	945.50	916.00	926.07
2015	911.60	966.85	1045.96	1059.14	946.79	929.18
2016	1011.25	1052.35	1020.90	998.09	987.57	993.22
	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
2011	964.22	960.25	945.50	956.33	959.32	946.76
2012	966.85	954.84	966.85	959.04	937.34	945.80
2013	925.41	937.60	939.23	936.82	922.13	925.41
2014	930.82	961.59	925.41	922.41	904.70	908.60
2015	938.33	956.66	951.78	933.58	932.32	932.32
2016	1004.67	1051.53	1013.31	976.39	959.94	959.94

The autocorrelation function (ACF) of the data given in Table 1 is given in Fig. 1.

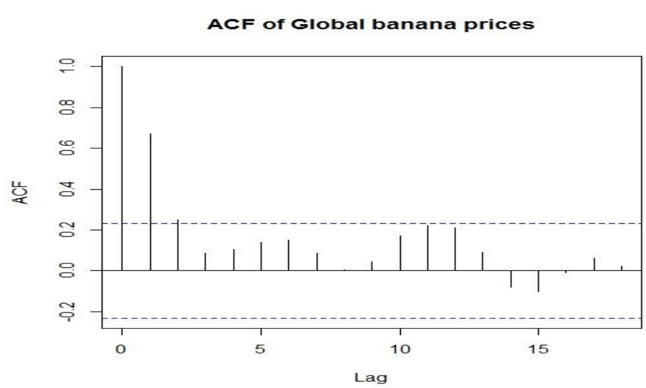

Figure 1. ACF of Global Price

The banana price series has a kurtosis of 2.7021 which is less than that of a normal distribution. In addition, the price series shows serial correlation for the first lag. In this situation, we model the price data using normal mixture models, assuming both independent observations and Markov dependent mixture models, known as normal-HMM. Let us fit normal-HMM with two, three and four states and Box-Jenkin's ARMA model to the data. Fitting of a normal-

HMM involves estimation of $\boldsymbol{\delta}$, $\boldsymbol{\mu}$, $\boldsymbol{\sigma}$ and $\boldsymbol{\Gamma}$ by maximising the likelihood function (1). AIC and BIC values of each fitted model are given in Table II.

TABLE II. COMPARISON OF FITTED MODELS BY AIC AND BIC.

Model	- log L	AIC	BIC
2-state HMM	345.8483	701.6966	713.0799
3-state HMM	332.8115	687.6230	712.6664
4-state HMM	330.7309	699.4618	742.7185
ARMA(1,1)	347.8700	703.7400	712.8400

On comparing AIC and BIC values one can see that 3-state normal-HMM is the best fitted model. For the fitted 3-state normal-HMM, the estimate of the transition probability matrix $\boldsymbol{\Gamma}$ obtained is the following:

$$\boldsymbol{\Gamma} = \begin{pmatrix} 0.8319 & 0.1113 & 0.0568 \\ 0.2350 & 0.6491 & 0.1159 \\ 0.0000 & 0.1961 & 0.8039 \end{pmatrix}.$$

The corresponding estimates of $\boldsymbol{\delta}$, $\boldsymbol{\mu}$ and $\boldsymbol{\sigma}$ are shown in Table III.

TABLE III. STATIONARY DISTRIBUTION AND PARAMETERS OF 3-STATE NORMAL-HMM.

Parameter	State 1	State 2	State 3
$\boldsymbol{\delta}$	0.4119	0.2946	0.2935
$\boldsymbol{\mu}$	927.6933	956.1636	1020.9425
$\boldsymbol{\sigma}$	12.1558	7.8888	39.2086

The mean and variance of 3-state normal-HMM computed using equations (2) are 963.4493 and 2042.8030 respectively. Note that these values are very close to the sample mean 963.2601 and sample variance 2040.2260 .

Prediction of the most likely sequence of Markov states given the observed data set (decoding) of 3-state normal-HMM is done using Viterbi algorithm and is given in Table IV.

TABLE IV. THE MOST LIKELY SEQUENCE OF HIDDEN STATES OF 3-STATE NORMAL-HMM.

	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
2011	2	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2
2012	2	3	3	3	2	2	2	2	2	2	1	1
2013	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2014	1	2	2	2	1	1	1	2	1	1	1	1
2015	1	2	2	3	2	1	1	2	2	1	1	1
2016	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2

The state predictions of banana prices in the months of the year 2017 based on 3-state normal-HMM is given in Table V.

TABLE V. STATE PREDICTION USING 3-STATE HMM: THE PROBABILITY THAT THEMARKOV CHAIN WILL BE IN A GIVEN STATE IN THE SPECIFIED MONTH OF 2017.

Year 2017	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun
State=1	0.2011	0.2997	0.3513	0.3795	0.3956	0.4051
State=2	0.5888	0.4154	0.3362	0.2994	0.2818	0.2732
State=3	0.2101	0.2849	0.3125	0.3211	0.3226	0.3217

	Jul	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec
State=1	0.4109	0.4150	0.4168	0.4183	0.4192	0.4198
State=2	0.2688	0.2664	0.2651	0.2644	0.2639	0.2637
State=3	0.3203	0.3191	0.3181	0.3173	0.3169	0.3165

B. Local Price

Let us consider the maximum of monthly banana prices per 100 kg of our own local market, namely Pala, during the period January 2013 to December 2017. The data is available at *http://agmarknet.gov.in* and given in Table VI.

TABLE VI. LOCAL BANANA PRICES FROM JANUARY 2013 TO DECEMBER 2017 IN RUPEES/100 KG.

Year	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun
2013	4200	4200	4300	4200	3600	4600
2014	4200	3400	3000	3400	3400	3400
2015	4400	3800	3800	3200	3800	3800
2016	3400	3600	3600	5400	5400	6400
2017	5800	5800	4800	5200	4700	4700
	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
2013	5400	5800	6000	5600	5400	4400
2014	3800	6400	6800	6800	5000	4600
2015	3800	5200	5400	4400	3800	3800
2016	6800	7400	7400	4000	4400	4400
2017	4400	6000	6800	5000	5000	4500

The autocorrelation function (ACF) of the data given in Table 3.2.1 is given in Fig. 2.

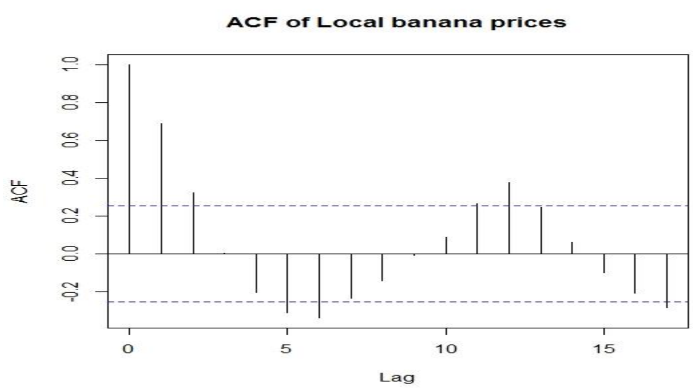

Figure 2. ACF of Local price

Here also we fit normal-HMM with two, three and four states and Box-Jenkin's ARMA model. AIC and BIC values of the fitted models are given in Table VII.

TABLE VII. COMPARISON OF FITTED MODELS BY AIC AND BIC.

Model	- log L	AIC	BIC
2-state HMM	488.8214	989.6428	1002.1145
3-state HMM	474.1935	972.3870	997.5191
4-state HMM	468.1055	976.2111	1018.0980
ARMA(2,1)	483.5400	977.0900	987.5600

AIC value selects 3-state HMM whereas BIC selects ARMA model for the data. The transition probability matrix Γ for the fitted 3-state normal-HMM is the following:

$$\boldsymbol{\Gamma} = \begin{pmatrix} 0.7899 & 0.0000 & 0.2101 \\ 0.3691 & 0.5148 & 0.1161 \\ 0.0000 & 0.1624 & 0.8376 \\ & & \end{pmatrix}.$$

The corresponding estimates of $\boldsymbol{\delta}$, $\boldsymbol{\mu}$ and $\boldsymbol{\sigma}$ are shown in Table VIII.

TABLE VIII. STATIONARY DISTRIBUTION AND PARAMETERS OF 3-STATE NORMAL-HMM.

Parameter	State 1	State 2	State 3
$\boldsymbol{\delta}$	0.3333	0.1667	0.5000
$\boldsymbol{\mu}$	3569.791	4318.944	5630.15
$\boldsymbol{\sigma}$	239.6449	132.1290	885.4618

The mean and standard deviation of 3-state normal-HMM computed using equation (2) are 4724.854 and 1138.419 respectively which are close to the sample mean 4733.333 and sample standard deviation 1135.956.

Prediction of the most likely sequence of Markov states given the observed data set (decoding) of 3-state normal-HMM is done using Viterbi algorithm and is given in Table IX.

TABLE IX. THE MOST LIKELY SEQUENCE OF HIDDEN STATES OF 3-STATE NORMAL-HMM.

	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
2013	2	2	2	2	1	3	3	3	3	3	3	2
2014	2	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3	3
2015	2	1	1	1	1	1	1	3	3	2	1	1
2016	1	1	1	1	3	3	3	3	3	2	2	2
2017	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3

The state predictions of banana prices in the months of the year 2018 based on 3-state normal-HMM is given in Table X.

TABLE X. STATE PREDICTION USING 3-STATE HMM: THE PROBABILITY THAT THE MARKOV CHAIN WILL BE IN A GIVEN STATE IN THE SPECIFIED MONTH OF 2018.

Year 2018	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun
State=1	0.1847	0.2646	0.3003	0.3168	0.3247	0.3287
State=2	0.2690	0.2076	0.1830	0.1732	0.1693	0.1677
State=3	0.5463	0.5278	0.5167	0.5100	0.5060	0.5036
	Jul	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec
State=1	0.3308	0.3319	0.3325	0.3328	0.3330	0.3332
State=2	0.1671	0.1668	0.1667	0.1667	0.1667	0.1667
State=3	0.5021	0.5013	0.5008	0.5005	0.5003	0.5001

CONCLUSION

For the global banana price data, the best fitted model is found to be the 3-state normal-HMM having stationary distribution $\boldsymbol{\delta}$ = (0.4119 0.2946 0.2935), state dependent mean vector $\boldsymbol{\mu}$ = (927.6933 956.1636 1020.9425) and $\boldsymbol{\sigma}$ = (12.1558 7.8888 39.2086). On studying the Viterbi path of states of 3-state HMM in relation with the prices, it is found that state 1 corresponds to less than 940 USD, state 2 corresponds to price between 940 USD and 970 USD and state 3 corresponds to more than 970 USD. From Table V it can be seen that the probability that the Markov chain will be in state 2 is high for the months January and February and the probability is high for state 1 for the rest of the months.

The best fitted model for the local banana price is found to be the 3-state normal-HMM having stationary distribution $\boldsymbol{\delta}$ = (0.3333 0.1667 0.5000), state dependent mean vector $\boldsymbol{\mu}$ = (3569.7910 4318.9440 5630.15) and $\boldsymbol{\sigma}$ =

(239.6449 132.1290 885.4618). On studying the Viterbi path of states of 3-state HMM in relation with the local market prices, it is found that state 1 corresponds to less than 4000 rupees, state 2 corresponds to price between 4000 rupees and 4400 rupees and state 3 corresponds to more than 4400 rupees.

The present study reveals that HMMs can be effectively used to model and study the hidden factors (states) which affect the prices of agricultural commodities.

REFERENCES

[1] L. E. Baum and T. Petrie, ``Statistical inference on probabilistic functions of finite state Markov chains", Annals of Mathematical Statistics, 37, 1966, pp. 1554-1563.

[2] L. E. Baum, T. Petrie, G. Soules and N. Weiss, ``A maximization technique occurring in statistical analysis of probabilistic functions of Markov chains", Annals of Mathematical Statistics, 41(1), 1970, pp. 164-171.

[3] G. A. Churchill, `` Stochastic Models for Heterogeneous DNA sequences", Bull Math Biol, 51(1), 1989, pp. 79-94.

[4] R. Durbin, S. Eddy, A. Krogh and G. Mitchison, Biological Sequence Analysis: Probabilistic Models of Proteins and Nucleic Acids, Cambridge University Press, 1998.

[5] M. Gales and S. Young, ``The application of hidden Markov models in speech recognition", Foundations and Trends in Signal Processing 1 (3), 2007, pp.195-304.

[6] K. Munch and A. Krogh, Automatic generation of gene finders for eukaryotic species. BMC Bioinformatics, 7, 2006, pp.263.

[7] A. Petropoulos, S. P. Chatzis and S. Xanthopoulos, "A Novel Corporate Credit Rating System Based on Student's-t Hidden Markov Models," Expert Systems with Applications, 53, 2016, pp. 87-105.

[8] L. R. Rabiner, ``A tutorial on hidden Markov models and selected applications in speech recognition", Proceedings of the IEEE, 77, 1989, pp.257-286.

[9] A. J. Viterbi , ``Error bounds for convolutional codes and an asymptotically optimum decoding algorithm", IEEE Transactions on Information Theory, 13, 1967, pp.260-269.

[10] W. Zucchini and I. L. MacDonald, Hidden Markov Models for time series: An Introduction Using R, Monographs on statistics and applied probability ; 110, 2009.

[11] https://fred.stlouisfed.org/series/PBANSOPUSDM

[12] http://agmarknet.gov.in

Jeevacharithra Cinema: Arivinteyum Adhikarathinteyum Sahithyam/Chalachithram

- Thomas Scaria

ജീവചരിത്ര സിനിമ: അറിവിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും സാഹിത്യം/ചലച്ചിത്രം

ഡോ. തോമസ് സ്കറിയ

സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ യുഗത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഒരു യന്ത്രമായിത്തീരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ അതിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന മാധ്യമം സാഹിത്യമായിരിക്കും. ജീവചരിത്രമെഴുത്താകട്ടെ മനുഷ്യഹൃദയത്തെ തുറക്കുവാനുള്ള ഉത്തമ ഉപാധിയും. തോമസ് ഡി. കിൻസി സാഹിത്യത്തെത്തന്നെ രണ്ടു പ്രധാനവിഭാഗമായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്; അറിവിന്റെ സാഹിത്യമെന്നും അധികാരത്തിന്റെ സാഹിത്യമെന്നും. അധികാരത്തെ വിനിമയം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെല്ലാം സാഹിത്യമാകുമെന്നതുപോലെ അറിവ് വിനിമയം ചെയ്യാത്തതൊന്നും സാഹിത്യവുമല്ല. ജീവചരിത്രം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖപ്പെടുത്തലാണ്. അയാളുടെ ജീവിതത്തിലെ വിവിധ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത് വായനക്കാർക്ക് അറിവു നല്കുന്നു. അതേസമയം അതു കേവലം അറിവിന്റെ സാഹിത്യമല്ല, അതിനുമപ്പുറത്തേയ്ക്കുള്ള സഞ്ചാരമാണ്. ലാവണ്യാത്മകമായാണ് ജീവചരിത്രകാരൻ ഒരാളുടെ ജീവിതത്തെ വരയ്ക്കുന്നത്. അതിൽ ബോധ്യപ്പെടുത്തൽ ദൗത്യവും അന്തർഭവിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ സ്വഭാവം, ഗുണവിശേഷം, പരിതഃസ്ഥിതികൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വസ്തുതകൾ നിരത്തി അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ജീവചരിത്രം. ഒപ്പം അയാളുടെ അനുഭവങ്ങൾക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നല്കുകയും വേണം. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജോൺ ഡ്രൈഡൻ ജീവചരിത്രത്തെ the history of particular men's lives എന്നു നിർവ്വചിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് ജീവചരിത്രം ആദരയോഗ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. ജോൺ ഡൺ, ജോർജ്ജ് ഹെർബർട്ട്, റിച്ചാർഡ് ഹുക്കർ എന്നിവരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഐസക് വാൾട്ടൺ എഴുതിയത് 1640 നും 1678 നും ഇടയ്ക്കാണ്. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ഒരു സവിശേഷസാഹിത്യകല എന്ന നിലയിൽ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ തത്ത്വവും പ്രയോഗവും വികസിതമാകുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് കവികളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഡോ. ജോൺസണിന്റെ സ്മരണകൾ 1779–81 കാലഘട്ടത്തിലെഴുതപ്പെട്ടു. സാമുവൽ ജോൺസണിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ജയിംസ് ബോസ്വെല്ലും (1791) എഴു

തി. ഇന്നാകട്ടെ ജീവചരിത്രം ഏറ്റവും ജനപ്രിയമായ സാഹിത്യരൂപമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ജീവചരിത്രം ഒരു സെക്കന്റ് ഹാൻഡ് അറിവാണെന്നു ലോങ്ഫെല്ലോ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മകഥയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ first hand experienceന്റെ ഉല്പന്നം. ജീവചരിത്രത്തിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രം ജീവചരിത്രകാരന്റെ ദയയുടെ വീതമത്രേ.

എന്തുകൊണ്ട് ജീവചരിത്രം എന്ന ചോദ്യത്തിന് വില്യം എസ്. മക്ഫീലി നല്കുന്നത് മനുഷ്യന് അവന്റെ സഹമനുഷ്യരോടുള്ള അടിസ്ഥാന മാനുഷികാകാംക്ഷയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന താൽപര്യംതന്നെ എന്ന ഉത്തരമാണ്. ജീവചരിത്രത്തെ ജനജീവിതത്തിന്റെ പുനസൃഷ്ടിയെന്നു പറയുകയാണുചിതം. ഓരോ വ്യക്തിക്കും ജീവിതം ഒറ്റയായും പ്രത്യേകമായും സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ജീവചരിത്രകാരൻ ആ ഒരൊറ്റ വ്യക്തിയുടെ ഏക ജീവിതത്തിലേക്കാണു നോക്കുന്നത്. ആ ജീവിതത്തിൽ വായനക്കാരന് നമ്മളെത്തന്നെ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നിടത്തോളം ജീവചരിത്രം എന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ആകും. സമകാലിക സംസ്കാരയുദ്ധത്തിൽ ജീവചരിത്രത്തിന് ഒരു പ്രധാന ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള വിലോഭനീയത അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരിക്കില്ല. ജിയോ വെന്നി ബൊക്കാഷായോ എഴുതിയ ദാന്തേയുടെ ജീവചരിത്രം The Life of Dante യാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവിജീവചരിത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം ആധാരമായി നിലകൊണ്ടതെന്ന വസ്തുത മറക്കരുത്. ഒരു ഉത്തമ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ സ്വാധീനം എത്രയെന്ന് അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. നിരൂപണത്തെക്കുറിച്ച് ഓസ്കാർ വൈൽഡിന്റെ പ്രശസ്തമായ ഒരു സൂക്തമുണ്ടല്ലോ - ആത്മകഥയുടെ ഒരേയൊരു പരിഷ്കൃതരൂപം നിരൂപണമാണ്. അതിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച സൂക്തം വെർജീനിയ വൂൾഫിന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതിയ ഫില്ലിസ് റോസ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്-ആത്മകഥയുടെ ഒരേയൊരു പരിഷ്കൃതരൂപം ജീവചരിത്രമാണ്. വെർജീനിയ വൂൾഫിന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതുമ്പോൾ ഫില്ലിസിനു തോന്നി 'നിങ്ങൾ നല്ലൊരു ജീവചരിത്രരചയിതാവല്ലാ'യെന്നു ശിരസ്സിനകത്തുനിന്നും ഒരു നേർത്ത ശബ്ദം മുഴങ്ങുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ ഒരു ശബ്ദം ശിരസ്സിനുള്ളിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്നതെന്നവർ ആലോചിച്ചു. അതിനുത്തരവും അവർ കണ്ടെത്തി. യഥാർത്ഥ ജീവചരിത്രകാരൻ രേഖകളുടെ വിശാല തളത്തിലേക്കും സിമിത്തേരിയിലേയ്ക്കുമാണ് പോകേണ്ടത്. അവരാകട്ടെ ഗ്രന്ഥശാലയിലേയ്ക്കാണത്രേ പോയത്. അതുമാത്രമല്ല കാരണം, അവ

രെഴുതി "Real Biographer did more interviews than I did". ജീവചരിത്രം ഒരു scholarly work ആണെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയായിരുന്നു അവർ. ജീവചരിത്രത്തിൽ എന്തെല്ലാം ഘടകങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കാം. വസ്തുതകൾ (facts), ആഗ്രഹങ്ങൾ (desire), ഭ്രമകല്പനകൾ (fantacy), കണ്ടെത്തൽ (invention) എന്നിവ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും, ഉണ്ടായിരിക്കണം. ജാനറ്റ് മാൽക്കം ജീവചരിത്രത്തെ ഭവനഭേദനത്തോടുപമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവചരിത്രകാരനാകട്ടെ ഒരു പ്രൊഫഷണൽ ഭവനഭേദകനും. കാരണം, അയാൾ മറ്റൊരാളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടക്കുകയാണ്. അയാളുടെ ജീവിതത്തെ കൈയടക്കുകയാണ്. അതേസമയം ജീവചരിത്രം ഒരു കലാസൃഷ്ടിയുമാകണം. ജനനമരണദിനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള എഴുത്താകരുത് ജീവചരിത്രം. ഒരു കലാകാരന്റെ ജീവചരിത്രം ആ കലയെക്കുറിച്ചുകൂടി ഉള്ളതാവാം എന്നു ബെറ്റി സസാക്കി പറയുന്നു. ജീവചരിത്രത്തിൽ ജീവിതം നോവലിലെന്നപോലെ വായിച്ചുപോകാൻ സാധിക്കണം. നോവലിൽ കഥാപാത്രവും സംഭവങ്ങളും മനസ്സിൽ മാത്രം നിലനില്ക്കുന്നവയാണ്. അവർക്ക് സ്വീകാര്യത, കൃത്യത, മാന്യത തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവയെ നേരിടേണ്ടതുമില്ല. എന്നാൽ, ജീവചരിത്രത്തിൽ കഥാപുരുഷന്റെ സ്വകാര്യതയും സംഭവങ്ങളുടെ കൃത്യതയും പരിഗണിച്ചേ ആവിഷ്കരിക്കാനാവൂ. നോവലിസ്റ്റ് ക്ലാർക്ക് ബ്ലെയിൻസ് ജീവചരിത്രത്തെ ആത്മകഥയുടെ വിപരീതമായിട്ട് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടെഴുതി. "Biography is an act of literary reconstruction; a celebration of, and identification with, achivement." ദേശീയ പ്രാധാന്യമുള്ള ജീവിതങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന പ്രവണതയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന മുൻഗണന ഇന്ന് ഏറെ നഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. സാംസ്കാരികമായ ഓർമ്മകളിലേക്കും ചരിത്രത്തിലേക്കും നീങ്ങുകയാണ് പുതിയ ജീവചരിത്രങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. സാംസ്കാരികമായ ഓർമ്മകൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഔദ്യോഗിക ചരിത്രവ്യവഹാരങ്ങൾക്കു പുറത്തുള്ള കഥകൾ പറയുന്നതിനെയാണ്. വ്യക്തിഗതസ്മരണകൾ പൊതുവെ രാഷ്ട്രീയമായ താൽപര്യത്തോടുകൂടി ചരിത്രത്തിനു നേർക്ക് പ്രതിസ്മരണകളായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് കഥകൾ പങ്കുവെക്കുന്നു. ടെലിവിഷനും വീഡിയോ ക്യാമറയും വന്നതോടുകൂടി ഏറ്റവുമധികം ഭീഷണി നേരിടുന്ന സാഹിത്യരൂപമായി ജീവചരിത്രം മാറി. അവയിലൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ജീവചരിത്രങ്ങൾ നല്കുന്ന ദൃശ്യാത്മകധർമ്മം എഴുതപ്പെടുന്ന ജീവചരിത്രങ്ങൾക്കി

ല്ല. അവയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ ധർമ്മം.

ജീവചരിത്രപരമായ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ കല്പിതേതരമോ ചരിത്രാധിഷ്ഠിതമോ ആയ വ്യക്തികളെ നാടകീയമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ബയോപിക് (biopic) എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിൽ അത്തരം ചലച്ചിത്രങ്ങൾ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു ചരിത്രവ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തെ കാണിച്ചുതരുന്ന അത്തരം ചിത്രങ്ങളിൽ കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥനാമംതന്നെ ഉപയോഗിക്കാറാണു പതിവ്. ഒരു യഥാർത്ഥ കഥയെന്നോ സംഭവമെന്നോ അവകാശപ്പെട്ട് നിർമ്മിക്കുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്നും ബയോപിക്കുകൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. കൂടാതെ ചരിത്രാധിഷ്ഠിത സിനിമകളിൽ നിന്നും അവ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ വ്യക്തികളെ വരച്ചുകാണിക്കുന്നവയാണ് ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രങ്ങൾ. അവയ്ക്ക് ആധാരമായ വ്യക്തികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സ്വഭാവസവിശേഷതകളും പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ളതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ബയോപിക് റോളുകൾ അഭിനേതാക്കൾക്കു വലിയ വെല്ലുവിളിയാണുയർത്താറുള്ളത്. ബെൻ കിങ്സ്‌ലിയുടെ മഹാത്മാഗാന്ധിയായുള്ള പകർന്നാട്ടം (1982) 'ഗാന്ധി' സിനിമയിൽ ഉദാഹരണം. ജോണി ഡെപ്പ് Ed Wood (1994) എന്ന സിനിമയിൽ Ed Wood ആയി അഭിനയിച്ചതും അത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളോടുള്ള മതിപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അഭിനേതാക്കളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ജീവചരിത്രചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ സംവിധായകൻ നേരിടുന്ന പ്രധാന വെല്ലുവിളികളിൽ ഒന്നാണ്. അതിൽ വരുന്ന പാളിച്ചകൾ വിവാദങ്ങൾക്ക് വഴിവച്ചേക്കാം. എടുപ്പിലും നടപ്പിലും നോട്ടത്തിലും ആകാരത്തിലുമുള്ള സാമ്യം ജീവചരിത്രചലച്ചിത്രങ്ങളിലെ അഭിനേതാക്കളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാന മാനദണ്ഡമാകാറുണ്ട്. എങ്കിലും അഭിനയമികവും താരപദവിയുമൊക്കെ പലപ്പോഴും പരിഗണിക്കേണ്ടതായി വരും. ഹോളിവുഡ് സ്റ്റുഡിയോ യുഗം അവസാനിച്ചതോടെ ഇല്ലാതായ ഒരു ചലച്ചിത്രഗണമായി ജീവചരിത്രസിനിമകളെ വിലയിരുത്താറുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നും ആ ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

ജോവാൻ ഓഫ് ആർക്കിനെക്കുറിച്ച് 1900-ൽ എടുത്ത 'Jeanee d' Arc' ആണ് ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യം പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത്. The life of Charles Peace (1905), The life of Moses (1909) തുടങ്ങിയ ചലച്ചിത്രങ്ങളും ഈ ഗണത്തെ പ്രശസ്തമാക്കുന്നതിൽ സഹായിച്ചു. 1917-ൽ എബ്രഹാം ലിങ്കണെ

ക്കുറിച്ച് നാലു ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രങ്ങളാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്. The Lincoln Cycle, My Father, My Mother, Myself എന്നിവയാണ് ആ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ. ദസ്തയോവിസ്കിയെക്കുറിച്ച് House of Dea-th (1932) എമിലിസോളയെക്കുറിച്ച് The Life of Emily Sola (1937) ഡി. ഡബ്ല്യു. ഗ്രിഫിത്തിനെക്കുറിച്ച് Silver Glory (1951), ഗലീലിയെക്കുറിച്ച് Galeleo (1975) സിൽവിയ പ്ലാത്തിനെക്കുറിച്ച് Sylvia (2003) സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിങ്ങിനെക്കുറിച്ച് The Theory of Everythings (2014) എന്നിങ്ങനെ നിരവധി ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രങ്ങൾ ആ ഗണത്തെ സമ്പന്നമാക്കുകയുണ്ടായി. രചനാപരമായി അന്തർപാഠപരതയോടെയുള്ള അനുഭവത്തിന്റെ ഫലമാണ് ജീവചരിത്രമെങ്കിൽ സിനിമയിൽ അത് കഥപറച്ചിലായി മാറുന്നു.

മലയാളത്തിൽ 1953 ഏപ്രിൽ 10 ന് റിലീസ് ചെയ്ത ജനോവ എന്ന ചലച്ചിത്രം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പുള്ള റോമൻ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും അടർത്തിയെടുത്ത ഒരേടാണ്. ആർദ്ദീനാ രാജാവ് സിപ്രസോ, സുന്ദരിയായ ജനോവയെ പരിഗ്രഹിച്ചതും തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങളുമാണ് 'ജനോവ' യുടെ കഥ. രാജാവ് യുദ്ധാങ്കണത്തിലേക്കു യാത്രയായപ്പോൾ മന്ത്രി ഗോലോ രാജ്ഞിയെ കീഴടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ച പരിചാരകനെ രാജ്ഞിയുടെ ജാരനായി ചിത്രീകരിച്ച് ഇരുവരെയും തുറങ്കിലടയ്ക്കുന്നതും ഒടുവിൽ രാജാവ് സത്യം അറിയുന്നതും രാജ്ഞിയെയും പുത്രനെയും സ്വീകരിക്കുന്നതും ജനോവയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. എം. ജി. ആർ അഭിനയിച്ച ഈ ചിത്രത്തിൽ ബി. എസ്. സരോജയ്ക്കായിരുന്നു നായികാവേഷം. ഇതു ചരിത്രാധിഷ്ഠിത ചലച്ചിത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. 1961 ഏപ്രിൽ 17 നു പ്രദർശനത്തിനെത്തിയ ഉമ്മിണിത്തങ്ക കൊല്ലവർഷം 800 നും 900 നും ഇടയ്ക്കുള്ള കഥയാണു പറയുന്നത്. ഉമ്മിണിത്തങ്ക മേലോങ്കോട് യക്ഷിയായി മാറിയ ചരിത്രമാണ് ഈ ചലച്ചിത്രത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽനിന്നു വികസിപ്പിച്ച 'വേലുത്തമ്പിദളവ' 1962-ൽ പ്രദർശനത്തിനെത്തിയ ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രമാണ്. കൊട്ടാരക്കര ശ്രീധരൻ നായർ വേലുത്തമ്പിയായി അഭിനയിച്ചു, ഈ ചിത്രത്തിൽ. 1964-ൽ പ്രദർശനത്തിനെത്തിയ പഴശ്ശിരാജ പഴശ്ശിയിലെ രാജസിംഹന്റെ ജീവിതകഥ പറയുന്ന ചലച്ചിത്രമായിരുന്നു. കടമറ്റത്തച്ചന്റെ ജീവിതകഥയും ചലച്ചിത്രമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1966-ൽ ഫാ. ജോർജ് തര്യനും കെ. ആർ. നമ്പ്യാരും കൂടി സംവിധാനം ചെയ്ത കടമറ്റത്തച്ചൻ പ്രദർശനത്തിനെത്തി. എന്നാൽ, പിന്നീട് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ അത്തരം ചിത്രങ്ങളൊന്നുംതന്നെ

നിർമ്മിക്കപ്പെടാതെ കടന്നുപോയി. മേല്പറഞ്ഞ ചലച്ചിത്രങ്ങളൊന്നും ജീവചരിത്രചലച്ചിത്രങ്ങൾ എന്ന ഗണത്തിന് പൂർണ്ണമായും ഇണങ്ങുന്നവയായിരുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ ആ ഗണത്തിൽപ്പെട്ട മികച്ച മാതൃകകൾ സ്റ്റുഡിയോ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും മലയാളസിനിമ പുറത്തു വന്നതിനുശേഷമാണുണ്ടായത് എന്നു കാണാം.

ജീസസ് (1973), തോമ്മാശ്ലീഹാ (1975), ശ്രീനാരായണഗുരു (1986), സ്വാതിതിരുന്നാൾ (1987), എ. കെ. ജി (2007), കേരളവർമ്മ പഴശ്ശിരാജ (2009), ഇവൻ മേഘരൂപൻ (2012), സെല്ലുലോയിഡ് (2013) എന്നിവയാണ് പിന്നീടിറങ്ങിയ പ്രധാന ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രങ്ങൾ. അവയൊക്കെയും വസ്തുതയും ഭാവനയും തമ്മിലുള്ള അഭിമുഖതയെ അപനിർമ്മിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവ ഭാഗികമായി ചരിത്രപരവും ഭാഗികമായി സർഗാത്മകവുമായിത്തീരുന്നു. എഴുതപ്പെടുന്ന ജീവചരിത്രങ്ങൾ പോലെ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ സാരവത്തായും വിജ്ഞാനപരമോ ബോധനപരമോ അല്ലായെന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. ജീവചരിത്രത്തിന്റെ വേരുകൾ പാഠപരതയ്ക്ക് വെളിയിലുള്ള പാഠങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ അത് വിനോദവ്യവഹാരങ്ങൾക്കുള്ളിലാണ്. പാഠത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വയംപ്രത്യക്ഷമായിത്തീരുന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ വിവക്ഷകൾ, സമീപനങ്ങൾ, സങ്കല്പങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ജീവചരിത്രരചനയിൽ ഏറെ പ്രസക്തി ഉണ്ട്. പ്രേക്ഷകരെ ചിന്തിക്കാനനുവദിക്കുന്നില്ലാത്ത ചലച്ചിത്രം ദൃശ്യപരമായ കാഴ്ചപ്പാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയുടെ കൂടി ഫലമാണ്. ജീവചരിത്ര ചലച്ചിത്രങ്ങൾക്ക് അത് ഒരേസമയം നേട്ടവും കോട്ടവുമായിത്തീരുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. Ranciere, Jacques, The Politics of Aeasthetics, Bloomsbury, NewYork, 2013.
2. Thakore, Sheetal Y, Indian Women Writers Autobiographies - ACritical Study, Dominant, New Delhi, 2014.

Kavithayile Photographikal

- Thomas Scaria

കവിതയിലെ ഫോട്ടോഗ്രാഫികൾ

ഡോ. തോമസ് സ്കറിയ

കലയുടെ കാവ്യവ്യവസ്ഥ ദൃശ്യങ്ങളുടെ ധാർമ്മികവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നകന്നുപോകുന്നതിനെക്കുറിച്ച്, ആധുനികസങ്കല്പം കലയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ വരുത്തുന്ന വൈകല്യങ്ങളെ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ ഴാക്ക് റാൻസിയറെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകകവിതയുടെ പൊതുപുതുപ്രവണതയായും നിരീക്ഷിക്കാം ഈ പ്രസ്താവമെന്ന് തോന്നുന്നു. പുതുകവികൾക്ക് ഒരു സാർവ്വജനീനത അവകാശപ്പെടാനാവുമോയെന്ന് ജെ. സി. മക്ക്ളാച്ചി ചോദിക്കുന്നു. അവരുടെ കാവ്യസഞ്ചാരങ്ങൾ, പര്യവേഷണങ്ങൾ, വായനകൾ ഒക്കെയും പ്രബുദ്ധതയുടെയും പ്രതിബദ്ധതയുടെയും രാഷ്ട്രീയദൃശ്യങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി സ്വാംശീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ അനിവാര്യതയുടെയും തെരഞ്ഞെടുക്കലിന്റെയും ഒരു ഉല്പന്നമായി പുതുകവിത മാറുന്നു. ലോകമെങ്ങുമുള്ള പുതുകവികൾ സ്വന്തം ഭാഷയുടെ കാവ്യപാരമ്പര്യത്തോട് അനിവാര്യമായ ഇഷ്ടം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരാണെന്നു പറയാം. അതിന്റെ കഠിനമായ ആനന്ദത്തിൽ അവർ വീണുപോകുന്നുമുണ്ട്. പുതുകവികൾ അവരുടെ ആധുനികാനുഭവത്തിന്റെ പൊതുപരിസരങ്ങളിൽനിന്ന് ഊർജ്ജം സ്വീകരിക്കുന്നു. ഒരാധുനിക ഭാവുകത്വത്തിന്റെ ഭാഷയെയും ഭാവനയെയും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ മുഴുകുന്നു. നാടിനോടും വീടിനോടും അടുത്തുനിൽക്കുന്ന അസ്ഥിയ്ക്കു പിടിച്ച ഭാവനകളാണവരുടേത്. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സത്തയെ എങ്ങനെ നിലനിർത്താമെന്ന അന്വേഷണം അവരുടെ കാവ്യയാത്രകളിൽ വെളിവും വേരുമായി മാറുന്നു. ലോകകവിതയിൽ പുതുകവിതകളുടെ കാവ്യതത്ത്വമെന്താണ്? എല്ലാ കവിതയുടെയും അടിസ്ഥാനം രൂപകമാണെന്നു അരിസ്റ്റോട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ലോകകവിതയെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതും രൂപകനിർമ്മാണചോദനയാണ്. പുതുകവിതയുടെ ആത്മീയശക്തിതന്നെ ഒരുതരം ചിത്രനിർമ്മാണക്ഷമതയാണ്. അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ദൃശ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് പുതുകവിത. അതിനു പ്രാദേശികമായ വർണ്ണം കല്പിക്കാതിരിക്കുയാണ് ഉചിതം. വ്യക്തിപരതയെ അതിക്രമിക്കുന്ന വൈയക്തികാനുഭവങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരമാണത്. അപരിചതത്വത്തിന്റെ പരിചിതസംവേദനമാണ് പുതുകവിതയുടെ സവിശേഷത. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഏകാന്തതയിലേയ്ക്ക് ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഏകാകിത്വത്തെ സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നു. ആ ഏകാന്തതയിൽ ഒരു പുതിയലോകം രൂപപ്പെടുകയാണ്. അതിൽ രാഷ്ട്രീയമായ സമ്മർദ്ദ

ദളുണ്ട്, വൈകാരികമായ സംഘർഷങ്ങളുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ നിഗൂഢ
യി, ചിലപ്പോൾ സൂക്ഷ്മമായി ഒട്ടൊക്കെ ക്രൂരമായി. അവ ആവി
കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ സമരങ്ങളും സഹനങ്ങളും പ്രത്യ
ഷപ്പെട്ടേക്കാം. വക്രോക്തിയും ന്യൂനോക്തിയും ഉപയോഗിച്ചേക്കാം.
ങ്കിലും, സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ വാങ്മയങ്ങളാണവയെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടി
രും. ഏതൊരു സമ്മർദ്ദത്തോടും പ്രതികരിക്കാൻ ഉചിതമായതാ
ല്ലോ കവിത. കവിയുടെ ആന്തരിക ജീവിതത്തിന്റെ രൂപകങ്ങളായി
വ വായിക്കപ്പെടണം. പ്രത്യയശാസ്ത്രവഞ്ചനകളോടും കലാപങ്ങ
ളോടും ചതികളോടും പോരാടുകയാണ് പുതുകവിത. വേട്ടയാടുന്ന
നുചിത കാമനകളുടെ വിഫലപ്രതീക്ഷകളിൽ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞു സദാ
രത്തിന്റെ സ്വകാര്യസമ്മർദ്ദങ്ങളോട് കലഹിക്കുന്ന ഭാവനകളും പുതു
വിതയുടെ ലോകദൃശ്യമാണ്. ഏകാന്തതയുടെ ഭാഗമായി പ്രണ
ത്തെ കാണുന്ന ഡാനിഷ് കവി ഹെൻറിക് നോർബ്രാൻഡിന്റെ കാവ്യ
ലോകത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് ലോകകവിതയുടെ മാറുന്ന മുഖം നോക്കി
ണാനുള്ള ഒരു പരിശ്രമമാണ് ഈ പ്രബന്ധം.

മഞ്ഞുറഞ്ഞ സ്കാൻഡിനോവിയൻ പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങൾ മുതൽ
ഡിറ്ററേനിയൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആകർഷകത്വം വരെ കവിതയുടെ
ഷിപ്പാത്രമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, ഹെൻറിക് നോർബ്രാൻഡ്. ആയിരത്തിത്തൊ
ായിരത്തി നാല്പത്തിയഞ്ച് മാർച്ച് 21 ന് ജനിച്ച നോർബ്രാൻഡ്
ാവലിസ്റ്റായും ഉപന്യാസകാരനായും കൂടി അറിയപ്പെടുന്നു. മെഡി
റനിയൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ജീവിതത്തിലെ നല്ലകാലം ചെലവഴിച്ച
ോർബ്രാൻഡിന് ടർക്കിഷ്, ചൈനീസ്, അറബിക് ഭാഷകൾ വശമാ
. മോചനത്തിന്റെയും അസംയമത്തിന്റെയും ദൃശ്യങ്ങൾകൊണ്ട് സമ്പ
മാണ് ഹെൻറിക് നോർബ്രാൻഡിന്റെ കാവ്യലോകം. സർവ്വവും പരി
തിക്കുന്ന പ്രണയം, വിരഹം, ശൂന്യത, അഭാവം, മരണം എന്നിവ
ണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ പ്രമേയമായിത്തീരുന്നത്. രമണീയ
യ ഭാഷയും വളരെച്ചെറിയ സൂക്ഷ്മപ്രസ്താവങ്ങളുമാണവയുടെ
വിശേഷതകൾ. ദീർഘകാവ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് താൽപര്യമൊ
ില്ല. നോർബ്രാൻഡിന്റെ പ്രണയഗീതങ്ങൾ ഭാവാത്മകങ്ങളാണ്.
ന്റെ ഏകാകിതയുടെ ഭാഗമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രണയം. ഗ്രീക്കു
ാളനിയായി മാറിയ ബൈസാന്റിയം നഗരത്തോട് അദ്ദേഹം പ്രണ
ത്ത ഉപമിക്കുന്നുണ്ട്. കവിത, 'ബൈസാന്റിയം പോലെ നമ്മുടെ
ണയം'. ബൈസാന്റിയം തെരുവിലൂടെ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന
ങ്ങളിൽ പടരുന്ന 'അരുണിമ'യാണ് പ്രണയികളുടെ മുഖത്തും കവി
ണുന്നത്. സ്വരം താഴ്ത്തി ഇടതടവില്ലാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട്

നീങ്ങുന്നവർ. തെരുവുമൂലകളിലും പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും ഒക്കെ
അവരെ കാണാം. വളരെ പഴയ വിഗ്രഹങ്ങളിലുള്ള തിളക്കത്തിനു സദ
ൃശ്യമായ ഒരു തിളക്കം അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ ദൃശ്യമാണ്. ജ്വലിക്കുന്ന
ബൈസാന്റിയം നഗരത്തിന്റെ തിളക്കം. അഥവാ, മരണത്തെ സമീപി
ക്കുമ്പോഴുള്ള ദീപ്തി. ചെറുപ്പത്തിൽ മരിക്കേണ്ടിവന്ന ജനങ്ങളുടെ
ഫോട്ടോഗ്രാഫികൾ അവശേഷിപ്പിച്ചുപോയ ഓർമ്മയിൽ കാമുകിയുടെ
നേർക്കു തിരിയുന്ന കാമുകൻ.

"ശയ്യയിൽ ഞാൻ നിനക്കുനേർക്കു തിരിയുമ്പോൾ
എനിക്കൊരനുഭൂതിയുണ്ടാകുന്നു,
ദേവാലയത്തിലേക്കു നടക്കുന്നതുപോലെ...
അവ എന്നേ കത്തിയമർന്നവയാണ്.
ഇരുട്ടുമാത്രം വിഗ്രഹങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിലവശേഷിച്ചു
അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്ത അഗ്നിയാൽ നിറഞ്ഞ്."

'ടർക്കിഷ് കാപ്പിയിൽ ഗ്രീക്ക് മഴയിലൂടെ ചൈനയെ ദർശിച്ച്' കവി
യാണ് ഹെൻറിക് നോർബ്രാൻഡ്. കാപ്പിയിലേയ്ക്ക് ചാറ്റൽ മഴ വീണ്
താഴേയ്ക്കാഴ്ന്നിറങ്ങി തണുക്കുന്നതും പിന്നെ വെട്ടിത്തിളങ്ങി ആ
ത്തിലുള്ള ചിത്രം കാഴ്ചയിലെത്തുന്നതും ആ കവിതയിൽ ആവിഷ്
രിക്കുന്നു. നീണ്ട താടിയുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ ചിത്രം ചൈനയി
ചൈനീസ് മണ്ഡപത്തിനു മുമ്പിൽ മഴയിൽ വരകളിൽ ഘനീഭവിച്ച്
നിൽക്കുന്നതും ആ കവിതയിൽ കവി വരച്ചിടുന്നു.

പ്രണയിക്കുന്നവർക്കിടയിൽ രണ്ടു കപ്പലുകളുടെ അകലം രൂ
പ്പെടുന്നതെപ്പോഴാണെന്നു 'കപ്പലോട്ട'മെന്ന കവിതയി
നോർബ്രാൻഡ് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

"പ്രണയ ലീലാനന്തരം നമ്മൾ അടുത്തു ശയിക്കുന്നു.
അതേസമയം നമ്മൾക്കിടയിൽ ഒരേയകലം
രണ്ടു കപ്പലുകൾക്കിടയിലെയകലം പോലെ."

ഇരുണ്ട വെള്ളത്തെ വിഭജിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ കപ്പലും അതിന്റെ സ്വന്ത
പാതയിൽ ആനന്ദത്തിൽ നിന്നകന്ന് ഏതാണ്ട് വിഭജിതമായി ഒഴു
ന്നു. രണ്ടു കപ്പലുടലുകൾ അവർ.

"കപ്പൽ യാത്രയ്ക്കിടയിൽ
രാക്കാറ്റ് നിറവിൽ
ഒഴുക്കിൽ രണ്ടുടലുകൾ
പുഷ്പ സുഗന്ധപൂരിതമാകാശം
നിലാവെട്ടം."

ദൃശ്യങ്ങളുടെ കാവ്യാത്മകമായ വിന്യാസത്തിലൂടെ എന്താണു സ

റതെന്നു കാണിച്ചുതരുന്ന തന്ത്രമാണ് ഹെൻറിക് ാൻഡിന്റെ ശൈലീസവിശേഷത. പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങളുടെ സമൃ മറ്റു കവികളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം വ്യതിരിക്തനാകുന്നു.

പ്രകൃതി ദൃശ്യനിഗൂഢമായിത്തോന്നുന്നു.
ാരണം, ഞാൻ നിൽക്കുന്നിടത്തുനിന്ന്
ദിയെക്കാണാനാവില്ല."

(നദിയുടെ രഹസ്യം)

നുകളും നീലമലകളും കപ്പലുകൾ നിറഞ്ഞ സമുദ്രവും ം മഴയും കവിയ്ക്കുവേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നു. അവ കേവലം ിത്രപരമായല്ല പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

കട്ടിലിനടിയിൽ മുതലകളില്ല
തകിനു പിന്നിൽ കാത്തിരുന്ന
ിലന്തികളതിന്റെ വഴിക്കുപോയി"

(ഒരു ദുഃസ്വപ്നത്തിനു ശേഷം)

തവിടെയും കവിത പാരിസ്ഥിതികകേന്ദ്രിതമായി മാറുന്നു നിരീക്ഷിക്കാനാവില്ല. എങ്കിലും മനുഷ്യകേന്ദ്രിതമാണെന്നു ും പറയാം. മനുഷ്യന്റെ കാമനകളെ സംതൃപ്തമാക്കുന്ന കലാ ാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവും പാരിസ്ഥിതികവുമായ ഭാവ അസാധാരണവും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നതുമായ വസ്തുക്കൾ കവിതകളിലുണ്ട്. ഭാഷയ്ക്കു ഭാരമാകുന്ന ഒന്നു പുതുകവിത വയലിനുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ നഗരത്തിലെത്തുമ്പോൾ 'മരണ ിച്ചെനിക്കൊന്നുമറിയില്ല' എന്നു കലർപ്പില്ലാത്ത ഭാഷയെ കവി ിക്കുന്നുള്ളു. ഏതൊരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ള്ളതാണ് പുതിയ കവിതയുടെ ഭാഷ. ലാളിത്യമാണതിന്റെ മുഖ ാർബ്രാൻഡിന്റെ കവിതകൾ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്ന രദ്ദേഹം സംക്ഷേപിക്കുന്നതും സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നതുമായ വത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുവാനാകും. 'നിന്റെ കര ങ്ങുക' എന്ന കവിതയിൽ പറയുന്ന പക്ഷിവേട്ടക്കാരന്റെ കഥ ടുക്കാം. അയാൾ വനത്തിലേക്കെത്തുമ്പോൾ എല്ലാ മൃഗ ം ചിറകുകൾ ലഭിക്കുന്നു. പക്ഷികളെപ്പോലെ അവ പറന്നു നു. ഉപകാരത്തിന്റെ ചിഹ്നം മാത്രമല്ല ഈ ചിറകുകൾ. തത്ത്വശാസ്ത്രംകൂടി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വേട്ടക്കാരും ഇര ഞ്ഞ ലോകത്തിൽ ഇരകളോടുള്ള സഹഭാവപ്രസ്താവമാണ് ത്തുന്നത്.

പാകുന്നതെവിടേക്കായാലും

നമ്മൾ എപ്പോഴും ഏറെ വൈകിയേയെത്തൂ
അനുഭവത്തിൽ,
നമ്മൾ കണ്ടെത്താതുപേക്ഷിച്ചതെന്താണ്?
നമ്മൾ തങ്ങിയ നഗരങ്ങളിലേതിലും
തിരികെയെത്താൻ ഏറെ വൈകിയ
വീടുകളല്ലാതെ.
നിലാവുള്ള ഒരു നിശയിൽ
ചെലവഴിക്കാൻ വൈകിയ ഉദ്യാനങ്ങൾ
സ്നേഹിക്കാൻ വൈകിയ യുവതികൾ
(നമ്മൾ പോകുന്നതെവിടേക്കായാലും)

അവയൊക്കെയും അവ്യക്തസാന്നിധ്യത്താൽ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്ന അനുഭവമായി നോർബ്രാൻഡിന്റെ കവിതകളിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഹെൻറിക് നോർബ്രാൻഡിന്റെ കവിതയിൽ അന്യോന്യം ഇണങ്ങി നിൽക്കുന്ന ചിന്തയും അനുഭവവും അറിയാൻ 'തെരുവുകൾ' എന്ന കവിത വായിച്ചാൽ മതി.

"പ്രണയം പണ്ടേ അവസാനിച്ചു;
ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനെ തെരുവിൽ കണ്ടുമുട്ടിയേക്കാം
ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ കണ്ടുമുട്ടി
യേക്കാം
തെരുവിൽ അതിനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ
അവ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു സദൃശ്യമായിരിക്കും
സ്വപ്നങ്ങളിൽ അതിനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ
അവ തെരുവുകൾക്കു സദൃശ്യമായിരിക്കും
തെരുവുകളിലെ പകുതിയിലേറെ ഭവനങ്ങളും ശൂന്യമാണ്
കാരണം നിങ്ങൾക്ക് ആരുടെ മുഖമാ
ണെന്നോർമ്മിക്കാനാവില്ല
ജാലകങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ ഇരുട്ടിൽ
പ്രത്യക്ഷമായത്."

ഇത്ര മനോഹരമായി തത്ത്വദർശനം ചെയ്യുവാൻ തക്ക ഭാവന മറ്റൊരു കവിയിൽ ഇല്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഏറെയൊന്നും പറയുന്നില്ലെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവയിൽ ആളിക്കത്തുന്ന ദർശനത്തിന്റെ തിളക്കം ആർക്കും വായിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

"സാധാരണകാര്യങ്ങൾ
അവർ പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

എന്നിട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.
നിയന്ത്രിക്കാനില്ലാതെ
പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ
എന്താണാവരാവശ്യപ്പെടുന്നത്?"

ന്റെ മൗനങ്ങൾക്കു ഭാഷ നൽകാനുള്ള പരിശ്രമവും പ്രമേയപ
ത്തിലെ സൂക്ഷ്മതയും ഭാഷയുടെ ലാളിത്യവും സ്വയം പൂർണ്ണ
ൊക്കെ നോർബ്രാൻഡിൽ നിന്നും പുതിയ കവിതകളിലേക്കു
ു. പ്രതീതി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു പിന്നാലെയുള്ള പരക്കം
ലാ സാങ്കേതികവൈദഗ്ധ്യത്തെ കവിതയിൽ പരിരംഭണം
ലാ മാത്രമല്ല പുതുകവിതയെന്ന് ലോകകവിതയുടെ ഈ
ള് ഭൂപടം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് കവിതയിൽ ഒരു
ഥാനത്തിന്, അനിവാര്യമായ ഒരു പരിവർത്തനത്തിന് സാഹ
ാരുക്കിയതിനെക്കുറിച്ച് മേരി ആൻ ഗില്ലീസും ഔറേലിയ
ും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കവികൾ, ഗദ്യകാരന്മാരെപ്പോലെ, അവ
ലയെ നവീകരിക്കാനാഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ കമ്പനം അസാധാ
യിരുന്നു. പല കാവ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളും അതിന്റെ ഫലമായി രൂപം
ു. അതിലേറെ പ്രധാനം ഇമേജിസമായിരുന്നു. കവിതകൾ ദൃശ്യ
തകളാലടയാളപ്പെട്ടു. മൂർത്തം, അനാർദ്രം, കഠിനം, ദൃശ്യം
കവിതയുടെ സ്വഭാവങ്ങളായിത്തീർന്നു. യുദ്ധകവിതകളും അര
കുറിച്ചു. ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും സമാനമായ ചില
ത്തനങ്ങൾ കവിതയിൽ വന്നുചേർന്നു. സാഹിത്യോത്തര
ാരത്തിന്റെ കാവ്യതത്ത്വങ്ങൾ അവയിൽ സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെ
കോട്ട് വിൽസൺ സാഹിത്യോത്തരസംസ്കാരത്തിന്റെ സവിശേ
ർ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അധികമെഴുത്താണ് പുതുകാലത്തിന്റെ
ം. ജെ. ഹില്ലിസ് മില്ലറിന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ്
ട്ട് വിൽസൺ തന്റെ ചർച്ചയാരംഭിക്കുന്നത്. "പണം ഒരുതരം
യാണ്... (എന്നാൽ) പണം ഒരുതരം കവിതയാണെങ്കിൽ, 'കവി
മാന്യമായി സാംസ്കാരിക രൂപങ്ങളുടെ വിശാലാർത്ഥത്തിൽ,
രം മാധ്യമങ്ങളും ഒരുതരം പണമാണ്." പണം സമം കാവ്യ
വിരോധാഭാസ തുല്യതയുടെ കാവ്യമായി കണക്കാക്കണം.
്യം തുല്യം സാമർത്ഥ്യമെന്നത് ഇന്നേറെ സ്വീകാര്യമായിട്ടുണ്ട്.
ം തുല്യതകളെ സ്കോട്ട് വിൽസൺ ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കു
തലാളിത്തം സമം യുദ്ധം. യുദ്ധം സമം അഭിലാഷം. അഭിലാഷം
ന്ത്രം. മനുഷ്യൻ സമം മലം.' ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സമവാക്യം

ഒരു വിവാദപരസ്യവാചകമായിരുന്നു. 1995 ൽ ആരംഭിച്ച Slipknot എന്ന ബാന്റുമായി ഈ വാക്യം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ 1999 ലെ Lowa album ത്തിലെ ഒരു ട്രാക്കിന്റെ ശീർഷകം People=shit എന്നായിരുന്നു. ഷിറ്റ് എന്ന ജുഗുപ്സാദ്യോതകപദം പരിഷ്കാരത്തെ നിർവ്വചിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഫ്രെഡ് ബോട്ടിങ്ങ് പറയുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യമലം മാലിന്യമാണ്. എന്നാൽ, അത് ആവശ്യവുമാണ്. മനുഷ്യനിർമ്മിത മാലിന്യങ്ങളുണ്ട്. മാലിന്യം മനുഷ്യനെ നിർവ്വചിക്കുന്നതിലേക്കു വളരുകയാണ്. സമകാലിക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉല്പന്നങ്ങൾ പലതും മാലിന്യങ്ങളാണ്. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഈ സന്ദേഹം സാധുവാകുന്നു. പക്ഷേ, ഉല്പന്നത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി വിവിധ തരത്തിലുള്ള വരകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുന്ന നമ്പരുണ്ടല്ലോ - ബാർകോഡ് - അത് കൈവിരലടയാളത്തിനു തുല്യമാണ്. ബാർകോഡിലൂടെ വിലയും വിവരവുമറിയാമെന്നു വന്നതോടെ ഉല്പന്നത്തിനു മാന്യത കൈവന്നു. ബാർകോഡ് വായനാമാത്ര സാങ്കേതികവിദ്യയാണ്. കേൾക്കാനും കൂടി കഴിയുമ്പോൾ അതൊരു സമർത്ഥ വാണ്യജ്യചിഹ്നമാകും. ക്യു ആർ കോഡിലേക്കു നമ്മൾ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാണാനും കേൾക്കാനും വായിക്കാനും കഴിയുന്ന മുദ്ര കവിതയിലും വന്നുചേരുകയാണ്. പുതുകവിതയെന്നതിനെ അടയാളപ്പെടുത്താം.

Reference

1. Aristotle. Poetics. Malcom Heath (Trans). Penguin Books, London. 1996.
2. Gillies, Mary Ann & Aurelea Mahood. Modernist Literature. Edinburgh University Press, Edinburgh. 2007.
3. McCIatchy J D (Ed.). The Vintage Book of Contemporary World Poetry. Vintage Books, NewYork. 1996.
4. Waugh, Patricia. Literary Theory & Criticism. Oxford Uni versity Press, Newdelhi. 2006.

Yathra Vivaranam - Marunna Sankalpangal

- Thomas Scaria

യാത്രാവിവരണം- മാറുന്ന സങ്കല്പങ്ങൾ

ഡോ. തോമസ് സ്കറിയ

അനായാസം അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാനാവാത്ത ഒരു സാഹിത്യ രൂപമെന്നാണ് ബാർബറാ കോർട്ട യാത്രാവിവരണത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കവും ആഖ്യാനവും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ യാത്രാവിവരണം കാറ്റുകടക്കാനാവാത്തവണ്ണം സ്ഥിരീകരിച്ച ഒരു തരമെഴുത്തിൽ നിന്നും ഉദയം കൊണ്ട ഒന്നല്ലായെന്നു ബോധ്യപ്പെടുമെന്ന് ജോനാഥൻ റബാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സാഹിത്യരൂപമെന്ന നിലയിൽ യാത്രാവിവരണം കുപ്രസിദ്ധമാംവണ്ണം ആഭാസകരമായ ഒരു തുറന്ന ഭവനമാണ്. വിഭിന്ന ജനുസ്സുകൾ ഒരേ ശയ്യയിൽ എത്തി അന്തിയുറങ്ങുന്ന ഒന്ന്. സ്വകാര്യഡയറിയുടെ, ഉപന്യാസത്തിന്റെ, ചെറുകഥയുടെ, ഗദ്യകവിതയുടെ, എന്തിനേറെ നർമ്മഭാഷണത്തിന്റെ വരെ വകതിരിവില്ലാത്ത ഔദാര്യത്തോടൊത്ത് അവ ല്ലാം ശയനസൗകര്യമൊരുക്കിക്കൊടുത്ത് യാത്രാവിവരണം നിലനിൽക്കുന്നതിനാലാണ് പല നിരൂപകന്മാരും 'അനായാസസദാചാരതാവള' മെന്ന് ഈ സാഹിത്യരൂപത്തെ വിലയിരുത്തിയതെന്ന് ജോനാഥൻ റബാൻ ആരോപണമുന്നയിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു അപായസൂചനാസ്ഥാപനമായി യാത്രാവിവരണം മാറി. യാത്രാകാര്യക്രമങ്ങളുടെയും രീതികളുടേയും രൂപങ്ങളുടേയും വ്യാമോഹിപ്പിക്കുന്ന വൈവിദ്ധ്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സംജ്ഞ. നിർവ്വചിക്കുവാൻ വൈഷമ്യമുള്ള ഒരു ഗണം. നിർവ്വചനത്തിനു വഴങ്ങാത്ത ഒരു ജനുസ്സ് എന്നാണ് പാട്രിക് ഹോളണ്ടും ഗ്രഹാം ഹഗനും വിലയിരുത്തുന്നത്. ഭയപ്പെടുത്തും വിധം ഭിന്നജാതീയസ്വഭാവങ്ങളുള്ള ഒന്ന് എന്ന് മൈക്കിൾ കൊവാളസ്കിയും പറയുന്നു. ജോൺ ബോയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഊർജ്ജസ്വലമായി അറിവിനെ ഉളവാക്കുകയും ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിനെ ആകൃതിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹിത്യരൂപം. യാഥാർത്ഥ്യം സത്യം, ആധികാരികത, ന്യായയുക്തത എന്നിവയുടെ ഫലം യാത്രാവിവരണം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.യാത്രാവിവരണങ്ങൾ നോവലിന്റെ പ്രധാ

കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല
മലയാളവിഭാഗം റിസർച്ച് ജേണൽ

ന സ്രോതസ്സുകളിലൊന്നായി ചരിത്രപരമായി വിലയിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.അതുപോലെ യാത്രാവിവരണകർത്താക്കൾ കല്പിതകഥാഖ്യാന തന്ത്രങ്ങളെ നിരന്തരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുമുണ്ട്.അവ ഉപകഥാഘടന, സ്തേയകൗശലകഥാവിഷയങ്ങൾ, ആഖ്യാതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നിങ്ങനെ നിർവ്വചിക്കാവുന്നതുമാണ്.

യാത്രാവിവരണം നിശ്ചയമായും സാഹിത്യമാണെന്നും ഫിക്ഷനല്ലെന്നും പീറ്റർ ഹ്യൂം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജ്യോഫ്രീ മൂർഹൗസ് യാത്രാവിവരണത്തെ ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. യാത്രാവിവരണത്തിൽ യഥാർത്ഥ യാത്രയെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുകയാണ്. ആ അർത്ഥത്തിലതൊരു കെട്ടിച്ചമക്കലാണെന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നവരുമുണ്ട്. ഒരു സങ്കരഗണമാണിതെന്ന് പൊതുവേ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്താണു കണ്ടതെന്നല്ല, എങ്ങിനെ കണ്ടെന്നു പറയുകയാണ് അതിന്റെ പുതിയ രീതി. ഉള്ളടക്കത്തേയും യാത്രോദ്ദേശ്യത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി യാത്രാവിവരണത്തെ വർഗ്ഗീകരിക്കാം. ചരിത്രപരം, ആത്മകഥാപരം, രാഷ്ട്രീയം, ഭൂമിശാസ്ത്രപരം, പരിസ്ഥിതിവർണ്ണനാപരം, തീർത്ഥാടനം എന്നിങ്ങനെ ഓരോ വിഭാഗമായി യാത്രാവിവരണങ്ങളെ പ്രത്യേകം പഠനവിധേയമാക്കാവുന്നതാണ്. എല്ലാ യാത്രാവിവരണങ്ങളും വിവരണാത്മകമെന്ന വിഭാഗത്തിൽ വരുമെന്ന് ലളിതമായി പറയാം.

സഞ്ചാരക്രമം എന്നും എല്ലാ ആഖ്യാനങ്ങളുടേയും ഏറ്റവും ചിരസ്ഥായിയായ രൂപങ്ങളിലൊന്നാണെന്ന് കെയ്സി ബ്ളാന്റൺ പറയുന്നു. യാത്രാവിവരണങ്ങളെഴുതുന്നവർ ഫിക്ഷന്റെ തന്ത്രങ്ങളിലൂടെയാണ് അവരുടെ സഞ്ചാരകഥകൾ പറയുന്നതെന്ന് ജാൻ ബോമും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിവൃത്തം, കഥാപാത്രാവിഷ്കാരം സംഭാഷണം എന്നിവയൊക്കെ അവയുടെ ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഗള്ളിവറുടെ യാത്രകളും റോബിൻസൺ ക്രൂസോയും സാങ്കല്പികയാത്രകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. മിഗുവേൽ ഡി സർവാന്റിസിന്റെ ഡോൺ ക്വിക്സോട്ടും യാത്രയെ ഇതിവൃത്തമാക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവിധ അന്യായങ്ങളെയും നിവൃത്തിക്കുവാനായി ലോകം ചുറ്റാനി

റങ്ങിയ ഒരു ഭ്രാന്തനായി മാത്രം ഡോൺ കിക്സോട്ടിനെ വിലയിരുത്തിക്കൂടാ. ഭാവിയിൽ തന്റെ വീരകൃത്യങ്ങളുടെ സത്യസന്ധമായ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഈ വീരപരാക്രമി ഓർമ്മിച്ചില്ലേ! ഡോൺ കിക്സോട്ട് അങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു വിവരണമാണ് എഴുതിയതും ആധുനികസഞ്ചാരസാഹിത്യത്തിന്റെ വേരുകൾ യാത്രയുടെ ഇത്തരം പഴയ എഴുത്തുരൂപങ്ങളിലേക്ക് നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ ആദ്യ ഇതിഹാസകൃതിയെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഗിൽഗമെഷും ഒരു യാത്രയുടെ കഥ പറയുന്നുണ്ട്. പുരുഷന്മാരിൽ ലക്ഷണമൊത്തവനും സുന്ദരനും കാട്ടുകാളയുടെ ശക്തിയുള്ളവനുമായിരുന്നു ഗിൽഗാമെഷ് അയാളുടെ എല്ലാ പ്രയാണങ്ങളുടേയും കൂടെ നിന്ന സുഹൃത്ത് എൽകിഡുവിനെ മാനവരാശിയുടെ വിധി കീഴടക്കിയതിൽ മനം നൊന്ത് ഗിൽഗാമെഷ് മരണത്തെ ഭയക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സുഹൃത്ത് കളിമണ്ണായി മാറിയതുപോലെ താനും കളിമണ്ണായി മാറില്ലേ എന്നയാൾ ചിന്തിച്ചു. പർവ്വതങ്ങളിലൂടെ അലഞ്ഞു. കടലുകൾ താണ്ടി. ഒടുവിൽ മരണത്തിന്റെ മുഖം ആർക്കും കാണാനാവില്ല, നിദ്രയും മരണവും സമാനമാണ്, മരണദിവസം ദേവകൾ വെളുപ്പെടുത്തിയില്ല തുടങ്ങിയ സത്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. അതറിയുന്നതിനായി നടത്തിയ യാത്രയുടെ ഇതിഹാസമാണ് *ഗിൽഗാമെഷ്* . ലിഖിതയാത്രാവിവരണങ്ങളെല്ലാം പ്രായേണ നാവികർ ഭാവികപ്പൽയാത്രക്കാർക്കായി സൂക്ഷിച്ച അറിവുകളിൽ നിന്ന് ആവിർഭവിക്കുന്നുവെന്ന് മരിയ പ്രേറ്റ്സലർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തീരപ്രദേശങ്ങളേക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന കൃതികളിൽ യാത്രാവിവരണങ്ങളുടെ പൂർവ്വരൂപം ദർശിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. സ്റ്റാഡിയാസ്മസ് എന്നു വിളിക്കുന്ന കരഗതാഗതമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളുടേയും ദൂരങ്ങളുടേയും അനുക്രമണികകളിൽ യാത്രാവിവരണങ്ങളുടെ പ്രാഥമികരൂപം കാണുന്നവരുമുണ്ട്.

യാത്രകൾ ആദ്യകാല ഗ്രീക്ക് സാഹിത്യത്തിൽ പരമപ്രധാനമായ ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ട്രോജൻ യുദ്ധത്തിനു ശേഷമുള്ള യാത്രയാണല്ലോ ഒഡീസിയുടെ ഇതിവൃത്തം. അറിവാർജ്ജിക്കാനുള്ള ഒ

രു മാർഗ്ഗമായി യാത്ര അന്നും ഇന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഹെരഡോട്ട സിന്റെ ചരിത്രരചനയോളം പഴക്കം യാത്രാവിവരണത്തിനു നൽകു ന്നവരുമുണ്ട്. അപരത്വത്തിലേക്കുള്ള ആകർഷണമാണ് യാത്രാവിവ രണത്തിന്റെ തത്ത്വമെന്ന് ചിലർ വാദിക്കുന്നു. ബൈബിളിലും യാത്ര കളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ജീവതത്തെത്തന്നെ യാത്രയായിട്ടാണല്ലോ സാഹിത്യം ഭാവന ചെയ്യുന്നത്. ബൈബിളിനെത്തുടർന്നാണ് തീർത്ഥാ ടനം ആരംഭിക്കുന്നതെങ്കിലും അതിന് ഗ്രീക്ക് റോമൻ സംസ്കാരങ്ങ ളോട് ബന്ധമുണ്ടെന്ന് ടിം യംങ്സ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മധ്യകാല യാത്രികരിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തൻ മാർക്കോപോളോ തന്നെ. കൊളം ബസ്സാകട്ടെ കാലപനികനായകനായി ചരിത്രത്തിൽ അടയാളപ്പെടു ത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാർക്കോപോളോയും മാൻഡെവിക്കും കൊളംബ സ്സുമെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. പെട്രോൾ യുഗം വരുന്നതോ ടെ യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുതന്നെ മാറിപ്പോയതായി അ തിന്റെ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിലാപചരിത്രത്തിൽ നിന്നും ബൗ ദ്ധിക വിമർശനത്തിലേക്കു യാത്രാവിവരണം മാറി. അതിനു സവിശേ ഷമായ ലാവണ്യതത്ത്വം തന്നെ ഉണ്ടായി. യാത്രാവിവരണത്തെ ലിം ഗം, ഗണം, പ്രത്യയശാസ്ത്രം, യാത്ര, ഭൂഭാഗം, ഭാഷ, ലക്ഷ്യം, അസമ ത്വം, കാലഘട്ടം, ഇടം, ഇതിവൃത്തം, പാഠപദവി, പരിഭാഷ തുടങ്ങിയ മൂലകങ്ങളെ വച്ചു പഠിക്കാമെന്നായിട്ടുണ്ട്. കണ്ടെത്തൽ അധിവാസം എന്നിവയോടൊത്ത് ചരിത്രപരമായി വായിച്ചിരുന്ന യാത്രാവിവരണം ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എല്ലാ സാഹിത്യവും പോലെ പുതിയ സാങ്കേതിക വിദ്യകളോടും സജീവമായി പ്രതികരിച്ചുതുടങ്ങിയിരി ക്കുന്നു.

യാത്രാവിവരണത്തെ ഡോക്യുമെന്ററി സാഹിത്യത്തിന്റെ പരിധി യിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്ന് സൂസൻ സൊന്റാഗ് അഭിപ്രായപ്പെ ടുന്നു. ഉത്തമപുരുഷനിലുള്ള ആഖ്യാനം യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ ഒ രു സവിശേഷതയാണ്. ആധുനികപൂർവ്വം എന്ന നിലയിലാണ് യാ

ത്രാവിവരണത്തെ പരിഗണിക്കുന്നത്. സഞ്ചാരികളുടെ സമൂഹം പണ്ടേയുണ്ട്. അപരിഷ്കൃതസമൂഹം എന്നവരെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ യാത്രികർ ആരാണ് നാഗരികർ എന്ന് തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ യാത്രചെയ്യുന്നു. ആരംഭത്തിൽ ലോകം മുഴുവൻ അമേരിക്കയായിരുന്നു എന്ന് പ്രസ്താവിച്ച ജോൺ ലോക്കിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ മൗലികതയുണ്ട്. യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ പുതുരൂപത്തെ ഇച്ഛാഭംഗത്തിന്റെ സാഹിത്യമെന്ന് സൂസൻ സൊന്റാഗ് വിളിക്കുന്നു. യാത്രക്കാർക്ക് പറുദീസാനഷ്ടമാണ് നേട്ടം. സൗധങ്ങൾപോലെയാണ് യാത്രാവിവരണങ്ങൾ. അവ അതിവേഗത്തിൽ കാലോചിതമല്ലാതായിത്തീരും. അതിബാഹുല്യത്താൽ വീർപ്പുമുട്ടും. ജീവിതത്തെ അന്യദേശങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഒരു യാത്രയെന്ന് ജോർജ്ജ് സന്തയാന നിർവ്വചിച്ചു. മൃഗങ്ങളുടെ വിശേഷഭാഗ്യം സഞ്ചാരശേഷിയാണ്. സസ്യങ്ങളെ വേരുകൾ ഭൂമിയിലുറപ്പിച്ചുനിർത്തി. എങ്ങോട്ടും കുടിയേറാനാവാതെ നിന്നിടത്ത് ഒടുങ്ങി അവ. നിൽക്കുന്നിടത്തേക്കൊഴുകിയെത്തിയ പോഷണം മാത്രം വലിച്ചെടുത്തു. കൂടുതൽ സമ്പുഷ്ടമായ മണ്ണും സുരക്ഷിതമായ ഇടവും അവയിൽനിന്ന് അകന്നുനിന്നു. അതുകൊണ്ട് നിഷ്കളങ്കസ്വാർത്ഥർ എന്ന് സന്തയാന സസ്യങ്ങളെ വിളിച്ചു. കാലത്തിലുറച്ചുനിൽക്കുകയും സ്ഥലത്തിൽ അനിർണ്ണീതമായി വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് സ്വസ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാതെ സ്വന്തം തടിയിൽ ലയിച്ച് അതേസമയം പ്രപഞ്ചത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്വന്തം ആയിത്തീരലുമായി കഴിയുന്നവർ. മനുഷ്യരാശിയുടെ കഥയതല്ല. സസ്യത്തിൽനിന്നും മൃഗത്തിലേക്കും നിശ്ചലതയിൽ നിന്നും നിഷ്ക്രമിക്കലിലേക്കും സ്ഥിരവാസത്തിൽ നിന്ന് പ്രവാസത്തിലേക്കും പരിവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ആയിത്തീരലിന്റെ ചരിത്രം. യാത്രയുടെ അന്തിമവും ഉദാത്തവുമായ പ്രേരണ ആകർഷകമായതിനുവേണ്ടിയുള്ള തിരയലാണ്. യാത്രയുടെ അടിസ്ഥാനപരവും ദാരുണവുമായ രൂപം പ്രവാസമാണ്. 'പ്രിയതരമാം ഞങ്ങൾക്കാ പുരയിടം, സ്വർഗ്ഗവും പകരം കൊടുക്കാമതിന്നുവേണ്ടി'. പ്രവാസം സാഹസികമാണ്. കുടിയേറ്റം മ

നസ്സിന്റെ ആന്തരഭൂപ്രദേശത്തെപ്പോലും മാറ്റിക്കളയും. യൂറോപ്യന്മാർ അമേരിക്കയിലേക്കു പോയതാണ് മഹത്തായ കുടിയേറ്റം. അവിടെ ഹൃദയപരിണാമം വന്നില്ല. ഭാഷയും മാറിയില്ല. അനുവർത്തനമാണ്, അനുഗമനമാണ് ഉണ്ടായത്. പ്രവാസിയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ദേശപര്യവേക്ഷകനാണ് ശ്രേഷ്ഠൻ. വ്യവസായിയായ യാത്രികനാണ് ഏറ്റവും അസംസ്കൃതൻ. ടൂറിസ്റ്റാണ് ഏറ്റവും കുപ്രസിദ്ധൻ. യാത്രാവിവരണമെഴുതുവാൻ വേണ്ടി സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ ഏറ്റവും അധമൻ.

സങ്കീർണ്ണമല്ലാത്ത ഘടന, പറച്ചിലിന്റെ ഭാഷ, വിജ്ഞാനവിഭവസമൃദ്ധി, ആഖ്യാനത്തിൽ പരിമിതമായ സാധ്യതകൾ എന്നിട്ടും ബഹുജനപ്രിയമായി യാത്രാവിവരണം മാറി. തീർത്ഥാടനത്തിൽ നിന്നും വികസിതമായി ബാഹ്യലോകത്തെ തിരച്ചിൽ മതിയാക്കി ആന്തരികലോകത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. ക്ഷുഭിതയാത്രകളുടെ, ക്ഷോഭിക്കുന്നവരുടെ വിവരണങ്ങൾ വന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിലായപ്പോഴേക്കും ബഹുസാംസ്കാരികസ്വഭാവം കാണിച്ചുതുടങ്ങി. അധിനിവേശാനന്തര സംഭാവനകളായി അരേഖീയതയും കൂട്ടു ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വവും വന്നു. പിന്നീട് സ്ത്രീയാത്രാവിവരണങ്ങളിലൂടെ ഗ്രന്ഥകാരികൾ ബഹുമാനിതരായി. 'ഗേ' യാത്രകൾ ഒരപരത്തെ അവതരിപ്പിച്ചു. ഇന്റർനെറ്റിന്റെ വരവോടെ യാത്രാവിവരണത്തിന് മൂല്യം നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഉത്തരാധുനികതയുടെ സാങ്കേതികവിദ്യക്കൊപ്പം പുതിയതരം യാത്രാവിവരണമുദിക്കുമെന്ന് 2001 ൽ സിഡോണി സ്മിത്ത് അവകാശപ്പെട്ടത് യാഥാർത്ഥ്യമായി. ഇന്റർനെറ്റിന്റെ ഭാഷ, യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ *ഭാഷണവിദ്യയാൽ പൂരിതമാവുകയാണ്. ഹോമും സൈറ്റും പോർട്ട*ലും ഉദാഹരണം. ഇന്റർനെറ്റ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു യാത്രാമാർഗ്ഗമാണ്. അതിലും യാത്രകളെഴുതാം. സൈബർ യാത്രാവിവരണം. അതിലൂടെയുള്ള യാത്രകളേയും എഴുതാം, സൈബറിടയാത്രാവിവരണം.

Samskara Charithram - Ormayum Ormayilum

- Thomas Scaria

സംസ്കാരചരിത്രം ഓർമ്മയും ഓർമ്മയിലും

ഡോ. തോമസ് സ്കറിയ

മനുഷ്യർ അവരുടെ ലോകത്തെ അനേകവിധങ്ങളിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതിലൊന്ന് സംസ്കാരത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. സംസ്കാരമെന്ന ആശയമാണ് സംസ്കാരചരിത്രത്തിന്റെ ഹൃദയമായി വർത്തിക്കുന്നത്. സംസ്കാരചരിത്രത്തിൽ ഒട്ടേറെ വൈവിധ്യമുള്ള ശ്രേഷ്ഠവിഷയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ പ്രഥമനിർവ്വചനസവിശേഷത രണ്ടുകാര്യങ്ങളിലൂന്നുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സർഗ്ഗാത്മകമാനത്തിലും മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിപരതയിലും. പ്രതീകാവസ്ഥകളുടെയും ഭൗതികസംസ്കാരത്തിന്റെയും സാമൂഹികപരിശീലനങ്ങളുടെയും തെളിവുകളിലൂടെ കഴിഞ്ഞനൂറ്റാണ്ടുകളിലെ സാമൂഹികചരിത്രകാരന്മാർ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അബോധതലത്തെയും അതിന്റെ ആശയപരമായ ചട്ടക്കൂടുകളെയും വിശ്വാസങ്ങളെയും പുരാവൃത്തങ്ങളെയും വെളിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. സംസ്കാരചരിത്രം മനുഷ്യമനസ്സ് സൃഷ്ടിച്ച ലോകത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. സംസ്കാരചരിത്രത്തെ ഭൂതകാലത്തോടുള്ള ഒരു സമീപനമായി നിർവ്വചിക്കാം. അത് മനുഷ്യർ അവരുടെ ലോകത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതികളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. അത് സംസ്കാരാന്വേഷണത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിപരതയെയും ബോധത്തെയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സർഗ്ഗാത്മകമാനങ്ങൾക്ക് സംസ്കാരചരിത്രത്തിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. സംസ്കാരചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യകാലസൈദ്ധാന്തികർ കാൾ മാർക്സും സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയിഡും ഫെർഡിനാന്റ് ഡി സൊസ്സൂറുമാണ്. ഉപരിതലസംഭവങ്ങളും പ്രതിഭാസങ്ങളും ഉപരിതലത്തിന് താഴെയുള്ള ഘടനകൾ, ദത്തങ്ങൾ പ്രതിഭാസങ്ങൾ എന്നിവയാൽ വിശദീകരിക്കപ്പെടണം. ഘടനാവാദികളായ സൈദ്ധാന്തികരുടെ സ്വാധീനം സംസ്കാര ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമാ

യും ഉണ്ടായി. അതിന്റെ പ്രാരംഭകാലത്തെ സ്വാധീനങ്ങളെ ഇങ്ങനെ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിക്കാം.

1. 1960 മുതൽ ചരിത്രത്തിൽ മനഃശാസ്ത്രപരമായ സമീപനങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ സാന്നിധ്യം.
2. 1950 കളിലും അറുപതുകളിലും മാർക്സിസ്റ്റ് സംസ്കാര ചരിത്രത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്.
3. 1980കളിൽ നരവംശശാസ്ത്രപരവും സാഹിത്യപരവുമായ സ്വാധീനം.
4. 1990 കളിലെ ഘടനാവാദോത്തര ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വാധീനം മൂലമുണ്ടായ വഴിത്തിരിവ്. ഈ ഘട്ടങ്ങളിലോരോന്നിലും മനുഷ്യശാസ്ത്രപരവും സാമൂഹികവും പ്രതീകാത്മകവും അല്ലെങ്കിൽ ഭാഷാശാസ്ത്രപരവുമായ ഘടന അഥവാ വ്യവസ്ഥ മനുഷ്യബോധത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും നിർണ്ണയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടെത്താം. സംസ്കാരചരിത്രം കൂട്ടായ ചിന്താരീതികൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ട് രൂപപ്പെട്ടുവന്നു. അതിന്റെ ഉദയം പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ തത്ത്വചിന്തകളിലൂടെയും സാഹിത്യചരിത്രം, ഭാഷ, ചിത്രകല തുടങ്ങിയവയിലൂടെയും വികസിച്ചു. ഒരു പ്രത്യേകപദാവലി തന്നെ അതിനുണ്ടായി. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പകുതിയോടെ Kulturgeschichte ജർമനിയിൽ ഒരു ജനപ്രിയഗണമായും പണ്ഡിതോചിത മേഖലയായും ഇതിനെ സ്ഥാപിച്ചു. ആ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ബൗദ്ധിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്വിസ് വംശജനായ സംസ്കാരചിത്രകാരൻ ജേക്കബ് ബുക്കാർത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സംസ്കാരചരിത്രമേഖലക്ക് അദ്ദേഹം അടിസ്ഥാനപരമായ ആശയവും ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ അടിത്തറയും ഒരുക്കി. സംസ്കാരചരിത്രത്തോടുള്ള ബുക്കാർത്തിന്റെ സമീപനം മനുഷ്യബോധത്തിന്റെ ബഹുമുഖസ്വഭാവത്തെ ആഴത്തിലും ഏകീകൃതവുമായ ചിന്താരീതികളിൽ അന്വേഷിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് സംസ്കാരചരിത്രം ഒരു പ്രാതിനിധ്യ വിഷയമായിരുന്നു. ചരിത്രപരമായ തെളിവു

കളും ചരിത്രകാരന്റെ ഭൂതകാലവിവരണവും പുനർനിർമ്മാണത്തിനു
പകരം യാഥാർത്ഥ്യത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു. എല്ലാത്തരം സംസ്
കാരചരിത്രങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രബിന്ദു മനുഷ്യർ അവരുടെ ലോകത്തെ
ക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്ന പ്രതീകാത്മകമധ്യസ്ഥ പ്രക്രിയയാണെന്ന്
അന്നാ ഗ്രീൻ പറയുന്നു. ഇതെങ്ങനെ എന്നു വിശദീകരിക്കാനുള്ള ഒ
രു മാർഗ്ഗമാണ് പ്രതിനിധാനം. അതിനെ അടയാളങ്ങളിലൂടെയും ആ
ശയങ്ങളിലൂടെയുമുള്ള അർത്ഥത്തിന്റെ നിർമ്മാണമെന്ന് ലളിതമായി
നിർവ്വചിക്കാം. കഴിഞ്ഞ കുറേ വർഷങ്ങളായി രണ്ടു വിശാല ഗവേഷ
ണവിജ്ഞാനമാതൃകകൾ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1. പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തെ (നാച്ചുറൽ സയൻസിനെ) മാതൃകയാ
ക്കേണ്ടതാണ്.
2. വിഖ്യാതമായ ഹെർമന്യൂട്ടിക് പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും ഉരു
ത്തിരിഞ്ഞതാണ്. സാംസ്കാരിക ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ചിന്തയിൽ ആ
ധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചത് രണ്ടാമത്തേതാണ്. ഹെർമന്യൂട്ടിക് സമീപനത്തെ
ഡിൽതൈ (dilthey) ഗ്രഹിക്കാനും അർത്ഥത്തിനുമുള്ള തിരയലായി
കണക്കാക്കുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അനുഭവശാസ്ത്രചരി
ത്ര വിജ്ഞാനീയത്തിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്ന ഉത്ഭവം, കാരണം,
വിശദീകരണം എന്നിവയെ മനസ്സിലാക്കുകയും അപഗ്രഥിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് സംസ്കാരചരിത്രം. സംസ്കാരച
രിത്രം മൂന്നു ഇഴകൾ (strand) ചേർന്നിരിക്കുന്നതാണ്.

1. മനുഷ്യവ്യക്തിനിഷ്ഠതയിലുള്ള ഫോക്കസ്.
2. സംസ്കാരത്തിനു നേർക്കുള്ള ഹോളിസ്റ്റിക് സമീപനം.
3. താളാത്മകഹെർമന്യൂട്ടിക് സമീപനം.

ജേക്കബ് ബുക്കാർത്ത് (Burckhardt 1818-1897)

സ്വിറ്റ്സർലന്റിലെ ബാസലിലെ ഒരു പുരോഹിതന്റെ മകൻ.
ബാസിലിൽ ദൈവശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിനിടയിൽ ക്രിസ്തുമതം ഒ
രു മിഥ്യയാണെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി. അധികാരത്തെ തിന്മയുമായി
ബന്ധിപ്പിച്ചു. ബർലിനിലെ ലിയോഡോൾഡ് റാങ്കയെ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ

ഗുരുവായി കരുതി. സംസ്കാരചരിത്രത്തിനായി സ്വന്തം ജീവിതം

ബുക്കാർത്ത് മാറ്റിവച്ചു. സമകാലീനരാഷ്ട്രീയത്തോട് വെറുപ്പു

ലർത്തി. സ്വഭാവവും ബോധവും യാഥാസ്ഥിതികന്റേതായിരു

ന്റെ ജീവിതകാലത്ത് സംസ്കാരചരിത്രത്തിലെ മൂന്നു മഹാ

തികൾ എഴുതി. അവ

1. ദി ഏജ് ഓഫ് കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ദി ഗ്രേറ്റ് (1852)
2. ഇറ്റലിയിലെ നവോത്ഥാന നാഗരികത (1810)
3. ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരചരിത്രം (1898) ഇതുമാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ

മരണാനന്തരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇറ്റലിയിലെ നവോത്ഥാന നാ

ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃഷ്ടകൃതിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു

ഹവും ഉത്സവങ്ങളും അതിൽ പഠിക്കപ്പെട്ടു. ചരിത്രപരമായ

യുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഇതുവരെ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ വെ

റ്റവും ശക്തമായ രൂപങ്ങളിലൊന്നായി നവോത്ഥാനത്തെ ബു

കണ്ടു. ബർക്ക്ഹാർട്ടിനെ സ്വാധീനിച്ച തത്ത്വചിന്തകൻ ആർതർ

പ്പൻഹോവറായിരുന്നു. ഷോപ്പൻഹോവറിന്റെ തത്ത്വദർശനത്തിന്റെ

ക്കോൽ പ്രതിനിധാനങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യ

മായിരുന്നു. ഷോപ്പൻഹോവർ പ്രതിനിധാനത്തിനാണ് ഊന്നൽ

കിയത്.

സംസ്കാരചരിത്രത്തിലെ കേന്ദ്രപിരിമുറുക്കങ്ങളിലൊന്ന്

ഷ്യന്റെ ചിന്തകളുടെയും പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ബോധഅബോധ

ളാണ്. പരമ്പരാഗത ബൗദ്ധികചരിത്രം അല്ലെങ്കിൽ ആശയച

ആശയങ്ങളുടെ ബോധപൂർവ്വമായ ആവിഷ്കാരത്തെ അന്വേഷി

കയും സന്ദർഭോചിതമാക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

വിൽഹെം ദിൽതേ (1833-1911)

വിൽഹെം ദിൽതേ ഇറ്റലിയിലെ നവോത്ഥാനനാഗരിക

യെക്കുറിച്ചെഴുതിയ നിരൂപണത്തിൽ യുവാവായ ദിൽതേ ബു

ത്തിന്റെ സമീപനത്തിന്റെ വശങ്ങൾ ഒരു വിഷയമായി പരിഗണി

സംസ്കാരചരിത്രത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനപരിശ്രമങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കു

തിനും അതിന് മികച്ച ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ അടിത്തറ ഒരുക്കുന്നതിനുമുള്ള ദൗത്യമാണ് ദിൽതേ സ്വയം ഏറ്റെടുത്തത്. പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന അതേ വിശദീകരണ രീതി, ചരിത്രരചനാരീതി അനുയോജ്യമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ ആവിഷ്കരണ വിനിമയങ്ങളുടെ വിവിധരൂപങ്ങളെ വരച്ചു കാട്ടുന്നതിന് പുതിയ രീതികൾ കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്. ചരിത്രപരമായ വിശകലനത്തിന് പ്രകൃതി ശാസ്ത്രത്തിന് സമാനമായ വിശ്വാസ്യത കൈവരിക്കാൻ അതേ മാർഗ്ഗമുള്ളു. ദിൽതേ ദൈവശാസ്ത്രമാണ് ഹെയ്സൽബർഗ് സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചത്. ബർലിൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ തത്ത്വചിന്തയും ചരിത്രവും പഠിച്ചു. ഗ്രഹിക്കലെന്ന സങ്കല്പമാണ് ദിൽതേയുടെ കൃതികളുടെ കേന്ദ്രമായി നിൽക്കുന്നത്. പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കല്പനങ്ങളായ ഗ്രഹിക്കലും വ്യാഖ്യാനവും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾക്കിടയാക്കി. ചരിത്രപരമായ ധാരണയുടെ (Understandng) മൂന്നു തലങ്ങൾ

1. സംഭവങ്ങളുടെ ആഖ്യാന ബാഹ്യാകാരത്തിൽ (കോൺഫിഗറേഷനിൽ) ഇതിഹാസതാല്പര്യമുള്ള ചരിത്രകാരൻ (ക്രോണിക്ളർ) ഉണ്ട്.
2. ഭരണകൂടത്തിന്റെ പിന്നിലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രേരണകളിൽ പ്രായോഗികചരിത്രകാരനു താല്പര്യമുണ്ട്.
3. ആന്തരികജീവിതം മുഴുവൻ പുനർനിർമ്മിക്കാൻ സാർവ്വത്രിക ചരിത്രകാരന് ചുമതലയുണ്ട്.

ചരിത്രപരമായ ധാരണ അനിവാര്യമായും വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ വീക്ഷണകോണിലൂടെ പ്രതിഫലിക്കുന്നുവെന്ന് ദിൽതേ വാദിച്ചു. ചരിത്രകാരന്റെ ധാരണ എല്ലായ്പ്പോഴും ആപേക്ഷികവും ഒരിലും പൂർണ്ണനിശ്ചയമായതും (definitive)ആണെന്ന് ദിൽതേ കരുതി. ചരിത്രത്തിലെ ഓരോ കാലഘട്ടത്തെയും അതിന്റേതായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ വാദിച്ചു. ബുക്കാർത്തും ദിൽതേയും പ്രാഥമികമായി വരേണ്യസമൂഹത്തെയും സംസ്കാരത്തെ

യും കുറിച്ച് പഠിച്ചു. അവരുടെ പിൻഗാമിയായ ചരിത്രകാരൻ ...
ഹാൻ ഹുയിസിങ് (1872-1945)സാധാരണക്കാരെയും ജനപ്രി...
ഉൾപ്പെടുത്തി സാംസ്കാരികചരിത്രം വിപുലീകരിക്കണമെന്ന് ...
ച്ചു. സാംസ്കാരികചരിത്രകാരന്മാർ സാധാരണക്കാരുടെ ജീവി...
സങ്കല്പങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ...
സ്കാരചരിത്രത്തിന്റെ വസ്തുക്കൾ നാഗരികതയുടെ അനേക...
ളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമാണ്. കാരണം, അവ ജനങ്ങളുടെയും ...
ഹ്യസംഘടനകളുടെയും ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്താനാകും. ...
വ സാംസ്കാരികവ്യക്തികൾ,രൂപങ്ങൾ, പ്രമേയങ്ങൾ, ചിഹ്...
ആശയങ്ങൾ, എന്നിവയിലേക്ക് ഏകീകരിക്കുന്നു. ബഹുമാനം, ...
സരണം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിരോധം പോലുള്ള സാംസ്കാരിക പ്ര...
ത്തനങ്ങളും തോട്ടം, പാത, ചന്ത, അല്ലെങ്കിൽ സത്രം പോലുള്ള ...
സ്കാരികസ്ഥലങ്ങളും സൈറ്റുകളും (sites) ചിത്രകാരന്മാർ ...
ഷിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. സംസ്കാരചരിത്രത്തിന്റെ ...
ങ്ക് വിവിധ യുഗങ്ങളിലും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലും അവയുടെ ...
തികളും ഫലങ്ങളും നിരന്തരമായി പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ...
സംസ്കാരചരിത്രത്തിലെ പ്രധാനപദമായി അടുത്തിടെ 'ഓർമ്മ' ...
റിയിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിഗത സ്മരണകളും സംഘസ്മരണയും നിർ...
യകമായ പരിശോധനകൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. എന്താണ് ഓർമ്മ ...
നമ്മുടെ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ഇമേജുണ്ട്. പക്ഷെ, അത് ഓർമ്മ ...
അല്ല. മറിച്ച് ഒരു സാമൂഹിക നിർമ്മാണമാണ്. അതാണ് ചരിത്രം ...
രിത്രകാരന്മാർ വർത്തമാനവും ഭൂതകാലവും ഭാവിയും തമ്മിലുള്ള ...
ന്ധം മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഓർമ്മ നമ്മളാരാണെന്ന് നിർവ്വചി...
ക്കുകയും നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മറ്റേതൊരു വശത്തേക്കാളും ...
ടുതൽ അടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന രീതിയെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ...
യ്യുന്നു. ഓർമ്മകൾ ആത്മനിഷ്ഠവും നിർബന്ധിതവും സ്വാധീനം ...
ലുത്തുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ അവ വളച്ചൊടിക്കലുകൾക്ക് വിധേയ...
ണെന്ന് ഡാനിയൽ ഷാക്റ്റർ വാദിക്കുന്നു. സജീവവും തിരഞ്ഞെടു...
ക്കപ്പെട്ടതും സൃഷ്ടിപരവുമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ് ഓർമ്മ.അത് ...

ത്മനിഷ്ഠമാണെങ്കിൽ ചരിത്രം വിശകലനപരമാണ്. ചരിത്രവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ കേന്ദ്രസങ്കല്പനങ്ങൾ ചരിത്രസ്മരണയുടെ സൈദ്ധാന്തികാടിത്തറ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഓർമ്മ, സംഘസ്മരണ, സ്വത്വം, പൈതൃകം എന്നിവയാണവ. സമൂഹം ഭൂതകാലത്തെ ഓർമ്മിക്കുന്ന രീതികൾ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ പല സംസ്കാരചരിത്രകാരന്മാരും സംഘസ്മരണ എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ, ചലച്ചിത്രങ്ങൾ, മ്യൂസിയങ്ങൾ, സ്മാരകങ്ങൾ എന്നിവ ഓർമ്മയുടെ വാഹകങ്ങളാണ്. അവ തലമുറകൾ പങ്കുവച്ച സാംസ്കാരിക വിജ്ഞാനമാണ്. സ്ഥലവും സ്മാരകങ്ങളും സ്മരണകളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാണ്. സംഘസ്മരണകൾ അവ നിർമ്മിക്കുന്ന സാമൂഹികപ്രക്രിയകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പൊതുസ്മരണ എന്ന ജോൺ ബോയ്നർ വിളിക്കുന്നത് ഔദ്യോഗികസ്മരണകളും പ്രാദേശികസ്മരണകളും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തെയാണ്. ഓർമ്മകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഓർമ്മകളുടെ ഉപഭോക്താക്കളുമുണ്ട്. സംസ്കാരചരിത്രം രണ്ടുകൂട്ടരെയും ഒരുപോലെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മനുഷ്യബോധത്തിന്റെ ചലനാത്മകതയെ അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

BIBLIOGRAPHY

1. Anna Green Cultural History Palgrave, London 2016
2. Peter Burke What is Cultural History? cambridge London 2004
3. Terry Eagleton The Idea of Culture Oxford University Press London 2000

Jeevacharithrangalude Vynjanikamoolyavum charithraparathayum

- Prince Mon Jose

ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ വൈജ്ഞാനികമൂല്യവും ചരിത്രപരതയും

പ്രിൻസ്മോൻ ജോസ്

"നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ഉദാത്ത നിലയിലേക്ക് എങ്ങനെ എത്തിക്കാം എന്ന് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നവയാണ് മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രം" എന്ന് എച്ച്. ഡബ്ല്യു. ലോങ്ങ് ഫെല്ലോ (H. E. Longfellow) ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ സാമൂഹികധർമ്മത്തെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാമൂഹികധർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോഴും സംസ്കാരസമ്പന്നതയുടെ ഉദാത്തതയാണ് ഇത് ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നത്. സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ "ഒരു വ്യക്തിയിലുള്ള പൂർണ്ണതയുടെ പൂർത്തീകരണമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം." മാനവ നിർമാണ വിദ്യാഭ്യാസമാണ് (Man making education) അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസം എന്നതുകൊണ്ട് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. ഈ രണ്ടു കാഴ്ചപ്പാടുകളും ചേർത്തുവായിക്കുമ്പോൾ സാധർമ്യമുള്ള സാമൂഹിക ധർമ്മങ്ങളാണ് വിദ്യാഭ്യാസവും ജീവചരിത്രങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നത് എന്ന് കണ്ടെത്താനാവും. അതായത് സാംസ്കാരികമായും, മാനവികമായും ഉദാത്തത പ്രാപിക്കുന്നതിന്, വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രബോധനാത്മകമായി സഹായിക്കുന്നവയാണ് ജീവചരിത്രങ്ങൾ എന്നർത്ഥം, ഈ തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ജീവചരിത്രങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ബൈറൺ, ഷെല്ലി എന്നിവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ രചിച്ച് പ്രസിദ്ധി നേടിയ ഫ്രഞ്ചുസാഹിത്യകാരനായ ആന്ദ്രേ മൗർവയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ "മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ പരിണാമകഥയാണ് ജീവചരിത്രം". വ്യക്തിപ്രാഭവത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ മൂല്യനിർണയത്താൽ സംപ്രീതനായി ഒരു നിരീക്ഷകന്റെ വേഷപ്പകർച്ചയിലൂടെ ചരിത്രാഖ്യാതാവായി ഒരാൾ മാറുമ്പോൾ അയാൾ ജീവചരിത്രകാരനാകുന്നു. ഈ ജീവചരിത്ര രചയിതാവ് സർഗാത്മക നൈപുണിയുള്ളവനാണെങ്കിലും, പ്രതിപാദ്യ കർത്തൃത്വം പ്രശസ്തനായ ചരിത്രപുരുഷനാണെങ്കിലും ജീവചരിത്രം ബെസ്റ്റ് സെല്ലറുകളായി മാറും. ചരിത്രം, (സത്യം), വ്യക്തി, സാഹിത്യം എന്നീ മൂന്ന് ഘടകങ്ങൾ ജീവചരിത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. ചരിത്രം സത്യസന്ധമായിരിക്കണം, വ്യക്തി ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിത്വമുള്ളവനായിരിക്കണം, സാ

ഹിത്യം സർഗാത്മകമായിരിക്കണം. എങ്കിലേ ഈ ജീവചരിത്രം മഹത്തരമാവുകയുള്ളൂ. “വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ സത്യപൂർണമായ നിവേദനമാണ് ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്ന് സർ. സിഡ്നിയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മലയാളത്തിലെ പ്രസിദ്ധ ജീവചരിത്രകാരനായ പി. കെ. പരമേശ്വരൻ നായർ ‘ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് ജീവചരിത്രങ്ങളെഴുതി?’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ആത്മവികാരം തുടിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ചെറുലേഖനം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹം “സാഹിത്യത്തിന്റെ ആന്തരമായ സാരാംശത്തിൽ, അത് മനുഷ്യമഹത്വത്തിന്റെ ഹൃദയംഗമമായ ആവിഷ്കാരമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?” എന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മാഹാത്മ്യാന്വേഷണമാണ് ജീവചരിത്രരചനയുടെ സാക്ഷാത്കാരലക്ഷ്യം. തുടർന്ന് ”മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളിലേക്കും അവ എനിക്ക് ഉൾക്കാഴ്ച നൽകിയതിനാലാണ് ഞാൻ അവ വായിക്കാനിഷ്ടപ്പെട്ടത്.... നോവലുകളിലും അത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ, യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽത്തന്നെ അവർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നുള്ള ഔത്സുക്യമാണ് എന്നിൽ മുന്തിവന്നത്. അങ്ങനെ അല്പാൽപമായി ഞാൻ ഭാവനാസൃഷ്ടികളായ കഥാപാത്രങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലായി ഉത്തമഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യരിലേക്ക് അന്നേ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു” എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉത്തമ ഗുണങ്ങൾ തേടിയുള്ള സഞ്ചാരമാണ് വിദ്യാഭ്യാസവും ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നത്.

മനുഷ്യൻ, മനുഷ്യജീവിതം ഇവ സങ്കീർണവും നിർവചനാതീതവുമാണ്. ഓരോ വ്യക്തിയും വ്യത്യസ്തനാണ് എന്നതുപോലെ അവന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ജീവിതവിജയത്തിനും പ്രതിസന്ധികൾ എങ്ങനെ മറികടക്കാം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഫലപ്രദമായ ഒരു പരിഹാരം മുൻകൂട്ടി ഡിസൈൻ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും മഹാന്മാരുടെ ജീവിതചര്യയെയും ചരിത്രപുരുഷന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും ജീവിതാനുഭവങ്ങളെയും കേന്ദ്രീകരിച്ച്, ജീവിതവിജയത്തിനുള്ള ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ, മാനദണ്ഡങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസക്രമത്തിൽ കണ്ടെത്തുകയും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിന് ഒരു പരിധിവരെ സഹായിക്കുന്ന സാഹിത്യസൃഷ്ടികളാണ് ജീവചരിത്രങ്ങൾ.

വിദ്യാഭ്യാസചിന്തകനായ ജോൺ ഡ്യൂയിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ “ഒരു വ്യക്തി സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ബൗദ്ധികവും, സാന്മാർഗികവുമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും ആശയങ്ങളും സ്വായത്തമാക്കു

ന്നതിനാണ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു പറയുന്നത്.” വ്യക്തിപരമായ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും, വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കർത്തവ്യം ഉത്തമശീലങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുകയാണ് എന്നതാണ് ജോൺ ലോക്കിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ന്യൂനതകളില്ലാത്ത മികച്ച വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ രൂപീകരണമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നത്. വൈജ്ഞാനികമായ ഭദ്രതയ്ക്കൊപ്പം സാമൂഹികജീവിതത്തിനുതകുന്ന ഉത്തമശീലങ്ങളുടെ സമ്പാദനവും വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്രിയയിലൂടെ കൈവരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന് സഹായകരമാണ് മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ശരിയായ വീക്ഷണം നൽകുന്നതിനും ദിശാബോധം നൽകുന്നതിനും ജീവചരിത്രപഠനങ്ങൾ സഹായിക്കും.

വ്യക്തിപ്രഭാവവും മാഹാത്മ്യവുമാണ് ജീവചരിത്രങ്ങൾക്ക് അവലംബമാകാനുള്ള യോഗ്യതയായി കണക്കാക്കാവുന്നത്. ഇത് ഉദാത്തമായ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ ആർജ്ജിക്കുന്നതോ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചാർത്തിക്കൊടുക്കുന്നതോ ആവാം. എങ്കിലും ഉത്തമം, മികച്ചത് എന്ന മൂല്യനിർണയം സത്യസന്ധമായോ കൃത്രിമമായോ അവിടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചരിത്രാഖ്യാനം സത്യസന്ധമായിരിക്കണം എന്നു പറയുമ്പോഴും അവിടെ അസത്യങ്ങൾ സത്യമായി പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുമല്ലോ. സ്വാഭാവികമായോ, കൃത്രിമമായോ രചിക്കപ്പെടുന്നവയാണെങ്കിലും ജീവചരിത്രങ്ങളെല്ലാം സാമൂഹികമായ ഒരു മൂല്യസംസ്കൃതിയെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മൂല്യങ്ങളുടെ വിതരണമാണ് പാഠ്യപദ്ധതിയിലൂടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ജീവിക്കാനുള്ള പോരാട്ടം ഒരായിരം വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ കാണിച്ചുതരികയാണ് ജീവചരിത്രങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠമായ ജീവിതമൂല്യങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നു. അവർ നമ്മോട് നേരിട്ട് ജീവചരിത്രത്തിലൂടെ സംവദിക്കുന്നു. ലോകചരിത്രത്തിന്റെ എല്ലാ നല്ല പാഠങ്ങളും ജീവചരിത്രത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം, വിജയം, പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിക്കൽ, അന്വേഷണം, നന്മയെ ആദരവോടെ കാണൽ എന്നിവ സ്വായത്തമാക്കാൻ ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ സ്വാധീനം നിർണായകമാണ്. എത്ര പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ട്. എങ്കിലും, അതിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു സൂര്യനുണ്ട് എന്ന ചിന്ത ജീവചരിത്രങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. പ്രതിസന്ധികളുടെ മുമ്പിൽ ഭയചകിതനാകുന്നവന് Remedial Quality നൽകുന്നവയാണ് ജീവചരി

ത്രങ്ങൾ.

പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റിയും മലയാള ജീവചരിത്രങ്ങളും

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യഘട്ടത്തിൽ ഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും, പോഷണത്തിനും സഹായിച്ച അതിപ്രധാനമായ ഘടകമാണ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുണ്ടായ പരിവർത്തനം. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആധിപത്യം പ്രബലമായതോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസക്രമം ഇവിടെ സംജാതമായി. ഭാരതത്തിലെ ഇതരദേശങ്ങളിലെന്നപോലെ മലബാറിലും, കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസരീതി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. തന്മൂലം പുതിയ പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഭാഷാഭ്യസനത്തിനുള്ള പുതിയ പാഠ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും ആവിർഭവിക്കാനിടയായി. ഇതിനാക്കം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽ വിശാഖം തിരുന്നാളിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പാഠപുസ്തക കമ്മിറ്റി രൂപീകൃതമായി. ഇതിന്റെ ആദ്യകാല പ്രവർത്തനങ്ങൾ മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ 1888-ൽ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ സമിതിയുടെ അധ്യക്ഷപദം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി ഈ സമിതി കൂടുതൽ സജീവമായി. കുട്ടികളുടെ പാഠപുസ്തകം തയ്യാറാക്കുന്നതിന് നല്ല ഗദ്യകൃതികൾ അന്വേഷിച്ചപ്പോഴാണ് നല്ല ഗദ്യകൃതികളുടെ ദാരിദ്ര്യം മലയാളത്തിൽ ഉണ്ട് എന്ന ബോധ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്നത്. നല്ല കൃതികൾ എഴുതിക്കൂട്ടുവിൻ എന്ന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനൊപ്പം മികച്ച ഗദ്യകൃതികൾ രചിക്കുന്നതിന് കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ ഉത്സുകനായി. ഉയർന്ന മൂല്യങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന കൃതികളുടെ അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്ര രചനയിലേയ്ക്കും അതിന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തിലേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സപര്യ വ്യാപിച്ചു.

പാഠപുസ്തക കമ്മറ്റിയുടെ പ്രാരംഭകനായ വിശാഖംതിരുന്നാൾ മഹാരാജാവാണ് മലയാളത്തിലെ ജീവചരിത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടകൻ. മാണ്ഡരുടെ മഹച്ചരിത ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിന്ന് വിശാഖംതിരുന്നാളും കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനും കൂടി പതിനാല് മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്ത് 1881-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഈ മഹച്ചരിതസംഗ്രഹമാണ് മലയാളത്തിലെ പ്രഥമ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം. തുടർന്ന് 1889-ൽ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ സംസ്കൃതത്തിൽ ഒരു ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം രചിച്ചു. ഇതാണ് ശ്രീ വിക്ടോറിയാചരിത്രസംഗ്രഹം. കേരളവർമ്മയുടെതന്നെ വിഖ്യാതമായ മറ്റൊരു ജീവചരിത്രകാവ്യമാണ് വിശാഖവിജയം. ഈ കൃതികളെ തുടർന്ന് ആർച്ച് ഡീക്കൻ

ഉമ്മൻ മാമൻ രചിച്ച ഇന്ത്യാചക്രവർത്തിനി വിക്ടോറിയ അമ്മ മഹാരാജ്ഞി അവർകളുടെ ചരിത്രസംക്ഷേപം, എ. ടി. കുഞ്ഞുണ്ണി രചിച്ച ദേവ്ജി ഭീമ്ജി പോലുള്ള കൃതികൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. മാതൃകകളായി കൃതികൾ ലഭിച്ചതോടെ പിന്നീട് അനേകം രചനകൾ ജീവചരിത്രപരമായി ഇവിടെ ഉണ്ടായി, ഇന്ന് സമ്പന്നമായ ഒരു സാഹിത്യവിഭാഗമാണ് ജീവചരിത്രസാഹിത്യം. പുസ്തകകമ്മറ്റിയുടെ സ്ഥാപനവും, കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ പരിശ്രമങ്ങളുമാണ് ജീവചരിത്രശാഖയുടെ മലയാളത്തിലുള്ള ഉത്ഭവത്തിനും പ്രചാരത്തിനും ഹേതുവായത് എന്നത് നിസ്തർക്കമായ വസ്തുതയാണ്. ഈ ചരിത്രപരമായ ഔത്പത്തിക ബന്ധവും ആത്മബന്ധവും ആണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും ജീവചരിത്രങ്ങളെയും തമ്മിൽ പരസ്പരം കോർത്തിണക്കുന്നത്.

ജീവചരിത്രരചനകളുടെ വർത്തമാനകാലം

ഒരു മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തെക്കാൾ അയാൾ സമൂഹത്തിന് നൽകിയ സംഭാവനകൾക്ക്, മൂല്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജീവചരിത്രരചനകളാണ് പ്രാരംഭകാലത്തുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ജീവചരിത്രങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയതോടെ പ്രശസ്തരായ വ്യക്തികളുടെ സ്വകാര്യജീവിതവും പ്രധാനമാണ് എന്നു വന്നു. എഴുത്തുകാരന്റെ സർഗരചനകളെക്കാൾ, മഹദ്വ്യക്തികളുടെ ജീവിതമാഹാത്മ്യത്തേക്കാൾ, താല്പര്യപൂർവ്വം പലരും നിരീക്ഷിക്കുന്നത് വ്യക്ത്യനുഭവങ്ങളും സ്വകാര്യതകളും മാത്രമായി. സമൂഹത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, കച്ചവട താല്പര്യത്തോടെ വ്യക്തികളുടെ സ്വകാര്യതകളെ അശ്ലീല നഗ്നതയോടുകൂടി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാധ്യമമായി ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഇന്ന് മാറിയിരിക്കുന്നു. ഫ്രോയിഡും പിൻഗാമികളും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പോൾ റോസൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതുപോലെ സ്വകാര്യജീവിതത്തെ ബലികഴിക്കാതെ ഒരു വ്യക്തിക്കും ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന നില വന്നിരിക്കുന്നു.

ഗവേഷണാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങൾ അക്കാദമിക് തലത്തിൽ ചില ഫലങ്ങളും ഉളവാക്കുന്നുണ്ട്. ഐൻസ്റ്റൈന്റെയും അലൻ ടൂറിങ്ങിന്റെയും വ്യക്തിജീവിതങ്ങൾക്ക് ധാരാളം ജനശ്രദ്ധ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ ശാസ്ത്രരംഗത്തെ മികവുകൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ ജീവചരിത്ര രചയിതാക്കൾ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. അക്കാദമിക്ക് താല്പര്യത്തേക്കാൾ കച്ചവട താത്പര്യങ്ങളാണ് ജീവചരിത്രസാഹിത്യകാരന്മാരെ മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്നത്. സ്വകാര്യ താത്പര്യങ്ങളാണ് പലപ്പോഴും ജീവചരിത്ര രചനയ്ക്ക് പ്രേരണ

യാകുന്നത് എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം. അവഗണിക്കപ്പെ വ്യക്തിത്വങ്ങളെയോ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വങ്ങളെയോ പു നർജനിപ്പിക്കുകയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. രചനയെ കൂടുതൽ ആ കർഷകമാക്കുന്നതിന് ചില മസാലച്ചേരുവകളും രചയിതാക്കൾ കൃ തികളിൽ ചേർക്കുന്നു. വിശദമായ ലൈംഗിക വർണ്ണനകളോടെ സ്വകാര്യജീവിതത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ഇത്തരം ജീവചരി ത്രങ്ങൾ ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ സാമൂഹികമായ വിദ്യാഭ്യാസ ധർമ്മ ത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയാണ്. ഷെനെയുടെ സ്വവർഗരതി യും, കാർലൈലിന്റെ ഷണ്ഡതയും, ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ അമിത ഭോഗാസക്തിയും അവരുടെ സർഗപരതയുടെ വിശദീകരണമാ യി ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ പ്രതിഭാശാലി കളും ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ സമാനപാതകളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമാ യി സഞ്ചരിക്കുന്നവയാണ്. ഇതാണവരുടെ സർഗാത്മക വ്യക്തി ത്വം. ഇതിനു കാരണം ലൈംഗികമാകണമെന്നില്ല. അങ്ങനെ വിശ ദീകരിക്കുമ്പോൾ ജീവചരിത്രരചയിതാവിന്റെ ചരിത്രാഖ്യാനം സ ത്യത്തിന്റെ (ചരിത്രത്തിന്റെ) നിരാകരണമാകുന്നു. ഇത്തരം ന്യൂന തകളൊഴിവാക്കിയാൽ ജീവചരിത്രങ്ങൾ നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ പരമായ മൂല്യങ്ങൾ മഹത്തരമാണ്.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. ജോർജ്, കെ.എം. (ഡോ). എഡിറ്റർ. ജീവസാഹിത്യചരിത്രം. നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ,. കോട്ടയം. 1964.
2. ജോർജ്, കെ.എം. (ഡോ). എഡിറ്റർ. സാഹിത്യചരിത്രം പ്ര സ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ. സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസം ഘം, കോട്ടയം.
3. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, നടുവട്ടം (ഡോ). ആത്മകഥാസാഹി ത്യം മലയാളത്തിൽ. കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്ത പുരം. 1985.
4. ചോപ്ര, അശോക്. ജീവചരിത്രരചനയുടെ മർമം. ഭാഷാപോ ഷിണി. ഓഗസ്റ്റ് 1994.
5. വട്ടപ്പറമ്പിൽ, ഗോപിനാഥപിള്ള. ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ജീവച രിത്രം. ഗ്രന്ഥാലോകം. മെയ് 2012.
6. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, നടുവട്ടം (ഡോ). ജീവചരിത്രസാഹി ത്യം പോയ നൂറ്റാണ്ടിൽ. ഗ്രന്ഥാലോകം. മാർച്ച് 2002.
7. രാമചന്ദ്രൻനായർ, പന്മന (പ്രൊഫ. എഡിറ്റർ). സമ്പൂർണ മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം. കറന്റ് ബുക്സ്. 2010.

Adhikarathinte Nigooda Niyathikalum Adhiniveshangalum

- Prince Mon Jose

അധികാരത്തിന്റെ നിഗൂഢ

അധിനിവേശങ്ങളും

ഡോ.പ്രിൻസ്‌മോൻ ജോൺ

സംസ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മനുഷ്യനെ

നുമായ വ്യക്തിയാക്കി രൂപപ്പെടുത്തുക എന്ന

അവന്റെ ഭാവി പ്രയോജനപ്രദമാക്കി മാറ്റണം എന്ന

ശാസ്ത്രവും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഷീൽ ടെല്ലർ

ങ്ങ്.വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയും സാമൂഹികക്രമത്തി

സംവിധാനങ്ങളിലൂടെയും നിയമങ്ങളിലൂടെയും

ഒരു പരിധിവരെ സുസാധ്യമാക്കുന്നു.എന്നാൽ

അധികാരവും,അന്തർഗതങ്ങളും രഹസ്യാത്മക

നെതിരായ പ്രതിലോമചിന്തകളെയാണ്

അധികാരം സ്വേച്ഛാധിപത്യപരവും ഏകകേന്ദ്രീ

മായ ഈ അധികാരത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം, മ

ന്റെയും സുഖതൃഷ്ണയുടെയും ചൂഷണത്തിന്റെ

ടരുന്നു. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു എന്ന

പ്പിക്കുകയാണ് ഇവരുടെ തന്ത്രം.അതിനുവേണ്ടി

പദ്ധതികളും സമീപനങ്ങളും അവർ നടപ്പിലാക്കും

അധികാരത്തിൽ തുടരുക എന്നതാണ് ഈ

ലക്ഷ്യം. ഒപ്പം ഗൂഢമായി മറ്റുള്ളവരുടെ അ

ക്കനുഗുണമാക്കാം എന്ന വിചാരവുമുണ്ട്.ഇങ്ങ

ഹസ്യാത്മകവുമായ ദ്വിമുഖതലങ്ങളാൽ സം

ശ്രേണി ക്രമങ്ങളാൽ ബന്ധിതമാണ് ഓരോ

സംസ്കാരത്തിൽ നിഗൂഢമായ അ

ക്കുക എന്നത് സാധാരണക്കാർക്ക് അപ്രാപ്യ

ഹിക ചിന്തകരും സർഗാത്മക സാഹിത്യകാരന്മാ

യ്യപ്പെട്ട ഈ സാംസ്കാരിക അജൻഡകളെ തിരി

കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല
മലയാളവിഭാഗം റിസർച്ച് ജേണൽ

ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കഥകളെയും കവിതകളെയും മാധ്യമങ്ങ ളാക്കി പരോക്ഷവിമർശനം നിർവ്വഹിച്ചവരുമുണ്ട്. അയത്നപരമായി അധികാരത്തിന്റെ രഹസ്യവാഴ്ചകളെ സാധാരണക്കാരിലേക്ക് എത്തി ക്കുകയാണ് ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം.ഇത്തരം തലങ്ങളിലൂടെ ചിന്തകളെ വ്യാപരിപ്പിച്ച കഥാകാരനാണ് എം.കമറുദ്ദീൻ.അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകൾ അധികാരത്തിന്റെ ദുർഗ്രാഹ്യമായ തലങ്ങളെ ഏറെ സുതാര്യമായി അനാവൃതമാക്കുന്നുണ്ട്. അതാണ് ഇവിടെ പ്രബന്ധവിഷയവും.

അധികാരം ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വകാര്യതയിലേക്കും താൽപ ര്യങ്ങളിലേക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും രഹസ്യമായി അധിനിവേശം നടത്തുന്നുണ്ട്.അത് അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന എം .കമറുദ്ദീന്റെ കഥയാണ് 'മസാൻ എന്ന 'നീന്തൽക്കാരൻ.' എപ്പോഴും സമുദ്രത്തിലൂടെ നീന്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് മസാൻ. താൻ നീന്തുന്നത് ആരെ ങ്കിലും നിരന്തരം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹി ച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആരും അയാളെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. തിരക്കിനിടയിൽ ആർക്കും അതിന് താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുദിവസം കടലിൽ മസാൻ നീന്താനെത്തിയപ്പോൾ ഒരു ബാലനെ കണ്ടുമുട്ടി. താൻ നാലു മണിക്കൂർ കൊണ്ട് ഈ കടലിടുക്ക് നീന്തി മറികടക്കുമെന്നും നീയ തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കണമെന്നും മസാൻ ആ ബാലനോട് ആവശ്യ പ്പെട്ടു. എനിക്ക് ഇത്രയും സമയം നിൽക്കാനാവില്ല എന്നും, എനിക്കും അനുജത്തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള ആഹാരം തിരയണം എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. നീയെന്തിനാണ് അങ്ങോട്ട് നീന്തുന്നത് വള്ളത്തിൽ പോകാ മല്ലോ എന്ന് ബാലൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ നീന്തൽക്കാരനാണ്. എനിക്ക് നീന്തിയേ മതിയാകൂ എന്നയാൾ മനംനൊന്ത് പറഞ്ഞു. അയാൾ ധാരാളം നീന്തൽ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കരുത്തുറ്റ പേശികളുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ അയാളെ മറികടന്നപ്പോഴും ശാന്തനായി അവസാനം നീന്തിക്കയറാനാണ് അയാൾക്ക് താൽപര്യം. ഞാൻ മത്സ രിക്കുന്നവനല്ല സമുദ്രത്തിലൂടെ നീന്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണ് എന്നാണ് അയാളുടെ മതം.

അനേകം വർഷങ്ങൾ അയാൾ ദിനചര്യപോലെ നീന്തൽ നടത്തി. ഒരു ദിവസം യാഷോബാ കടലിടുക്കിൽ നീന്തുന്നതിനിടയിൽ അയാളെ ഒരു കൂട്ടം നാവികർ പിടികൂടി. സമുദ്രാതിർത്തി ലംഘിച്ചു എന്നതാണ് ചുമത്തിയ കുറ്റം. പക്ഷേ, സമുദ്രത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അതിർത്തി വിചാരം ഒന്നും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കേവലം വിനോദം മാത്രമായിരുന്നു അയാൾക്കു നീന്തൽ. രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ അതിർത്തികൾ നിർണ്ണയിച്ച്, ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് പരസ്പരം തൊടുത്ത് വച്ച് ശത്രുക്കളായി കഴിയുന്ന നവകാലത്തെ അയാൾ തിരി[illegible]ച്ചറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സമുദ്രാതിർത്തി ലംഘിച്ചതിന് ഒരു തടാകത്തിൽ മുങ്ങിമരിക്കാൻ നാവികസേനാ മേധാവി മസാനെ ശിക്ഷിച്ചു. [illegible] കല്ലുകൊണ്ട് അരികു കെട്ടിയ, കാവൽമാടങ്ങളുള്ള തടാകത്തിൽ അയാളെ അവർ തള്ളി. അയാൾ ഇപ്പോൾ മരിക്കും എന്ന് വിചാരിച്ച് സൈനികർ കാവൽ നിന്നു. എന്നാൽ കാഴ്ചക്കാരുടെ മുന്നിൽ നീന്താൻ ലഭിച്ച അവസരം ഓർത്ത് അയാൾ ആനന്ദിച്ചു. തന്നെ [illegible]ക്ഷിക്കുന്നവരെ തന്റെ കലയുടെ പ്രത്യേകത മനസിലാക്കിക്കാൻ മസാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സൈനികർ വിചാരിച്ചതുപോലെ മസാന്റെ മരണം മാത്രം സംഭവിച്ചില്ല. തുടർന്ന് സൈനികർ അയാളെ കരയ്ക്കുകയറ്റി. യാതൊരു ഭാവഭേദവും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. [illegible] ഞാൻ ആഹ്ലാദിക്കുകയായിരുന്നു. കാരണം, എന്റെ കല നിരീക്ഷിക്കുന്ന ആളുകളെ ഞാൻ ആദ്യമായി കാണുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ [illegible] മുങ്ങിമരണമാണ് അവർ കാത്തിരുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ [illegible]നെയെങ്കിൽ തോക്കുകൊണ്ടെന്നെ വെടിവയ്ക്കൂ എന്ന് [illegible] അയാൾ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

അധികാരവും അധിനിവേശവും നിസഹായരെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന വർത്തമാന കാലത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണ് ഈ കഥ അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. അധികാരം നേടുക, അതിർത്തി സംരക്ഷിക്കുക [illegible]ങ്കിൽ വിസ്തൃതമാക്കുക എന്നതിലപ്പുറം മറ്റൊരു മാനുഷികതയും [illegible] കാലത്തിൽ പുലരുന്നില്ല. തിരക്കുകൾ നിറഞ്ഞ പരിഷ്കൃത [illegible]

ത്തിൽ സഹജീവികളെ ശ്രദ്ധിക്കാനോ പരിഗണിക്കാനോ സാധിക്കാത്ത പരിതോവസ്ഥ സംജാതമായിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ വ്യക്തികൾക്കോ, വ്യക്തികളുടെ കൗതുകം നിറഞ്ഞ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ യാതൊരു സ്ഥാനമില്ല. ഓരോരുത്തരും അവനിലേക്ക് തന്നെ ചുരുങ്ങുന്നു. രാജ്യങ്ങൾ അവരുടെ താൽപര്യങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നു. ഈ കാലത്തിൽ മസാനെപ്പോലുള്ള ഇരകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുമെന്നാണ് ഇക്കഥ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

പുതിയ ചിന്തകളും പ്രത്യയ ശാസ്ത്രങ്ങളും ചേർത്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബൗദ്ധിക വ്യായാമങ്ങൾ ഫാഷനായി മാറുമ്പോൾ അതിന്റെ ഭാരം താങ്ങാനാവാതെ ആത്മാഹൂതി ചെയ്യുന്നവരെ ഈ മാറ്റത്തിന്റെ ഇരകളായി ചിത്രീകരിക്കാവുന്നതാണ്. ചർച്ചകൾ ഗൗരവതരമാകുമ്പോൾ അത് മനസ്സിൽ തിങ്ങി, വിങ്ങലുകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവയെ വാഗ്രൂപേണ പ്രതികരണങ്ങളായി വിമോചിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് മാനസികമായി വലിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. പുതിയ കാലത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ചിന്തകളും അന്തർഗതങ്ങളിലുള്ള പ്രത്യയ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി കലഹിക്കുമ്പോൾ ആണ് ഈ സംഘർഷം ഉടലെടുക്കുന്നത്. ചിന്താപരമായ അധിനിവേശം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വേവലാതികളായും ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കമറുദ്ദീന്റെ കഥയാണ് 'ചർച്ചകൾക്കിടയിൽ സംഭവിക്കുന്നത്' എന്ന രചന. വിചിത്രമായ അനേകം സാധ്യതകളും സന്ദർഭങ്ങളും ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുന്ന അഞ്ചുപേരാണ് ഈ കഥയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യനെന്ന അവസ്ഥ സങ്കല്പം മാത്രമാണെന്നും സന്ദർഭങ്ങളാണ് വ്യക്തിത്വങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. നിങ്ങളും സഹോദരിയും വർഷങ്ങളോളം ഒരു ദ്വീപിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട് താമസിക്കേണ്ടിവന്നാൽ വിശുദ്ധമെന്ന് കരുതുന്ന സഹോദര്യം എങ്ങനെ വഴിപിരിയുമെന്ന് റഹിം സംശയിക്കുന്നു. മരണം തികച്ചും സുഖകരമാണെങ്കിൽ നമ്മളെന്തിനു ജീവിച്ചിരിക്കണം എന്നും നാം യഥാർത്ഥ വഴി കണ്ടുപിടിച്ചാൽ, ആ

അറിവിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവൻ ആത്മഹത്യചെയ്യുമെന്നും കണ്ടെത്തുന്നു. ഇവരുടെ ചർച്ചകൾക്കിടയിൽ പാചകക്കാരനായ സന്തു ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഊമയായ അവൻ നിർവികാരത എല്ലാ ക്രിയകളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നമ്മൾ ഇവിടെ നിന്ന് ഹത്യ ചെയ്താൽ ഊമയായ സന്തു അത് എങ്ങനെ ആശ്രമത്തിൽ പോയി അറിയിക്കും എന്നവർ വേവലാതിപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ പറയാനായി അവന് സംസാരശേഷി തിരിച്ച് കിട്ടുമായിരിക്കും നിരൂപിക്കുന്നു. അവർ അങ്ങനെ ചർച്ചയിൽ ഏർപ്പെട്ടപ്പോൾ വീർപ്പുമുട്ടലിലോ സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടോ മരണത്തിന്റെ സുഖം അറിയാൻ സന്തു താഴേക്ക് എടുത്തുചാടി അവനെക്കുറിച്ച് മോശമായി കല്പിച്ചതിലപ്പുറം സത്യം ച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നവർ മനസ്സിലാക്കി. അതാണ് ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ഹേതുവായതെന്നും അവർ ഖേദിക്കുന്നു. തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാരത്താൽ ജീവത്യാഗം ചെയ്യുന്ന കാല ചേതനകളാണ് കമറുദ്ദീന്റെ രചനകളിൽ ഇവിടെ വെളിച്ചപ്പെ ത്തുന്നത്.

ന്യൂജെൻ കമ്പനികളും സ്റ്റാർട്ട് അപ്പ് വില്ലേജുകളും സംരംഭങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്ന പുതിയ തൊഴിൽ രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട കഥയാണ് എം. "ജീൻ ഓർട്ടേഗോ റെമൂസ്". ബൊളിവിയൻ കാടുകളിൽ ഏകാകിയായി നടന്ന ജീൻ ഓർട്ടേഗോ റെമൂസ്, കൊച്ചുവർക്കി വല്ല്യപ്പന്റെ ഓർമ്മകളിലൂടെ ചരിത്രാംശമായി ഇക്കഥയിൽ ന്നു. പുതുകാലത്തിന്റെ ചൂഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത്രയും ള്ള, കരുത്തുള്ള യൗവനങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്നാണ് പുതിയ ലിടങ്ങളും അവരുടെ കമ്പോളത്തിലധിഷ്ഠിതവുമായ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ ചൂഷണങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കപ്പെ ണെന്ന് കൊച്ചുവർക്കിയുടെ പ്രവർത്തികൾ സാധൂകരിക്കുന്നു.

സിലിക്കൺ സിറ്റിയിലാണ് വർക്കിക്ക് ജോലി. അവിടുത്തെ മാനേജർ, മുഖത്ത് പുഞ്ചിരിയില്ലാതെ ഒരുഭാവവും പാടില്ല എന്ന് ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ്. പുഞ്ചിരി ഹാ കുലീനമാം കള്ളം എന്ന കവി വാക്യം മാനേജരെ കാണുമ്പോൾ വർക്കി ഓർമ്മിച്ചു. സിലിക്കൺവാലിയിലെ ജോലിത്തിരക്കിനിടയിൽ പരസ്പരം സംസാരിക്കാനോ, സൗഹൃദം പുതുക്കാനോ ആർക്കും നേരമില്ല. എല്ലാവർക്കും ധാരാളം പണംകിട്ടുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ചിലവഴിക്കാൻ സമയം കിട്ടുന്നില്ല എന്ന് വർക്കി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ദുഃഖം ആർക്കും പാടില്ല. വ്യക്തിദുഃഖം, സമൂഹദുഃഖം, ധർമ്മദുഃഖം ഒന്നും. ദുഃഖമുണ്ടായാൽ തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള കാര്യശേഷി 70% കുറയും. കംപ്യൂട്ടറിന് ഇത്തരം വികാരങ്ങളറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം വികാരങ്ങൾ പടിക്ക് പുറത്ത് നിർത്തണമെന്നാണ് മാനേജരുടെ അഭിപ്രായം.അടുത്തിരിക്കുന്ന അനീഷ് മാധവന് എന്തോ ദു:ഖമുണ്ടെന്ന് വർക്കി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ചോദിച്ചപ്പോൾ പെങ്ങളുടെ കല്യാണമുണ്ടെന്നും സഹായിക്കാൻ ആരുമില്ല, എന്നും അവൻ സങ്കടം പറഞ്ഞു. ഒരു പത്തുദിവസം എങ്കിലും ലീവ് വേണം. അനീഷ് പറഞ്ഞു. മാനേജർ അത് പരിഹരിച്ചുകൊടുത്തു. അതിന്റെ സന്തോഷം അടുത്ത ദിവസം അനീഷ് എന്നോട് പങ്കുവച്ചു. കാരണം പെങ്ങളുടെ കല്യാണം വളരെ ഭംഗിയായി നടത്താൻ നാലുപേർ വീട്ടിൽ ചെന്നതായും അവർ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതായും അവൻ പറഞ്ഞു. അവനതിൽ തൃപ്തനുമാണ്. ഇത് കണ്ട് വർക്കി അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഒരു ദിവസം മാനേജർ അനീഷ് മാധവന്റെ കസേരയ്ക്ക് പിന്നിൽ വന്നുനിന്നു. ചിലതരം വികാരങ്ങൾ ഇനി വരാൻ പോകുന്ന കാലത്ത് ആർക്കും ആവശ്യമില്ലെന്ന് മാനേജർ ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞു. കംപ്യൂട്ടർ അനുദിനം സ്വയം പുതുക്കിപ്പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ മാത്രം പഴയ ശിലായുഗത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങളിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നതിൽ കഥയില്ല. വിവാഹം, വിരുന്ന്, പുലകുളിയടിയന്തിരം എന്നിവയെല്ലാം വെറും സംഭവങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഇവയൊന്നും നമ്മെ ബാധിക്കരുത്. നമ്മൾ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശത്രു ആരാണെന്ന്

മാത്രം ഇപ്പോൾ ആർക്കുമറിയില്ല. സഹോദരസ്നേഹമെന്നത്
സാഹചര്യത്തിൽ വിലകുറഞ്ഞ വികാരമാണെന്ന് മാനേജർ

ന്യൂജെൻ കമ്പനികളും സ്റ്റാർട്ടപ്പ് വില്ലേജുകളും
ജ്മെന്റ് സിസ്റ്റവും എല്ലാം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത് ലാഭങ്ങളുടെ
സ്വപ്നങ്ങളാണ്. കൂടുതൽ അറ്റാദായം നേടുക, ഇൻവെസ്റ്റ്
ഇരട്ടിയാക്കുക എന്നതിലപ്പുറം മാനുഷികതയ്ക്ക് അവിടെ
പ്രസക്തിയുമില്ല. വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾക്കോ, കുടുംബബന്ധ
അപ്പുറമുള്ള യാന്ത്രികതയാണ് അവിടെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.
പ്പോലെ നിരന്തരം ജോലിചെയ്യുക. തളരുമ്പോൾ പഴയ
റീപ്ലേസ് ചെയ്യുന്നതുപോലെ ജോലികളിൽ നിന്ന്
ഇതാണ് പുതുകാലത്തിന്റെ മാനേജ്മെന്റ് തന്ത്രം. ഈ
ത്ഥ്യത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന എം. കമറുദ്ദീന്റെ
യാണ്. "അഴികളില്ലാത്ത ജനൽ". കുഞ്ഞുണ്ണി എന്ന ചെറു
വിഹ്വലതകളിലൂടെയാണ് ഇക്കഥ മുന്നേറുന്നത്. പട്ടണത്തിൽ
പ്ലാൻ എവിടെ വേണമെന്ന് അന്വേഷിച്ച് നടക്കുന്ന സെയിൽ
കുഞ്ഞുണ്ണിക്ക് ജോലി. ഓരോ മാസവും കൃത്യമായ ടാർജറ്റ്
നോടൊപ്പം ഫീൽഡിൽ വർക്ക് ചെയ്യുന്നവനാണ് ജെറി
വേഗത്തിൽ ജോലിചെയ്ത് കുഞ്ഞുണ്ണിയുടെ കസ്റ്റമേഴ്സിനെ
ച്ചെടുത്തു. ജെറിയുടെ അത്രയും സാമർത്ഥ്യമൊന്നും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ബോസിന്റെ മുന്നിൽ
കഴിവുകെട്ടവനായും കുഞ്ഞുണ്ണി മാറി. ജെറിക്ക് പക്ഷി
നോക്കി പറക്കാനറിയാം. പക്ഷേ നീ ആമയുടെ
നിന്റെ പുറന്തോടിനുള്ളിൽ ചതഞ്ഞു വൃത്തികെട്ട
യാണ് നീ ജീവിക്കുന്നത്.

ജെറിയുടെ വാക്കുകളിൽ സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള
ഉണർന്നിരിപ്പുണ്ട്. അതിനാൽ അവന്റെ നാവിനോടാണ്
പ്പാട് എന്ന് ബോസ് പറഞ്ഞു. ആ നില്പിൽ മുപ്പ

ജീവിതം തന്ന മടുപ്പും നിസ്സഹായതയും അപമാനവും അയാളുടെ മനസ്സിൽ ഇരമ്പിയാർത്തു.വർദ്ധിച്ച പ്രതികാരത്തോടെ ബോസിനു നേരെ ഇരുമ്പുകസേരയുമായി അയാൾ പാഞ്ഞുവന്നു. ബോസ് മാറിയപ്പോൾ അയാൾ അഴികളില്ലാത്ത ജനാലയിലൂടെ ആറാം നിലയിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് പതിച്ചു. വൻകിട കോർപ്പറേറ്റുകൾ, കമ്പനികൾ ഇരകളാക്കുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിയായി കുഞ്ഞുണ്ണി മാറുകയും ചെയ്തു.

കോർപ്പറേറ്റ് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അധികാര ധാർഷ്ട്യവും ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെ അധിനിവേശവും ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളിലും ഇന്ന് വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സംസ്കാരത്തിന്റെ വൈവിധ്യങ്ങളെ അപ്രസക്തമാക്കി, സ്വാർത്ഥതയുടെ, അമിതോപഭോഗത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ് ഇത് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്. അവിടെ മൂല്യങ്ങൾ ഏതാണ്ട് അസംഗതവും ലാഭാധിഷ്ഠിതവുമാണ്. മാനുഷികതയ്ക്ക് ഇവിടെ യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ല. സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവുമായ അധികാരങ്ങൾ നിലനിർത്തുകമാത്രമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം.ഈ കാപട്യങ്ങളെ വർത്തമാനകാല പരിതോവസ്ഥയിൽ അനാവൃതമാക്കുകയാണ് എം .കമറുദ്ദീൻ ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരം ബദൽ ജീവിതത്തിന്റെ കാർക്കശ്യങ്ങൾ നിശിതമായി ഉയർന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത്തരം അധീശത്വങ്ങൾ കടപുഴകുകയുള്ളു.സംസ്കാരത്തിന്റെ ധാർമ്മികതയും ഉണ്മയും നിലനിൽക്കുകയുള്ളു .

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. Deleuze, Gilles, *Nietzsche and Philosophy*, Viva -Continuum Edition, Continuum, London, 2007.
2. മധുസൂദനൻ ജി., *ഭാവുകത്വം ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ*, ഡി. സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2006.
3. ആന്റണി പാലയ്ക്കൽ, *സംസ്കാരം പ്രതിരോധം ആത്മീയത*, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2002.

4. കാപ്പൻ എസ്., *ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന് ഒരു പ്രതിസം സ്കൃതി*, യാത്ര പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോട്ടയം, 2000.

5 രവീന്ദ്രൻ പി. പി., *സംസ്കാരപഠനം ഒരു ആമുഖം*, ഡി. സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2002.

6. കമറുദ്ദീൻ എം., *തെരുവിന്റെ മറ്റേയറ്റം*, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2005.

7. കമറുദ്ദീൻ എം., *വേട്ടക്കാരുടെ വരവ്*, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശൂർ, 2010.

8 കമറുദ്ദീൻ എം., *ചതുപ്പ്*, ഡി. സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2016.

Raveendrante Yathra Vivaranangal

- Prince Mon Jose

രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങൾ

ഡോ. പ്രിൻസ് മോൻ ജോസ്

അജ്ഞാതദേശങ്ങളിലൂടെയുള്ള യാത്രയാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത്1 എന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് സാഹിത്യകാരനായ സർ റിച്ചാർഡ് ബർട്ടൺ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ മഹത്ത്വവത്ക്കരണത്തിന് നിദാനം യാത്രകളിലൂടെ അപരിചിത ദേശങ്ങൾ പരിചിതങ്ങളാകുന്നു എന്നതാണ്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ആ ദേശത്തിന്റെ സംസ്കാരവും, ജീവിതവും, രാഷ്ട്രീയവും സർവ്വവും സംവേദനം ചെയ്യപ്പെടുകയും വെളിച്ചപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവയുടെ കഥനം വായനക്കാർക്ക് വിജ്ഞാനപരവും വിനോദപരവുമായ സ്രോതസ്സുകളാണ്. ഈ കൃതികളുടെ പാരായണം അന്യദേശഭൂമികകളെ സ്ഫുടവും സുപരിചിതവുമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യചരിത്രാരംഭം മുതൽ സഞ്ചാരം മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ആഹാരം തേടിയും സുരക്ഷിത ഇടങ്ങൾ തേടിയും സഞ്ചരിച്ച മനുഷ്യൻ തന്റെ യാത്രകളിലൂടെ നവനവങ്ങളായ ജീവിതസമ്പ്രദായങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളു വീക്ഷണങ്ങളും വളർത്തിയെടുത്തു. വ്യോമ, ജല ഗതാഗതസംവിധാനങ്ങൾ വികസിച്ചതോടുകൂടി യാത്രയുടെ ദേശപരിധി വിപുലമായി. അപ്പോൾ ലഭിച്ച കാഴ്ചകളും അനുഭവങ്ങളും നിരവധിയാണ്. അവ നമ്മുടെ യാത്രാവിവരണസാഹിത്യത്തെ കൂടുതൽ അത്ഭുതസമ്പുഷ്ടമാക്കി. യാത്ര തികച്ചും ശാരീരികചലനങ്ങളുടെ ക്രിയകൾ പോലെതന്നെ മാനസികമായ വ്യാപാരവുമാണ്. ഇത് ജ്ഞാനാർജ്ജനത്തിനുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്രിയയാണ്. ഇവ ധിഷണയെ കൂടുതൽ ദീപ്തമാക്കുകയും മനോഭാവങ്ങളെ വിമലീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് യാത്ര എല്ലാ മാനുഷികവികാരങ്ങളെയും മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു2 എന്ന ഡാനിഷ് എഴുത്തുകാരനായ പീറ്റർ ഹോഗിന്റെ നിരീക്ഷണം ഏറെ സാംഗത്യമുള്ളതാണ്.

മലയാള യാത്രാവിവരണസാഹിത്യത്തിൽ അപൂർവ്വാനുഭവങ്ങളുടെ ചേരുവകൊണ്ട് നൂതനമാക്കിയ എഴുത്തുകാരനാണ് രവീന്ദ്രൻ. അകലങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ, ദിഗാരുവിലെ ആനകൾ, സ്വിസ് സ്കെച്ചുകൾ,

കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല
മലയാളവിഭാഗം റിസർച്ച് ജേണൽ

മെഡിറ്ററേനിയൻ വേനൽ, വഴികൾ, വ്യക്തികൾ, ഓർമ്മകൾ, ബുദ്ധപഥം, ശീതകാലയാത്രകൾ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന യാത്രാകൃതികളാണ്. നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന യാത്രാവിവരണസങ്കല്പങ്ങളെ അസ്ഥിരമാക്കുന്ന അഭിനവാഭിമുഖ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിൽ ഉണ്ട്. വിനോദസഞ്ചാരം, പാക്കേജ് ടൂർ, ഹോളിഡേയിങ്, ഡസ്റ്റിനേഷൻ എന്നീ വാക്കുകളിലേക്ക് ടൂർ ഓപ്പറേറ്റർമാർ യാത്രകളെ തളച്ചിടുമ്പോൾ വാണിജ്യാധിഷ്ഠിതമായ ഈ യാത്രകളെ നിരാകരിച്ച് ഏകനായി ഇന്ത്യയിലെ വിദൂരഗ്രാമങ്ങൾ തേടി, നിസ്വനായി അലഞ്ഞ അവധൂതനാണ് രവീന്ദ്രൻ. നിലവിലുള്ള യാത്രാസങ്കല്പങ്ങളെ അട്ടിമറിക്കുന്ന ബദൽ യാത്രാരീതികൊണ്ടും ആഖ്യാനത്തിലെ പുതുമകൊണ്ടും സഞ്ചാരസാഹിത്യത്തിലെ ഒറ്റയാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ഒഴിഞ്ഞ പണസഞ്ചിയും ബാക്ക് പാക്കുമായി അപരിചിത സമൂഹങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ അവരുടെ സംസ്കാരവും ജീവിതവും തൊട്ടറിഞ്ഞ് അവരിലൊരാളായി ജീവിച്ച വ്യക്തിയാണ് രവീന്ദ്രൻ. അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവയെല്ലാം സ്വാംശീകരിച്ച് മനനം ചെയ്ത് ജീവിതഗന്ധിയായ സാക്ഷാത്കാരങ്ങളായി ഭാഷാന്തരീകരിക്കുകയാണ് യാത്രാവിവരണങ്ങളിലൂടെ അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. തികച്ചും അനുഭവാധിഷ്ഠിതമായതിനാൽ മൗലികമായ വസ്തുതകളോടു അനുരഞ്ജനപ്പെടുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം പുലർത്തുന്നത്.

എന്നും സാഹസികനായി ചരിച്ച സഞ്ചാരിയായിരുന്നു രവീന്ദ്രൻ. മുന്നൊരുക്കങ്ങളോ, തയ്യാറെടുപ്പുകളോ ഒന്നും ഇല്ലാതെ വഴിച്ചെലവിനുള്ള പണംപോലും കരുതാതെ, ആതിഥേയരെപ്പോലും നിശ്ചയിക്കാതെ നടത്തിയ യാത്രകൾ അപൂർവ്വാനുഭവങ്ങൾകൊണ്ട് സമ്പന്നവും ദുർഘടവുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ആന്ധ്രയിലെയും ആസാമിലെയും വിദൂരഗ്രാമത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ട രവീന്ദ്രൻ ഉൾഗ്രാമങ്ങളുടെ നിഗൂഢതകളാണ് തന്റെ രചനകളിലൂടെ അനാച്ഛാദനം ചെയ്തത്. ഈ അപൂർവ്വയാത്രകൾക്ക് പ്രേരണനൽകിയത്, കലാകൗമുദിയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്ന എസ്. ജയചന്ദ്രൻനായരും ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന എം.

ഗോവിന്ദനും ആയിരുന്നു. നക്സലിസത്തിന്റെയും അടിയന്തിരാവസ്ഥയുടെയും കറുത്ത നിഴലിൽനിന്ന് രവീന്ദ്രനെ രക്ഷിക്കുക എന്ന പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി ഇവർ ആസൂത്രണം ചെയ്ത ഈ സഞ്ചാരം കലാകൗമുദിയിലൂടെ പരമ്പരയായി പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ നൂതനമായ സഞ്ചാരാനുഭവങ്ങളാണ് മലയാളികൾക്ക് ലഭിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമ്പരയിൽ ആദ്യം നിറഞ്ഞത് പ്രകാശം ജില്ലയിലെ സന്തറാവൂർ ഗ്രാമമാണ്. പിന്നീടവിടെനിന്ന് ആന്ധ്രയിലേയ്ക്കും ഒറീസയിലെ ദുർഘടമായ ആദിവാസി ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കും അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചു. കിലോമീറ്ററുകൾ നടന്നും, ലോറിയിൽ കയറിയും, നിർജനമായ വനപഥങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചും, നിഷ്കളങ്കരായ ഗ്രാമീണരുടെയും ഗോത്രവർഗ്ഗക്കാരുടെയും സത്ക്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചും ആപത്ഘട്ടങ്ങളെ അതിജീവിച്ചുമാണ് അദ്ദേഹം യാത്രകൾ നടത്തിയത്. അവിടെനിന്നും വനങ്ങളിലൂടെയും ദുർഘടമായ ഗിരിപാർശ്വങ്ങളിലൂടെയും നടന്ന് അരുണാചൽ പ്രദേശിലും ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തി ഗ്രാമങ്ങളിലും അദ്ദേഹം എത്തി. അങ്ങനെ തികച്ചും ആസൂത്രണങ്ങളില്ലാതെ, സാഹസികത ഏറിനിൽക്കുന്ന യാത്രാനുഭവങ്ങളാണ് രവീന്ദ്രന്റെ തൂലികയെ ക്ഷുബ്ധമാക്കിയത്.

ഏകനായ സഞ്ചാരിയുടെ ഭാഷാപരമായ നിസഹായതയും ദിഗ്ഭ്രമങ്ങളും ആശ്രയമില്ലായ്മയും കൂടിച്ചേർന്ന നിരാംലംബതയായിരുന്നു എനിക്കു തുണ എന്നദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആന്ധ്രയിലെ പുകയുന്ന ഗ്രാമങ്ങൾ, ഒറീസയിലെ ദുർഗമമായ ആദിവാസിമേഖലകൾ, ആസാമിലെ ബ്രഹ്മപുത്ര തടങ്ങൾ, അരുണാചൽ പ്രദേശ്, പിന്നെ ഇന്ത്യയുടെയും ബർമയുടെയും അതിർത്തികൾ എന്നിങ്ങനെ അകലേക്കകലേക്ക് നീണ്ടുപോകുന്ന ഒറ്റയാന്റെ യാത്രാപഥങ്ങളാണ് രവീന്ദ്രന്റെ വഴികൾ. ടൂറിസം അടയാളപ്പെടുത്തിയ മുഖ്യധാരാസഞ്ചാരപഥങ്ങളെ നിരസിച്ച് ഇവരെല്ലാം അസ്പർശ്യമായി കരുതിയ വഴികളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നതാണ് രവീന്ദ്രന്റെ എഴുത്തിന്റെ മേന്മ. മണ്ണിൽ പണിയെടുക്കുന്നവരുടെയും മണ്ണിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ട

വരുടെയും മണ്ണിനെയും പ്രകൃതിയേയും പ്രണയിക്കുന്ന ജനതകളുടെയും കനവുകളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനയിൽ നിറയുന്നത്. താൻ ചെന്നെത്തിയ ദേശത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക തലങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്ത് വിചാരജാഗ്രതയോടെ ആ സംസ്കാരം നേടുന്ന വെല്ലുവിളികളെയും അതിജീവനശ്രമങ്ങളെയും വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള രാഷ്ട്രീയജാഗ്രതയും മാനവികതയും രവീന്ദ്രനിൽ കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മലയാളത്തിലെ പൊളിറ്റിക്കൽ ട്രാവലോഗിന്റെ ആരംഭകനായി രവീന്ദ്രനെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

സാംസ്കാരികാപചയത്തിന് ഹേതുവായ പ്രതിലോമചിന്തകൾക്കും അപമാനവീകരണത്തിനുമെതിരെ വിമോചനത്തിന്റെ സാധ്യത തേടുന്ന രാഷ്ട്രീയ വിശാരദന്റെ അനുയോജനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിലുണ്ട്. "ഒരു വിനോദസഞ്ചാരിയുടെ പുറംകാഴ്ചകളല്ല. ഒരു പണ്ഡിതന്റെ വിജ്ഞാനപ്രകാശവുമല്ല. മറിച്ച് ജനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതവിശേഷങ്ങളാണ് രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങളിലുള്ളത് എന്ന് സച്ചിദാനന്ദൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.[3] മണ്ണ് മെഴുകിയുയർത്തിയ മാളങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർ. ഏതാനും നൂറുരൂപയ്ക്കുവേണ്ടി കുടുംബത്തെ മൊത്തത്തിൽ ജന്മിക്കു വിറ്റ കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ, വെള്ളവും വലയും നോക്കി നീങ്ങുന്ന നിത്യയാന്ത്രികവർഗങ്ങൾ, നാണംകെട്ട നിരക്ഷരത, ജാതിദ്വേഷം, സംഘം പിരിഞ്ഞു കലിതുള്ളുന്ന ഗ്രാമരാഷ്ട്രീയം ഇതെല്ലാം ചേർന്ന ആന്ധ്രാഗ്രാമങ്ങൾ ദുഃഖവും ഉത്കണ്ഠയും രവീന്ദ്രനിൽ ഉണർത്തുന്നു. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ദളിതരോടും സ്ത്രീകളോടും തൊഴിലാളി വിഭാഗങ്ങളോടും ദരിദ്രരോടും പക്ഷം ചേർന്നുള്ള സ്നേഹദീപ്തമായ സഹാനുഭൂതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്.

ഇന്ത്യൻ ജീവിതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവിശകലനവും സാമൂഹ്യബോധ്യങ്ങളുടെ പരിച്ഛേദവും അതിയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളില്ലാതെ രവീന്ദ്രൻ അപഗ്രഥിക്കുന്നുണ്ട്. പുകയുന്ന ആന്ധ്രഗ്രാമങ്ങൾ എന്ന വിവരണം തന്നെ ഇതിനുത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഏതുസമയവും അനിയന്ത്രിതമാ

കാവുന്ന ഒരു മൗനം സന്തറാവൂർ ഗ്രാമത്തെ പൊതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതായി ഇദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പണം കൊണ്ടും പ്രത്യക്ഷമായ ഹിംസകൊണ്ടും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന പഞ്ചായത്ത് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പ്രാകൃതത്വം സന്തറാവൂർ ഗ്രാമത്തിലുണ്ട്. അവരുടെ ഇടയിലെ വെറുപ്പും വൈരവും ഏറെ പഴയതാണ്. നാലഞ്ചു വർഷത്തിനിടയിൽ അതിന്റെ വ്യാപ്തി മാരകമായി മർമ്മങ്ങളോളം പടർന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. സന്തറാവൂരിലെ രണ്ടു കീഴാളവിഭാഗങ്ങളായ മാലകളും മാദികകളും പരസ്പരം നടത്തുന്ന കൊലകൾ ഗ്രാമാന്തരീക്ഷത്തെ സംഘർഷപൂരിതമാക്കുന്നു. ഭൂരഹിതരായ മാലകൾ മിച്ചഭൂമിക്കായി ശബ്ദമുയർത്തുമ്പോൾ ഭൂവുടമകളായ ബർമ്മ-വൈശ്യബ്രാഹ്മണ സഖ്യം, മാദികകളെ ചട്ടുകമാക്കി അതിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്നു. ഈ ഗൂഢാലോചനയിൽ പരസ്പരം ഇല്ലാതാകുന്ന ദരിദ്രവർഗ്ഗത്തിന്റെ നിസാഹായതയാണ് സവർണകുതന്ത്രത്തിന്റെ നിഗൂഡതയെന്ന് രവീന്ദ്രൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

യൂറോപ്പിന്റെ സാംസ്കാരികാധിപത്യത്തിന്റെ മുഖ്യഉപാധിയായ യൂറോസെൻട്രിസത്തിന്റെ കുതന്ത്രങ്ങളെ പൊളിച്ചെഴുതുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. അന്റോണിയോ ഗ്രാംഷിയുടെ ഭാഷയിൽ സിവിൽ സൊസൈറ്റിയിലെ ഹെജിമണി എന്ന ഈ സാംസ്കാരികമായ മേൽക്കോയ്മ യൂറോപ്യരെക്കുറിച്ച് പൗരസ്ത്യരുടെ ഇടയിൽ അത്ഭുതാദരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആരാധന രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാട്ടിനെപ്പോലുള്ള സഞ്ചാരസാഹിത്യകാരന്മാർ ഈ ധാരണയുടെ സ്വാധീനത്തിലുൾപ്പെട്ട് യൂറോപ്യൻ സംസ്കാരത്തെ ഉദാത്തമായി സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സ്വാധീനത്തിൽനിന്നു വിമുക്തമായിരുന്നു രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാഖ്യാനങ്ങൾ. സ്വിസ് സ്കെച്ചുകൾ എന്ന യാത്രാവിവരണത്തിൽ ഈ വസ്തുത നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. "ലിബറലിസത്തിന്റെയും ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെയും സവിശേഷമാതൃകയുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വിറ്റ്സർലാൻഡ് ഏതു പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങൾക്കും മുന്നിലാണ്. ഇ

ക്കാരണത്താൽ അതിനു വിശുദ്ധമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയപരിവേഷം പരമ്പരാഗതമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചില കാര്യങ്ങൾ അവർ പറയാതെ വിടുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വന്നുചേരുന്ന കൊള്ളമുതൽ ശേഖരിക്കുന്നതു സ്വിറ്റ്സർലാൻഡാണ്. ആഗോള കുത്തകകളിലൂടെയും രഹസ്യ ബാങ്കിങ് സമ്പ്രദായത്തിലൂടെയും മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ജീവൻ ഈ രാഷ്ട്രം നിരന്തരം ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു."[4] തുടർന്നുള്ള വിവരണങ്ങളിലും ഈ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അനാവൃതമാകുന്നുണ്ട്.

"സ്വിറ്റ്സർലാൻഡിന്റെ സാമ്പത്തികമായ ഐശ്വര്യത്തിനു കാരണം സ്വിസ് ജനതയുടെ അധ്വാനശീലമാണെന്നു പൊതുവെ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ജർമനിയിലും സ്വിറ്റ്സർലാൻഡിലും ചെന്നു മടങ്ങുന്ന ഇന്ത്യൻ എഴുത്തുകാർ ഇക്കാര്യം ആവർത്തിക്കാനും ഇന്ത്യൻ തൊഴിലാളികളുടെ അലസതയെക്കുറിച്ച് നിന്ദിക്കുവാനും മനസ്സിരുത്താറുണ്ട്. പക്ഷേ, കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വിസ് പൗരനെ ഞാൻ എവിടെയും കണ്ടില്ല, പലരും രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് പ്രാതൽ കഴിച്ചു നീന്തൽ വസ്ത്രങ്ങളുമെടുത്തു സ്വിമ്മിങ് പൂളിലേക്കു പോകുന്നവരാണ്. വല്ലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ ഒരു ദിവസത്തെ അധ്വാനത്തിനവർ മുതിർന്നാൽ പിന്നീട് പല ദിവസങ്ങളോളം അതിനെക്കുറിച്ചുതന്നെയാവും സംസാരം. അധ്വാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പൊങ്ങച്ചം എത്രതന്നെ പ്രകടമാണോ അത്രയുംതന്നെ അലസരുമാണ് സ്വിസ്ജനത"[5] എന്നദ്ദേഹം കുറിക്കുമ്പോൾ യൂറോ കേന്ദ്രീകൃത മനോഭാവങ്ങളാണ് നിരാകരിക്കപ്പെടുന്നത്.

രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങളുടെ മറ്റൊരു സവിശേഷത ഉദ്വേഗപൂർവ്വകമായ നാടകീയതയാണ്. അകലങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ എന്ന കൃതിയിലെ ഗോദാവരിയിലെ മുക്കുവത്തിയായ നീലയുടെ ജീവിതാവതരണം സ്തോഭസന്ദേഹങ്ങൾ ഉണർത്തുന്നു. മഴക്കാലത്തേക്കുകൂടി വല്ലതും കരുതുവാനുള്ള പാഴ്സംരംഭങ്ങളുമായി ഭദ്രാചലത്തേക്കുള്ള നീലയുടെ നീണ്ട മീൻപിടുത്തയാത്ര അച്ഛനും അനിയനും ഭർ

ത്താവും രണ്ടുകുട്ടികളുമുള്ള കുടുംബത്തെ പോറ്റുന്നതിനാണ്. അഞ്ചോ പത്തോ ദിവസം ഭദ്രാചലത്ത് തങ്ങി ഗോദാവരി ക്രുദ്ധയാകുന്നതിനുമുമ്പ് രാജ്മുണ്ഡ്‌റിയിലേയ്ക്ക് തിരികെ മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതുണ്ട്. പതിവിലും വിപരീതമായി ആ വർഷം ആകാശവും നദിയും പ്രസന്നമായി കണ്ടപ്പോൾ അവർ മടക്കയാത്ര ഏതാനും ദിവസത്തേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭദ്രാചലത്തെ അതിവിശാലമായ മണൽത്തട്ടിൽ നീലയെ കണ്ടതിന്റെ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ ഗോദാവരിയിലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞു. നീലയ്ക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകും എന്ന ആശങ്ക ബാക്കിയാക്കി ഈ അനുഭവവിവരണം പര്യവസാനിക്കുമ്പോൾ തികച്ചും സംഘർഷഭരിതമായ മനോവ്യഥ വായനക്കാരനിൽ അവശേഷിക്കുന്നു.

ദിഗാരുവിലെ ആനകൾ എന്ന കൃതിയിൽ ദിഗാരു നദി മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോഴുണ്ടായ അനുഭവം തീവ്രതരമായി വായനക്കാരനെ വേവലാതിപ്പെടുത്തുന്നു. ആനപ്പുറത്തുകേറി നദി മുറിച്ചു കടന്നപ്പോൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ആനപ്പുറത്തുനിന്നൊരാൾ പിടഞ്ഞു താഴെവീണ് നദിയുടെ കുത്തൊഴുക്കിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോയ കാഴ്ച ഞെട്ടലോടെയാണ് നമ്മൾ വായിക്കുന്നത്. അത്രയും നാടകീയതയും സംഘർഷവുമെല്ലാം രവീന്ദ്രന്റെ വിവരണങ്ങളിലുണ്ട്.

രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങളെ സചേതനമാക്കുന്നത് അസാധാരണഭാഷയിലുള്ള വിവരണങ്ങളാണ്. അഭിജാതവും പ്രൗഢവും ഗംഭീരവുമായ പദയോജനകളിലൂടെ ഉജ്ജ്വലസാഹിത്യഭാഷയെ അദ്ദേഹം രൂപപ്പെടുത്തി. "സമുദ്രോപരിതലത്തിൽ ഭിത്തികൾ പ്രകാശം ചിതറുന്ന ജലത്തിന്റെ പ്രതിസ്പന്ദനങ്ങളിൽ കുളിച്ചുനിൽക്കുന്ന വേനൽദിവസങ്ങളിൽ നഗരം അവിചാരിതവും, സ്വപ്നംപോലെ ഭ്രമാത്മകവുമായ ഒരു പ്രത്യക്ഷമാണ്"[6] എന്ന് വെനീസ് നഗരത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് തികച്ചും വിസ്മയകരമാണ്. "ഭുവനേശ്വർ ഒരു ആസൂത്രിത നഗരമാണ്. അത് അതിന്റെ രുഗ്മണമായ ശൈശവം പിന്നിടുവാൻ തുടങ്ങുന്നതേയുള്ളൂ"7 എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഭാഷയുടെ കരുത്താണ് വെ

ളിപ്പെടുന്നത്. പദപ്രയോഗത്തിലും വാക്യക്രമത്തിലും നൂതനവിന്യാസങ്ങൾ വരുത്തി സംസ്കൃതപദങ്ങളെ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് പ്രയോഗങ്ങളിൽ പുനർവിന്യാസം നടത്തുന്നതാണ് മറ്റൊരു സവിശേഷത. നളന്ദയിലെ ഗാഢഹരിതമായ ദലഛത്രാവലികൾ, വാട്ടർ സ്റ്റോൺ പുസ്തകക്കടയിലെ സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരുമായ അസംഖ്യം പുസ്തക വില്പനക്കാർ അക്ഷരഗോപുരങ്ങൾക്കിടയിലെ കൃശസ്ഥലികളെ തങ്ങളുടെ നിശബ്ദസാന്നിധ്യത്താൽ ആലക്തികമാക്കി, സ്വാവലംബനിഷ്ടപ്രകാരം പാർടൈം ജോലിചെയ്യുന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നീ പദപ്രയോഗങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിന്റെ ക്ലാസിക് കലവറയിൽനിന്ന് അന്തർധാനം ചെയ്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിലേക്ക് കുടിയേറി ചാരുത പടർത്തുന്നവയാണ്.

വാക്കുകളിലൂടെ കാഴ്ചകളെ കൂടുതൽ ദൃശ്യപരമാക്കുന്ന വിവരണസവിശേഷതകളും രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണകൃതികൾക്കുണ്ട്. ചലച്ചിത്രകാരൻ ഒരു ഫ്രെയിമിൽ ക്രമീകരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ സാകല്യംപോലെ വാക്കുകൾകൊണ്ട് അതിൻപ്രകാരമുള്ള പ്രതീതിയുണർത്താൻ രവീന്ദ്രന് കഴിയുന്നു. "റോമിലെ സിസ്റ്റൈൻ കപ്പേളയുടെ ഒരു ഭാഗത്തെ ഭിത്തി മുഴുവൻ ഗ്രസിച്ചുനിൽക്കുന്ന അന്ത്യവിധിയുടെ കോംപസിഷന് അവിശ്വസനീയമായ ശക്തിയും ചൈതന്യവുമുണ്ട്. മനുഷ്യജന്മത്തിന്റെ എല്ലാ വ്യസനങ്ങളും, വൈകല്യങ്ങളും, മോഹങ്ങളും, ഗൗരവചിത്തവൃത്തികളും, പരിഹാസങ്ങളും, അതൃപ്തികളും, ഗഹനമായ ഒരു പ്രചുരിമയോടെ ആ ചിത്രപിണ്ഡത്തിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. അഭിശപ്തമായ ഒരു മനുഷ്യരൂപം ഒരു ചെറിയ വെളിച്ചത്തിലേക്കുയരുന്ന സത്പ്രതീക്ഷയുടെ മുഖങ്ങൾ, ഭീതിയുടെയും, വരും കാല ദുഃഖത്തിന്റെയും നിത്യമായ ശാപത്തിന്റെയും അറിയപ്പെടാത്ത ആഴങ്ങളിലേക്ക് പൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ. ജീസസിന്റെയും കന്യാമേരിയുടെയും തീക്ഷ്ണമായ വികാരങ്ങളോടെ, തീക്ഷ്ണമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോന്ന ഒരു മാനവികതയെ - അതിന്റെ രചയിതാവിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. അതിന് ഒരു സെൽ

ഫ് പോട്രൈറ്റിന്റെ തീവ്രസ്വഭാവമുണ്ട്. അതിനുമുന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ സ്വതന്ത്രമായ സ്വത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട സുതാര്യവും ആലംബരഹിതവുമായ ഒരു പ്രിസം മാത്രമാണ് മനസ്സും വിവേചനബോധവും"8 എന്ന് വിവരിക്കുമ്പോൾ ആ ഭാഷ അനന്തമായ അർത്ഥവ്യൂഹങ്ങളാണ് അണിനിരത്തുന്നത്.

നിഗൂഢതയും സ്തോഭവും ഉണർത്തുന്ന കഥാഖ്യാനങ്ങൾ, യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ തീവ്രാനുഭൂതികൾ, അസാധാരണ പദപ്രയോഗവും വാക്യവിന്യാസങ്ങളും, കാഴ്ചകളിലെ വൈവിധ്യമുള്ള ചേരുവകൾ, പ്രതീക്ഷകൾക്കതീതമായ വിസ്മയലോകങ്ങൾ, അജ്ഞാതദേശങ്ങളുടെ നിഗൂഢദൃശ്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണ് രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങൾ. സ്ഥലവിവരണങ്ങൾക്കപ്പുറം രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകളുടെ നിഷ്പാദനവും സാംസ്കാരിക സവിശേഷതകളുടെ പ്രത്യക്ഷീകരണവും വൈവിധ്യ മൂല്യബോധങ്ങളുടെ ദർശനങ്ങളും ഒപ്പം ഈ കൃതികൾ സമ്മാനിക്കുന്നു.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. Richard Francis Burton, Personal Narrative of a Pilgrimage to AlMadinah & Meccah, Nabu Press, 2013, page 22.
2. Peter Hoeg, M-i-ss Smilla's Feeling for Snow, Harvill Secker, 1996, page 31.
3. സച്ചിദാനന്ദൻ, ചിന്തരവി സർഗാത്മകതയിലൂടെയും രാഷ്ട്രീയ സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെയും സഞ്ചരിച്ച ഒരാൾ, ചിന്ത പബ്ലിക്കേഷൻ, തിരുവനന്തപുരം, 2013, പുറം 25.
4. രവീന്ദ്രൻ, രവീന്ദ്രന്റെ യാത്രകൾ, ഡി. സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2017, പുറം 233.
5. അതിൽതന്നെ, പുറം 255.
6. അതിൽതന്നെ, പുറം 317.
7. അതിൽതന്നെ, പുറം 423.
8. അതിൽതന്നെ, പുറം 377.

Athaparisarangalile Aparichithavithanangal- S Kaleshinte Kavithakalil

- Prince Mon Jose

ആത്മപരിസരങ്ങളിലെ അപരിചിതവിതാനങ്ങൾ എസ്. കലേഷിന്റെ കവിതകളിൽ

ഡോ. പ്രിൻസ് മോൻ ജോസ്

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കലയാണ് കവിത. വാക്കുകൾ സ്വതന്ത്രമായി ചിറകുവിരിച്ച് വിഹായസിനെ പുണരുന്നതും വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതുമാണ് കവിതകളുടെ മാഹാത്മ്യം. കലേഷിന്റെ കവിതയും പുതുകവിതാ ലോകത്തെ ഇപ്രകാരം അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. ബ്ലോഗെഴുത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിച്ച് വാക്കുകളുടെ വിമോചനം ആഘോഷമാക്കുന്ന കവിയാണ് കലേഷ്. ഒപ്പം സാധാരണ പരിസങ്ങളെ, അപ്രാപ്യമായ കലാവസ്തുവായി പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. ഇരുട്ടിന്റെ ഭാവപ്രപഞ്ചങ്ങളും ചിന്തകളും സന്ദേഹങ്ങളും അത് പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു. ഇരുട്ടിൽ എന്ന കവിതയിലെ മാന്റിലിന്റെ മെലിഞ്ഞ സൂര്യൻ, വയൽ വരമ്പുകണ്ടു, കാലുപോയ തവളയെകണ്ടു, വയൽപ്പുല്ലിനെ, പുൽത്തുമ്പിലെ പച്ചത്തുള്ളനെ, ചേനത്തണ്ടനെകണ്ടു, മിഴിഞ്ഞ തവളക്കണ്ണുകൾ, വെളിച്ചത്തിന്റെ കൂടുകൊണ്ട് അടിച്ചുപരത്തിയ പ്രകാശൻ എന്ന ഗുണ്ടയെ കണ്ടു, വെളിച്ചംകൊണ്ട് കണ്ണ് പൊട്ടിക്കുന്നത്, വെളിച്ചം ഹിംസയാകുന്നത് കവിതകണ്ടു. ഈ കാഴ്ചകളുടെ ഇരുട്ടിലേക്കാണ് വെളിച്ചമായി കലേഷിന്റെ കവിത ചേക്കേറുന്നത്.

ഭാവികാലത്തിന്റെ അരോചരമായ അനുമാനങ്ങളെ ഭാവാത്മകമായി ദൃശ്യവത്കരിക്കാനുള്ള പ്രവചനീയ വൈദഗ്ദ്ധ്യം എസ്. കലേഷിന്റെ കവിതകളിൽ നിഗൂഢമാണ്. കാലം ഇല്ലാതാക്കുന്ന ജീവിത സന്ദർഭങ്ങളെയും സംസ്കാരസ്ഥലികളെയും നവകാലത്തിന്റെ ജിവിത രഥ്യകളെയും കാണാൻ ആസ്വാദകരെ നിങ്ങൾ എന്റെ കരങ്ങളിൽ പിടിച്ചാലും എന്നുപറഞ്ഞ പരമാർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന കാഴ്ചകളിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഇല്ലാത്തകാലം എന്റെ മുന്നിൽ എങ്ങനെയാണ് സ്പഷ്ടമാകുന്നത് എന്നതിന് ഉത്തരം മനോവിചാരങ്ങളുടെ ശതകങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്കുള്ള സഞ്ചാരമാണ്. ഈ യാത്രയിൽ ഞാനും വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ പ്രതിഛായകളൊന്നും അവിടെയുണ്ടാവില്ല എന്ന് കവി മൊഴിയുന്നു. ഈ തീവണ്ടിയിലെ യാത്രക്കാരേ.... എന്ന കവിതയിലെ കൗതുകവും, കാലാതിവർത്തിയായ ഈ സഞ്ചാരമാണ്.

"നൂറുവർഷം കഴിയുമ്പോൾ
ഞാനുണ്ടാകില്ല
ഞാൻ യാത്രചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ തീവണ്ടിയിൽ
എതിർ വശത്തിരുന്ന്
എന്നെ തീരെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ
പാട്ടു കേട്ടിരിക്കുന്ന പെൺകുട്ടി
നീയുമുണ്ടാകില്ല"(ഈ തീവണ്ടിയിലെ യാത്രക്കാരേ....)

സ്മൃതികളിൽ പോലും അവശേഷിക്കാത്ത യാഥാർത്ഥ്യത്തി
നിസ്വനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, ഒരു ചരമഗീതം പോലെ, കാലത്തിന്റെ സ്വാ
വികമായ പരിണതികളെയും ഓർമ്മകളിൽപോലും അവശേഷിക്കാ
സാധ്യതയില്ലാത്ത ചരിത്രത്തെയും കവി ഇവിടെ അടയാളപ്പെടുത്
ന്നു.

ഇന്നിന്റെ റൂട്ടുകളെല്ലാം ഭൂതകാലത്തിൽ ലയിക്കുമ്പോൾ അ
ക്തതയുടെ വൈതരണികൾപോലെ അതീതകാലം നിലകൊള്ളുന്ന
സുതാര്യമാക്കാനാണ് കവി ഉദ്യമിക്കുന്നത്. സമയക്രമങ്ങളുടെ ഗ
വേഗങ്ങളെ കീറിമുറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗമനങ്ങളാണ് ഓരോ തീവ
യാത്രയും. ഈ യാത്രയിൽ എഡിറ്റു ചെയ്യാത്ത ദൃശ്യശകലങ്ങളുടെയ
ഫ്രെയിമുകളുടെയും കലർപ്പുകൾ കാഴ്ചക്കാരന്റെ മുമ്പിൽ അനു
ദമില്ലാതെ നിന്നു പുഞ്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ബീഭത്സഭാവത്തിൽ ഭീ
പ്പെടുത്തുന്നു. ശബ്ദങ്ങളുടെ ബഹുസ്വരത അവിടെയുണ്ട്. അത് ചി
പ്പോൾ പേടിയുണർത്തുന്നതാവാം, മാധുര്യമുള്ളതാവാം. അവയെല്ല
സ്പന്ദിക്കുന്ന വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ ഛായാരൂപങ്ങളാണ്. അ
യ്ക്കൊരിക്കലും എപ്പോഴും നിശ്ചലമായി നിൽക്കാനാവില്ല. സജീവ
യാണ് അതിന്റെ സാരം. അതിന്റെ ഉന്മേഷങ്ങളാണ് ദൃശ്യങ്ങളുടെ ച
നാത്മകയും യാത്രക്കാരന്റെ യാത്രാനുഭവങ്ങളും. ഇവ ഉൾക്കൊ
കൊണ്ട് കവി വീണ്ടു മൊഴിയുന്നു. ഭാവികാലത്തിൽ ഇപ്രകാരം ത
ആയിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കാവുമോ? മരണം ഈ കാലത്തെ ഇല്ലാ
ക്കുമെന്ന വസ്തുതയിലേക്കാണ് കവി പിന്നെ സഞ്ചരിക്കുന്നത്.

"ഈ തീവണ്ടിയിലുള്ളവരെല്ലാം മരിക്കും
വണ്ടിയുടെ ഹൃദയമിടിപ്പിന്റെ കാവൽക്കാരായ
ലോക്കോ പൈലറ്റിനും ഗാർഡിനു നേരെ
വളരെ മുമ്പെ
ഇവിടം കടന്നു പോകാനുള്ള
കറുത്ത കൊടി പാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും"
(ഈ തീവണ്ടിയിലെ യാത്രക്കാരേ...)

അന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഇതുപോലെ നിൽക്കാനാവില്ല. മരണം ഭൂത ത്തിന്റെ വിസ്തൃതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന അധിനിവേശകനാകുമ്പോൾ നുമുന്നിൽ ആർക്കും പിടിച്ചുനിൽക്കാനാവില്ല.

"വണ്ടിക്രോസിങ്ങിനായി പിടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു
ഈ സ്റ്റേഷനിൽ
പെട്ടിയും പ്രമാണങ്ങളുമായി
സഗൗരവം നിൽക്കുന്നവരേ
ഇന്നത്തെപ്പോലെ
ബലിഷ്ഠരായ
ധനാഢ്യരായ
നിശ്ചല ശില്പങ്ങളായി
അന്നും നിങ്ങൾക്ക് നിൽക്കാനാകുമോ?. (ഈ തീവണ്ടിയിലെ

ക്കാരേ...) എന്ന് കവി ചോദിക്കുന്നു.

ഈ തിരിച്ചറിവ് ദു:ഖം ജനിപ്പിക്കുമെങ്കിലും കവി പറയുന്നു ൾ നിരാശരാകേണ്ട, ആ കാലത്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ ഞാൻ കൊണ്ടു പും എന്ന്. കാലങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് കവിയുടെ കരംപിടിച്ചുള്ള യാത്ര ആരാണ് കൊതിക്കാത്തത്.

"പാളങ്ങൾ പതിച്ചിട്ടുപോയ
മൺചാലിലൂടെ
നൂറുവർഷത്തിനുശേഷം പായുന്ന
തീവണ്ടിയിൽ
യാത്രചെയ്യാൻ വരുന്നോ
നൂറുവർഷം പിമ്പേ പായുന്ന
തീവണ്ടിയിലെ യാത്രക്കാരേ...
(ഈ തീവണ്ടിയിലെ യാത്രക്കാരേ...)

മരണം പാടുന്നത് വ്യക്തികളുടെ വ്യാഖ്യാന ഗീതങ്ങളാണ്. വിട്ടൊഴിഞ്ഞ ഉടലിന്റെ നിർജ്ജീവാവസ്ഥ നിരീക്ഷിച്ച് തന്നെ അപരനായി എന്റെ കഥ പറയും. അങ്ങനെ ഞാൻ ത്തന്നെ കണ്ടെത്തുന്നതിന്റെ കൗതുകം "അങ്ങനെയിരിക്കെ മരി യ് ഞാൻ/നീ" എന്ന കവിതയിലുണ്ട്. പരിചിതരുടെ വാക്കുക ട ഞാൻ പൂർണ്ണമായും അനാവൃതമാകുന്നത് അന്നാണ് എന്ന് പറയുന്നു.

"അങ്ങനെയിരിക്കെ
വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം
പൊലിഞ്ഞുപോകും ഞാൻ"

അതുവരെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച ബന്ധങ്ങളെല്ലാം പുഞ്ചിരിയോടെ അഴി ച്ചുവെച്ച് മരണക്കിടക്കയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ഒരോട്ടമുണ്ട്. ദേഹീദേ ഹങ്ങളുടെ അപരിചതത്വത്തോടെ അകത്തെ മുറിയിൽ ആൾക്കൂട്ടങ്ങ ളുടെ നടുവിൽ കിടക്കുന്ന നിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ എത്തും. അവിടെ വെച്ച് മരണം പണിതു തന്ന ചില്ലു വിരൽകൊണ്ട് നിന്നെ തൊട്ടുവിളി ക്കുന്നത് കൗതുകത്തോടെയാണ്. നീ വിളിച്ചുപോന്ന എന്റെ പേര് നാവി ന്നിടയിൽ പിടയ്ക്കുന്ന മീനാകും, നീ ഊറിയെടുത്ത ചുണ്ടുകളെ മരണം കരിവാളിപ്പിച്ചതുകണ്ട് നീ ചിരിക്കും.

"വീട്, അച്ഛൻ, അമ്മ, അമ്മാവന്മാർ
കറുപ്പ്, വെളുപ്പ്, ജാതി, പണം
ഇവയൊന്നും
എന്നെയും നിന്നെയും
ഇനിയങ്ങോട്ട് തൊടുകേല"

ഇവയൊന്നുമില്ലാത്ത, ബന്ധങ്ങളുടെ ബന്ധനങ്ങളില്ലാത്ത, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഞാൻ പ്രവേശിക്കും. ഇതൊരു വിടുതലാണ്. ഒപ്പം ഒരു കണ്ടെത്തലും. സാമ്പ്രദായിക വ്യവസ്ഥകളുടെ നിരാകരണത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളാകുന്ന പുതുജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭം.

എന്നെ അതിശയിപ്പിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവിടെ നടക്കു ന്നുണ്ട്.

"ഞാൻ ചെയ്തുപോയ പൊള്ളയും ശൂന്യവുമായ
ഒത്തിരിയൊത്തിരി കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ച്
ആരൊക്കെയോ
എന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തുണ്ട്"

എന്റെ മരിച്ചടക്കിനുശേഷം പിന്നെ പിന്നെ കാലങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നത് അറിയാതെയാകും. പിന്നെ എന്റെ ശരീരം വിലയിക്കുന്ന മണ്ണിന്റെ സ്മൃതികൾ എനിക്കു മാത്രമാകും അപ്പോൾ.

"ഇടയ്ക്കിടെ
നാട്ടിൽപോയി
തിരിച്ച്
മണ്ണിനടിയിലൂടെ ഞാൻ
നിന്റെ കുഴി മുറിയിലേക്ക് നീന്തിത്തുടിക്കും".

പിന്നീട് അപരിചിതത്വം കനക്കുമ്പോൾ കാലം ഓടിയകലു മ്പോൾ ചുറ്റുമുള്ളവർക്കെല്ലാം ഞാൻ അപരിചിതനാണ്. ഈ ഒറ്റപ്പെ ടൽ വല്ലാത്ത വേദന പടർത്തുന്നു. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരായ ഞങ്ങൾ

ൃവത്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. അതും നിങ്ങളുടെ ജന്മദാതാക്ക
) അതുകൊണ്ട് കവി ചോദിക്കുന്നു

“കുഞ്ഞുങ്ങളെ
നിങ്ങളെന്തിനിത്ര
മിഴിച്ചുനോക്കുന്നു
ഞങ്ങളെ .”

ു മാത്രം പറയാനേ ഞങ്ങൾക്കാവൂ എന്ന് കവി നിസഹാ

ർ മരിച്ചു എന്ന് എനിക്ക് ഒരിക്കലും പറയാനാവില്ല. അത്
ുക്തിയിൽ അപഹാസ്യമാണ്. ഇതിനെ മറികടന്ന് ഞാൻ
ഞാൻ തന്നെ പറയുന്ന കാലത്തിലേക്കാണ് കവി സഞ്ച
പ്പം ഞാൻ ഉണ്ട് എന്ന് മറ്റുള്ളവരാണ് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പി
യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കും കവി കടന്നുകയറുന്നു. അപരി
ിലും അന്യരുടെ ഇടയിലും ഞാൻ മരിച്ചവൻ തന്നെയാ
ാണ്ട് ജഢത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട ഞാൻ എല്ലാ പരിചിത
ുന്നിൽ അന്യവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. കാലം മുന്നോട്ടു
ും എന്നെ ഉൾക്കൊണ്ട എന്റെ മണ്ണും എന്നെ മറന്നു
റിയുന്ന കവി, എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് ഈ കവിതമാത്രമാണ്
ാക്ഷിയെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നു. എന്റെ ജീവിതമാകുന്ന ചരി
ംസാക്ഷിയാകാൻ, ചിരഞ്ജീവിത്വം നൽകി കവിതയ്ക്ക്
ുക്കുകയാണ് കലേഷ് ചെയ്യുന്നത്. ശാസ്ത്രങ്ങൾ
ചെയ്യാത്ത ഈ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി, മരണത്തെയും
ാൻ നിർവചിക്കുന്നു എന്നാണ് കവിയുടെ ഭാഷ്യം.
മായ രാഷ്ട്രീയാവബോധത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചകളെ
ചെയ്തിരിക്കുന്ന കവിതകളും എസ്. കലേഷ് രചിച്ചിട്ടു
ാ നാഗരികതയുടെ സവിശേഷതകളായ ഇരയാക്കലും,
ഷ്ണയും കാഴ്ചനശിപ്പിക്കലും, ഗ്രാമീണതയിലേക്കുള്ള
വും, എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ നിറയുന്നു.
വത്ക്കരണം നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്ന ജീവിതങ്ങളുടെ ദൈന്യ
ളാക്കപ്പെടുന്നവരുടെ വ്യഥകളും അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന
രാത്രിസമരം. വികസനം അനിയന്ത്രിതമാകുമ്പോൾ അത്
മാകുന്നു. പുരോഗതി നിസഹായരുടെ ജീവിതങ്ങളുടെ
യി ഇടപെടുന്നു. അവർ കുടിയിറക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ
ളിതവും സാധാരണവുമായ ചുറ്റുപാടുകളെ അനഗ്രസി
സത്യത്തെ ആദ്യഭാഗത്തുതന്നെ കവി അനാവൃതമാക്കു

“ എട്ടുനിലവന്നു
എട്ടു നിലകളിൽ പണിയെടുക്കുന്നവർക്ക് പാർക്കാൻ
നാലുനിലയും
നാലുനിലകളിൽ പാർക്കുന്നവർക്കു കളിക്കാൻ
നീന്തൽക്കുളം വന്നു
വെള്ളത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്തവർക്ക്
വായുവിൽ നീരാടാൻ ജിംനേഷ്യവും
ഉന്നതനിലയിൽ ജൈവക്കൃഷിത്തോട്ടംവന്നു
വിസർജ്യങ്ങൾക്ക് രഹസ്യക്കുഴലുകളും”

ആ ബഹുനിലക്കെട്ടിടത്തിനുവേണ്ടി കുടിയിറക്കപ്പെട്ടവർ ആണ്ടുകൾക്ക്ശേഷം തകർക്കപ്പെട്ടവനായി ഒരു ലോഡ്ജിൽ മുറിയെടുക്കുകയാണ്. ഉയരത്തിലേക്ക് കഴുത്ത് ചെരിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞു മുറുകുകയും കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുറിയുടെ ജനൽ തുറന്ന് വെളിച്ചപ്പൊട്ടുകളായ എടുപ്പുകളിലേക്ക് അയാൾ തന്റെ ഓർമ്മകളെകൂർപ്പിച്ചുവിട്ടു. ഒരു ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ മെമ്മറി കാർഡിൽ ഇടയില്ല. നിസഹായന്റെ കാഴ്ചകൾക്കും വീക്ഷണങ്ങൾക്കും ഇട നൽകാത്ത കാലത്തിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ, ഇനി അവർക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ.

“പഴയവ തുടച്ചുമാറ്റി
പുതിയവ പകർത്തി
പുതിയവർക്ക് ഇടമൊരുക്കാൻ
പഴയവരെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്നും
ഇനിയെങ്ങാനും ഒഴിഞ്ഞുപോയില്ലെങ്കിൽ
പറിച്ചെടുത്ത് ഒഴിഞ്ഞോരിടത്തേക്ക് പതിപ്പിക്കുമെന്നും
നിയമമുണ്ട്”

ഈ സംസ്കാരം പണമുള്ളവന്റെ സംസ്കാരമാണ്. അല്ലാത്തവൻ തുടച്ചുനീക്കപ്പെടും. തന്റെ കയ്യിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അയാൾ സ്വപ്നം കാണുകയാണ്. എന്റെ കയ്യിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ദിവസം കൂടി ഈ ഭൂമിയിൽ കഴിയാമായിരുന്നു. കുറച്ചുകൂടി പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ പഴയ കൂട്ടുകാരിയെകൂടി കൂടെ കൂട്ടാമായിരുന്നു. അതുമാത്രമല്ല ഇവിടെനിന്ന് കുടിയൊഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരെയെല്ലാം തെരഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്ന് ചെല്ലും ചെലവും കൊടുത്ത് അവരെ പാർപ്പിക്കാമായിരുന്നു എന്നും അയാൾ വ്യാമോഹിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ അഭയാർത്ഥികളാണ്, ഇരകളാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന മാത്രയിൽ, ഇടങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ രാത്രി സമരത്തിന്റെ പിന്നണി

നിൽക്കാൻ ഞാൻ എത്തിച്ചേർന്നതാണ് എന്നയാൾ മനസുതുറ വംശഹത്യയിൽ നിന്നോടിത്തോറ്റ് ഒടുവിലത്തെ ഇരയാണെന്ന് ച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ആ തീക്ഷ്ണമായ നോട്ടം വായനക്കാരന്റെ യത്തിൽ നൊമ്പരമുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ അപരാധങ്ങളുടെയെല്ലാം നതിയെന്താണ്

"പുറത്തടിയേൽക്കുമ്പോൾ
എട്ടുകാലികൾ നെഞ്ചിൽ നിന്നും പറിച്ചെടുത്ത്
വിതയ്ക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾ
ഉലഞ്ഞ കാലുകൾ പതിച്ചിട്ട്
പലവഴി ചിതറിയോടുമ്പോൾ
അടിയാവർത്തനത്തിന്
ഒരു കൈ തികയില്ല"

എന്നമുന്നറിയിപ്പുമാത്രമാണ് ഇതിനെതിരെയുള്ള അനുശാസ അധിനിവേശവും അടിച്ചമർത്തലുകളും ഏറുമ്പോൾ, കലുഷിത ന്ന ദുർബല ചേതനകൾ, അട്ടിമറികൾക്കും, വ്യവസ്ഥാപുനസം പനത്തിനും ഉദ്യമിക്കുമെന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ മാത്രമാണ് ഈ ം. അപ്പോൾ അടിയാവർത്തനത്തിന് ഒരു കൈ തികയാതെ ും എന്നും കവി കണ്ടെത്തുന്നു.

വികസനം പ്രകൃതിയുടെ മേലുള്ള അധിനിവേശമാകുമ്പോൾ ാവികമായി ലഭിക്കുന്ന തിരിച്ചടികളുടെ ആഘാതം കനത്തതാ ുരുട്ടടി എന്ന കവിതയുടെ പ്രതിപാദ്യവും ഇതുതന്നെ. പരിസ്ഥി നശിപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ ക്രൂരതയുടെ നേർക്കാഴ്ച്ചകൾ കവി ട ആദ്യ പകുതിയിലുണ്ട്.

"അതിരുകേറി പനറ്റിയ പിടയുടെ വിരലുകൾ
കൈച്ചുറ്റികയ്ക്ക് ചതച്ചുവിട്ടു.
തട്ടിൻ പുറത്തെ പെട്ടീൽ കെണിഞ്ഞ എലിയെ
വെള്ളത്തിൽ കുമിളകളാക്കി പൊട്ടിച്ച്
അതിരേലെറിഞ്ഞു.
അതിനെ പിന്തുടർന്നിഴഞ്ഞ ചേരയെ
മണ്ണെണ്ണ കുടഞ്ഞ് പൊള്ളിക്കുകയും
ചെയ്തതോടെ ഇരുട്ട് വീണു
മഴപൊട്ടി
മണ്ണിൽ മുളച്ചുവന്ന ഈയലുകൾക്ക് മുഖം നോക്കാൻ
ചെമ്പു ചെരുവത്തിൽ വെള്ളമൊഴിച്ച് വിളക്കുകുത്തി
കണ്ണാടിയുണ്ടാക്കി ഇറയത്തുവെച്ചു.

അവയതിൽ മുഖം നോക്കി കിടന്നു പിടഞ്ഞു"

ഈ അതിക്രമത്തിനെതിരെ വലിയ താക്കീത് തന്നെ ഉയർന്നു കേൾക്കുന്നു. "പണിക്കേനേ തരവഴി കാണിക്കല്ലേ പണിക്കനേ" എന്ന് അവസാനം ചെയ്തതിനെല്ലാം അനുവഭിക്കേണ്ടതായും വരുന്നു.

"ഇറയത്തേക്കു തിരിച്ചുകേറുമ്പോൾ
തൊണ്ടയിൽ വേനലായി
മുറ്റത്തെ കിണറ്റീന്ന് കോരിയെടുത്തവെള്ളം
കുമിളകൾപൊട്ടി വെട്ടിത്തിളച്ചു".

ഇനിയെന്താണ് ഏക പരിഹാരം. അലക്കു കല്ലിലേക്ക് കാലുകളെടുത്തുവെച്ച് അപരാധ ഹേതുവായ പത്തുവിരലുകളും കൈച്ചുറ്റികയ്ക്ക് അടിച്ചുപരത്തി നിലവിളിക്കുക മാത്രമാണ് പ്രതിവിധിയെന്ന് കവി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

അസംഭവ്യമായിരുന്ന ക്രിയകളെ ചേർത്തുവെച്ച് യാഥാർത്ഥ്യ ബോധം ജനിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭ സൃഷ്ടിയുടെ മാന്ത്രികത കലേഷിന്റെ കവിതകളിലുണ്ട്. ഭൂതഭാവി കാലങ്ങളെ കോർത്തിണക്കിയാണ് ഈ അസാധാരണത്വം അദ്ദേഹം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്തിരിക്കുന്നത്. പ്ലാവിന്റെ കഥ എന്ന കവിതയിൽ പ്ലാവ് വെട്ടിപണിയേണ്ട മേശവലിച്ചിട്ടിരുന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്ലാവിലേക്ക് നോക്കുന്നത്. അപ്പോൾ നീറുകളെ തുരത്തി മഴുവിൽ വിരലോടിക്കുമ്പോൾ തായ്ത്തടിയിൽ ഏൽക്കേണ്ട കൊത്തിൽ ചക്കകൾ വിറയ്ക്കുന്നു. കൊമ്പുകളെ ചുറ്റിയെഴുന്നുവളരുന്ന പ്ലാവിലകൾ വന്നുവീഴേണ്ട പറമ്പിലേയ്ക്ക് അവ തിന്നുവാനായ് ചത്തുപോയ ആട്ടിൻകുട്ടികൾ മണ്ണിനടിയിൽനിന്ന് കുതിച്ച് വരുന്നു. ഈ പ്ലാവിന് ദൃക്സാക്ഷിയാകേണ്ടിവന്ന സന്ദർഭങ്ങളുടെ പുനരാഗമം പോലെ ഓരോ ദൃശ്യങ്ങളും കവിതയിൽ നിറയുന്നു. ഞാൻ വരുന്നതിനു മുമ്പ് കളംവിട്ടിരുന്ന അമ്മേടമ്മേടമ്മയെ സ്മരിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ. അവർ പൊളിഞ്ഞ ഒരു ചട്ടിയിൽ ചക്കക്കുരു വറക്കുന്നു. വിത്തുകളുടെ അദൃശ്യമായ വേരുകൾ വെന്തുരുകുന്ന കിരുപ്പ് ചട്ടിയിലോടി നടന്നു. പ്ലാവിന്റെ നിലനിൽപ്പ് എന്നും തലമുറയുടെ ഒടുങ്ങിയ തീക്ഷ്ണതയാണ് സൂക്ഷിക്കുന്നത്. അതിന്റെ തണൽപറ്റി ജീവിക്കുന്നവർക്ക്

"പ്ലാവ് വലിയ ഒരു മരമാകുന്നു
ചക്ക പഴുക്കുമ്പോൾ
ഈച്ചകൾക്കുവരെ മണം കിട്ടും
കാക്കച്ചുണ്ടുകളിലാണ്
ചുളയുടെ വിളവ്" (പ്ലാവിന്റെ കഥ)

പക്ഷേ അതിരിൽ നിൽക്കുന്ന ഈ പ്ലാവുവെട്ടി പണിയേണ്ട
മശ വലിച്ചിട്ട് നട്ടുച്ചയ്ക്ക് കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ

"പണ്ട് വിത്തുകളുമായി
ഈടിക്കലേക്കു നടന്ന ഒരു പടു വൃദ്ധൻ
മണ്ണിനടീലിരുന്ന് കള്ളക്കഴുവേറീന്ന് വിളിച്ചു" (പ്ലാവിന്റെ കഥ)

പുതുകാലത്തിൽ ആരുടെയും മുന്നിൽ കൂസലില്ലാതെ ർവ്വോടെ നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ ഹിംസാത്മകയും അതിനെതിരെ ്വതിക്രിയയിലൂടെ പരിഹാരമുണർത്തുന്ന ചിന്തകളുമാണ് കലേഷ് ങ്കുവെയ്ക്കുന്നത്. അവസാനം വന്നുചേരേണ്ടത് വന്ന് ഭവിക്കുക ന്നെ ചെയ്യും; ചുറ്റിപ്പർന്ന പ്ലാവിലകൾ നിന്നപടി പഴുത്തു എന്നത് ാന്ദിയായ ദുരന്തത്തിന്റെ നിഴലനക്കങ്ങളാണെന്ന് കവി പറഞ്ഞുവെ ക്കുന്നു.

മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും തമ്മിൽ അന്തരങ്ങളേതുമില്ലാതെ സഹ ിവിതത്തിൽ ഒന്നായികഴിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ ജീവിച്ച കായൽക്ക ിലെ കറുത്തപട്ടിയുടെയും കൂലിക്കാരന്റെയും കഥയാണ് "വയൽക്ക ിലെ ആൺപട്ടി" എന്ന കവിത. അയാൾ കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടാക്കിയ ആ ട്ടിലിനെ പട്ടീടെ വീടെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു. വരേണ്യന്റെ കീഴാള ഭർത്സ ത്തിന് മറ്റൊരുദാഹരണം. ചതുപ്പിൽ ഒരനക്കം കേട്ട് കുതിച്ചുചെന്ന) പട്ടി ചെളിയുടെ പൂട്ടിൽപെട്ടുപോയി. അവന്റെ കഴുത്ത് ഒരു തുട നു കൊതിച്ചു. പക്ഷേ കൈകൾ ആയിരമുള്ള ഒരു തുന്നൽക്കാര റപ്പോലെ ചതുപ്പ് രോമയുടലിനെ പടർന്നളന്നെടുത്തു. എന്നിട്ടും ആ ടവരമ്പത്തുനിന്നും ഈ രാത്രിയും അവന്റെ കുരകേൾക്കുന്നുണ്ട്.) ശബ്ദം കാലാതിവർത്തിയാണ്. പുതിയ നാട്യങ്ങളുടെ കാലത്തിൽ ടിലതകൾക്കപ്പുറം

"ആ സ്നേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരസ്മരണയിൽ കാവൽ
തുടരുന്ന
ഒരു പട്ടിയുടെ കുരയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്
ഇപ്പോൾ നീ കാതു കൂർപ്പിക്കുന്നതെന്ന്
എനിക്ക്
പറയണമെന്നും" (വയൽക്കരയിലെ ആൺപട്ടി)

ഉണ്ട് എന്ന് കവി മൊഴിയുന്നു. കാപട്യത്തിന്റെയും സ്നേഹ ഹിത്യത്തിന്റെയും കാലത്തിൽ ഇതുമാത്രമാണ് ഏക ആശ്വാസം.

മരണം അവശേഷിപ്പിക്കുന്നതെന്തല്ലാമാണ് എന്ന ആകാംക്ഷ ിയെ എന്നും വ്യാകുലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മരണം അയാളുടെ മാത്രം ണമല്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മരണങ്ങൾകൂടിയാണ്. ഈ

സത്യത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന കലേഷിന്റെ കവിതയാണ് "കാലു കൾക്കടിപ്പെട്ട് മായുന്ന പുൽച്ചാടികൾ". അമ്മാവന്റെ മരണം, അത് ഏൽപ്പിക്കുന്ന ആഘാതം, ഒടുങ്ങാത്തപരിഭവങ്ങൾ എല്ലാം ഈ കവി തയിൽ അന്തർലീനമാണ്. അമ്മാവന്റെ മരണശേഷം എന്തൊക്കെ സംഭ വിക്കാം എന്ന വിചാരധാരയുടെ പ്രതിഫലനമാണ് ഓരോ വാക്കുക ളും. അമ്മാവൻ മരിച്ചു, അമ്മായിയെ ഇനി പഞ്ഞിക്കിടാനാരുണ്ട് എന്ന് ചിന്തിച്ച് സ്വയമൊരു ചോദ്യചിഹ്നമായി മാറി അമ്മ. പിന്നെ അപരി ഹാര്യവും ആസന്നവുമായ മരണത്തിൽ ആ ചെറുസങ്കടം മാറ്റിവെച്ച് വമ്പൻ സങ്കടത്തിന്റെ താടിയെല്ലിലേക്ക് കൈകൊടുത്തിരിക്കുന്നതും, ഏങ്ങലടിക്കുന്നതും അയാൾ കേട്ടു. പക്ഷേ പെട്ടെന്ന് മുറ്റത്തുവന്നു നിന്ന ഓട്ടോ ആ ഏങ്ങലടിയെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. പിന്നെക്കാണുന്നത് മരണവീട്ടിലെ ചില സാധാരണ കാഴ്ചകളാണ്.

"നീലപ്പടുത വലിച്ചുകെട്ടുന്ന മുറ്റത്ത്
അമ്മാവന്റെ പെൺമക്കൾ നട്ടുനനച്ചു പൂ വിടർത്തിയ
ചെടികളെല്ലാം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടു.
മെതിഞ്ഞ ചെടികളിലെ കൊഴിഞ്ഞ പൂവുകളിൽ
തളംകെട്ടിയ സങ്കടത്തിന്
വാടാനെന്തു തിടുക്കം'

അമ്മാവന്റെ മരണാന്തരം ജീവിതം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ പാടുപെടുന്ന അമ്മായിയും മക്കളും വഴിതെറ്റുന്നത് കാലനിശ്ചയം.

"അവരിരുവരെയും അവിചാരിതമായി നഗരത്തിൽ വെച്ച്
ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുമെന്നും
ആ കണ്ണുകളേൽക്കാതെ
ഞാനവരെ തുറിച്ചും തരിച്ചു പിന്തുടരുമെന്നും
ഒരിടവഴിയിൽ വച്ചെന്നെ വഴിതെറ്റിച്ചവർ
വഴിതെറ്റുമെന്നും"

കവി അറിയുന്നു. അവസാനം കടുത്ത ദു:ഖത്തോടെ കടുത്ത മന:പ്രയാസത്തിൽ ആകാശത്തേയ്ക്ക് നോക്കി നിൽക്കുന്ന കവിയെ യാണ് കവിതാന്ത്യത്തിൽ നാം കാണുന്നത്.

മണ്ണിന്റെ നിറമുള്ള മണ്ണിര മുറിവേൽക്കുന്തോറും പിളർന്നു യർന്ന് ഘാതകനെതിരെ ഉയരുന്ന മുഷ്ടിയാകുന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് പാടുന്ന കവിതയാണ് മണ്ണിര മുഷ്ടി. അധിനിവേശകന്റെ കീഴടക്കലു കൾ തികച്ചും താൽകാലികമാണ്. പീഡിതന്റെ വേദനകൾ തിരിച്ചടി കളായി ചൂഷകന്റെ അധികാരങ്ങളെ ധ്വംസിക്കും . കവിതയുടെ അവ സാനം കാണുന്നതും ഇതാണ്.

"മണ്ണിന്റെ നിറമുള്ളയാളെ
മണ്ണിലിറക്കിക്കിടത്തി
ആ മണ്ണിനു മീതേ പുളഞ്ഞു
മണ്ണിരകൾ മണ്ണിരകൾ മണ്ണിരകൾ" (മണ്ണിര മുഷ്ടി)

മനുഷ്യൻ മണ്ണിനെ എത്ര കീഴടക്കിയാലും അവസാനം ഭൂമിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ അവന് സ്വന്തം ദേഹം അർപ്പിക്കേണ്ടതായി വരും എന്ന സത്യമാണ് ഈ കവിത വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

എഴുത്തിന്റെ അപാരമായ സാധ്യതകളെ സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി പ്രയോഗികതയിൽ കൊണ്ടുവന്ന പുതുകവിയാണ് എസ്. കലേഷ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഖ്യാനം ചില രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളോടുള്ള ചേർന്നു നിൽക്കലാണ്. ഒപ്പം ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തോടുള്ള വിയോജിപ്പുകളും അവിടെയുണ്ട്. കാലവും കാലത്തിന്റെ മാപിനികളും വ്യവഹരിക്കാത്ത, ഭാവികാലത്തിന്റെ ജല്പനങ്ങളും, ക്രിയകളും പ്രവചനാത്മകമായി കൗതുകം വിടർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ നിറയുന്നു.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. കലേഷ് എസ്. ശബ്ദമഹാസമുദ്രം, ഡി.സി.ബുക്സ് കോട്ടയം 2016.
2. പോൾ എം.എസ്. (ഡോ) ഉത്തരാധുനിക കവിതാപഠനങ്ങൾ, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി തൃശൂർ 2010.
3. ഐജാസ് അഹമ്മദ്, ഉത്തരാധുനികത, ചിന്ത പബ്ലിക്കേഷൻസ് തിരുവനന്തപുരം 2014.
4. സാം എൻ (ഡോ), എഡിറ്റർ സമകാല മലയാള സാഹിത്യം, കറന്റ് ബുക്സ് കോട്ടയം 2014